

Guiden

för dig som
ny i islam

Enkla regler och viktiga islamiska riktlinjer för nya muslimer i alla livets skeden

Fahd Salem Bahammam

NEW
MUSLIM
GUIDE

Guiden för dig som ny i islam

*Enkla regler och viktiga islamiska riktlinjer för nya
muslimer i alla livets skeden*

Fahd Salem Bahammam

© **Fahd Salim Bahmmam , 2012**
King Fahd National Library Cataloging-in-Publication Data

Bahammam, Fahd Salim

The New Muslim Guide. / Fahd Salim Bahammam ; Larabi

Ben Rezzouk - Riyadh , 2012

264 p ; 18.5X20.5 cm

ISBN: 978-603-00-9654-1

1-Islamic preaching I-Larab Ben

Rezzouk(translator) II-Title

212 dc 1433/3059

L.D. no. 1433/3059

ISBN: 978-1-78338-836-3

Första upplagan

2018/1439

Med ensamrätt

Modern Guide

För tryck och distribution av boken i
välgörenhetssyfte
var vänlig kontakta

Birmingham UK

B11 1A

Tel: +441214399144

Kingdom of Saudi Arabia-Riyadh

Tel: + 966112922240

Fax: + 96611292205

FÖRFATTARE	FAHD SALEM BAHAMMAM
ÖVERSÄTTNING	Alrisalah Skandinaviska Stiftelse www.risalah.se , info@risalah.se
PROJEKTLEDARE	KHALED AHMED AL-AHMADI
DESIGN OCH PRODUKTION	Modern Guide CO
FOTO	DPI STUDIO Specialiserade webbplatser och studior världen över
UTGIVNING OCH DISTRIBUTION	Modern Guide CO
ELEKTRONISK UTGIVNING	Modern Guide CO

Utgivarens förord

Statistiska undersökningar pekar på att islam är den snabbast växande religionen i världen, såväl i fråga om omvändelsens natur och antal personer som antar den varje dag, som i fråga om hur islam förändrar dessa personers liv.

Skälet till detta är att islam av allt att döma är Guds eviga religion förenlig med intellekt, medvetande, ande och den ursprungliga mänskliga naturens diktat.

Naturligtvis beror det också på massiva insatser från islamiska centra och hängivna individer världen över som är specialiserade på att presentera islam för ickemuslimer med hjälp av olika moderna metoder och tekniker.

Lejonparten av dessa insatser fokuserar dock på att informera människor om islam utan att erbjuda något läsmaterial med tydliga målsättningar för den nye muslim som efter läsningen av *šahādah* (trosbekännelsen) påbörjat sin resa längs vägledningen. Sådant läsmaterial hjälper den nye muslimen att lära sig mer om islamisk troslära ur livets alla aspekter och att kunna tillämpa dem i verkligheten.

Där Samā' al-Kutub har äran att presentera *Guiden för dig som ny i islam*. Boken är en av ett antal kvalitetsprodukter som kombinerar autentiskt vetande och professionell produktion, och är anpassad till nya muslimer i alla världens delar på alla kända levande språk.

Föreliggande bok är själva det fundament på vilket alla anknutna produktioner är baserade, inklusive webbmaterial, nätverkanresurser, utbildningsvideor och interaktiva produkter, och som tillsammans syftar till att betjäna nya muslimer världen över.

Vi ber Gud att vägleda oss och göra så att våra ord och handlingar är för Honom endast.

Utgivaren

Innehållsförteckning

Inledning

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Den största välsignelsen någonsin	24	Hur man får kunskap om islamiska lärosatser och föreskrifter	33
Syftet med mänsklig existens	25	Islam är en måttfull religion	34
Islam är en universell religion	26	Islam inbegriper alla tillvarons aspekter	35
Hela jorden är en plats för tillbedjan	26	Islam bör bedömas utifrån dess upphöjda principer och inte utifrån vissa muslimers bristande uppträdande	36
Inga mellanhänder mellan Gud och människa	27	De fem nödvändigheterna	37
Islam är en livets religion	29	Religion	37
Att utveckla jorden	29	Liv	38
Att vårda sociala relationer	29	Sinnet	38
Att förvärva kunskap	30	Avkomma	38
Att lära sig islamiska föreskrifter	30	Egendom	39
Fem nivåer för islamiska föreskrifter	31		
Islams fem pelare	31		

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Trosbekännelsen: Innebörd och krav	42	Dyrkan omsluter alla tillvarons aspekter	57
<i>Ašhadu an lā ilāha illā Allāh</i>	42	Skälet till att djinnerna och människorna skapades	57
Varför frasen " <i>lā ilāha illā Allāh</i> "?	42	Gudsdyrkans pelare	58
Innebörden av <i>lā ilāha illā Allāh</i>	42	Gudsdyrkans villkor	59
<i>Lā ilāha illā Allāh</i> : Två delar	43	Att sätta någon eller något vid Guds sida – shirk (<i>širk</i>)	60
Vittnesbördet om att Muhammed är Guds sändebud	44	Två typer av shirk: den större och den mindre	60
Vem är Guds sändebud?	44	Är att be andra människor om hjälp att begå shirk?	61
Hans födelse	44	Tro på Guds namn och attribut	63
Hans liv och uppväxt	44	Några av Guds vackra namn	63
Hans uppdrag	45	Förtjänster med att tro på Guds namn och attribut	64
Uppdraget inleds	45	Trons högsta nivå	64
Utvandringen	46	Några förtjänster med tron på Gud	65
Islams vidare spridning	46	Tro på änglarna	66
Hans död	47	Innebörden av tron på Guds änglar	66
Innebörden av vittnesbördet om att Muhammed är Guds sändebud	48	Vad ingår i tron på änglarna?	66
Vad medför tron på att Muhammed är Guds sändebud?	48	Förtjänster med tron på änglarna	67
Trons första pelare: Tro på Gud	51	Tro på Guds skrifter	68
Tro på Guds existens	51		
Tro på Guds herravälde	52		
Tro på att endast Gud har rätt att dyrkas	53		
Innebörden av dyrkan (<i>‘ibādah</i>)	57		

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Innebörden av tron på Guds skrifter	68	Varför lägger Koranen betoning på tron på den Yttersta dagen?	81
Koranens unika och karaktäristiska kännetecken	69	Vad innebär tron på den Yttersta dagen?	82
Vilka skyldigheter har vi mot Koranen?	70	Förtjänster med tron på den Yttersta dagen	85
Vilken är vår hållning när det gäller innehållet i tidigare uppenbarade skrifter?	71	Tro på ödesbestämmelsen	86
Förtjänster med tron på de gudomliga skrifterna	72	Vad innebär tron på ödesbestämmelsen?	86
Tro på sändebuden	73	Vad ingår i tron på den gudomliga bestämmelsen?	86
Människors behov av ett gudomligt budskap	73	Människan har fri vilja, fritt val och förmåga att göra som hon vill	87
En av trons pelare	74	Att använda ödesbestämmelsen som en ursäkt för att begå synder	88
Innebörden av tron på sändebuden	74	Förtjänster med tron på den ödesbestämmelsen	89
Vad innebär tron på sändebuden?	74		
Några kännetecken hos sändebuden	75		
Sändebudens tecken och mirakel	76		
En muslims trosuppfattningar gällande Jesus	76		
Tron på Muhammed som en profet och ett sändebud	78		
Särskilda kännetecken för profeten Muhammeds budskap	78		
Förtjänster med tron på Guds olika sändebud	80		
Tro på den Yttersta dagen	81		

2

Din rening

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Innebörden av rening	92	Hur man utför den rituella tvagningen (<i>wuḍū</i>)	96
Vilken rening krävs för att förrätta bön?	92	Hur man tvagar sig (<i>gör wuḍū</i>)	96
Rening från fysisk orenhet	93	Den större rituella orenheten och helkroppstvättningen (<i>ḡusl</i>)	98
Följande betraktas som orent	93	Vid den rituella helkroppstvättningen tvättas hela kroppen med vatten	99
Att avlägsna fysisk orenhet	93	Att stryka över strumporna	99
Etikett vid toalettbesök	94	Vad gör man om vatten inte kan användas?	99
Rituell orenhet (<i>ḥadaḥ</i>)	95		
Den mindre rituella orenheten och tvagningen (<i>wuḍū</i>)	95		

3

Din bön

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Bönen	102	Den gemensamma bönen	127
Bönens ställning och förtjänst i islam	102	Att följa imamen under bön	127
Bönen har högst ställning	102	Vem ska leda bönen?	127
Bönens förtjänster	103	Hur ska imamen och de som deltar i bönen stå?	127
Vem är skyldig att förrätta bönen?	104	Hur gör man när man kommer sent till bönen?	128
Vilka villkor ska uppfyllas innan bön förrättas?	105	Hur avgör man om man har slutfört en böneenhet (<i>rak'ah</i>)?	128
De fem dagliga bönerna och tiderna för dem	107	Kallelsen till bön (<i>adān</i>)	129
Platsen för bönen	108	Att recitera böneutropen <i>adān</i> och <i>iqāmah</i>	129
Kriterier som måste uppfyllas i fråga om böneplats	108	Att svara på <i>adān</i>	130
Att förrätta bönen	111	Undergivenhet och koncentration i bönen	131
Vad gör man om man inte kan Sura al-Fātiḥah och de i bönen obligatoriska åkallelserna, tacksägelserna och lovprisningarna?	112	Hur man förevisar undergivenhet och koncentration (<i>kuṣū'</i>) i bön	131
Sura al-Fātiḥah förklarad	113	Fredagsbönen (<i>ṣalāt al-jumu'ah</i>)	133
Hur man förrättar bön (ståendet, bugandet och nedfallandet)	118	Vem är skyldig att förrätta fredagsbön?	133
Hur man förrättar bön (den andra <i>rak'ah</i>, <i>taṣāhhud</i> och <i>taslīm</i>)	120	Fredagsbönen: Etikett och föreskrifter	134
Bönens pelare och föreskrivna delar	122	De som är undantagna från skyldigheten att delta i fredagsbönen	134
De två kompenserande nedfallandena	123	Kan ett förvärvsarbete som avkräver en att arbeta vid tiden för fredagsbönen betraktas som en giltig ursäkt för att inte närvara?	135
Sådant som ogiltiggör bönen	124	När kan ett arbete betraktas som en giltig ursäkt för att utebli från fredagsbönen?	136
Sådant som är ogillat under bönen	124	Den sjukes bön	136
De rekommenderade frivilliga bönerna	125	Den resandes bön	137
Tider då det inte är tillåtet att förrätta frivilliga böner	126		

4

Din fasta

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Att fasta under ramadan	140	Vad gäller för dem som avsiktligt bryter fastan?	145
Definition	140	Frivillig fasta	145
Förtjänster med månaden ramadan	140	Fastebrytandets högtid – eid (<i>ʿīdul-fiṭr</i>)	146
Visdomen bakom fastan	141	Innebörden av eid (<i>ʿīd</i>) i islam	146
Förtjänster med fastan	142	Muslimska högtider	146
Sådant som bryter fastan	143	Fastebrytandets högtid eid (<i>ʿīdul-fiṭr</i>)	147
Vilka är undantagna fastan?	144	Vad görs på dagen för eid?	147

5

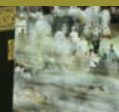
Din zakat

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Zakat	152	Typer av tillgångar för vilka zakat är föreskriven	153
De yttersta syftena med zakat	152	Mottagare av zakat	155

6

Din valfärd

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Valfärden (hadj)		Förtjänster med hadj	162
Meckas och den Helgade moskéns betydelse och förtjänster	158	De yttersta målen med hadj	163
Innebörden av hadj	160	‘Umrah	165
Vem måste göra hadj?	160	Offerhögtiden (‘īdul-aḍḥā)	166
Vad innebär att ha förmåga?	160	Vad gör man på dagen för eid?	166
Förmågan att göra hadj: Olika omständigheter	161	Villkor som offerdjuret måste uppfylla	167
En kvinna behöver ett ombud (maḥram) som följeslagare för att göra hadj	162	Vad ska man göra med offerdjuret?	167
		Att besöka Medina	168
		Platser i Medina som är värda ett besök	168

7

Dina finansiella
transaktioner

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Utgångspunkten är att alla slags transaktioner är tillåtna	172	Omständigheter under vilka informationsbrist kan påverka avtalet	177
Sådant som är förbjudet till följd av dess beskaffenhet	172	Orättvisa och att med orätt tillskansa sig andras egendom	178
Sådant som är förbjudet till följd av det sätt på vilket det förvärvas	173	Exempel på orättvisor i affärssuppgörelser	178
Ockerränta (ribā)	173	Vad gäller för den som har tillskansat sig andras egendom innan han antog islam?	179
Ockerränta (ribā) på skulder	173	Spel	180
Ockerränta (ribā) på lån	173	Vad är spel?	180
Islam syn på ockerränta (ribā)	174	Islams syn på spel	180
Påföljd för ockerränta (ribā)	174	Skadliga effekter av spel på individen och samhället	180
Skadliga följder av ockerränta (ribā) för individen och samhället	175	Olika spelformer	181
Vad gäller för den som antar islam och är part i en uppgörelse som inbegriper ockerränta (ribā)?	176	Exempel på affärsetik som islam har understrukit	182
Oklarhet (ġarar) och informationsbrist (jahālah)	177	Hederlighet	182
Exempel på affärsavtal som inbegriper oklarheter och informationsbrist	177	Sannfärdighet	183
		Att göra saker och ting noggrant och på rätt sätt	183

8

Din mat och dryck

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Den grundläggande regeln i fråga om mat och dryck	186	Landlevande djur	189
Växter och frukter	186	Vilka är de tillåtna djuren?	189
Berusningsmedel och alkoholhaltiga drycker	187	Typer av tillåtna djur	
Att bevara förnuft och vett	187	Islamisk slakt	190
Vad gäller för alkoholhaltiga drycker?	187	Kött som erbjuds på restauranger och i butiker	190
Droger	188	Jakt enligt islamisk lag	191
Havsprodukter	188	Ätandets och drickandets etikett	192

9

Din klädsel

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Klädsel ur islamiskt perspektiv	196	Den generella regeln angående klädsel	197
Klädsel tjänar ett antal syften	196	Förbjudna typer av klädsel	197

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Familjens ställning i islam	202	Äktenskap i islam	211
Kvinnors ställning i islam	203	De villkor som islam föreskriver för hustrun	211
Kvinnor som islam ålägger muslimer att ta hand om	204	De villkor som islam föreskriver för den äkta mannen	212
Ingen plats för strid mellan könen	204	Makars rättigheter och skyldigheter	213
Kategorier kvinnor i relation till en man	205	Hustrun	213
Regler som styr förhållandet mellan en man och en kvinna som han kan gifta sig med	208	Den äkta mannen	217
Vad ska <i>hijāb</i> dölja?	210	Skilsmässa	218
Kriterier för lämplig <i>hijāb</i>	210	Föräldrars rättigheter	219
		Barns rättigheter	221

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Den goda karaktärens ställning i islam	224	Barmhärtighet	230
Utmärkande drag i en nobel karaktär i islam	226	Barmhärtighet mot barn	231
Lite om krigsetik i islam	229	Barmhärtighet mot kvinnor	231
Några aspekter av Profetens liv och höga moraliska nivå	230	Barmhärtighet mot samhällets svaga och utsatta	232
Ödmjukhet	230	Barmhärtighet mot djur	233
		Rättvisa	233
		Välvilja och generositet	234

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Hur man konverterar till islam	238	Kvalifikationer för att kunna bjuda in andra till islam på rätt sätt	243
Uppriktig ånger	239	Att bjuda in familjemedlemmar och släktingar till islam	244
Vilka är villkoren för uppriktig ånger?	239	Barnens religion	246
Steg mot förvärv av målmedvetenhet	239	När kan vi då betrakta barn till ickemuslimska föräldrar som muslimer i detta liv?	246
Vad händer efter att man har ångrat sig?	240	Är det rekommenderat att ändra namn efter att ha antagit islam?	248
Trons sötma	240	<i>Sunan al-fiṭrah</i> (Sådant som är dikterat av människans natur)	250
Tacksamhet mot Gud för Hans vägledning	241	Vad innebär <i>sunan al-fiṭrah</i> ?	250
Att bjuda in andra till islam (da'wah)	242		
Förtjänster med att bjuda in andra till islam	242		

Bilagor

Innehåll	Sida	Innehåll	Sida
Uttalsguide	252	Till sist	262
Ordlista	255	Vilket är ditt nästa steg?	262
		Att vara så gudfruktig som möjligt	262
		Gör ditt bästa för att vara nära muslimer i det område där du bor	263

Introduktion

Välkommen till islam! Du har nu vägletts till sanningen och valt att ta steget från okunskapens mörker till trons och övertygelsens ljus.

Gratulerar till ditt mod och din objektivitet i sökandet efter sanningen innan du fattade ditt livs viktigaste beslut genom att anta islam.

Den som skaffar en ny apparat eller går med i en förening eller någon annan sammanslutning sparar ingen möda för att läsa om och lära sig sina rättigheter och skyldigheter och ta itu med de nya omständigheterna.

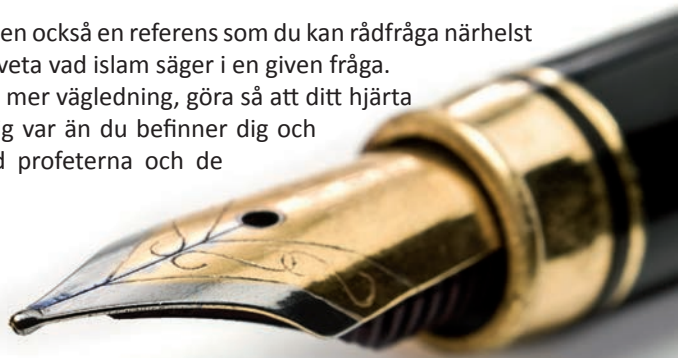
För att tillbe Gud på grundval av solid kunskap och hantera nya förhållanden i enlighet med islams lärosatser kan på samma sätt den som Gud har väglett till islam och fört från okunskapens mörker till trons ljus inte lämna någon sten orörd för att lära sig vad islam säger om livets olika aspekter.

De goda nyheter som du kan glädjas åt medan du tillägnar dig islamisk kunskap är att all den religiösa information som du tar till dig i sin helhet utgör profeternas arv, ty Guds profeter efterlämnar varken penningar eller mynt utan, så som Profeten Muhammed ﷺ slår fast: "De efterlämnar kunskap. Den som förvärvar denna kunskap har i själva verket förvärvat en väl tilltagen andel." (Sunan Abu Dāwūd: 88)

Denna illustrerade guide hjälper dig att ta det första steget för att lära om denna religion som utan tvekan är den främsta välsignelse som Gud har skänkt människan. Den förser dig med riktlinjer för de flesta av de livets aspekter som du kommer att stöta på, ger svar på dina mest omedelbara frågor och ger dig gott om stöd för att på ett framgångsrikt sätt hantera människor i din närhet och de olika situationer som du med största sannolikhet kommer att hamna i. I en rak och enkel stil förser guiden dig också med dokumenterad information från Koranen och profeten Muhammeds sunna, dvs. det som han har sagt, gjort och samtyckt till.

Utöver att vara en trevlig och detaljerad bok är den också en referens som du kan rådfråga närhelst du hamnar i en situation eller är i behov av att få veta vad islam säger i en given fråga.

Vi ber Gud att skänka dig välgång i överflöd och mer vägledning, göra så att ditt hjärta ständigt håller fast vid Hans religion, välsignar dig var än du befinner dig och släpper in oss alla i paradiset tillsammans med profeterna och de sannfärdiga.

Författaren

Inledning

Innehåll

Den största välsignelsen någonsin

Syftet med den mänsklig existens

Islam är en universell religion

- Hela jorden är en plats för tillbedjan

Inga mellanhänder mellan Gud och människa

Islam är en livets religion

- Att utveckla jorden
- Att vårda sociala relationer
- Att förvärva kunskap

Att lära sig islamiska föreskrifter

Fem nivåer för islamiska föreskrifter

Islams fem pelare

Hur man får kunskap om islamiska lärosatser och föreskrifter

Islam är en måttfull religion

Islam inbegriper alla tillvarons aspekter

Islam bör bedömas utifrån dess upphöjda principer och inte utifrån vissa muslimers bristande uppträdande

De fem nödvändigheterna

- Religion
- Liv
- Sinnet
- Avkomma
- Egendom

> Den största välsignelsen någonsin

Gud har skänkt oss oräkneliga välsignelser. Gåvorna syn, hörsel, intellekt, hälsa, välstånd och familj kommer från Honom. Han har också skänkt oss allt som universum har att erbjuda – solen, månen, himlen och jorden – och en rad andra saker. I Koranen sägs: *Om ni ville räkna Guds välgärningar, skulle ni aldrig kunna fastslå deras antal.* (Sura an-Nahl, 16:18)

När våra korta jordiska liv är till ända kommer emellertid alla dessa välsignelser upphöra att finnas till för oss. Den enda välsignelse som är bestämd att bringa lycka och frid i detta liv och evig sällhet i livet efter detta är välsignelsen av att vara muslim – tveklöst den främsta välsignelse som Gud någonsin har skänkt oss.

Detta är skälet till att Gud tillskriver Sig själv denna välsignelse och ger den företrädare framför andra välsignelser. I Koranen sägs: *Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att Islam skall vara er religion.* (Sura al-Mā'idah, 5:3)

Hur fantastiska är inte Guds välsignelser till oss! Han har fört oss ut ur okunskapens mörker in i trons ljus och väglett oss till den sanna religion som Han har valt för oss i syfte att förverkliga målet med vår existens, dvs. att tillbe Honom och därigenom leva ett gott liv i denna värld och få en oskattbar belöning i livet efter detta.

Hur fantastiska är inte Guds gåvor till oss! Han har valt ut oss och gjort oss till det främsta samfund som någonsin har framträtt för mänsklighetens bästa. Vi bär med oss den trosbekännelse – *lā ilāha illā Allāh* (det finns inte någon eller något som har rätt att dyrkas utom Gud) – som Gud har försett alla sina profeter med.

> Islam är den största välsignelsen någonsin.

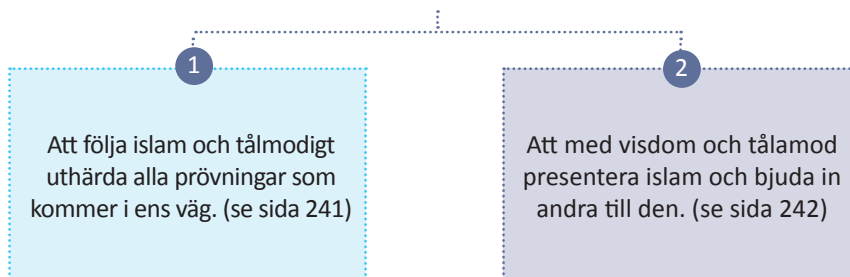
Då några okunniga personer av misstag trodde att de hade gjort Profeten ﷺ en tjänst genom att anta islam påminde Gud dem om att det i själva verket var Han som hade gjort dem en tjänst genom att vägleda dem till islam. I Koranen sägs: *De anser sig ha gjort dig (Muhammed ﷺ) en tjänst när de antog islam. Säg: "Ni gör inte mig någon tjänst med er islam. Det är snarare Gud som gör er en tjänst genom att vägleda er till tron, om ni nu är sannfärdiga."* (Sura al-Hujurat, 49:17)

Det är sant att Guds välsignelser är otaliga men, som versen ovan klargör, den enda välsignelse som Gud säger är en välgärning mot oss är att vägleda oss till islam och till att tillbe endast Honom utan att sätta någon eller något vid Hans sida.

För att fortsätta dra fördel av en sådan oskattbar välsignelse är det därför nödvändigt för oss att uttrycka vår tacksamhet mot Gud för att Han har gjort oss en sådan välgärning. I Koranen sägs: *...Om ni visar tacksamhet skall Jag ge er en större [belöning]...* (Sura al-Hujurat, 49:13)

Hur är det då möjligt för oss att uttrycka vår tacksamhet mot Gud för en sådan välsignelse?

Det kan ske genom att göra följande:

> Syftet med mänsklig existens

Filosofer likaväl som gemene man finner det ytterligt förbryllande att besvara de mest grundläggande frågorna i vår tillvaro:

Varför finns vi till?

Vilket är det egentliga syftet med mänsklig existens?

Koranen har slagit fast syftet med mänsklig existens som följande: *Jag har skapat djinnerna och människorna enbart för att de skall dyrka Mig.* (Sura ad-Dariyat, 51:56) Vi finns alltså till för att tillbe och dyrka Gud.¹

Värt att notera redan här är att tillbedjan eller dyrkan (*'ibadah* på arabiska) i islam inte betyder att avskärma sig från den världsliga tillvaron och dess frukter och glädjeämnen.

'ibadah är en inkluderande term som utöver sådana dyrkanshandlingar som bön, fasta och den förpliktade allmosan, zakat (*zakāh*), även inbegriper alla mänskliga handlingar så länge de utförs för Guds skull. Vid ett tillfälle sa Profeten ﷺ: "Ni kommer att belönas också när ni har sexuellt umgänge med era hustrur."

Tillbedjan är det huvudsakliga syftet med mänsklig existens men blir på detta sätt också tillvarons själva essens som ger en muslim möjlighet att göra alla vardagens tillåtna göromål till beundransvärda dyrkanshandlingar. I Koranen sägs: *Säg: "Min bön och [all] min religionsutövning, mitt liv och min död tillhör Gud, världarnas Herre!"* (Sura al-An'am, 6:162)

¹ Gud säger också i en annan Koranvers: *Det är Han som har skapat döden och livet för att sätta er på prov – vem av er som är bäst i [sitt] handlande.* (Sura al-Mulk 67:2) (Ö.a.)

> Islam är en universell religion

Islam är en universell religion i den meningen att dess profet sändes till alla människor i världen utan hänsyn till etnicitet, hudfärg, kulturell tradition eller geografiskt läge. I Koranen sägs: *Vi har sänt dig [Muhammed] enbart av nåd till alla folk.* (Sura al-Anbiyyā', 21:107)

Därför respekterar islam alla olika mänskliga traditioner och kräver inte att nya muslimer ska ändra sina vanor och traditioner om de inte står i motsättning till någon islamisk lärosats. Varje vana och tradition som inte är förenlig med islam måste dock ändras och ersättas med någonting bättre, ty trots allt är det Gud, den Vetande och den Underrättade, som befaller och förbjuder det Han vill, och vår tro på Honom avkräver oss att agera i enlighet med Hans påbud.

Islam lär också att de muslimers traditioner som inte har med islam att göra inte får betraktas som "islamiska" och att en ny muslim inte behöver följa dem, ty de utgör blott en del av ett givet folks tillåtna seder.

Hela jorden är en plats för tillbedjan

Islam betraktar vilken plats som helst i världen som lämplig för att tillbe Gud. Följaktligen finns det inte heller någon särskild plats eller statsbildning till vilken muslimer bör flytta och sätta bo, ty kriteriet här är att det är möjligt att tillbe Gud i fred.

Islam ålägger inte någon att flytta såvida de inte hindras att tillbe Gud, i vilket fall de kan flytta till en plats där de kan göra detta i fred. I Koranen sägs: *Mina troende tjänare! Min jord är vid nog - [bege er dit där ni fritt kan] dyrka Mig!* (Sura al-'Ankabūt, 29:56)

> Inga mellanhänder mellan Gud och människa

Ett flertal religioner ger särskilda privilegier till vissa individer och gör människors tillbedjan och tro beroende av sådana individers godkännande. De är med andra ord mellanhänder mellan Gud och människa och gör falskeligen anspråk på att kunna förlåta synder och till och med ha kännedom om det fördolda!

Islam kom för att lyfta och värdiggöra människan och motbevisa tanken att en människas tillbedjan, botgöring och frälsning är beroende av särskilda individers godkännande, hur guds-medvetna och rättfärdiga de än må vara.

I islam tillber muslimer Gud på ett direkt sätt utan några som helst mellanhänder. Gud är nära Sina tjänare och hör deras bön, svarar dem, ser deras tillbedjan och belönar dem för att de utför den. Ingen i islam gör anspråk på att kunna förlåta synder och erbjuda "avlat". En person som har syndat och som uppriktigt och innerligt söker Guds förlåtelse kommer tveklöst också att få den. Ingen äger övernaturliga krafter eller förmåga att påverka universum på något sätt, ty makten att besluta ligger hos Gud ensam.

> Inga mellanhänder mellan Gud och människa.

Islam har också förlöst människans intellekt, och när meningsskiljaktigheter inträder uppmanas muslimer att konsultera Koranen och Profetens utsagor och handlingar (hans sunna). Ty med undantag för Guds sändebud – mottagaren av Guds uppenbarelser som inte talar i egen sak – har ingen människa getts absolut rätt att åtlydas i allt som hon säger. I Koranen slås fast: *Och han talar inte av egen drift - nej, [det är] uppenbarelsens ord...* (Sura an-Najm, 53:3-4)

Hur storslagen är inte denna religion! I fullständig harmoni med den ursprungliga naturliga disposition utifrån vilken Gud skapade människan och gjorde henne till sitt eget överhuvud och gav henne förutsättningar att byta ut slaveri i falska gudars tjänst till förmån för den fulländade friheten det är att tillbe endast Gud.

> Islam är en livets religion

Islam är en religion som balanserar det världsliga livet och det liv som komma skall. Det världsliga livet är som en lantgård där muslimen sår de goda handlingarnas frön för att sedan i såväl detta liv som i livet efter detta kunna skörda frukterna av sitt strävsamma arbete. Detta företag kräver en optimistisk inställning, hängivenhet, seriositet och målmedvetenhet, något som blir uppenbart i det följande.

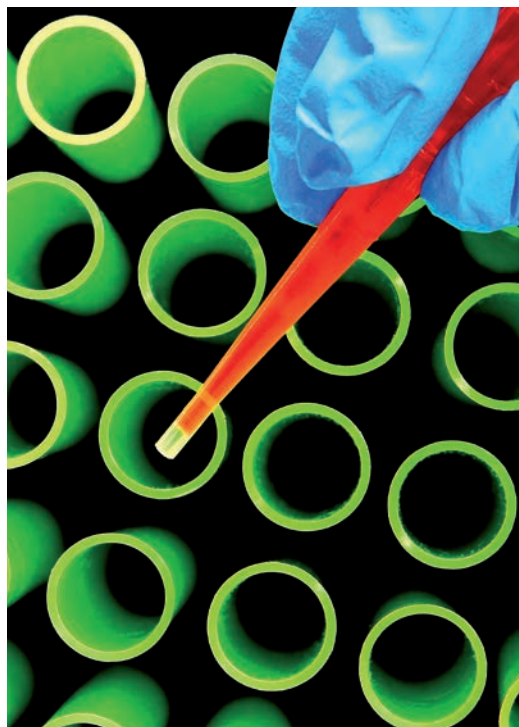
Att utveckla jorden

I Koranen sägs: *Han skapade er av jord och Han lärde er att bruka den och där fick ni bygga och bo.* (Sura Hūd, 11:61) Gud skapade oss, satte oss på denna jord och befallde oss att utveckla den och upprätta en civilisation som gagnar mänskligheten på ett sätt som inte står i konflikt med islamiska lärosatser. Han betraktar detta som en dyrkanshandling för vilken utföraren kommer att belönas, oavsett om det sker i tider av stort tumult och under skrämmande omständigheter som till exempel Domedagen. Vid ett tillfälle sa Profeten ﷺ: "Om Domedagen är kommen, och någon av er har en palmplanta i sin hand, låt honom, om möjligt, plantera den." (Musnad Aḥmad: 2712)

Att vårda sociala relationer

I syfte att upprätta en civilisation och bygga ett välmående samhälle manar islam sina efterföljare att samarbeta med människor omkring dem, utan att fästa vikt vid deras kulturella och religiösa tradition. Islam uppmanar muslimer att umgås med dem och bygga relationer av högsta kvalitet styrda av de upphöjda etiska normer som islam står för. Islam

varnar dem också för att isolera sig och dra sig undan samhället, ty en sådan inriktning står i motsättning till det korrekta tillvägagångssätt som de använder sig av som är hängivna i att förkunna islam och bjuda in till dess upphöjda principer. Profeten ﷺ noterade också vid ett tillfälle att en troende som blandar sig med människor och klarar att hantera den prövning som de utgör är långt bättre än den som inte beblandar sig med dem alls. (Sunan Ibn Mājah: 4032)

> Islam har inte likt andra religioner sett en konflikt mellan religion och vetenskap.

Att förvärva kunskap

Det var ingen tillfällighet att det första ord som uppenbarades för Profeten ﷺ var "Läs". Faktum är att islam betonar betydelsen av att förvärva nyttig kunskap inom alla för mänskligheten intressanta områden, och betraktar den väg som muslimer följer för att söka kunskap om sin religion som en väg till paradiset. Profeten ﷺ sa: "För den som följer en väg mot kunskap, kommer Gud underlätta vägen till paradiset."

(Şaḥīḥ Ibn Ḥibbān: 84)

Islam har inte likt andra religioner sett en

konflikt mellan religion och vetenskap. Tvärtom har islam alltid bejakat vetenskap och manat sina efterföljare att ta till sig den och lära ut den till andra så länge den är ämnad att gagna mänskligheten.

Islam högaktar och sätter stort värde på dem som undervisar människor och överför kunskap till dem, och lovar dem riklig belöning. I en av sina traditioner berättar Profeten ﷺ för oss att hela Guds skapelse ber för dem som överför nyttig kunskap till människor. (Sunan at-Tirmidī: 2685)

> Att lära sig islamiska föreskrifter

En muslim är skyldig att lära sig vad islam säger om tillvarons alla aspekter, bland dem dyrkanshandlingar och sociala relationer, i syfte att kunna fullgöra sina plikter med tillräcklig och relevant kunskap och stor övertygelse. Profeten ﷺ sa: "Den Gud vill visa godhet ger Han förståelse av religionen."

(Şaḥīḥ al-Bukārī: 71; Şaḥīḥ Muslim: 1037)

Muslimen måste därför lära sig allt om de religiösa plikter som han är ålagd att göra, som till exempel rituell rening, de dagliga böerna och tillåtna och otillåtna livsmedel. Han uppmanas också att lära sig om handlingar som är rekommenderade utan att vara obligatoriska.

> Fem nivåer för islamiska föreskrifter

Alla mänskliga handlingar faller inom ramen för fem kategorier:

<i>wājib</i> (obligatoriskt)	Detta avser sådant som Gud befäller människor att göra. De som utför dem kommer att belönas medan de som försummar dem kommer att bli föremål för bestraffning. ¹ Exempel är de fem dagliga böerna och fastan under månaden ramadan.
<i>harām</i> (förbjudet)	Detta avser sådant som Gud har förbjudit. De som låter bli dem kommer att belönas medan de som begår dem kommer att bli föremål för bestraffning. ¹ Exempel är alkoholdrickande och otillåtna sexuella förbindelser.
<i>mustahabb</i> (rekommenderat, ofta kallat sunna)	Detta avser sådant som belönas men som inte bestraffas om det inte görs. Exempel är att le mot människor, att initiera den islamiska hälsningen (genom att säga " <i>as-salāmu 'alaykum</i> ") när man möter någon, eller avlägsna skräp eller skadliga föremål från vägen.
<i>makrūh</i> (ogillat)	Detta avser sådant som islam manar sina efterföljare att undvika. De som undviker det kommer att bli belönade medan de som utför det inte kommer att bestraffas. Exempel är att fibbla med fingrarna under bönen.
<i>mubāh</i> (tillåtet)	Detta avser sådant som varken är påbjudet eller förbjudet. Det är neutralt och inte föremål för varken belöning eller bestraffning. Exempel är att äta, dricka och tala.

> Islams fem pelare

Profeten ﷺ sa: "Islam har byggts på fem [pelare]: att vittna om att ingen har rätt att dyrkas utom Gud och att Muhammed är Guds sändebud, att förrätta bönen, att betala den förpliktade allmosan zakat (*zakāh*), att företa vallfärden till Helgedomen, samt att fasta under ramadan." (Ṣaḥīḥ al-Al-Bukārī: 8; Ṣaḥīḥ Muslim: 16)

Dessa fem pelare utgör själva grunden i islam. I de följande kapitlen kommer vi att gå djupare in på dem och diskutera vad som gäller för dem.

Den första av dem är tro och en bekräftelse av Guds enhet, eller *tawḥīd*. Detta diskuteras i kapitlet "Din tro".

Därefter kommer bönen (*aṣ-ṣalāh*) – den främsta och mest hänförande av dyrkanshandlingarna. Profeten ﷺ beskrev den vid ett tillfälle som "religionens pelare". (Sunan at-Tirmidī: 2749) Det betyder att det är den pelare vid vilken islam är fast förankrad. En pelare är något som används för att stötta upp en byggnad och utan vilken byggnaden kommer att kollapsa.

För att bönen ska vara giltig måste den bedjande vara rituellt ren. Kapitlet "Din tro" följs således på ett naturligt sätt av kapitlen "Din rening" och "Din bön".

¹Om inte Gud väljer att förlåta. (Ö.a.)

1

Att vittna om att ingen har rätt att dyrkas utom Gud, och att Muhammed är Guds sändebud

2

Att förrätta bönen

3

Att betala den förpliktade allmosan zakat

4

Att fasta under månaden ramadan

5

Att vallfärda till Mecka om man har förmåga till det

Islams fem pelare

Islams fem pelare	
1	Att vittna om att ingen har rätt att dyrkas utom Gud, och att Muhammed är Guds sändebud
2	Att förrätta bönen
3	Att betala den förpliktade allmosan zakat
4	Att fasta under månaden ramadan
5	Att vallfärda till Mecka om man har förmåga till det

> Hur man får kunskap om islamiska lärosatser och föreskrifter

En person som drar på sig en sjukdom och vill ha behandling kommer söka upp den främste läkare han kan finna för att få bästa möjliga behandling för sin åkomma. Hans liv är honom kärt och han lär inte lita på en ordination från vem som helst.

Religion är utan tvekan den viktigaste komponenten i våra liv. Vi bör därför göra vårt bästa för att skaffa kunskap om dess lärosatser och föreskrifter, och från pålitliga och kunniga personer söka svar på frågor om sådant som vi inte känner till.

Att läsa föreliggande bok som ger dig information om sådant som har med din religion att göra är ett steg i rätt riktning. I ditt sökande efter adekvat information behöver du konsultera lärda personers uppfattningar. I det avseendet tjänar föreliggande bok dig väl eftersom den innehåller utsagor och svar på dina frågor från lärda personer. I Koranen sägs: *Fråga de skriftlärda om ni inte vet.* (Sura an-Nahl, 16:43) Du kan också gå vidare genom att ta kontakt med islamiska centra och moskéer i ditt närområde som du har försäkrat dig om tillhör dem som följer Koranen och den autentiska sunna. Du kan hitta information om var de ligger och hur man kommer i kontakt med dem genom att besöka:

www.islamicfinder.org

För att få ytterligare information om islam kan du också besöka tillförlitliga webbplatser som

www.newmuslim-guide.com

www.guide-muslim.com

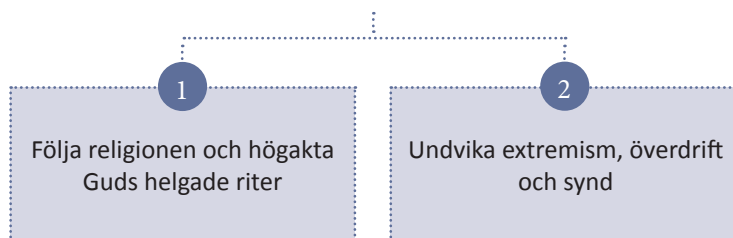

> En ny muslim bör besöka och hålla kontakt med närliggande islamiska centra och konsultera tillförlitliga böcker och webbplatser.

> Islam är en måttfull religion

Islam är en måttfull religion som följer en medelväg mellan överdrift och försummelse, mellan extremism och det totala avvisandet av religion. Denna måttfullhet genomsyrar alla dyrkanshandlingar och ritualer.

Av det skälet befaller Gud Profeten ﷺ, dennes följeslagare samt de troende i stort att iakttä måttfullhet, något som kan realiseras genom att göra två saker.

I Koranen sägs: *Följ, som du har blivit befalld, den raka vägen - [du] och de som, ångerfulla, med dig har vänt åter till Honom - och överskrid inte [de av Gud fastställda gränserna]! Han ser vad ni gör.* (Sura Hüd, 11:112)

Håll dig alltså ståndaktigt till sanningens väg, utan att gå till överdrift eller överskrida Guds gränser genom att lägga till eller komplicera något i religionen. Vid ett tillfälle då Profeten ﷺ undervisade sina följeslagare i en av ritualerna kring vallfärden varnade han dem för att gå till ytterligheter, och påpekade att ett sådant beteende var anledningen till tidigare folks undergång: "Ta er i akt för ytterligheter i religionen, ty det som tillintetgjorde dem före er var ytterligheter i religionen." (Sunan Ibn Mājah: 3029)

Han noterade också: "Åta dig endast det som du har förmåga att konsekvent genomföra." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 1100)

Vid ett annat tillfälle avslöjade han andan i det budskap som han kom med, dvs. att inte tynga människor bortom deras förmåga, utan undervisa dem med visdom och göra saker och ting lätt för dem: "Gud skickade mig inte för att vara brysk eller förorsaka skada, utan för att undervisa [människor] och göra saker och ting lätt [för dem]." (Ṣaḥīḥ Muslim: 1478)

> Islam inbegriper alla tillvarons aspekter

Islam handlar inte bara om ett andligt behov som muslimer fyller i moskéer genom bön och tillbedjan.

Inte heller är islam uteslutande en uppsättning uppfattningar och övertygelser som efterföljarna ansluter sig till.

Inte heller är islam enbart ett uttömmande ekonomiskt system.

Inte heller handlar det blott och bart om en uppsättning regler och principer för samhällsbyggande

Inte heller är islam bara en uppsättning etiska värden och hävdar för interaktion med andra.

Snarare är islam ett allomfattande sätt att leva som täcker in tillvarons alla aspekter utan undantag.

Gud har sannerligen fullbordat Sin ynnest till muslimer genom att välja islam som deras religion. I Koranen sägs: *Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att Islam skall vara er religion.* (Sura al-Mā'idah, 5:3)

Vid ett tillfälle när en av polyteisterna sarkastiskt sa till Salman al-Fārisī (en av Profetens följeslagare) att, "er profet har lärt er allt, till och med hur man gör på toaletten", svarade Salman stolt, "Ja, sannerligen", och förklarade för honom rätt uppförande vid toalettbesök.

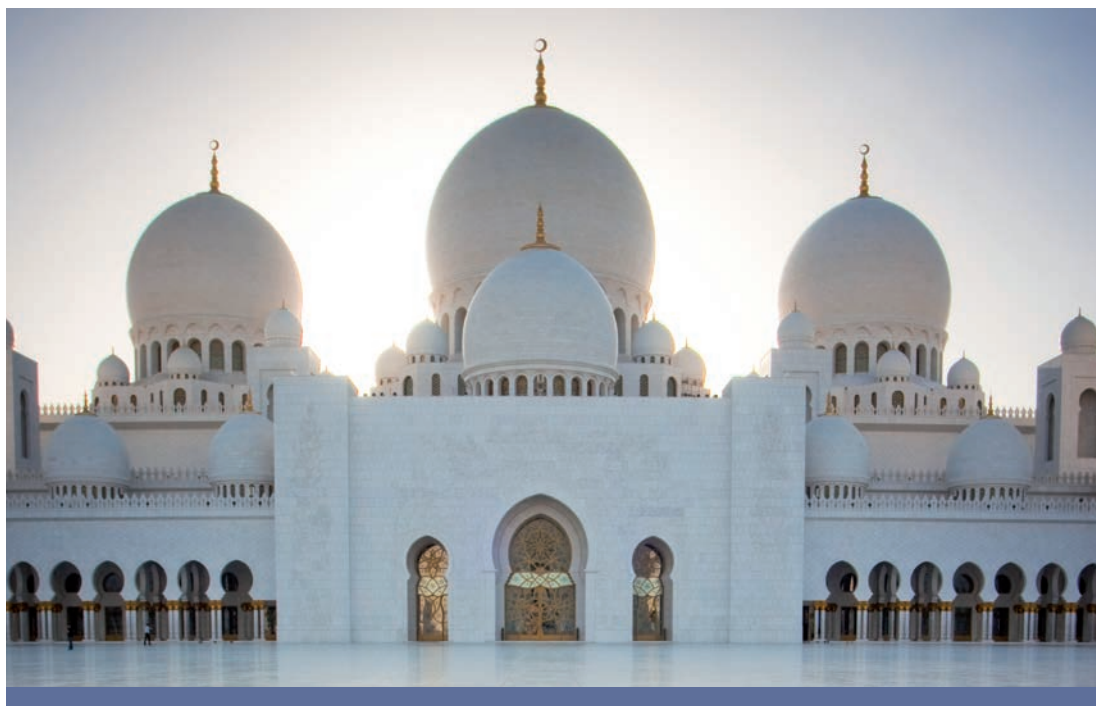
> Islam omsluter alla tillvarons aspekter.

> Islam bör bedömas utifrån dess upphöjda principer och inte utifrån vissa muslimers bristande uppträdande

Om du träffar en läkare som genomför skadliga behandlingar eller en lärare med bristande moral accepterar du säkerligen inte deras sätt att utöva yrket som uppenbarligen inte står i samklang med deras position och den typ av kunskap de har förvärvat. Den erfarenheten kommer emellertid inte få dig att ändra uppfattning om de stora tjänster den medicinska vetenskapen har gjort människan eller den betydelsefulla roll utbildning och lärande spelar i samhälle och civilisation.

Tveklöst drar du slutsatsen att en sådan läkare eller lärare är en dålig representant för sitt yrke och det som det står för.

Om du stöter på muslimer som på något sätt beter sig illa kan du av samma anledning av misstag anta att sådant beteende återspeglar islams anda. Läkarens eller lärarens dåliga representation av sitt yrke kan omöjligen dessa yrken lastas för. Av ännu starkare skäl kan inte islam lastas för sådana muslimers beteende; de är bara ett exempel på en aspekt av mänsklig svaghet som kan hänföras till felaktiga kulturella vanor och som inte har någonting med islam att göra.

> De fem nödvändigheterna

Dessa är de främsta förmåner som människan måste åtnjuta för att kunna leva ett hedersamt liv. Faktum är att alla gudomliga påbud föreskriver att de bevaras och förbjuder allt som står i motsättning till dem.

Islam manar sina efterföljare att värna sådana nödvändigheter så att de kan vara till nytta för dem i detta liv och i livet efter detta, och så att de kan leva i fred och säkerhet.

Muslimer i alla delar av världen utgör en enda gemenskap (*ummah*) vars medlemmar stödjer varandra som om de var en solid och förenad struktur där varje del stärker och understödjer de andra. De är, så som Profeten ﷺ en gång beskrev dem, som en kropp – när någon del värker, värker hela kroppen av brist på sömn och feber. Dessa fem nödvändigheter kan bevaras genom att:

> Gud befaller oss att värna mänskligt liv även om det skulle innebära att en synd begås.

1 Religion

Religion är det viktigaste skälet till varför Gud skapade människor, skickade sändebud för att förmedla den till dem och bevara den. I Koranen sägs: *Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: "Dyrka Gud och håll er borta från det onda!"* (Sura an-Nahl, 16:36)

Islam insisterar på att bevara religionen och skydda den från allt som kan fördärva dess renhet, såsom att tillbe falska gudar vid sidan av Gud eller i stället för Honom, delta i vidskepligheter eller begå förbjudna handlingar.

2 Liv

Gud befaller oss att bevara mänskligt liv även om det i vissa fall innebär att en synd begås. I sådant fall överser Gud med synden. Koranen säger: *Men den som blir tvungen [att äta av det förbjudna för att inte dö], utan att villigt överträda eller överskrida, han begår ingen synd.*

(Sura al-Baqarah, 2:173)

Han har förbjudit självmord och varje handling mot mänskligt liv generellt. *Låt inte era egna*

> Islam förbjuder allt som är skadligt för hälsan och sinnet.

händer föra er mot undergång. (Sura al-Baqarah, 2:195)

Han har också lagstiftat om påföljder som syftar till att avskräcka människor från att utan rätt tillfoga andra skada, oavsett vilken religion de har: *Rättvis vedergällning har föreskrivits er beträffande de dräpta.* (Sura al-Baqarah, 2:178)

3 Sinnet

Islam förbjuder allt som kan ha en negativ inverkan på sinnet och försämma omdömet. Faktum är att intellektet är en av de främsta välsignelser som Gud har skänkt oss; det är den förmåga genom vilken Gud har hedrat människan och höjt henne över djuren. Intellektet är också det som gör att människan ställs till svars i detta liv och i livet efter detta.

Detta är också anledningen till att Gud har förbjudit alla typer av rusmedel och droger, vilka Han beskriver som en styggelse och ett Satans påfund: *Troende! Rusdrycker och spel om pengar, alla hedniska bruk och spådomskonst är ingenting annat än Djävulens skamliga påfund; håll er borta från allt sådant, för att det skall gå er väl i händer.* (Sura al-Mā'idah, 5:90)

4 Avkomma

Islam betonar betydelsen av att ta hand om sin avkomma och bilda en familj i vilken den nya generationen förvärvlar ett gott beteende och lär sig högtstående principer. Detta framgår från ett flertal föreskrifter, bland andra:

- Islam uppmuntrar äktenskap och manar sina efterföljare att göra det lätt för ogifta att gifta sig utan stora kostnader. *Och välj hustru eller man bland dem av er som är ensamstående...* (Sura an-Nūr, 24:32)

- Islam förbjuder alla syndfulla och olovliga förhållanden och har blockerat alla vägar som leder till dem. *Håll er borta från [alla frestelser till] otuktiga handlingar! Sådant är skamlöshet och en ond väg.* (Sura al-Isrā', 17:32)
- Islam förbjuder baktaleri och kränkning av människors härkomst och betraktar detta som en stor synd för vilken förövaren blir föremål för ett specificerat straff i detta liv och sträng bestraffning i livet efter detta.
- Islam befäller sina efterföljare att värna människors heder, och betraktar en person som blir dödad när han försvarar sin egen eller sin familjs heder som martyr. (se kapitlet "Familjens ställning i islam" sida 202)

5 Egendom

Islam uppmanar sina efterföljare att skydda sin egendom och sina tillgångar, befäller dem att tjäna sitt levebröd och gör kommersiella transaktioner tillåtna.

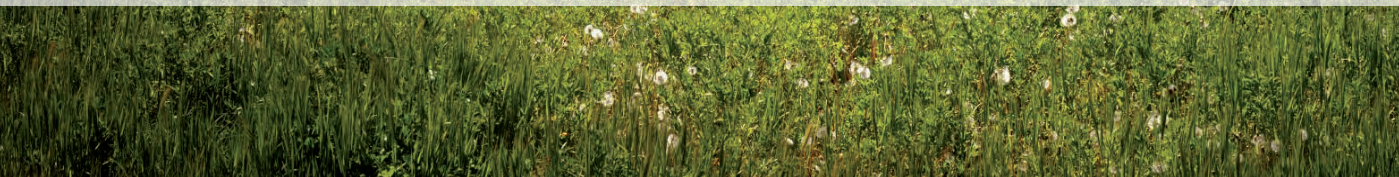
I syfte att skydda tillgångar betraktar islam ocker, bedrägeri och förskingring som strikt förbjudet. Koranen varnar dem som begår sådana handlingar för stränga straff. (se kapitlet "Dina finansiella transaktioner" sida 172)

> Skydd av heder och härkomst är en av målsättningarna med den islamiska lagen, sharia (*ṣarī'ah*).

Din tro

1

Alla gudomliga budskap som profeterna har förmedlat till sina folk bjöd in till att dyrka Gud ensam utan att sätta någonting vid Hans sida, och avvisa alla falska gudomar. Faktum är att detta är den exakta innebörden av den trosbekännelse genom vilken en människa antar islam.

Innehåll

**Trosbekännelsen: Innebörd och krav
Vittnesbördet om att Muhammed är
Guds sändebud**

Trons första pelare: Tro på Gud

Innebörden av dyrkan (*'ibādah*)

**Att sätta någon eller något vid Guds sida –
shirk (*širk*)**

Tro på Guds namn och attribut

Tro på änglarna

Tro på Guds skrifter

Tro på sändebuden

Tro på den Yttersta dagen

Tro på ödesbestämmelsen

> Trosbekännelsen: Innebörd och krav

Ašhadu an lā ilāha illā Allāh, wa ašhadu anna Muḥammad rasūl Allāh (Jag vittnar om att ingen har rätt att dyrkas utom Gud, och jag vittnar om att Muhammed är Guds sändebud)

sa: "För den som säger 'ingen har rätt att dyrkas utom Gud' och därigenom söker Guds välvilja har Han förbjudit helvetets eld." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 415)

- Därför att den som dör och tror på den kommer att släppas in i paradiset. Profeten ﷺ sa: "Den som dör i full vetskap om att ingen har rätt att dyrkas utom Gud kommer in i paradiset." (Musnad Aḥmad: 464)
- Därför att kunskap om dess innebörd och implikationer är en muslims främsta och viktigaste skyldighet.

Innebörden av *lā ilāha illā Allāh*

Innebörden är att ingen har rätt att dyrkas utom Gud. Faktum är att frasen förnekar existensen av någon annan gudom vid sidan av Gud, och bekräftar att Gud är den enda sanna Gud som har rätt att dyrkas.

Det arabiska ordet *ilāh* (gud) åsyftar allt som dyrkas. Den som dyrkar någonting har således i praktiken tagit detta till gud vid sidan av eller i stället för Gud. Alla sådana gudomar är faktiskt falska utom den enda Gud – Allah, den sanna Herren och Skaparen.

Därför är det endast Gud som förtjänar att dyrkas. Det är Honom ensam som mänskliga hjärtan måste tillbe med den största kärlek, glorifiering, ödmjukhet och fruktan, och Honom ensam ska man förlita sig på och åkalla. Man ska inte be om hjälp från, åkalla eller förlita sig på någon annan än Gud. Böner och uppoffringar

Varför frasen "*lā ilāha illā Allāh*"?

- Därför att den uttrycker en muslims första skyldighet. Den som avser att anta islam måste göra en sådan trosbekännelse och också tro på den.
- Därför att den som uttalar den, uppriktigt tror på den och därmed söker Guds välvilja kommer att rädda sig undan helvetets eld. Profeten ﷺ

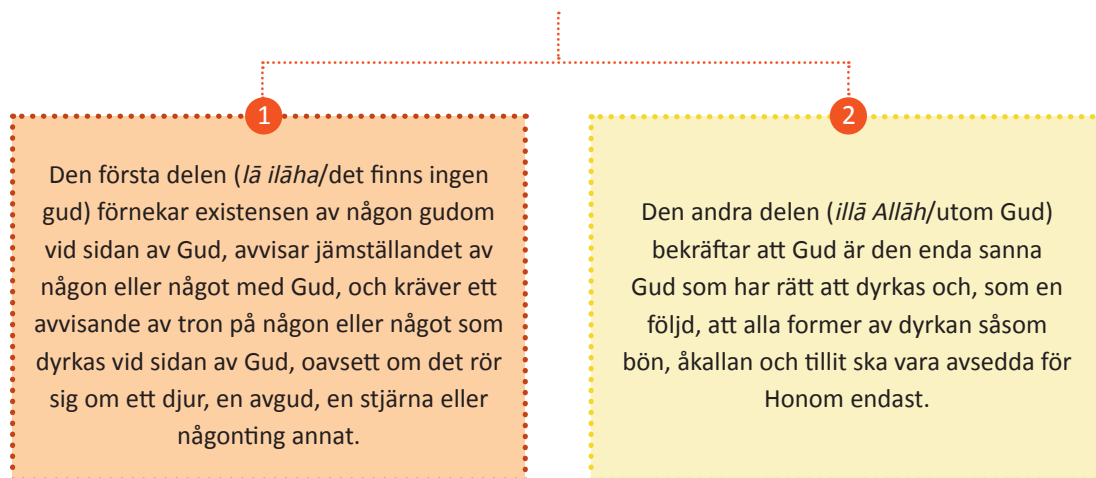
ska göras för Honom endast, och Han bör dyrkas i all uppriktighet. I Koranen slås fast: *Och de blev inte befallda annat än att dyrka Gud och utöva sin religion endast för honom, som rätttroga...* (Sura al-Bayyinah, 98:5)

De som uppriktigt dyrkar Gud och följer trosbekännelsens diktat kommer tveklöst få

ett gott liv, ty det är endast genom att tillbe Gud ensam som hjärtan finner frid och verklig tillfredsställelse. I Koranen sägs: *Den man eller kvinna som gör gott och lever rättskaffens och som har tron skall Vi skänka ett gott liv...* (Sura an-Nahl, 16:97)

Lā ilāha illā Allāh: Två delar

Utsagan *lā ilāha illā Allāh* utgörs av två delar som man måste känna till för att kunna förstå dess innebörd och krav:

Alla dyrkanshandlingar måste vara riktade till Gud ensam. Den som riktar någon typ av dyrkan mot någon annan än Gud är i strikt mening en icketroende.

I Koranen sägs: *Den som vid sidan av Gud åkallar en annan gudom - för vars [existens] han saknar bevis - skall stå till svars enbart inför sin Herre. Det skall inte gå dem väl som förnekar sanningen!* (Sura al-Mu'minūn, 23:117)

Betydelsen av *lā ilāha illā Allāh* och dess båda delar framträder i följande vers: *...Den som förnekar avgudar och tror på Gud, har sannerligen vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika. Gud hör allt, vet allt.* (Sura al-Baqarah, 2:256)

Orden "den som förnekar avgudar" ger innebörden av trosbekännelsens första del, dvs. "*lā ilāha*"; medan orden "och som tror på Gud" ger innebörden av den andra delen, dvs. "*illā Allāh*".

> Vittnesbördet om att Muhammed är Guds sändebud

Vem är Guds sändebud?

1 Hans födelse

Profeten Muhammed ﷺ föddes i Mecka år 570. Hans far dog före hans födsel och hans mor dog när han ännu var mycket ung. Muhammed ﷺ togs då om hand av sin farfar 'Abdul-Muṭṭalib, och efter dennes död av en av sina farbröder Abu Ṭālib.

2 Hans liv och uppväxt

Innan uppenbarelsen kom till honom levde han 40 år i Mecka i den stam, Quraysh, i vilken han föddes. Under denna period (år 570-610) kom han att bli känd som *aṣ-ṣādiq al-amīn* (den sannfärdige och pålitlige) till följd av sin hederlighet och sitt exemplariska sätt. Han arbetade som herde och senare som handelsman.

Redan innan islams ankomst upprätthöll Muhammed ﷺ profeten Abrahams monoteistiska tro. Han var en *ḥanīf*, dvs. en som dyrkade Gud ensam utan att sätta någon eller något vid Hans sida och avvisade avgudadyrkan och ogudaktiga bruk.

Vår profets namn

Muhammed var son till Abdullah som var son till 'Abdul-Muṭṭalib från klanen Hashim från stammen Quraysh. Han var den noblaste av alla araber.

Ett sändebud till hela mänskligheten

Gud skickade Muhammed ﷺ som ett sändebud till alla människor oavsett etniskt ursprung, social status eller hudfärg, och Han gjorde det till allas skyldighet att följa honom. I Koranen sägs: *Säg: "Människor! Jag är Guds Sändebud, [utsänd] till er alla..."* (Sura al-A'rāf, 7:158)

3 Hans uppdrag

När Guds sändebud ﷺ var 40 år gammal brukade han dra sig tillbaka till en grotta för kontemplation och gudsdyrkan. Grottan kallades Hira och låg på toppen av berget Nur i utkanten av Mecka. Här inleddes uppenbarelsen. De första verser som Muhammed ﷺ tog emot var: *Läs i din Herres namn, som har skapat - skapat människan av en blodklump! Läs! Din Herre är den Givmildaste, som har lärt [hur man skriver] med pennan, lärt människan vad hon inte visste!* (Sura al-'Alaq, 96:1-5) Dessa verser lotsade oss in i en ny era präglad av kunskap, läsning, ljus och vägledning. De koraniska uppenbarelserna fortsatte fram till hans död 23 år senare.

4 Uppdraget inleds

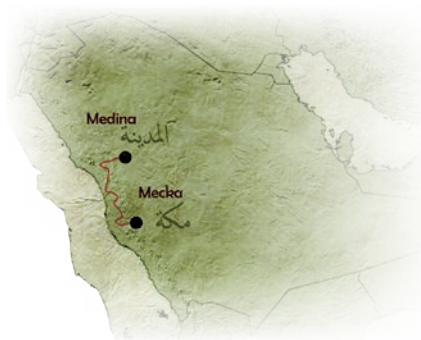
Efter tre års förkunnelse i hemlighet förkunnade Guds sändebud ﷺ islam öppet under tio års tid. Under denna period utsattes han och hans följeslagare för all slags orättvisa och förföljelse från de qurayshiska avgudadyrkarnas sida. Guds sändebud ﷺ förlorade emellertid inte modet. Under vallfartssäsongen kom pilgrimer från en rad olika stammar till Mecka och han presenterade sig då för dem och bjöd dem till den rena tron. Ett antal pilgrimer från Medina antog islam och kort därefter började muslimer utvandra till deras stad.

Koranen uppenbarades för honom

Gud nedsände till honom den mest storslagna av Sina gudomliga skrifter – Koranen – till vilken falskhet och lögn inte kan nå på något sätt. *...ingen lögn kan komma vid den vare sig öppet eller på hemliga vägar!...* (Sura al-Fuṣṣilat, 41:42)

Han var profeternas och sändebudens sigill

Muhammed ﷺ var den sista profet som sändes av Gud, och det kommer således ingen profet efter honom. I Koranen sägs: *Muhammed är inte fader till någon av era män. Han är Guds sändebud och profetlängdens sigill.* (Sura al-Aḥzāb, 33:40)

5 Utvandringen

Efter att qurayshiska ädlingar hade gjort ett mordförsök på honom utvandrade Guds sändebud ﷺ år 622 till Medina (som vid den här tiden kallades Yathrib). Han var då 53 år gammal. Under tio år i Medina bjöd han människor till islam och lärde muslimerna förrätta bön, betala den obligatoriska allmosan zakat (*zakāh*), och andra islamiska grunder.

6 Islams vidare spridning

Efter utvandringen till Medina lade Guds sändebud ﷺ grunden för den islamiska civilisationen och slog fast olika principer för det muslimska samhället. Han utrotade stamfanatism, spred kunskap, och grundlade principer om rättvisa, rättfärdighet, broderskap, samverkan och organisation. Vissa stammar ville sätta stopp för islam en gång för alla vilket ledde till en rad skärmytslingar och väpnade sammandrabbningar, men Gud understödde Sitt sändebud och gjorde islam suveränt. Så småningom kom människor i Mecka och från de flesta andra städer och stammar att i massor anta denna storslagna religion fullt övertygade om att den var den sanna.

7 Hans död

Efter att Guds sändebud ﷺ hade spridit islams budskap och Gud hade slutfört Sin ynnest till muslimerna genom att fullständiga Sin religion åt dem, drabbades Sändebudet ﷺ i *şafar* månad år 11 H. (år 632 e.Kr.) av en feber som ledde till hans död måndagen den 12 *rabīʿ al-awwal* år 11 H. (8 juni år 632 e.Kr.) vid 63 års ålder. Han begravdes på den plats där han dog i sin hustru Aishas rum, som låg intill Profetens moské i Medina.

Innebörden av vittnesbördet om att Muhammed är Guds sändebud

Innebörden är att tro på hans utsagor, göra som han säger, undvika det som han förbjuder, samt dyrka Gud på det sätt som han har föreskrivit och lärt oss.

Vad medför tron på att Muhammed är Guds sändebud?

1 Att tro på hans utsagor. Här ingår:

- Sådant som har att göra med det fördoldas sfär, såsom den Yttersta dagen och livet efter detta.
- Sådant som berör händelser i samband med Domedagen, de tecken som förebådar denna dag samt de centrala skeenden som föregår slutet på denna värld.
- Berättelser om samhällen i det förgångna och om vad som hände mellan profeter och deras folk.

2 Att göra det som han föreskrev och undvika det som han förbjöd. Här ingår:

- Att rätta sig efter hans instruktioner i fast övertygelse om att han inte talar i egen sak utan att det som han kom med inte var någonting annat än en uppenbarelse uppenbarad för honom. I Koranen sägs: *Den som lyder Sändebudet lyder Gud...* (Sura an-Nisā', 4:80)
- Att undvika sådana handlingar som han har förbjudit, såsom dåligt uppträdande, i fast övertygelse om att han bara förbjöd saker utifrån Guds visdom och i vårt eget intresse, även om vi ibland inte är medvetna om det.
- Att bortom allt tvivel vara säkra på att det kommer att gynna oss ofantligt mycket och bringa oss lycka i detta liv och i livet efter detta att göra sådant som han föreskriver och undvika sådant som han förbjuder. I Koranen sägs: *Och lyd Gud och Sändebudet - då får ni erfara [Hans] barmhärtighet.* (Sura Āl ĩmrān, 3:132)

> En muslim måste tro på alla utsagor som är äkta och kommer från Guds sändebud.

- Att ha en fast tro på att de som inte rättar sig efter Guds sändebud ﷺ kommer att drabbas av påföljder. I Koranen sägs: *De som vill sätta sig emot hans befallningar bör ta sig i akt; de skall få utstå [hårda] prövningar [i denna värld] och ett plågsamt straff väntar dem [i nästa liv].* (Sura an-Nür, 24:63)

3

Att dyrka Gud i enlighet
med Profetens instruktioner.
Härvid avses:

- Att följa hans exempel: Vi bör i alla delar av våra liv följa Profetens sunna, dvs. hans praxis; hans utsagor, handlingar och underförstådda godkännande. Ju mer man rättar sig efter Profetens föredöme desto närmare kommer man Gud och desto högre blir den grad av gunst man får hos sin Herre. I Koranen sägs: *Säg [Muhammed ﷺ]: "Om ni verkligen älskar Gud, följ mig och Gud skall älska er och förlåta er era synder. Gud är förlåtande, benådande."* (Sura Āl 'Imrān, 3:31)
- Islam är fulländad: Guds sändebud ﷺ förmedlade islam och alla dess lärosatser i sin helhet och ingen är tillåten att introducera någonting nytt i islam som Profeten ﷺ inte tillstyrkte.
- Islam är tillämplig på alla tider och platser: Islamiska föreskrifter nämnda i Koranen och i Profetens sunna är tillämpliga på alla tider och platser, ty ingen utom Gud som skapade människorna vet med säkerhet vad som är bäst för dem.

> Frid och sinnesro kan bara uppnås genom att tillbe Gud ensam utan att sätta någon eller något vid Hans sida.

- Att rätta sig efter Profetens sunna: För att ens goda handlingar och gudfruktiga göranden ska accepteras av Gud måste de vara i överensstämmelse med de riktlinjer som Profeten ﷺ slagit fast. I Koranen sägs: *Var och en som med hopp ser fram mot mötet med sin Herre skall [sträva efter att] leva ett gott och rättskaffens liv och att inte göra någon delaktig av den dyrkan som han ägnar sin Herre!* (Sura al-Kahf, 18:110) Frasen "rättskaffens liv" här åsyftar goda handlingar utförda i enlighet med Profetens sunna.
- Innovationer i religiösa frågor är strängt förbjudet: Den som inför en innovation i religionen (en dyrkanshandling som står i strid med Profetens sunna) såsom att förrätta en bön som inte är sanktionerad av Profeten ﷺ, begår ett flagrant brott mot hans bud och kommer att få sin innovation avvisad. I Koranen sägs: *De som vill sätta sig emot hans befallningar bör ta sig i akt; de skall få utstå [hårda] prövningar [i denna värld] och ett plågsamt straff väntar dem [i nästa liv].* (Sura an-Nūr, 24:63) I detta sammanhang sa Profeten ﷺ också: "Den som inför någonting nytt i denna religion som inte tillhör den, kommer att få det avvisat." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 2550; Şaḥīḥ Muslim: 1718)

Genom att strängt förbjuda innovationer i religionen och tillägg eller förändring av dyrkanshandlingar vill islam skydda gudomlig lag mot förvrängning och förändring och säkra den mot mänskliga nycker och begär. Med detta sagt är det också så att islam uppmuntrar det mänskliga intellektet att inom alla områden ge sig hän åt innovativt tänkande och utforska vår världs oupptäckta kunskaper i syfte att tjäna mänskligheten och hjälpa till att utveckla dess nuvarande och framtida tillstånd.

> Trons första pelare: Tro på Gud

Tron (*īmān*) består av sex pelare. Den första är tro på Gud. Den innebär en fast tro på att Gud existerar och en bestämd bekräftelse av Hans herravälde, Hans gudomlighet, och Hans namn och attribut.

Vi kommer nu att diskutera dessa fyra mer ingående.

1 Tro på Guds existens

En medfödd disposition för att tro på Gud (*fiṭrah*)

Att bekräfta Guds existens är något hos människan medfött och något som inte ställer krav på bevis. Därför erkänner de flesta människor, sina skiljaktiga religiösa uppfattningar till trots, Guds existens.

Även om vissa människor försöker utrota eller ignorera den medfödda böjelse att tro på Gud och tillbe Honom som Han har ingjutit i oss, gör den att vi i våra hjärtan vet att Gud existerar och vi söker alltid Hans hjälp och stöd vid katastrofer och i svåra tider.

De otaliga exempel vi känner till där människor har fått sina böner besvarade, sina önskningar uppfyllda och sin oro stillad visar att Gud verkligen existerar.

Beläggen för Guds existens är tydliga och många

- Alla erkänner intuitivt lagarna om kausalitet; dvs. att allting har en bestämmande orsak. De otaliga varelser och ting vi ser omkring oss måste alltså ha haft en skapare som gav dem sin existens. Denna skapare är Gud den Allsmäktige, ty det är omöjligt för någonting att existera utan att ha skapats och på samma sätt är det omöjligt för någonting att skapa sig själv. I Koranen sägs: *Skapades de av ingenting? Eller*

är de själva skaparna? (Sura at-Tūr, 52:35) Versen säger helt enkelt att människor inte skapades utan en skapare och inte heller kan ha skapat sig själva. En naturlig slutsats blir att det var Gud som skapade dem.

- Den underbart felfria plan som kan skönjas i universum med dess högst raffinerade

Människan själv är ett av de mest centrala tecken som vittnar om Guds existens. Vi behöver bara reflektera över välsignelserna med förståndet, sinnena och den välproportionerliga kroppen vilka Gud har skänkt oss. I Koranen sägs: *För dem som har visshet i tron finns tecken [på Guds allmakt överallt] på jorden, och inom er själva. Varför inte [öppna ögonen och] se?* (Sura ad-Dāriyāt, 51:20-21)

beståndsdelar; dess himmel, jord, stjärnbilder och träd och oräkneliga andra fantastiska under och imponerande storverk, visar tveklöst på en Skapare, dvs. Gud. I Koranen sägs: *Guds verk, Han som fulländat allt!* (Sura an-Naml, 27:88)

Ett exempel är stjärnor och planeter som alla rör sig i jämna banor kring sina respektive gemensamma masscentrum.

I Koranen sägs: *Solen skall inte skynda ifatt månen, och natten hinner inte upp dagen; var och en rör sig nämligen i sin [fastställda] bana.*

(Sura Yā Sin, 36:40)

2 Tro på Guds herravälde

Innebörden av tro på Guds herravälde

Innebörden är att ha en fast tro på att Gud är alltings Herre, Ägare, Skapare och Försörjare; att Han är den som ger liv och död; att allt gott vilar i Hans hand; att Han har makt till allt; och att ingen delar någon av dessa egenskaper med Honom.

Tro på Guds herravälde avkräver därför en muslim att tro att:

Gud är den ende skaparen av allting i universum. I Koranen sägs: *Gud är alltings Skapare...* (Sura az-Zumar, 39:62)

Människans kreativitet inbegriper endast sådana processer som omvandlar någonting från ett tillstånd till ett annat – att sätta samman och bygga – och handlar inte om ursprungligt skapande, om att skapa någonting ur ingenting eller att föra någonting tillbaka till liv efter döden.

Gud är den ende som ser till att det finns försörjning för Hans skapelse, och det finns ingen annan som kan göra det. I Koranen sägs: *Det finns ingen levande varelse på jorden som Gud inte sörjer för...* (Sura Hüd, 11:6)

Han är alltings Ägare. *Guds är herraväldet över himlarna och jorden och allt vad där ryms...* (Sura al-Mā'idah, 5:120)

Han är den ende härskaren och styr allt som händer i universum. *Han ombestyr [varje] sak mellan [högsta] himmel och [lägsta] jord...* (Sura as-Sajdah, 32:5)

Människans förmåga att hantera sina världsliga angelägenheter är tämligen begränsad och beroende av det material som finns till hennes förfogande. När hon gör detta kommer hon antingen att lyckas eller misslyckas. Guds reglering av allt som sker i universum är emellertid genomgripande och är därför destinerad att vara verkningsfull eftersom det inte finns något som kan motverka den på något sätt. I Koranen sägs: *Skapelsen är Hans och Han befäller över allt. Välsignad vare Gud, världarnas Herre!* (Sura al-A'rāf, 7:54)

Det finns ingen levande varelse på jorden som Gud inte sörjer för... (Sura Hüd, 11:6)

De med Profeten ﷺ samtida polyteisterna trodde på Guds herravälde

De med Profeten ﷺ samtida polyteisterna bekräftade Guds herravälde och trodde att Han är alltings Skapare, Herre och Ordinare. Denna bekräftelse var i sig dock inte tillräcklig för att de skulle antas som muslimer. I Koranen sägs: *Och om du frågar människorna: "Vem har skapat himlarna och jorden?" - svarar de helt säkert: "Gud."* (Sura Luqmān, 31:25)

Bekräftelsen av att Gud är alla världars Herre och att Han är Skaparen, Ägaren och Den som försörjer genom sina välsignelser, för med sig att all tillbedjan måste riktas mot Honom utan att på något sätt sätta någon eller något vid Hans sida.

Det skulle vara befängt att först bekräfta att Gud är alltings Skapare, Den som tar hand om allt och Den som ger liv och orsakar död, och sedan rikta en dyrkanshandling mot någon annan än Honom. Att göra så är ett fruktansvärt misstag och den värsta av alla synder. I Koranen sägs: *Och Luqman talade till sin son och förmanade honom: "Käre son! Sätt inte medhjälpare vid Guds sida; att sätta medhjälpare vid Hans sida är att begå en svår orätt!"* (Sura Luqmān, 31:13)

Då Profeten ﷺ tillfrågades om den värsta synden i Guds ögon svarade han: "Att dyrka någon vid sidan av Gud trots att det är Han som har skapat dig." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 4207; Ṣaḥīḥ Muslim: 86)

Tro på Guds herravälde ger ro i hjärtat

Ingen av Guds skapelser kan undfly det som Gud har bestämt, eftersom Han är människornas Ägare som för dem påbjuder det Han vill i Sin absoluta visdom. Allt utom Gud är skapat och i behov av sin Skapare som styr och kontrollerar allt. Skapelsen har alltså ingen försörjare eller övervakare utom Gud, och ingenting ens så litet som en atom rör sig utan Hans tillåtelse. Den som i fast övertygelse bekräftar allt detta binds i sitt hjärta till Gud, ber inte någon annan än Honom om någonting, förlitar sig på Honom i alla världsliga angelägenheter och tar lugnt,

> Tro på Guds herravälde ger ro i hjärtat.

> Att vittna om Guds enhet och rikta alla dyrkanshandlingar mot Honom ensam är själva förverkligandet av innebörden av utsagan "lā ilāha illā Allāh".

målmedvetet, ståndaktigt och full av tillförsikt itu med livets upp- och nedgångar. Ty så snart vi har gjort allt vi rimligen kan för att uppnå ett världsligt mål och bett Gud om hjälp har vi också gjort vår plikt. På så sätt blir vi nöjda och åtrår inte det som andra har, fullt medvetna om att all beslutsbefogenhet ligger hos Gud som skapar och väljer vad Han vill.

3

Tro på att endast Gud har rätt att dyrkas

Vad innebär detta?

Det innebär en fast tro på att Gud är den enda sanna Gud som äger rätt att dyrkas. Av detta följer att alla såväl synliga som dolda dyrkanshandlingar, såsom åkallan, gudsfruktan, förtröstan, bönen, den förpliktade allmosan zakat (*zakāh*), fastan och hjälpsökande ska riktas mot Honom ensam. I Koranen sägs: *Er Gud är en enda Gud. Ingen [sann] gud finns (ingen har rätt att dyrkas) utom Han, den Nåderike, den Benådande.* (Sura al-Baqarah, 2:163)

Versen gör det överväldigande tydligt att Gud är en enda Gud, något som innebär att Han ensam är förtjänt av dyrkan och att ingen annan ska dyrkas vid sidan av eller i stället för Honom.

Betydelsen av tron att Gud är den ende som har rätt att dyrkas

Betydelsen av tron att Gud är den ende som har rätt att dyrkas är tydlig i flera avseenden:

- 1 Att dyrka Gud är det yttersta syftet med människornas och djinnernas existens. I Koranen sägs: *Jag har skapat djinnerna och människorna enbart för att de skall dyrka Mig.* (Sura aḏ-Ḍarīyāt, 51:56)

- 2 Gudsdyrkan är också det som ligger bakom att Gud skickade sändebud och uppenbarade gudomliga skrifter för att bekräfta att Gud är den ende som har rätt att dyrkas, och avvisa falska gudar som tillbes vid sidan av eller tillsammans med Honom. I Koranen sägs: *Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: "Dyrka Gud och håll er borta från falska gudar."* (Sura an-Nahl, 16:36)

- 3 Att dyrka Gud är människans första skyldighet gentemot sin skapare. När Profeten ﷺ instruerade Mu'āḏ ibn Jabal رضى الله عنه inför dennes uppdrag i Jemen sa han: "Du ska till ett folk som tillhör Bokens folk [judar och kristna]. Låt det första du kallar dem till vara att vittna om att det inte finns någon gud som har rätt att dyrkas utom Gud." (Ṣaḥīḥ al-Aḥ-Ḥaḍīṡ: 1389; Ṣaḥīḥ Muslim: 19)

Det vill säga, låt dem rikta all sin dyrkan mot Honom ensam.

- 4 Tron på att Gud är den ende som har rätt att dyrkas är själva förverkligandet av innebörden av utsagan "*lā ilāha illā Allāh*". Det arabiska ordet "*ilāh*" (vanligen översatt till "gud") åsyftar vad som än dyrkas. Därför finns ingen gud som verkligen har rätt att dyrkas utom Gud, och således ska ingen dyrkanshandling tillägnas någon annan än Honom.
- 5 Tron att Gud är den ende som har rätt att dyrkas är en logisk följd av tron att Han är Skaparen, Ägaren och Den som styr och kontrollerar allt.

> Innebörden av dyrkan ('ibādah)

Det arabiska ordet "'ibādah" inbegriper alla de ord och handlingar som Gud älskar och godkänner och som Han har påbjudit eller rekommenderat, oavsett om det rör publika dylika såsom den föreskrivna bönen, den förpliktade allmosan zakat eller valfärd; eller dolda såsom kärlek till Gud och Hans sändebud, förtröstan på Honom eller bön om hjälp från Honom.

> Alla goda handlingar som utförs med goda avsikter betraktas som dyrkanshandlingar för vilka människan kommer att belönas.

Dyrkan omsluter alla tillvarons aspekter

Var och en av den troendes handlingar är en dyrkanshandling ('ibādah) om avsikten med att göra dem är att komma Gud närmare. Dyrkansbegreppet i islam är således inte begränsat till religiösa ritualer såsom bönen och fastan, utan inbegriper alla goda handlingar som utförs med goda avsikter. På så sätt betraktas en muslims alla goda handlingar som dyrkanshandlingar för vilka han kommer att få belöning i livet efter detta. Om han till exempel äter, dricker eller sover för att få styrka att lyda Gud kommer han att belönas för denna avsikt. En muslim lever på detta sätt hela sitt liv för Guds skull. Att äta för att få styrka att lyda Gud, att gifta sig för att hålla sig borta från otillåtna sexuella förbindelser, att söka kunskap, att ta en examen, att göra upptäckter, en hustrus omsorg om make, barn och hem är alla dyrkanshandlingar så länge de åtföljs av goda avsikter.

Skälet till att djinnerna och människorna skapades

Gud säger: *Jag har skapat djinnerna och människorna enbart för att de skall dyrka Mig. Jag begär ingen försörjning och ingen föda av dem. Det är Gud som är Försörjaren, Den med all styrka, den Orubblige.* (Sura aḏ-Ḍarīyāt, 51:56-8)

I versen berättar Gud för oss att syftet med att skapa djinnerna och människorna är att de ska dyrka Honom. Han är dock inte i behov av deras dyrkan utan det är tvärtom de som på grund av sitt totala beroende av Honom är i behov av att dyrka Honom.

Den människa som försummar en skyldighet mot sin skapare och ger fritt spelrum för de

världsliga njutningarna utan att begrunda den gudomliga bakgrunden till sin existens, blir som vilket djur som helst utan några privilegier alls i förhållande till andra djur. Djur äter och följer sina instinkter på samma sätt men de kommer inte likt människan att ställas till svars på Domedagen: *...De som framhärdar i att förneka sanningen skall [under en tid] få njuta av livet och inta sin föda som boskapen betar; därefter skall [den eviga] elden bli deras slutliga boning.* (Sura Muḥammad, 47:12) Genom att förneka sina skyldigheter mot sin Herre blir dessa människor som djur men i motsats till djur kommer de att straffas för sin olydnad, ty till skillnad från djur har de fått sig tilldelat intelligensens gåva.

Gudsdyrkans pelare

Den dyrkan som Gud har påbjudit är baserad på två viktiga pelare:

Den första pelaren: fullständig ödmjukhet och fruktan

Den andra pelaren: oinskränkt kärlek till Gud

Innebörden är att den dyrkan ('*ibādah*) som Gud har påbjudit för Sina tjänare måste åtföljas av (1) fullständig underkastelse, ödmjukhet och fruktan inför Gud, samt (2) oinskränkt kärlek till Honom där Han är den ende som man åkallar och ber om hjälp.

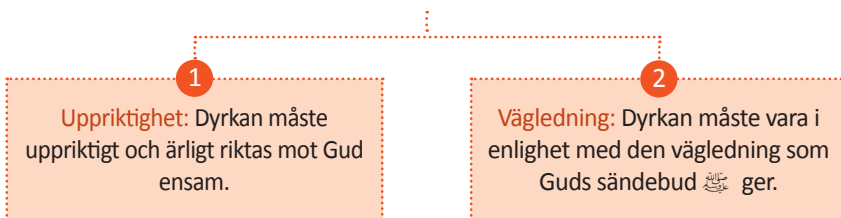
Kärlek som inte åtföljs av fruktan och ödmjukhet, såsom kärlek till mat eller till rikedom, kan inte ses som dyrkan. På samma sätt kan inte fruktan som inte åtföljs av kärlek, såsom fruktan för ett vilt djur eller för en tyrannisk härskare, betraktas som dyrkan. För att en handling ska kunna bli en dyrkanshandling måste såväl kärlek som fruktan finnas närvarande, och får då endast riktas mot Gud.

> För att dyrkan ('*ibādah*) ska vara giltig och tas emot måste den uppriktigt och ärligt riktas mot Gud ensam och göras i enlighet med Hans sändebuds sunna.

Gudsdyrkans villkor

För att dyrkan (‘ibādah) ska vara giltig och tas emot måste två villkor vara uppfyllda:

I Koranen understryks detta: ...*De som med hela sitt väsen underkastar sig Guds vilja och som gör det goda och det rätta skall få sin fulla lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem.* (Sura al-Baqarah, 2:112)

Att "med hela sitt väsen underkasta sig Guds vilja" innebär att bli varse monoteismens essens genom att uppriktigt dyrka Gud ensam.

Att "göra det goda och det rätta" innebär att följa Guds påbud och Guds sändebuds vägledning (sunna).

Värt att notera här är dock att villkoret att följa Profetens vägledning endast rör rena dyrkanshandlingar som bön, fasta och åminnelse av Gud, och inte sådana handlingar som faller under den allmänna innebörden av dyrkan. Härvid avses sådant som man gör med en god avsikt i syfte att få belöning från Gud, till exempel att träna för att få styrka att kunna dyrka Gud bättre eller att idka handel för att försörja sin familj. När det gäller sådana handlingar är det tillräckligt att se till att man inte bryter mot Profetens vägledning eller begår förbjudna handlingar.

> Att sätta någon eller något vid Guds sida – shirk (širk)

- Shirk (širk) står i motsättning till tron att endast Gud har rätt att dyrkas. Tron att endast Gud förtjänar att dyrkas och att alla dyrkanshandlingar måste riktas till Honom utgör den viktigaste och mest storslagna skyldighet en muslim har mot sin Herre, medan shirk i Guds ögon är den allra värsta synden och den enda som Han aldrig förlåter utan en djup och innerlig ånger från syndaren. I Koranen sägs: *Gud förlåter inte dem som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre synder...* (Sura an-Nisā', 4:48) När Profeten ﷺ tillfrågades om den värsta synden i Guds ögon svarade han: "Att dyrka någon vid sidan av Gud trots att det är Han som har skapat dig." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 4207; Ṣaḥīḥ Muslim: 86)

- Shirk gör att dyrkanshandlingar blir ogiltiga och utan värde. I Koranen sägs: *Om de hade satt medhjälpare vid Hans sida skulle helt visst allt vad de åstadkommit ha gått om intet.* (Sura al-An'ām, 6:88)

Den som utan att ångra sig begår den oförlåtliga synden shirk är dömd för all evighet. I Koranen sägs: *Gud utestänger den från paradiset som sätter medhjälpare vid Guds sida och elden skall bli hans sista hemvist...* (Sura al-Mā'idah, 5:72)

Två typer av shirk: den större och den mindre

1

Den störreshirkär närendyrkanshandling riktas till någon annan eller något annat än Gud. Att rikta ord eller handlingar som Gud älskar till Honom ensam vittnar om monoteism och sann tro. Om man däremot riktar dem till någon annan eller något annat än Gud är det en otrohetshandling och shirk.

Exempel på denna typ av shirk är att be någon annan än Gud att göra en frisk eller öka ens rikedom, att förlita sig på annat än Gud, samt att falla ned på sitt ansikte i bön inför någon annan än Gud. Gud säger:

Er Herre säger: "Be till Mig, så skall Jag besvara er [bön]"... (Sura Ġāfir, 40:60)

...Och lita till Gud, om ni är sanna troende! (Sura al-Mā'idah, 5:23)

Fall ned inför Gud och tillbe [Honom]! (Sura an-Najm, 53:62)

Den som riktar en dyrkanshandling till annat än Gud är därför i strikt mening en icketroende.

2

Den mindre shirk är de ord och handlingar som fungerar som en språngbräda mot att begå stor shirk.

Exempel på denna typ av shirk är att förlänga sin bön lite eller förstärka sin recitation av Koranen lite i syfte att få beundran från andra. Vid ett tillfälle noterade Profeten ﷺ: "Det jag fruktar mest för er skull är den mindre shirk." Hans följeslagare frågade då: "Sändebud från Gud, vad är den mindre shirk?" Han svarade: "Att göra något i syfte att få beundran från andra." (Musnad Aḥmad: 23630)

Den som utför handlingar helt utan någon annan avsikt än att få beundran från andra och som inte hade förrättat en bön eller fastat om det inte hade funnits människor som kunde se det är dock en hycklare och har gjort sig skyldig till den större shirk som för en ut ur islam.

Är att be andra människor om hjälp att begå shirk?

Islam syftar till att rädda människan från vidskepelsens bojar och från att underkasta sig någon annan än den enda sanna Gud – Allah.

Det är därför inte tillåtet att be de döda eller något annat livlöst om någonting eller ödmjukt underkasta sig dem. Att göra så är ren vidskepelse och uppenbar shirk.

Det är dock tillåtet att be andra människor om sådant som de kan göra, såsom att rädda oss från att drunkna eller be till Gud för vår skull.

> Att be andra människor om hjälp med sådant som de kan hjälpa till med är en del av att vara människa och ha relationer till andra människor, och en av de saker i vardagen som är tillåtna.

Kan vi be om någonting från en död person eller något annat livlöst?

Ja

Detta är uppenbar shirk som står i motsättning till islam och tron (*imān*), ty de döda och annat livlöst kan inte besvara eller ens höra din bön. Faktum är att en åkallan är en dyrkanshandling och att rikta den till någon annan än Gud är således shirk. Under tiden före islam bestod de arabiska polyteisternas avgudadyrkan just i att åkalla de döda och andra livlösa ting.

Nej

Vi kan bara be om hjälp av levande människor som kan höra vår önskan. Frågan är om de kan uppfylla din önskan i fråga om sådant som de är i stånd att göra?

Ja

Detta är tillåtet och är en del av att vara människa och ha relationer till andra människor, och handlar om människors vardag.

Nej

Att be människor om hjälp med sådant som de rimligen inte kan göra står i motsättning till islam och är ett exempel på den större shirk eftersom det innebär att åkalla någon annan än Gud. Ett exempel är en helt ofruktsam man som vänder sig till en levande person och ber denne om att skänka honom ett barn.

> Tro på Guds namn och attribut

Här inbegrips de namn och attribut som Gud har fastställt för Sig själv eller som Hans sändebud har fastställt för Honom på ett sätt som passar Hans majestät.

Gud har de vackraste namn och mest fulländade attribut. Alla Hans namn och attribut är unika. I Koranen sägs: *Det finns ingenting som är Honom likt - Han är den Hörande, den Vetande.* (Sura aš-Šūrā, 42:11) Alltså bär ingenting av det som Han har skapat namn eller attribut som kan liknas vid Hans.

Några av Guds vackra namn

Den Nåderike, den Benådande. (Sura al-Fātiḥah, 1:3)

Den Hörande, den Seende. (Sura aš-Šūrā, 42:11)

Han är den Mäktige, den Vise. (Sura Luqmān, 31:9)

Gud - det finns ingen [sann] gud utom Han, den Levande, Vidmakthållaren. (Sura al-Baqarah, 2:255)

All lovprisning tillkommer Gud, världarnas Herre. (Sura al-Fātiḥah, 1:2)

Förtjänster med att tro på Guds namn och attribut

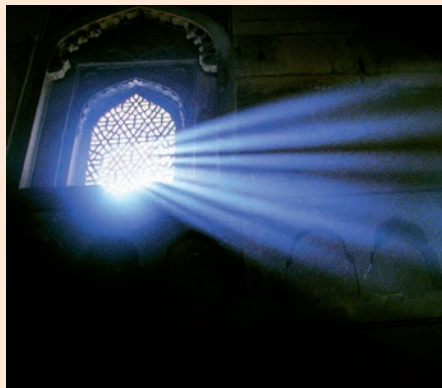
- 1 Att lära känna Gud bättre. Genom att tro på Guds namn och attribut ökar man sin kunskap om Gud vilket i sin tur ökar ens tro på Honom. De som känner till och förstår Guds namn och attribut är destinerade att få sina hjärtan fyllda av vördnad, kärlek och underkastelse inför Honom ensam.
- 2 Att lovprisa Gud genom att använda Hans vackra namn tillhör de bästa formerna av åminnelse (*dhikr*). I Koranen sägs: *Ni som har antagit tron! Åkalla Gud med åkallelser i mängd.* (Sura al-Aḥzāb, 33:41)
- 3 Att åkalla Gud genom att använda Hans namn och attribut. I Koranen sägs: *Till Allah hör de allra skönaste namn; åkalla Honom därför med dessa!* (Sura al-A'rāf, 7:180) Ett exempel på detta är att säga: *"Yā, Tawwāb, tub 'alayya! Yā Raḥīm, irḥamnī!"* (Du som godtar ångern, vänd Dig till mig i förlåtelse! Du som benådar, överös mig med Din nåd!)

Trons högsta nivå

Tro (*imān*) omfattar olika nivåer. Ju mer en muslim försummar sina skyldigheter mot Gud och är trotsig mot Honom, desto svagare blir hans tro. På samma sätt ökar muslimens tro om han åtlyder Gud, tillber Honom och fruktar Honom.

Trons högsta nivå beskriver islam med begreppet "*iḥsān*", vilket Profeten ﷺ definierar som följer: "Det är att tillbe Gud som om du ser Honom, och när du inte ser Honom ser Han sannerligen dig." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 50; Ṣaḥīḥ Muslim: 8)

Vi måste därför minnas att Gud ständigt ser oss, oavsett om vi står eller sitter, skämtar eller talar allvar. När vi har denna vetskap trotsar vi Honom inte. När vi vet att Gud är med oss får vi inte låta fruktan och förtvivlan få överhanden hos oss. När vi i enskildhet ber till Gud och åkallar Honom kommer vi inte att känna ensamhet. Hur skulle man kunna dras mot synd om man är övertygad om att Gud är fullt medveten om vad man gör såväl öppet som i det fördolda? Men gör vi ett misstag eller begår en synd ska vi ångra oss inför Gud och söka Hans förlåtelse. Gud kommer då säkerligen att förlåta oss och ta emot vår ånger.

Några förtjänster med tron på Gud

- 1 Gud skyddar de troende mot skada och motgångar och mot deras motståndares konspirationer. I Koranen sägs: *Gud försvarar sannerligen dem som har antagit tron.* (Sura al-Hajj, 22:38)
- 2 Gudstron bringar lycka och är källan till ett gott liv. I Koranen sägs: *Den som handlar rättsskaffens, vare sig man eller kvinna, och är troende skall Vi skänka ett gott liv.* (Sura an-Nahl, 16:97)
- 3 Gudstron befriar det mänskliga sinnet från vidskepelser. De som tror på Gud förlitar sig helt på Honom och är Honom alltigenom hängiven. Han är alla världars Herre och den enda Gud som är verklig och sann och inte har någon like. Därför fruktar den troende inte någon och visar hängivenhet endast för Gud, och blir därigenom befriad från all vidskepelse och förvillelse.
- 4 Den finaste förtjänsten med gudstron är förvärv av Guds välvilja, tillåtelse att träda in i paradiset samt åtnjutande av evig sällhet och Guds gränslösa nåd.

> Tro på änglarna

Innebörden av tron på Guds änglar

Innebörden är en fast övertygelse om att Guds änglar existerar, att de tillhör den fördolda världen och inte vår värld, och att de är ärade och fromma tjänare som dyrkar Gud så som Han förtjänar att dyrkas, verkställer Hans befallningar och aldrig trotsar Honom.

I Koranen sägs om dem: *[Alla] är de Hans tjänare som Han har bevisat stor heder; de talar inte förrän Han har talat, och de handlar [bara] när Han befaller.* (Sura al-Anbiyyā', 21:26-7)

Tron på dem är en av de sex tros-pelarna. I Koranen sägs: *Sändebudet tror på det som har sänts ned till honom från hans Herre, och [det gör även] de troende. Var och en tror på Gud, Hans änglar, Hans böcker och [alla] Hans sändebud.*

(Sura al-Baqarah, 2:285)

När Profeten ﷺ tillfrågades om tron sa han: "Det är att tro på Gud, Hans änglar, Hans skrifter, Hans sändebud, den Yttersta dagen, och att tro på ödesbestämmelsen och det goda och det onda i den."

Vad ingår i tron på änglarna?

1

Tro på deras existens. Vi tror att Gud gjorde dem ur ljus och skapade dem med en naturlig benägenhet att dyrka och åtlyda Honom.

2

Tro på de änglar vars namn har nämnts, t.ex. Gabriel (Jibrīl). Vi har också en generell tro på alla dem vars namn inte har nämnts för oss.

3

Tro på de av deras attribut som har nämnts för oss. Här ingår:

- De tillhör den fördolda värld som Gud skapade enbart i syfte att dyrka Honom. De har inga som helst gudomliga attribut och är naturligt disponerade att visa lydnad inför Gud. I Koranen sägs att änglar: *...aldrig brister i lydnad för Gud, vad Han än befaller dem, och som utför allt som åläggs dem.* (Sura at-Taḥrīm, 66:6)

- Gud skapade dem av ljus. "Änglarna skapades av ljus." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2996)

- De har vingar. I Koranen sägs: *Gud ske lov och pris, himlarnas och jordens Skapare, som sänder änglarna som Sina budbärare, försedda med två eller tre eller fyra vingpar. Han fogar till Sin skapelse vad Han vill - Gud har allt i Sin makt.* (Sura Fāṭir, 35:1)

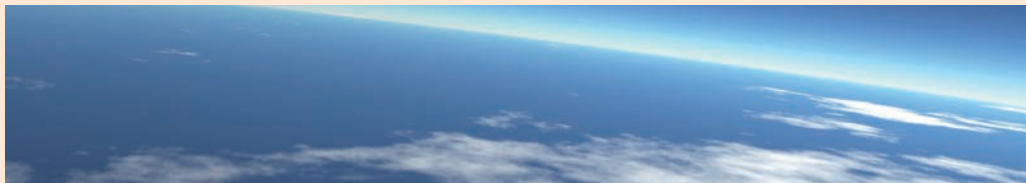
Tro på de uppgifter som har nämnts för oss och som änglarna på Guds befallning utför. Här ingår:

- Gabriel (Jibrīl) – den ängel som har till uppgift att förmedla Guds uppenbarelse till sändebuden.
- Dödens ängel och hans medhjälpare – de änglar som har till uppgift att ta hand om själarna till dem som står i tur att möta döden.
- De nobla skrivarna (*al-kirām al-kātibūn*) – de änglar som har till uppgift att dokumentera människors alla goda och onda handlingar.

Förtjänster med tron på änglarna

Tron på änglarna får en rad konsekvenser i den troendes liv. Här ingår:

- 1 Medvetenhet om Guds absoluta styrka och makt: Den fantastiska och storslagna skapelsen av änglarna vittnar om storheten hos Skaparen av dem. Det faktum att Gud skapade de mäktiga änglarna ur ljus och med vingar får oss att se på Hans attribut med det allvar och den uppskattning som Han förtjänar och värda Honom ännu mer.
- 2 Rättfärdighet: En fast övertygelse om att vissa änglar dokumenterar alla våra göranden driver oss att frukta Gud och anstränga oss för att inte trotsa Honom, oavsett om vi är ensamma eller i sällskap av andra.
- 3 Tålmodighet när vi utför våra plikter gentemot Gud: När vi blir medvetna om den oändliga mängd änglar i detta vidsträckta universum som tillsammans med oss lyder Gud och ständigt tillber Honom på det sätt som Han ska tillbes, drivs vi att utstå alla svårigheter i vår pliktuppfyllelse mot Gud. Vi upplever också en stark känsla av glädje och förtröstan.
- 4 Tacksamhet mot Gud: Det faktum att Gud har skapat änglar vars uppgift är att skydda människor mot fara driver oss att tacka Honom för Hans gudomliga omsorg.

> I en hadith (*ḥadīth*) informerar Profeten ﷺ oss om att det i de sju himlarna inte finns ens en handsbredds yta där inte en ängel antingen ber stående, bugande eller med ansiktet mot marken.

> Tro på Guds skrifter

Innebörden av tron på Guds skrifter

Innebörden är att ha en fast övertygelse om att Gud har nedsänt ett antal gudomliga skrifter till ett antal sändebud, och att de innehåller Guds ord – ord som Han talade med på ett sätt som är värdigt Hans majestät. Dessa skrifter innehåller sanningen, ljuset och vägledningen för människor i både denna värld och i livet efter detta.

> Den ädla Koranen är nedskriven med stor skicklighet och precision utifrån stränga kalligrafiska regler.

Tron på de gudomliga skrifterna är en av de sex trospeklarna. I Koranen sägs: *Ni som har antagit tron! Tro på Gud och Hans Sändebud och på Boken som Han stegvis har sänt ned till Sitt sändebud, och på Boken som Han sände ned förut.* (Sura an-Nisā', 4:136)

I denna vers befaller Gud de troende att tro på Honom och Hans sändebud och den skrift som Han har uppenbarat för Sitt sändebud, dvs. Koranen. Han befäller dem också att tro på alla skrifter som Han uppenbarade före Koranen.

Vid ett tillfälle definierade Profeten ﷺ tron (*imān*). Han sa: "Det är att tro på Gud, Hans änglar, Hans skrifter, Hans sändebud, den Yttersta dagen, och att tro på ödesbestämmelsen och det goda och det onda i den." (Ṣaḥīḥ Muslim: 8)

Vad innebär tron på de gudomliga skrifterna?

- 1 Att tro att de verkligen uppenbarades av Gud.
- 2 Att tro att de är Guds talade ord.
- 3 Att tro på de gudomliga skrifter som Gud har namngett, som Koranen som Han uppenbarade för profeten Muhammed ﷺ, Toran (at-Tawrah) som Han uppenbarade för Moses (Mūsā) och Evangeliet (al-Injīl) som Han uppenbarade för Jesus (ʿĪsā) (må Guds frid och välsignelser vara över dem alla).
- 4 Att tro på de tidigare skrifternas ursprungliga innehåll.

Koranens unika och karaktäristiska kännetecken

Koranen är Guds talade ord som Han uppenbarade för vår profet Muhammed ﷺ. Därför bör vi vörda den, läsa den, begrunda verserna i den och anstränga oss till det yttersta för att hålla oss till instruktionerna i den.

Det räcker att säga att Koranen är vår vägledning i detta liv och skälet till vår frälsning i livet efter detta.

Den ädla Koranen har ett flertal unika särdrag som skiljer den från övriga uppenbarade skrifter:

- 1 Den ädla Koranen tillhandahåller en sammanfattning av gudomliga påbud. Den kom också för att understödja och bekräfta det påbud om att dyrka Gud ensam som finns inneslutet i de tidigare gudomliga skrifterna.

I Koranen sägs: *Vi har uppenbarat Koranen för dig med sanningen, som bekräftar det som består av [äldre tiders] uppenbarade skrifter och vars uppgift det är att vaka över det.* (Sura al-Mā'idah, 5:48)

Versen klargör att Koranen instämmer i och bekräftar den sanning, de utsagor och de trosförklar som finns inneslutna i de tidigare gudomliga skrifterna, och är ett vittne om att de ursprungligen kom från Gud.

- 2 Alla människor, oavsett språklig eller etnisk tillhörighet, måste följa Koranen och handla utifrån de direktiv som den ger, och det är, till skillnad från de tidigare skrifterna som uppenbarades för särskilda folk i särskilda tider, oväsentligt hur lång tid som har gått sedan Koranen uppenbarades. I Koranen sägs: *...Denna Koran har uppenbarats för mig för att jag med den skall varna er och alla som nås av den.* (Sura al-An'ām, 6:19)

- 3 Till skillnad från övriga gudomliga skrifter där tillägg och strykningar har smugit sig in har Koranen förblivit intakt eftersom Gud själv har tagit på Sig att skydda den. I Koranen sägs: *Det är sannerligen Vi som stegvis har sänt ned Uppenbarelsen; och Vi skall sannerligen bevara den.* (Sura al-Hijr, 15:9)

Vilka skyldigheter har vi mot Koranen?

- Vi måste älska och vörda Koranen. Vi måste också värdesätta dess betydelse, ty den utgör Guds talade ord – onekligen de främsta och mest sannfärdiga orden.
- Vi måste läsa den, recitera den och begrunda verserna i den. Vi måste också reflektera över den andliga vägledning och de utsagor och berättelser som finns i den, och använda den som en bedömningsgrund i våra liv genom vilken vi skiljer det som är sant från det som är falskt.
- Vi måste handla utifrån dess påbud, lyda dess föreskrifter och göra dem till vår livsstil.

När Aisha, en av Profetens hustrur, tillfrågades om Profetens karaktär, svarade hon: "Hans karaktär var Koranen."
(Musnad Aḥmad: 24601; Ṣaḥīḥ Muslim: 746)

I alla sina handlingar och i hela sitt världsliga liv var Profeten förkroppsligandet i praktiken av Koranens föreskrifter. Han följde Koranens vägledning i sin helhet och försåg oss med ett enastående exempel att följa. I Koranen sägs: *Ni har förvisso i Guds Sändebud ett gott föredöme för alla som ser fram emot Gud och den Yttersta dagen, och som åkallar Gud mycket.* (Sura al-Aḥzāb, 33:21)

> En muslim tror att Toran och Evangeliet uppenbarades av Gud men att en mängd tillägg och strykningar har smugit sig in i dem. En muslim tror därför bara på sådant i dem som är i samstämmighet med Koranen och Profetens sunna.

Vilken är vår hållning när det gäller innehållet i tidigare uppenbarade skrifter?

En muslim tror att Toran, som uppenbarades för Moses, och Evangeliet, som uppenbarades för Jesus, var sanningar från Gud. En muslim tror också att de bestod av påbud, vägledning och ljus för människor i deras liv i denna värld och i livet efter detta.

I Koranen informerar dock Gud oss om att somliga bland Bokens folk (judar och kristna), har förvanskats dessa gudomliga skrifter genom ändringar, utelämnanden och tillägg till de ursprungliga texterna som i sina nuvarande utformningar alltså inte är exakt som de var när Gud först uppenbarade dem.

Den Tora som finns tillgänglig idag är inte samma Tora som uppenbarades för Moses. Den ursprungliga texten har förvanskats och flera påbud i den har förändrats. I Koranen sägs: *Bland de judiska trosbekännarna finns de som förvränger uppenbarelsens ord.* (Sura an-Nisā', 4:46)

Det Evangelium som finns tillgängligt för oss idag är på samma sätt inte det samma som uppenbarades för Jesus. Även här har den ursprungliga texten förvanskats och flera påbud i den förändrats. Om detta sägs i Koranen: *Bland dem finns helt visst de som lindar sina tungor om Skriften för att ni skall tro att [deras förvrängda ord] är hämtade ur Skriften, fastän de inte är hämtade ur Skriften; och de säger: "Detta är från Gud", fastän det inte är från Gud. Och så säger de om Gud mot bättre vetande det som inte är sant.* (Sura Āl Īmrān, 3:78)

[I Vårt förbund] med dem som säger "Vi är kristna" tog Vi löften [också] av dem och även de har glömt en del av det som de förmanades att lägga på minnet. Därför har Vi låtit fiendskap och hat uppstå bland dem [och så skall det fortgå] till Uppståndelsens dag. Gud skall [en gång] låta dem veta vad deras handlingar [var värda]. (Sura al-Mā'idah, 5:14)

Den Bibel som idag finns tillgänglig för Bokens folk och som består av Gamla och Nya Testamentet innehåller en rad felaktiga trosuppfattningar, vilseledande missuppfattningar och falska utsagor och berättelser. Vi tror på de utsagor och rapporter som Koranen eller Profetens sunna visar är sanna, och vi tror inte på dem som de visar är falska. Resterande utsagor och

rapporter ska vi varken tro på eller misstro, eftersom Koranen eller sunna inte visar att de är varken sanna eller falska.

Allt detta till trots ska en muslim visa respekt för dessa skrifter och får inte förringa eller vanhelga dem eftersom de fortfarande kan innehålla delar av Guds ord som inte har förvanskats.

Förtjänster med tron på de gudomliga skrifterna

Tron på de gudomliga skrifterna har en rad förtjänster, bland andra:

- 1 Medvetenhet om den stora omsorg och oerhörda nåd som Gud visar Sina tjänare genom att till varje folk skicka en gudomlig skrift för att vägleda dem och hjälpa dem att nå lycka i detta liv och evig sällhet i livet efter detta.
- 2 Medvetenhet om Guds absoluta visdom som finns innesluten i Hans lagar och i Hans lagstiftning för varje folk det som passar deras förhållanden och personligheter. I Koranen sägs: *För var och en av er har Vi fastställt en lag och en levnadsregel.* (Sura al-Mā'idah, 5:48)
- 3 Tacksamhet mot Gud för att ha nedsänt skrifter som innehåller ljus och vägledning för oss i detta liv och i livet efter detta. Helt visst är detta en storartad välsignelse för vilken vi bör tacka Gud.

> Tro på sändebuden

Människors behov av ett gudomligt budskap

Människor behöver ett gudomligt budskap som kan visa dem Guds lagar och vägleda dem till den rätta vägen. Ett gudomligt budskap är världens själ, ljus och själva livskraft utan vilka världen tveklöst skulle vara utan liv och människan kastad ut i okunskapens och vilseledandets mörker.

Gud kallar också sitt budskap *rūḥ* (själ, ingivelse, ande), ty utan *rūḥ* finns inget liv. I Koranen sägs: *Likaså har Vi uppenbarat för dig (Muhammed) en rūḥ från Vårt bud. Du visste förr inte vad Boken (Koranen) eller tron var, men Vi har [nu] gjort den till ett ljus med vilket Vi vägleder vem Vi vill bland våra tjänare. Och du vägleder förvisso till en rak väg.* (Sura aṣ-Ṣūrā, 42:52)

Även om intellektet generellt kan skilja mellan gott och ont kan det omöjligen till fullo få kännedom om sådant i detalj, eller om hur man korrekt ska utföra dyrkanshandlingar utan riktlinjer från uppenbarelsen och det gudomliga budskapet.

Framgång och lycka kan därför endast nås genom att följa vägledning från Guds sändebud. På samma sätt kan inte någon exakt gränslinje dras mellan rätt och fel utan att följa i deras fotspår. Så den som avvisar det gudomliga budskapet kommer tveklöst att leva ett eländigt liv i korrelation med graden av sitt förnekande.

En av trons pelare

Tron på Guds olika sändebud är en av trons sex pelare. I Koranen sägs: *Sändebudet tror på det som har sänts ned till honom från hans Herre, och [det gör även] de troende. Var och en tror på Gud, Hans änglar, Hans böcker och [alla] Hans sändebud – "Vi gör inte åtskillnad mellan något av Hans sändebud."*

(Sura al-Baqarah, 2:285)

Versen gör det fullständigt klart att vi måste tro på alla Guds sändebud utan att göra någon åtskillnad mellan dem. Vi får därför inte som judar och kristna gjorde bara tro på några av dem och avvisa andra.

I detta sammanhang sa också Profeten när han definierade tron (*imān*): "Det är att tro på Gud, Hans änglar, Hans skrifter, alla Hans sändebud, den Yttersta dagen, och att tro på ödesbestämmelsen och det goda och det onda i den." (Ṣaḥīḥ Muslim: 8)

Innebörden av tron på sändebuden

Innebörden är att ha en fast övertygelse om att Gud skickade ett sändebud till varje folk och samhälle som bjöd in till att dyrka Gud ensam utan jämlingar, att alla Guds sändebud var sannfärdiga, rättfärdiga, pålitliga och rätt vägleda tjänare som arbetade hårt för att vägleda sina folk till den rätta vägen och till dem förmedlade Guds budskap i sin helhet utan att dölja, utelämna eller lägga till någonting. I Koranen sägs: *Kan uppgiften för [Guds] sändebud vara någon annan än den att klart framföra [det budskap som de anförtrotts]?*

(Sura an-Naḥl, 16:35)

Vad innebär tron på sändebuden?

1

Att tro att deras budskap verkligen kom från Gud och att Gud skickade dem med ett och samma budskap, dvs. att dyrka Gud ensam och undvika falska gudar. I Koranen sägs: *Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: "Dyrka Gud och håll er borta från falska gudar!"* (Sura an-Naḥl, 16:36)

När det gäller föreskrifter om tillåtet och otilåtet i de budskap som profeter förmedlade till sina folk varierar dessa beroende på vad som passar respektive folk bäst. I Koranen sägs: *För var och en av er (varje samfund) har Vi fastställt en lag och en levnadsregel.* (Sura al-Mā'idah, 5:48)

2

Att tro på alla profeter och sändebud. Vi tror på alla de profeter som Gud har nämnt vid namn, såsom Noa, Abraham, Moses, Jesus och Muhammed, må Guds frid och välsignelser vara över dem alla. När det gäller de som Gud inte har nämnt vid namn har vi en generell tro även på dem. Den som inte tror på budskapet från en av profeterna anses inte tro på någon av dem.

3

Att tro på tillförlitliga rapporter och redogörelser för profeterna och deras mirakler som omnämns i Koranen och Profetens sunna, såsom berättelsen om hur Gud delade havet för Moses.

4

Att handla i enlighet med de föreskrifter som uppenbarades för vår profet Muhammed ﷺ – profeternas sigill och den främste bland dem.

Några kännetecken hos sändebuden

- 1 De är människor och skillnaden mellan dem och oss är att Gud valde dem för att ta emot Hans uppenbarelse och förmedla Hans budskap. I Koranen sägs: *De som Vi har sänt före dig [som sändebud] var ingenting annat än män för vilka Vi uppenbarade [Våra budskap].* (Sura al-Anbiyyā', 21:7)

De har därför inga som helst gudomliga attribut utan är bara vanliga människor som har välsignats med ett fulländat fysiskt utseende och klanderfria moraliska egenskaper. De är också de mest hedervärda i härstamning, samt begåvade med gott omdöme och en förmåga att uttrycka sig tydligt. Allt detta gjorde dem lämpliga att ges ansvaret för att förmedla det gudomliga budskapet och bära profetskapets börda.

Gud har valt ut sändebud från olika folk så att de kan utgöra ett gott föredöme för dem och så att människor kan gå i deras fotspår.
- 2 Gud har valt ut dem bland människor så att de kan förmedla budskapet till människor. I Koranen sägs: *Säg: "Jag är bara en vanlig människa som ni. Genom uppenbarelsen vet jag att er Gud är den enda Gud. Var och en som med hopp ser fram mot mötet med sin Herre skall [sträva efter att] leva ett gott och rättskaffens liv och att inte göra någon delaktig av den dyrkan som han ägnar sin Herre!"* (Sura al-Kahf, 18:110)

Det står därför klart att profetskap inte kan förvärfvas som ett resultat av andlig renhet, intelligens eller mental logik, ty profetskapet kan bara bestämmas av gudomlig vilja, och Gud utser Själv Sina profeter och sändebud bland människorna. I Koranen sägs: *Men Gud vet bäst åt vem Han anförtror Sina budskap.* (Sura al-An'ām, 6:124)
- 3 De är ofelbara i den meningen att de inte gör några misstag när de förmedlar budskapet och verkställer det som Gud har uppenbarat för dem.
- 4 Sannfärdighet: De är sannfärdiga i ord och handling. I Koranen sägs: *Detta är vad den Nåderike har lovat - budbärarna sade sanningen.* (Sura Yā Sīn, 36:52)
- 5 Tålmod och ståndaktighet: De kallade till Guds religion, de kom med goda nyheter och med varning, de blev utsatta för olika typer av svårigheter och umbäranden, men de bar tålmodigt allt detta för att Guds ord skulle härska. I Koranen sägs: *Ha därför tålmod, liksom de ihärdiga bland sändebuden.* (Sura al-Aḥqāf, 46:35)

Sändebudens tecken och mirakel

Gud stöttade Sina sändebud med ett antal tecken och mirakel för att bevisa deras sannfärdighet och deras profetskap.

Ett mirakel (*mu'jizāh*) är en extraordinär händelse som övergår alla kända mänskliga förmågor och naturkrafter. De utförs på Guds befallning av profeter för att göra dem trovärdiga som Guds sanna sändebud.

Exempel på mirakel är:

- Moses käpp som blev en orm.
- Jesus berättar för sitt folk vad de äter och vad de lagrar i sina hem.
- Måndelningen för profeten Muhammed ﷺ.

En muslims trosuppfattningar gällande Jesus

- 1 **Han var en av de främsta bland Guds sändebud och en av dem med högst status.** Han är ett av de sändebud som Gud i Koranen beskriver ha "ståndaktighet", nämligen Muhammed, Noa, Abraham, Moses och Jesus (må Guds frid och välsignelser vara över dem alla). Om dessa profeter sägs i Koranen: *Och vi har tagit löfte av profeterna - av dig [Muhammed] och av Noa och Abraham och Moses och Jesus, Marias son - ja, Vi tog en högtidlig försäkran av dem.* (Sura al-Aḥzāb, 33:7)
- 2 **Han var en vanlig människa utan några som helst gudomliga attribut som Gud skickade för att vägleda Israels barn och understödde med ett antal mirakel.** I Koranen sägs: *Han var ingenting annat än [Vår] tjänare, som Vi i Vår nåd [kallade till profet] och gjorde till en förebild för Israels barn.* (Sura az-Zukhruf, 43:59)

Han manade aldrig sitt folk att sätta honom och hans moder Maria som gudar vid sidan av Gud – han manade dem endast att göra det som Gud befälde honom att förmedla till dem: *Dyrka Gud, min Herre och er Herre.* (Sura al-Mā'idah, 5:117)

- 3 **Han var son till Maria** som var en kysk, gudfruktig och sannfärdig jungfru som helt och hållet hängav sig åt dyrkan av Gud. Hon blev på Guds befallning havande med Jesus utan någon far. Gud lät honom därmed bli ett tidlöst tecken, likt när Han skapade Adam utan vare sig far eller mor. I Koranen sägs: *Inför Gud är Jesus till sin natur att likna vid Adam. Han skapade honom av jord och sade till honom: "Var!" och han är.* (Sura Āl 'Imrān, 3:59)
- 4 **Mellan honom och Muhammed ﷺ kom ingen annan profet.** Faktum är att Jesus förmedlade den goda nyheten om profeten Muhammeds ankomst. I Koranen sägs: *Och [minns] Jesus, Marias son, som sade: "Israeliter! Jag är sänd till er av Gud för att bekräfta vad som ännu består av Tora och för att förkunna för er det glada budskapet att ett sändebud skall komma efter mig vars namn skall vara Ahmad." Men när han kom till dem med klara tecken och vittnesbörd, sade de: "Detta är uppenbart våltalighet som bländar och förhåxar!"* (Sura aṣ-Ṣaff, 61:6)
- 5 **Vi tror på de mirakel som** han med Guds tillåtelse utförde, till exempel att bota leprasjuka och blinda, föra döda tillbaka till livet och berätta för människor vad de äter och har lagrat i sina hem. Allt detta skedde på Guds befallning, och Gud gav honom dessa mirakel för att bevisa att han var en sann profet som kom med ett gudomligt budskap från sin Herre.

6 Man kan inte betraktas som en sann troende om man inte tror att Jesus var Guds tjänare och sändebud och obetingat avvisar de felaktigheter som judar sa om honom och som Gud avfärdar som osanna. Vi måste också med eftertryck avvisa de kristna trosuppfattningar om Jesus som har farit ordentligt vilse genom att se honom och hans mor som gudar vid sidan av Gud, hävda att han är Guds son och anta doktrinen om en treenighet där Gud är "en av tre". Upphöjd är Han långt ovanför det som de påstår!

7 Han blev varken dödad eller korsfäst utan fördes tvärtom av Gud upp till himlen, och Gud gav en annan person ett liknande utseende som gjorde att de judar som försökte döda honom trodde att det var Jesus som korsfästes. Om detta säger Koranen: *Och för deras ord: "Vi har dödat Kristus Jesus, Marias son, [som påstod sig vara] Guds sändebud!" Men de dödade honom inte och inte heller korsfäste de honom, fastän det för dem tedde sig så. De som är av annan mening är inte säkra på sin sak; de har ingen [verklig] kunskap om detta utan stöder sig på antaganden. Det är med visshet så att de inte dödade honom. Nej, Gud tog honom upp till Sig; Gud är allsmäktig, vis. Och bland efterföljarna av äldre tidars uppenbarelser finns ingen som inte före sin död tror på honom [som Guds profet] och han skall vittna mot dem på Uppståndelsens dag.* (Sura an-Nisā', 4:157-9)

På detta sätt skyddade Gud honom och förde honom upp till himlen. Han kommer att återvända till jorden vid tidens slut, styra utifrån Muhammeds föreskrifter och sedan dö och begravas för att likt alla människor återuppstå inför Domedagen. I Koranen sägs: *Av denna [jord] har Vi skapat er och till den låter Vi er vända tillbaka och ur den skall Vi [kalla] er att stiga fram ännu en gång.* (Sura Tā Hā, 20:55)

> Muslimer tror att Jesus var ett av Guds främsta sändebud, att han inte hade några som helst gudomliga attribut och att han varken döddades eller korsfästes.

Tron på Muhammed som en profet och ett sändebud

- Vi tror att Muhammed ﷺ var Guds tjänare och sändebud och att han utan undantag är den främste bland människorna. Vi tror också att han är profeternas sigill vilket innebär att det inte kommer någon mer profet efter honom. I sin helhet förmedlade han det gudomliga budskap som uppdrogs åt honom, fullgjorde sina profetiska plikter, gav uppriktig vägledning till den muslimska gemenskapen och strävade ihärdigt och efter bästa förmåga för Guds sak.

- Vi tror på det han sa, följer det som han förordade och undviker det som han förbjöd och varnade oss för. Vi måste dyrka Gud i enlighet med Muhammeds vägledning (sunna) och inte ha någon annan än honom som föredöme. I Koranen sägs: *Ni har förvisso i Guds Sändebud ett gott föredöme för alla som ser fram emot Gud och den Yttersta dagen, och som åkallar Gud mycket.* (Sura al-Ahzāb, 33:21)

- Vi bör visa mer kärlek till Profeten ﷺ än till allt annat. "Ingen av er är en sann troende", noterade Profeten ﷺ vid ett tillfälle, "innan han älskar mig mer än sina föräldrar, sina barn och hela mänskligheten." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 15; Ṣaḥīḥ Muslim: 44) Sann kärlek till Profeten ﷺ kan dock bara förverkligas genom att följa hans sunna, ja, sann lycka och fullständig vägledning kan inte uppnås utan att följa honom. I Koranen sägs: *...Om ni lyder honom är ni på rätt väg. Ingenting annat åligger Sändebudet än att klart ge till känna [det budskap som han har anförtratts].* (Sura an-Nūr, 24:54)

- Vi måste acceptera allt som han har kommit med till oss från Gud, följa hans sunna och högakta hans vägledning. I Koranen sägs: *Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de sätter dig [Muhammed] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt.* (Sura an-Nisa, 4:65)

- Vi måste undvika att trotsa hans uppmaningar, ty att göra så leder otvivelaktigt till prövningar, förvillelse och ett strängt straff i livet efter detta. I Koranen sägs: *De som vill sätta sig emot hans befallningar bör ta sig i akt; de skall få utstå [hårda] prövningar [i denna värld] och ett plågsamt straff väntar dem [i nästa liv].* (Sura an-Nūr, 24:63)

Särskilda kännetecken för profeten Muhammeds budskap

Profeten Muhammeds budskap har ett antal kännetecken som skiljer det från de föregående gudomliga budskapen:

- Det var det sista och slutgiltiga gudomliga budskapet. I Koranen sägs: *Troende! Muhammed är inte fader till någon av era män. Han är Guds sändebud och profetlängdens sigill. Gud har kunskap om allt.* (Sura al-Aḥzāb, 33:40)

- Det upphävde alla tidigare budskap och lagar. Efter Muhammeds gärning kommer alltså ingen religion utom islam att accepteras av Gud, och ingen når dit utan att följa profeten Muhammeds vägledning. Ingen kommer att släppas in i paradiset utan att ha gått i hans fotspår, ty han är den mest ärofulle av Guds alla sändebud, hans gemenskap (*ummah*) är den främsta gemenskap som någonsin har framträtt för mänsklighetens goda och hans kodex är den mest kompletta av alla gudomliga kodexar. I Koranen sägs: *Om någon vill anta någon annan religion än Islam kommer detta att vägras honom, och i nästa liv skall han stå bland förlorarna.* (Sura Āl ʿImrān, 3:85) Profeten ﷺ sa också: "Vid Honom i vars hand ligger Muhammeds själ; den person i detta samhälle – jude eller kristen – som hör om mig och dör utan att tro på det som jag har skickats med kommer att tillhöra helvetets invånare." (Ṣaḥīḥ Muslim: 153; Musnad Aḥmad: 8609)

- Det riktar sig både mot djinnerna och människorna. I Koranen berättas om utsagor från några av de djinner som antog islam: *Landsmän! Hör den som kallar er till Gud och tro på honom! [Gud] skall ge er förlåtelse för era synder och skona er från ett plågsamt straff.* (Sura al-Aḥqāf, 46:31) Med adress Muhammed ﷺ sägs också i Koranen: *Vi har sänt dig [Muhammed, inte bara till ditt eget folk utan] till hela mänskligheten, som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, men de flesta människor är omedvetna [om detta].* (Sura Saba', 34:28) I detta sammanhang sa Profeten ﷺ: "Jag har getts företräde framför andra profeter på sex olika sätt: Jag har begåvats med kort och koncist men ändå substantiellt tal, jag understöds av fruktan [som Gud ingjuter i motståndares hjärtan]; krigsbyte har gjorts tillåtet för mig; hela jorden har gjorts till ett medel för rening och till en plats för tillbedjan för mig; jag har skickats till hela mänskligheten; och profetlängden upphör med mig." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 2815; Ṣaḥīḥ Muslim: 523)

Förtjänster med tron på Guds olika sändebud

Tron på Guds olika sändebud har en rad förtjänster, bland andra:

- 1 Medvetenhet om Guds omsorg om Sina tjänare genom att skicka sändebud till dem för att leda dem till den rätta vägen och visa dem hur man tillber Gud. Det mänskliga intellektet kan omöjligen göra detta av sig självt. Med adress Muhammed ﷺ säger Gud: *Vi har sänt dig [Muhammed] enbart av nåd till alla folk.* (Sura al-Anbiyyā', 21:107)
- 2 Tacksamhet mot Gud för denna stora välsignelse.
- 3 Att känna kärlek till Guds olika sändebud, högakta dem och uppskatta dem på ett adekvat sätt för att ha förmedlat Guds budskap till sina folk och gett dem goda råd.
- 4 Att följa den vägledning som finns i de budskap som sändebuden har förmedlat från Gud, dvs. att dyrka Gud ensam utan att sätta någon eller något vid Hans sida och hålla sig till de påbud som finns i budskapet. Att göra detta bringar lycka för de troende i såväl detta liv som i livet efter detta.
I Koranen sägs: *...Men om ni nås av Min vägledning - och ni kommer att nås av den - skall den som följer Min vägledning inte gå vilse och han skall besparas lidande [i det kommande livet]. Men den som vänder ryggen åt Mig [och Mina budskap] skall få ett eländigt liv...* (Sura Tā Hā, 20:123-4)

> al-Aqsa-moskén som ligger i gamla staden i Jerusalembetraktas av muslimer med största respekt. Det är den andra moskén efter den Helgade moskén i Mecka som uppfördes på jorden. Såväl profeten Muhammed ﷺ som alla andra profeter förrättade bön i den.

> Tro på den Yttersta dagen

Tron på den Yttersta dagen innebär en fast övertygelse om att Gud kommer att väcka människor ur deras gravar och sedan döma dem utifrån deras handlingar. Tron på den Yttersta dagen är en av trons pelare och tron är inte giltig utan en tro på den dagen. I Koranen sägs: *...Sann fromhet äger den som tror på Gud och den Yttersta dagen...* (Sura al-Baqarah, 2:177)

Varför lägger Koranen betoning på tron på den Yttersta dagen?

Koranen betonar tron på den Yttersta dagen och uppmärksammar den vid ett flertal tillfällen genom att använda olika arabiska uttrycksformer och koppla den Yttersta dagen till tron på Gud.

Skälet är att tron på den Yttersta dagen är en nödvändig följd av tron på Gud och Hans absoluta rättvisa.

Gud godtar inte orättvisa. Han kommer inte låta missdådare gå ostraffade lika lite som Han kommer svika de förfördelade genom att inte se till att de får upprättelse för den orätt

som begåtts mot dem, eller göra de rättfärdiga missnöjda genom att inte belöna dem för deras rättfärdighet. Många är de som har ägnat sina liv åt att förtrycka andra och dött utan påföljd, och många är de som har utsatts för grava orättvisor och dött utan att ha fått upprättelse för de oförrätter som begåtts mot dem. Konsekvensen är att det måste finnas en annan tillvaro där de rättfärdiga kommer att belönas och de orättfärdiga straffas – en verklighet där alla får vad de förtjänar av belöning och straff.

> Islam lär oss att rädda oss från helvetets eld genom att vara vänliga mot andra, om det så bara är genom att ge en halv dadel i välgörenhet.

Vad innebär tron på den Yttersta dagen?

Tron på den Yttersta dagen innefattar en rad saker:

1

Tro på den slutliga återuppståndelsen och samlingsen. Det betyder att Gud kommer att väcka människor till liv i deras gravar och varje själ kommer att återvända till sin kropp. Människor kommer sedan att ställas inför alla världars Herre för att få sin dom. De kommer att samlas på en enorm plan slätt, nakna och barfota på det sätt som Gud först skapade dem.

Tron på de dödas återuppståndelse är bekräftad av skriftliga belägg i Koranen och sunna och har påvisats såväl rationellt som via människans natur (*fiṭrah*). Vi har därför en fast tro på att Gud kommer att väcka de döda i deras gravar, att deras själar kommer att återvända till respektive kropp och att alla människor kommer att ställas inför världarnas Herre för att dömas.

I Koranen sägs: *En gång måste ni dö, och därefter skall ni väckas till nytt liv på Uppståndelsens dag.* (Sura al-Mu'minūn, 23:15-6)

Alla gudomliga skrifter har bekräftat detta faktum och slagit fast att Guds visdom bakom skapelsen av människorna är att fastställa en yttersta dag på vilken Han kommer att döma dem för att ha följt eller avvisat de påbud som Han har sänt ner till dem via Sina sändebud. I Koranen sägs: *Trodde ni att Vi skapade er för nöjes skull och att ni inte skulle föras tillbaka till Oss?* (Sura al-Mu'minūn, 23:115)

Några skriftliga belägg från Koranen för återuppståndelse

- **Det var Gud** som skapade människan från början och Han kan föra henne tillbaka till livet. I Koranen sägs: *Han är Den som inleder skapelsen och som, när tiden är kommen, skall förnya den; det är en lätt sak för Gud.* (Sura ar-Rūm, 30:27) Som svar på påståendet att det är omöjligt för förmultnade ben att åter leva säger Gud: *Säg: "Han som först skapade dem skall ge dem [nytt] liv..."* (Sura Yā Sīn, 36:79)
- **När jorden är karg** och ofruktbar låter Gud regn falla över den, och den lever upp igen och växer och frodas och frambringar den ljuvligaste grönska. Den som kan bringa den till liv kan också bringa de döda till liv. I Koranen sägs:

Och med [Vår] välsignelse sänder Vi ned regn från skyn och låter med detta trädgårdar växa upp och [fält med] brödsäd och höga palmer med täta klasar av dadlar för [Våra] tjänares försörjning. Så skänker Vi liv åt död jord [och] så skall Vi låta er stiga fram [till nytt liv]. (Sura Qāf, 50:9-11)

- **Varje förnuftig människa** medger att den som klarar av någonting som är krävande också klarar av någonting som inte är lika krävande. Om det är så att Gud har skapat de sagolika himlarna, den vidsträckta jorden och alla de fantastiska stjärnorna kan Han också med lätthet föra redan förmultnade ben tillbaka till livet. I Koranen sägs: *Skulle inte himlarnas och jordens Skapare förmå återskapa dem [som har dött] sådana de var? Jo, helt visst! Han är Den som har skapat allt, som har kunskap om allt.* (Sura Yā Sīn, 36:81)

2 **Tro på domen och** gärningarnas vågskål: Gud kommer att döma människor utifrån deras gärningar under det världsliga livet. De som tillber Gud ensam och följer Honom och Hans sändebud Muhammed kommer att få ett milt domslut. För dem som begår den oförlåtliga synden shirk och trotsar Honom väntar dock en tung dom.

Människors handlingar kommer att vägas på en enorm våg. De goda handlingarna kommer att läggas i en vågskål och de dåliga handlingarna kommer att läggas i den andra vågskålen. De vars goda handlingar väger tyngre än de dåliga kommer att släppas in i paradiset, medan de vars dåliga gärningar väger tyngre än de goda kommer att skickas till helvetets eld. Gud behandlar ingen orättvist.

Gud säger: *På Uppståndelsens dag skall Vi ställa fram rättvisande vågar och ingen skall då lida den minsta orätt. [Allt,] till och med det som väger så litet som ett senapskorn, skall Vi dra fram i ljuset. Det är Vi som bäst håller räkning på allt.* (Sura al-Anbiyyā', 21:47)

3 **Paradiset och helvetets eld:** Paradiset är den eviga sällhetens plats vilken Gud har förberett för de gudfruktiga människor som har följt Gud och Hans sändebud. Där kommer de att finna allt som deras hjärtan efterfrågar och allt som deras ögon finner behag i.

Gud väcker Sina tjänares vilja att tävla med varandra i att lyda Honom och bli insläppta i paradiset genom att säga: *Och tävla med varandra om er Herres förlåtelse och ett paradys, lika vidsträckt som himlarna och jorden, som står berett att ta emot de gudfruktiga.* (Sura Āl Īmrān, 3:133)

Helvetets eld däremot är det eviga straffets boning som Gud har förberett för de icketroende som har avvisat Gud och trotsas Hans olika sändebud. Där kommer de att finna alla slags ofattbara och skrämmande bestraffningar och plågor.

Gud varnar Sina tjänare för helvetets eld genom att säga: *...frukta då Elden vars bränsle är människor och stenar. Den har förberetts för de otrogna.* (Sura al-Baqarah, 2:24)

Vi ber Dig, Gud, att släppa in oss i paradiset och hjälpa oss att säga och göra sådant som för oss närmare dit, och vi söker skydd hos Dig från helvetets eld och från ord och handlingar som för oss närmare dit.

Besträffning och sällhet i graven: Vi tror att döden är ett faktum. I Koranen sägs: *Säg [Muhammed]: "Dödens ängel som satts att vaka över er skall samla in era själar, sedan är det till er Herre som ni skall återföras."* (Sura as-Sajdah, 32:11)

Ingen kommer undan döden och vi tror att oavsett på vilket sätt en person dör eller blir dödad sker det därför att tiden är inne och att dödsögonblicket varken går att skjuta fram eller tidigarelägga. I Koranen sägs: *...och när deras utsatta tid är kommen kan de inte fördröja den ens en stund eller påskynda den.* (Sura al-A'räf, 7:34)

- Vi tror också att den som dör i själva verket har inlett sin uppståndelse och förts vidare till livet efter detta.
- Det finns en mängd autentiska traditioner från profeten Muhammed ﷺ i vilka han nämner bestraffning i graven för de icketroende och de syndiga, och sällhet för de troende och de rättfärdiga. Vi tror på allt detta men avstår

från att fördjupa oss i exakt hur det sker, eftersom det mänskliga intellektet inte kan begripa dess exakta beskaffenhet och natur. Sådana händelser hör ju, liksom paradiset och helvetet, till den för oss fördolda världen. Att dra slutsatser baserade på analogiresonemang och deduktiv argumentation kan intellektet enbart klara av i fråga om sådant som har samma förhållande och vars lagar är kända i den synliga världen.

- Tillvaron i graven är del av den fördolda värld som inte kan uppfattas med sinnenas hjälp. Hade det varit möjligt skulle det inte finnas någon som helst förtjänst med att tro på den fördolda världen, det skulle inte finnas någon visdom i att uppfylla de religiösa plikterna och människor skulle inte vilja begrava sina döda. Vid ett tillfälle noterade Profeten: "Om det inte skulle leda till att ni inte begraver era döda, skulle jag be Gud att låta er höra de bestraffningar i graven som jag kan höra." (Şaḥīḥ Muslim: 2868; Sunan Nasa'i: 2058) Eftersom djur inte begraver sina döda, tillåts de höra ljuden från dem som straffas i sina gravar.

Förtjänster med tron på den Yttersta dagen

- 1 Tron på den Yttersta dagen manar människor att leva ett gudfruktigt liv, göra gott, frukta Gud och hålla sig borta från själviskhet och högdragenhet.
Koranen kopplar regelbundet tro på den Yttersta dagen till goda gärningar. Följande vers är exempel på det: *Ingen skall besöka moskéerna, Guds hus, utom de som tror på Gud och den Yttersta dagen...* (Sura at-Tawbah, 9:18)
Och de som tror på ett liv efter detta tror på denna [skrift] och de slår vakt om bönen... (Sura al-An'ām, 6:92)
- 2 Den påminner dem som är helt uppslukade i det världsliga livet och dess förgängliga nöjen om betydelsen av att tävla med varandra om att följa Gud, manar dem att göra så mycket gott som möjligt medan de är i livet, och visar dem att det världsliga livet är flyktigt och att livet efter detta är den bestående boningen.
Efter att Gud i Koranen har prisat Sina sändebud och nämnt deras goda handlingar berättar Han om vad som fick dem till dessa handlingar: *Vi gav dem - en särskild nåd - ett sinne helt inriktat på evigheten.* (Sura Šād, 38:46)
Detta betyder att det var deras ständiga hågkomst av livet efter detta som var skälet till att de utförde sådana handlingar.
När några muslimer vid ett tillfälle var för slöa för att lyda Gud och Hans sändebud uppenbarades: *...är ni så intagna av vad denna världen [kan erbjuda] att ni [glömmar] evigheten? Detta liv ger er bara torftiga fröjder jämfört med den eviga glädjen.* (Sura at-Tawbah, 9:38)
Tron på livet efter detta får en att inse att denna världens alla bekvämligheter omöjligen kan jämföras med den eviga sällheten i paradiset och inte heller är värda ett enda besök till helvetets eld. Det får en också att inse att denna världens alla svårigheter och prövningar för Guds skull omöjligen kan jämföras med bestraffning i helvetets eld, men skulle vara värda ett enda besök i paradiset.
- 3 Den gör en nöjd med sin lott i livet. Man känner sig inte ledsen eller modfälld om man missar en världslig möjlighet. I full visshet om att Gud inte låter belöningen för den som gör gott gå till spillo gör man i stället det som står i ens makt. Om något, det må vara mindre än en atoms storlek, med orätt eller på ett bedrägligt sätt har berövats en kommer det tveklöst tillbaka till en på Domedagen när man är i trängande behov av det. Varför ska någon då känna sig bedrövad när han vet att han kommer att få sin rättmätiga del i ett mycket avgörande läge på Domedagen?

> Tro på ödesbestämmelsen

Vad innebär tron på ödesbestämmelsen?

Innebörden är en fast övertygelse om att allt, gott likaväl som ont, sker av Guds vilja. Gud gör det Han vill. Ingenting kan ske utan att Han vill det, och inte ens något som motsvarar så lite som en atoms vikt undgår Hans kännedom. Han befäller emellertid också Sina tjänare att göra vissa saker och förbjuder andra, och ger dem därmed fri vilja. De kan göra som de önskar utan att tvingas till någonting. Gud skapade såväl dem själva som deras förmåga till olika saker. I Sin nåd vägleder Han den Han vill, och i Sin absoluta visdom låter Han den Han vill gå vilse. Gud kommer inte att förhöras om det Han gör, men människor kommer att förhöras om det de gör.

Tron på ödesbestämmelsen är en av trons pelare. När Profeten ﷺ vid ett tillfälle tillfrågades om tron sa han: "Det är att tro på Gud, Hans änglar, Hans skrifter, Hans alla sändebud, den Yttersta dagen, och att tro på ödesbestämmelsen och det goda och det onda i den." (Ṣaḥīḥ Muslim: 8)

Vad ingår i tron på den gudomliga bestämmelsen?

Tron på Guds bestämmelse innefattar följande:

- En tro på att Gud känner till allting och att Han visste allt om Sina skapelser redan innan Han skapade dem. Hans förhandskunskap inbegriper deras försörjning, deras utmätta tid i livet, deras ord och handlingar, det som de avslöjar och det som de döljer, samt vilka som kommer att släppas in i paradiset och vilka som kommer att skickas till helvetets eld. I Koranen sägs: *Han är Gud; ingen gudom finns utom Han! Han känner allt det som är dolt för människor liksom det som de kan bevitta...* (Sura al-Ḥaṣṣr, 59:22)
- En tro på att Gud i enlighet med Sin förhandskunskap dokumenterade allt som kommer att existera på den Bevarade tavlan. I Koranen sägs: *Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själva utan att den förts in i [Vår] bok, innan Vi sätter den i verket...* (Sura al-Ḥadīd, 57:22) I detta sammanhang sade Profeten: "Gud skrev ned alla skapade tings ödesbestämmelse femtiotusen år innan Han skapade himlarna och jorden." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2653)
- En tro på att Guds vilja är absolut och inte kan blockeras eller utmanas av vem eller vad det vara månde. Allting sker i enlighet med Hans vilja. Det Han vill sker också och det Han inte vill kan omöjligt ske. I Koranen sägs: *Men ni kan inte vilja om inte Gud, världarnas Herre, vill.* (Sura at-Takwīr, 81:29)

- En tro på att Gud är upphov till allting, att Han är den ende skaparen bredvid vilken ingen annan skapare finns, att allt som existerar skapades av Honom och att Han har makt över allting. I Koranen sägs: *Han som har skapat allt och gett det [skapade] dess rätta utformning.* (Sura al-Furqān, 25:2)

Människan har fri vilja, fritt val och förmåga att göra som hon vill

Tron på ödesbestämmelsen medför inte på något sätt att människan inte har fri vilja eller inte kan välja sina handlingar. Belägg för detta finns i såväl islamiska skriftliga källor som i den fysiska verkligheten.

I Koranen sägs: *Detta är den sanna dagen. Låt därför den som vill, ta en väg som leder tillbaka till hans Herre.* (Sura an-Naba', 78:39)

Om människans förmåga och vilja att göra som hon vill säger Koranen: *Gud belastar inte en människa utöver hennes förmåga. Hon ges det (goda) hon tjänat ihop och får bära det (onda) hon förtjänat.* (Sura al-Baqarah, 2:286)

Utifrån konkret erfarenhet i den fysiska världen vet var och en att man har fri vilja och förmåga att göra det man vill. Med dessa kan man välja mellan olika alternativ. Vissa saker, som att gå, kan man göra viljemässigt, medan andra, som att darra eller plötsligt falla, sker mot ens vilja. Det återstår att säga att människans vilja och förmåga bara kan aktiveras i harmoni med Guds. I Koranen sägs: *Den är endast en påminnelse till världarna, - till den av er som vill leva rättfärdigt. - Men ni kan inte vilja om inte Gud, världarnas Herre, vill.* (Sura at-Takwīr, 81:27-29)

> I Koranen sägs: *Vi har visat henne [hennes] väg, [och det är sedan hennes sak] att antingen visa tacksamhet [och följa vägledningen] eller att visa otacksamhet och så förneka [Oss].* (Sura al-Insān, 76:3)

Att använda ödesbestämmelsen som en ursäkt för att begå synder

Skyldigheterna att uppfylla religiösa plikter, följa gudomliga påbud och undvika sådant som är gudomligt förbjudet är beroende av människans fria vilja och förmåga att göra som hon vill. Följaktligen belönas de rättfärdiga för att de väljer rättfärdighetens väg medan de orättfärdiga straffas för att de väljer orättfärdighetens väg.

Gud ålägger oss inte något som ligger bortom vår förmåga, och Han vill inte att någon av oss ska använda gudomlig bestämmelse som ursäkt för att försumma de religiösa skyldigheterna.

Gud har skänkt oss fri vilja och förmåga att välja och har i klartext visat vilken väg som är rättfärdighetens och vilken som är orättfärdighetens. Därför har den olydnad som följer av trots mot Gud sitt ursprung i våra egna val, och vi får själva ta konsekvenserna av dessa val.

- > Om någon angrep dig, skadade dig och rånade dig och påstod att han gjorde detta därför att det var påbjudet av Gud skulle du utan tvekan betrakta hans ursäkt som helt absurd och oacceptabel, och definitivt ställa honom till svars och kräva tillbaka det som han helt av egen fri vilja tagit från dig.

Förtjänster med tron på ödesbestämmelsen

Tron på den gudomliga bestämmelsen är förtjänstfull på flera sätt i människors liv:

- 1 Den är ett av de främsta incitamenten för att handla på ett sätt som behagar Gud i detta liv.
De troende är beordrade att efter bästa förmåga göra sitt yttersta, i förtröstan på Gud. De tror att ingenting de gör kan resultera i någonting utan Guds vilja, ty Gud har skapat orsak och verkan.
Vid ett tillfälle sa Profeten ﷺ: "Värna det som ger dig fördelar [i livet efter detta], sök hjälp från Gud och tappa inte modet. Om något oangenämt händer dig – säg då inte: 'Om jag hade gjort så eller så hade det blivit så eller så.' Säg hellre: *Qadarallāhu wa mā shā'a fa'ala* (detta är Guds bestämmelse, och Han gör vad Han vill), ty orden 'om bara' drar igång Satans verk." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2664)
- 2 Den hjälper människan att bli medveten om sitt egenvärde och försöka komma bort från självgodhet och högdragenhet, ty hon vet att hon inte vet vad som är förutbestämt för henne. Detta får henne att erkänna sin svaghet och sitt behov av Gud, och manar henne att ständigt vända sig till Honom.
Människan blir i allmänhet lite mallig när någonting gott händer henne, och betryckt och nedslagen när någonting dåligt drabbar henne. Tron på ödesbestämmelsen skyddar henne från högdragenhet i goda tider och modfärdighet i svåra tider, ty hon vet att saker och ting sker i enlighet med Guds bestämmelse och förhandskunskap.
- 3 Den hjälper till att besegra synden avund. En sann troende avundas inte människor för de gåvor Gud skänker dem, ty han vet att det är Gud som har beviljat dem dessa belöningar och att avund mot andra är liktydigt med att motsätta sig Guds bestämmelse.
- 4 Den fyller den troendes hjärta med mod och stärker hans målmedvetenhet då han ställs inför svårigheter, ty han vet att hans världsliga försörjning och utmätta tid på jorden redan är bestämd av Gud och att ingenting kommer att hända honom utöver det som Gud har föreskrivit för honom.
- 5 Den ingjuter trons många realiteter i honom. Som en konsekvens söker han ständigt Guds hjälp, sätter sin tillit till Honom efter att ha gjort det som förväntas av honom, och förevisar alltid sitt behov av Gud som är Den som ger honom stöd för att hålla sig kvar på den rätta vägen.
- 6 Den ger honom tillförsikt och fyller hans hjärta med lugn och förnöjsamhet, ty han vet att det som har gått honom förbi inte var avsett att hända honom, och att det som har hänt honom inte var avsett att gå honom förbi.

Din rening

2

Gud föreskriver att muslimer ska rena sig invärtes från synden shirk såväl som från åkommor i hjärtat som avund, högmod och hatiskhet, samt utvärtes från smuts och alla typer av orenheter. När de gör detta blir de värda Hans kärlek. I Koranen sägs: *Gud älskar förvisso dem som ständigt vänder sig [till Honom] i ånger, och Han älskar dem som håller sig rena.* (Sura al-Baqarah, 2:222)

Innehåll

Innebörden av rening

- Vilken rening krävs för att förätta bön?

Rening från fysisk orenhet

- Följande betraktas som orent
- Att avlägsna fysisk orenhet
- Etikett vid toalettbesök

Rituell orenhet (*ḥadaṭ*)

- Den mindre rituella orenheten och tvagningen (*wuḍū*)

Hur man utför den rituella tvagningen (*wuḍū*)

- Hur man tvagar sig (gör *wuḍū*)
- Den större rituella orenheten och helkroppstvättningen (*ḡusl*)
- Vid den rituella helkroppstvättningen tvättas hela kroppen med vatten
- Att stryka över strumporna
- Vad gör man om vatten inte kan användas?

> Innebörden av rening

Det arabiska ordet för rening (*ṭahārah*) betecknar andlig och fysisk renhet.

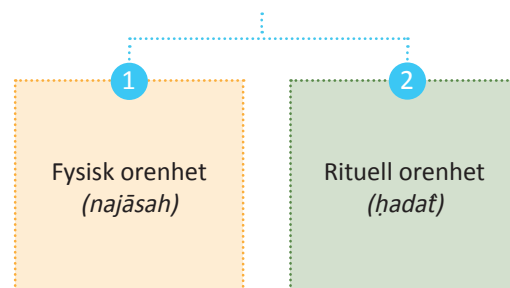
Gud föreskriver att muslimer ska rena sig utvärtes från förbjudna yttren och alla typer av fysiska orenheter, samt invärtes från den oförlåtliga synden shirk såväl som från åkommor i hjärtat som avund, högmod och hatiskhet. När de gör detta blir de värda Hans kärlek. I Koranen sägs: *Gud älskar förvisso dem som ständigt vänder sig [till Honom] i ånger, och Han älskar dem som håller sig rena.* (Sura al-Baqarah, 2:222)

Gud föreskriver också för dem att rena sig innan de ställer sig inför Honom i bön. Inför ett möte med en person som innehar en världsligt sett viktig position, som en kung eller president, är det normalt att människan tvättar sig och sätter på sig sina finaste kläder, och vad är då inte mer naturligt än att också göra det inför Gud, konungarnas Konung.

Vilken rening krävs för att förrätta bön?

Gud föreskriver för muslimer att de renar sig och gör den rituella tvagningen (*wuḍū*) innan de företar sådana rituella handlingar som bönen, vidröra Koranen eller cirkulera runt Kaba i Mecka. Han rekommenderar också att den görs i en rad andra sammanhang, till exempel innan man reciterar Koranen ur minnet, åkallar Gud eller går och lägger sig på kvällen.

Innan man förrättar bön måste man som muslim därför avlägsna två saker:

> Gud föreskriver att muslimer ska rena sig invärtes från den oförlåtliga synden shirk såväl som från åkommor i hjärtat som avund, högmod och hatiskhet, samt utvärtes från förbjudna yttren och alla typer av fysiska orenheter.

> Rening från fysisk orenhet

- Arabiskans "*najāsah*" betecknar alla fysiska substanser som islam betraktar som orena och föreskriver att vi ska avlägsna innan vi utför någon dyrkanshandling.
- Den generella utgångspunkten i den islamiska lagen sharia (*ṣarī'ah*) är att allt betraktas som rent, och att fysisk orenhet (*najāsah*) bara är en påverkande faktor. Det betyder att om man är osäker på om något plagg, till exempel ens byxor, är rena eller inte, och det inte finns någon synlig orenhet på dem, ska man i enlighet med den generella utgångspunkten anta att de är rena.
- När vi ska förrätta bön måste vi först avlägsna alla fysiska orenheter från kroppen, kläderna och den plats på vilken vi avser att förrätta bönen.

> Fysiska orenheter kan avlägsnas med vatten eller något annat rengörande.

Följande betraktas som orent:

1	Mänsklig urin och avföring
2	Blod (dock inte när det bara rör sig om en liten mängd)
3	Urin och dynga från djur som inte är tillåtna för mänsklig konsumtion (se kapitlet "Landlevande djur" sida 189)
4	Hundar och grisar ¹
5	Döda djur med undantag för sådana som anses tillåtna för mänsklig konsumtion och har slaktats i enlighet med islamiska föreskrifter (se kapitlet "Islamisk slakt" sida 190). Döda människokroppar, fiskar och insekter betraktas som rena.

Att avlägsna fysisk orenhet

Fysiska orenheter på kroppen, kläderna eller böneplatsen, eller för den delen på vad som helst eller var som helst, kan avlägsnas med vad som helst, vatten eller annat, ty islam föreskriver att det ska avlägsnas. Det anges inte hur många gånger det ska tvättas av, utom när det gäller en hunds orenheter (saliv, urin och avföring) i vilket fall det ska tvättas av sju gånger varav minst en med jord.² För de andra fysiska orenheterna gäller att de ska tvättas bort och att eventuella kvardröjande odörer eller envisa fläckar kan ignoreras. En kvinna frågade vid ett tillfälle Profeten om att tvätta bort menstruationsblod och han sa: "Det räcker att tvätta bort det, och du behöver inte bry dig om kvarblivna fläckar." (Sunan Abu Dāwūd: 365)

¹ När det gäller hundar finns dock olika ståndpunkter bland de skriftlärda om dess orenhet. (Ö.a.)

² Detta är en ståndpunkt hos vissa skriftlärda. I hadith nämns dock endast hundens saliv i samband med köksredskap och kockkärl för denna specifika rengöring. (Ö.a.)

Etikett vid toalettbesök

- En muslim rekommenderas att gå in i toaletterummet med vänster fot först efter att ha sagt: *"Bismillāh Allāhumma innī a'ūdū bika min al-ḥubuṭi wal-ḥabā'it"* (I Guds namn, jag söker skydd hos Dig, Gud, från de manliga och de kvinnliga djinnerna).
- Muslimen rekommenderas också att gå ut ur toaletterummet med höger fot först och sedan säga: *"Ġufrānak"* (Gud, jag söker Din förlåtelse).
- Han ska dölja sina privata delar när han uträttar sina behov.
- Han ska inte uträtta sina behov på en plats där han kan bli sedd eller väcka anstöt hos andra människor. Att göra så är strängt förbjudet.
- Om han är på en öppen plats som en öken ska han inte uträtta sina behov i ett hål eftersom han då kan skada djur som bor i hålor eller bli skadad av sådana djur. Att göra så är strängt förbjudet.
- Han ska inte vända sig i den riktning (*qiblah*) mot Kaba i Mecka i vilken muslimer står i den föreskrivna bönen, eller vända ryggen mot den. Profeten ﷺ sa: "När ni uträttar era behov – vänd er då inte mot *qiblah* eller vänd ryggen åt den." (Ṣaḥīḥ al-Buḥārī: 386; Ṣaḥīḥ Muslim: 264) Detta gäller främst när man är utomhus. Det är ingen skada skedd om man gör så inne i byggnader som på vår tids toaletter.
- Han måste vara försiktig så att inga orenheter kommer på kropp eller kläder. Skulle detta ändå av misstag ske måste han noga tvätta bort orenheten.
- När han har uträttat sina behov ska han antingen:

> Rituell orenhet (*ḥadaṭ*)

- **Rituell orenhet (*ḥadaṭ*)** åsyftar den andliga orenhet som förhindrar en muslim att förrätta bön innan den har avlägsnats. Den är inte fysisk som *najāsah*.
- Den rituella orenheten kan avlägsnas med hjälp av rent vatten och den rituella tvagningen (*wuḍū*) eller helkroppstvättningen (*ḡusl*). Rent vatten är vatten vars färg, smak eller lukt inte har förändrats av fysiska orenheter.

Två typer av rituell orenhet:

Den mindre rituella orenheten kan avlägsnas genom den rituella tvagningen (*wuḍū*).

Den större rituella orenheten kan avlägsnas genom helkroppstvättningen (*ḡusl*).

Den mindre rituella orenheten och tvagningen (*wuḍū*):

Effekten av den rituella tvagningen (*wuḍū*) upphävs och man blir rituellt oren efter följande:

1 Naturliga utsöndringar från genitalier och tarmkanal såsom urin, avföring och luft. I detta sammanhang sägs i Koranen: *...eller någon av er just har förrättat sina behov...* (Sura an-Nisā', 4:43) När Profeten ﷺ fick höra att en man var osäker på huruvida han hade släppt väder eller inte under bönen, gav han rådet: "Han ska inte lämna bönen så länge han inte hör ett ljud eller känner en lukt." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 175; Ṣaḥīḥ Muslim: 361)

2 Att lustfyllt vidröra sina privata delar med bara händer. Profeten ﷺ sa: "Den som vidrör sina privata delar ska tvaga sig igen." (Sunan Abu Dāwūd: 181)

3 Att äta kamelkött. Vid ett tillfälle fick Profeten ﷺ frågan: "Ska vi tvaga oss efter att ha ätit kamelkött?" Han svarade: "Ja." (Ṣaḥīḥ Muslim: 360)

4 Att inte vara vid normalt medvetande såsom vid sömn, berusning och grav psykisk ohälsa.

> Att inte vara vid normalt medvetande såsom vid sömn, berusning och grav psykisk ohälsa tillhör det som upphäver effekten av den rituella tvagningen (*wuḍū*).

> Hur man utför den rituella tvagningen (wuḍū)

Att göra *wuḍū* och rening överhuvudtaget är en av de främsta och mest upphöjda handlingarna till följd av vilka Gud förlåter ens synder. Profeten ﷺ sa: "När en muslimsk tjänare [till Gud] tvättar sitt ansikte under tvagningen sköljs alla de synder han begått med ögonen bort med vattnet; när han tvättar sina händer sköljs alla de synder hans händer begått bort med vattnet; när han tvättar sina fötter sköljs alla de synder mot vilka hans fötter har fört honom bort med vattnet; och han kommer ur tvagningen renad från alla synder." (Ṣaḥīḥ Muslim: 244)

Hur man tvagar sig (gör *wuḍū*) och avlägsnar den mindre rituella orenheten

Muslimen måste ha för avsikt att utföra tvagningen och följa Guds befallning om att den måste utföras innan bönen förrättas. Avsikten behöver inte formuleras i ord men den måste finnas i den bedjandes hjärta och tanke. I islam är avsikten ett villkor för alla handlingar. Profeten ﷺ sa: "Handlingar bedöms utifrån avsikten." Muslimen påbörjar sedan tvagningen genom att utan långa uppehåll tvaga varje del efter varandra enligt följande ordning:

1

Säg "*bismillāh*" (i Guds namn).

2

Tvätta händerna upp till handlederna. Det är rekommenderat att göra detta tre gånger.

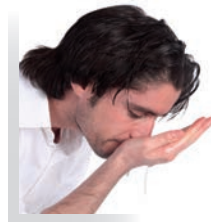
3

Skölj munnen noga genom att skölja runt vatten i munnen och sedan spotta ut det. Det är i enlighet med Profetens sunna att göra detta moment en, två eller tre gånger. Det är dock obligatoriskt att göra det minst en gång.

4

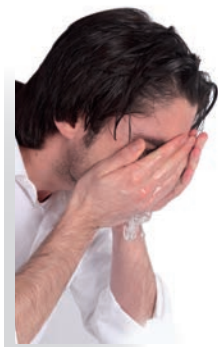
Gör rent näsan genom att dra in vatten i näsborrarna och fräsa ut det. Det är i enlighet med Profetens sunna att göra detta moment en, två eller tre gånger. Det är dock obligatoriskt att göra det minst en gång.¹

¹ Det är också i enlighet med sunna att kombinera moment 3 och 4 genom att med höger hand ta in vatten i mun och näsa samtidigt, och sedan med vänster hand fräsa ut vattnet ur näsborrarna. (Ö.a.)

5

Tvätta ansiktet från hårfäste till halspets och från öra till öra. Öronen ingår inte i ansiktstvättningen. Det är i enlighet med Profetens sunna att göra detta moment en, två eller tre gånger. Det är dock obligatoriskt att göra det minst en gång.

6

Tvätta den högra handen och armen inklusive armbågen, och gör sedan samma sak med vänster hand och arm. Det är i enlighet med Profetens sunna att göra detta moment en, två eller tre gånger. Det är dock obligatoriskt att göra det minst en gång.

7

Stryk med våta händer över huvudet från hårfästet till nacken. Det är sunna att också stryka dem tillbaka. Till skillnad från andra moment görs detta bara en gång.

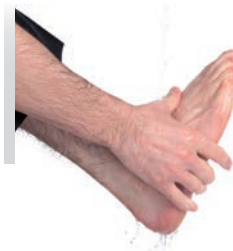
8

Gnugga med våta fingrar öronens insida med pekfingrarna och öronens utsida med tummarna. Detta görs likaså endast en gång.

9

Tvätta fötterna inklusive anklarna med början med den högra. Det är i enlighet med Profetens sunna att göra detta moment en, två eller tre gånger. Det är dock obligatoriskt att göra det minst en gång. Om man har strumpor på sig kan man stryka över dem med våta händer, men bara under särskilda villkor. (se kapitlet "Att stryka över strumporna" sida 99)

Den större rituella orenheten och helkroppstvättningen (*ḡusl*):

Sådant som avkräver en person den rituella helkroppstvättningen:

Det finns sådant som avkräver en muslim att göra den rituella helkroppstvättningen (*ḡusl*) innan man förrättar bön eller cirkulerar kring Kaba.

Dessa saker är:

- 1 **Ejakulation och orgasm**, oavsett metod, vaken eller sovande.

Ejakulation innebär att sädesvätska uttöms genom könsorganet vid sexuell njutning.

- 2 **Samlag. Hit räknas** penetrationen även om den inte leder till ejakulation. Det räcker att ollonet på penis tränger in i vagina för att den rituella helkroppstvättningen (*ḡusl*) ska vara nödvändig. I Koranen sägs: *Men om ni är sexuellt orena skall ni rena hela er [kropp].* (Sura al-Mā'idah, 5:6)

- 3 **Menstruationsblod och de blödningar (avslag) som inträder efter barnafödsl**

- Menstruationsblödningar är en naturlig form av regelbundna blödningar från en kvinnas livmoder som, med viss individuell variation, sker månadsvis under en kvinnas fertila år. Den pågår cirka sju dagar, också här med individuell variation.
- Avslag är den blödning som inträder efter en barnafödsl från den plats där moderkakan har suttit och som kan pågå under ett större antal dagar.

> Vid den rituella helkroppstvättningen tvättas hela kroppen med vatten.

Kvinnor som har menstruationsblödningar eller avslag är undantagna från skyldigheterna att fasta under ramadan och att förrätta bönen. De missade fastedagarna måste dock tas igen vid senare tillfällen, vilket inte gäller för de missade böerna. Under dessa perioder kan äkta makar tillfredsställa sina sexuella behov utan att ha samlag. Efter att menstruationsblödningen eller avslaget har upphört måste kvinnan göra den rituella helkroppstvättningen (*ḡusl*).

I Koranen sägs: *Ni skall därför undvika [samlag med] era hustrur under menstruationen och kom inte nära dem förrän de blivit rena. Men när de gjort sig rena får ni komma till dem på det sätt som Gud har befallt er.* (Sura al-Baqarah, 2:222)

Vid den rituella helkroppstvättningen tvättas hela kroppen med vatten

För att genomföra den rituella helkroppstvättningen är det tillräckligt att tvätta hela kroppen med vatten med en avsikt att det görs för rening och dyrkans skull.

- Det bästa sättet att göra den på är dock att först tvätta sig på det sätt man gör efter att ha uträttat sina behov, tvaga sig (*göra wuḍū*) och sedan tvätta hela kroppen med vatten. Att göra helkroppstvättningen på detta sätt ökar den belöning man får eftersom det är i enlighet med Profetens exempel.
- Efter att ha tvättat sig på något av dessa två sätt behöver man inte efteråt göra den rituella tvagningen (*wuḍū*). Det bästa sättet att avlägsna den större rituella orenheten är dock som sagt att inkludera tvagningen (*wuḍū*) i tvättningen eftersom det var så Profeten ﷺ gjorde.

Att stryka över strumporna

Islam är en praktisk religion och tillåter muslimen att återställa sin rituella renhet (*tahārah*) genom att med våta händer stryka strumpornas eller skornas ovansida (dock inte undersidorna) i stället för att tvätta fötterna med vatten. Villkoret är att strumporna eller skorna togs på i ett rituellt rent tillstånd (dvs. efter att ha tvagat sig). Man kan fortsätta att göra så under en tjugofyratimmarsperiod och upp till 72 timmar om man är på resande fot.

Om man måste göra den rituella helkroppstvättningen (*ḡusl*) för att avlägsna den större rituella orenheten (*janābah*) måste dock även fötterna tvättas.

Vad gör man om vatten inte kan användas?

Om man inte kan tvaga sig eller göra helkroppstvättningen med vatten till följd av sjukdom, att vatten inte finns lätt tillgängligt eller att det som finns tillgängligt måste användas som dricksvatten, kan stoft från marken användas som ersättning för vatten. Denna typ av torr tvagning kallas *tayammum* och kan tillgripas till dess omständigheterna åter tillåter att vatten används.

Tayammum görs genom att (1) med handflatorna vidröra marken en gång, (2) stryka ansiktet med dem en gång, samt (3) stryka höger handrygg med vänster handflata och sedan vänster handrygg med höger handflata.

Din bön

3

Bönen (*ṣalāh*) är religionens själva fundament och en förbindelse mellan tjänaren och dennes Herre, därav dess upphöjda ställning som den främsta dyrkanshandlingen i islam. Gud föreskriver att muslimer förrättar den i alla lägen, oavsett om de befinner sig i sin hemtrakt eller är på resande fot, eller är sjuka eller vid god hälsa.

Innehåll

Bönen

Bönens ställning och förtjänst i islam

Vilka villkor ska uppfyllas innan bön förättas?

De fem dagliga bönerna och tiderna för dem

Platsen för bönen

Att förrätta bönen

Hur man förrättar bön (stående, bugandet och nedfallandet)

Hur man förrättar bön (den andra *rak'ah*, *taṣāhhud* och *taslīm*)

Bönens pelare och föreskrivna delar

De rekommenderade frivilliga bönerna

Den gemensamma bönen

Undergivenhet och koncentration i bönen

Fredagsbönen (*ṣalātul-jumu'ah*)

Den sjukes bön

Den resandes bön

Bönen

Det arabiska ord (*ṣalāh*) som brukar användas för att beteckna bön betyder bokstavligen åkallan. Det är den förbindelse en muslim upprättar med sin Herre och Skapare, och utgör den allra vackraste manifestationen av att helt underkasta sig Gud, vända sig till Honom och söka Hans hjälp och stöd. När en muslim står i bön inför sin Herre och åkallar och minns Honom fylls hans sinne med ro. Han blir medveten om sin djupa känsla av tomhet och denna tillvaros relativa värdelöshet och förgängliga natur, och erkänner sin Herres storslagenhet och den oändliga nåd som Han har visat honom. Denna bön manar och hjälper honom sedan att hålla sig till de gudomliga principerna och sky orättfärdighet och synd. I Koranen sägs: *Bönen avhåller [den bedjande] från skamlöst handlande och syndighet.*

(Sura al-ʿAnkabūt, 29:45)

> Bönen ställning och förtjänst i islam

Bönen (*ṣalāh*) är onekligen den främsta och mest upphöjda dyrkanshandlingen. Den upptar inte bara kroppen utan också hjärtat, sinnet och tungan. Dess oöverskådliga betydelse kan förstås på en rad olika sätt:

Bönen har högst ställning

1

Bönen utgör islams andra pelare. Profeten ﷺ sa: "Islam har byggts på fem [pelare]: att vittna om att ingen har rätt att dyrkas utom Gud och att Muhammed är Guds sändebud, att förrätta bönen, att betala den förpliktade allmosan, att företa vallfärden till Helgedomen, samt att fasta under ramadan." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 8; Ṣaḥīḥ Muslim: 16) Dessa är de pelare på vilka islam är fast uppfört, och en pelare är en stötta som bär upp en byggnad utan vilken byggnaden skulle kollapsa.

2 Skriftliga belägg från Koranen och Profetens sunna säger oss att böneförrättandet är den handling som skiljer muslimer från ickemuslimer. Profeten ﷺ sa: "Det som står mellan en person och avgudadyrkan och otro är att sluta förrätta bön." (Şaḥiḥ al-Bukārī: 8; Şaḥiḥ Muslim: 16) Han sa också: "Det troslofte som skiljer oss och dem (de icketroende) är bönen; den som försummar den har därför blivit otrogen." (Sunan at-Tirmidī: 2621; Sunan an-Nasā'ī: 463)

3 Gud föreskriver för de troende att förrätta bönen under alla omständigheter efter bästa förmåga – oavsett om de reser eller är hemma, om de är sjuka eller vid god hälsa, eller om det råder krig eller fred. I Koranen befalls: *Slå vakt om era [fem dagliga] böner*, och Gud beskriver Sina trogna tjänare som de "som slår vakt om bönen". (Sura al-Baqarah, 2:238 och Sura al-Mu'minūn, 23:9)

Bönens förtjänster

Skriftliga belägg från Koranen och Profetens sunna vittnar om bönens många förtjänster. Följande är några av dem:

1 Den suddar ut synder. Profeten ﷺ sa: "De fem dagliga böerna och fredagsbönen fram till nästkommande fredagsbön suddar ut de synder som begås under den tiden, på villkor att man håller sig borta från de större synderna." (Şaḥiḥ Muslim: 233; Sunan at-Tirmidhi: 214)

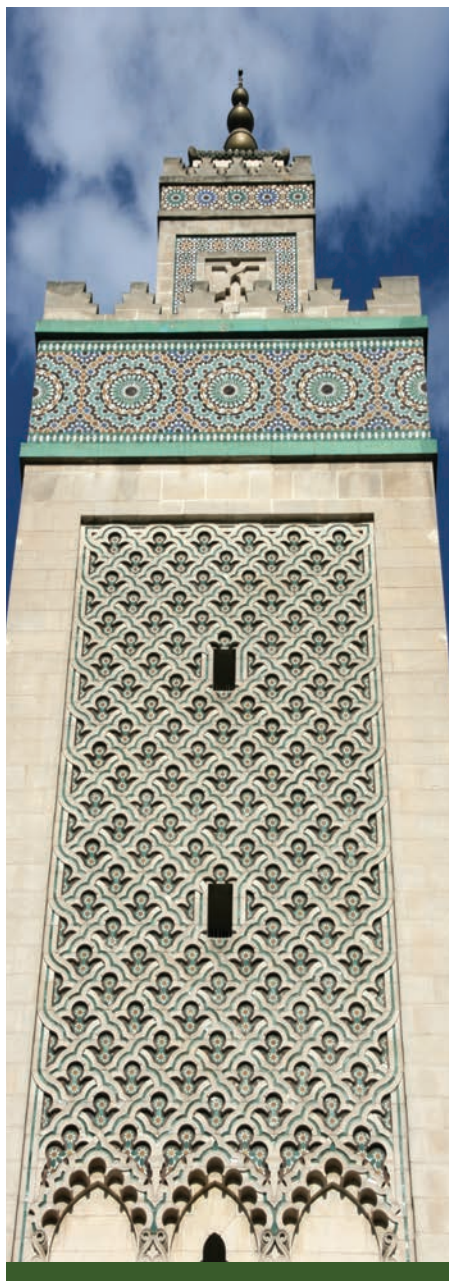
2 Den är ett ljus som lyser upp en muslims tillvaro, vägleder honom mot allt som är gott och håller honom borta från ont. I Koranen sägs: *Bönen avhåller*

[den bedjande] från skamlöst handlande och syndighet. (Sura al-'Ankabūt, 29:45) Profeten ﷺ sa också: "Bönen är ett ljus." (Şaḥiḥ Muslim: 223)

3 Den är det första människor kommer att tillfrågas om på Domedagen. Om den godtas kommer deras övriga handlingar godtas, men om den inte godtas kommer ingen annan handling godtas. Profeten ﷺ sa: "Det första Guds tjänare kommer att ställas till svars för på Domedagen är dennes böner. Om de godkänns kommer också övriga handlingar att godkännas. Om de däremot underkänns kommer också övriga handlingar att underkännas." (at-Tabarānīs al-Mu'jam al-Awṣaṭ: 1859)

> Gud föreskriver för de troende att förrätta bönen under alla omständigheter, också i tider av krig och katastrofer.

Den troende erfar sina ljuvaste stunder under bönen, ty när han ägnar sig åt ödmjuk och hängiven åkallan av sin Herre upplever han frid och sinnesro i Hans närvaro.

För Profeten ﷺ var bönen också verkligen den största glädjen, och vid ett tillfälle noterade han: "Bönen är källan till min största glädje." (Sunan an-Nasa'i: 3940)

Han brukade be sin böneutropare, Bilal, att kalla till bön så att han kunde erfara andlig frid och ro. "Kalla [folket] till bön, Bilal", brukade han säga. "Låt oss lugnas av den (bönen)." (Sunan Abu Dāwūd: 4985)

Så snart något bekymrade honom vände han sig till bönen. (Sunan Abu Dāwūd: 1319)

Vem är skyldig att förrätta bönen?

Varje könsmogen och psykiskt frisk muslimsk man eller kvinna är skyldig att förrätta de fem dagliga bönerna. Menstruerande kvinnor och kvinnor som har de blödningar (avslag) som inträder efter barnafödelse är dock undantagna, och är efter att blödningarna har upphört och de har renat sig heller inte skyldiga att ta igen de böner som de har missat. (se sida 98)

Könsmognad eller pubertet avgörs av en eller flera av följande indikatorer:

Att fylla femton år

Förekomst av pubeshår

Sädesuttömning i vaket eller sovande tillstånd

Menstruation eller graviditet

> Vilka villkor ska uppfyllas innan bön förrättas?

1 Att avlägsna fysisk och rituell orenhet (se sida 93)

2 Att vara rätt klädd och täcka sin **'awrah**, dvs. sina privata delar.

'Awrah ska täckas med kläder som inte röjer kroppsformen genom att vara åtsittande, korta eller genomskinliga.

För bön finns tre typer av 'awrah:

För en vuxen kvinna: Hela kroppen utom ansikte och händer betraktas som 'awrah.

För ett barn: Genitalierna och bakdelen betraktas som 'awrah.

För en vuxen man: Området mellan naveln och knäna betraktas som 'awrah.

I Koranen sägs: *Söner av Adam! Anlägg vårdad klädsel var gång ni går till bön.* (Sura al-A'räf, 7:31)

Kläder som täcker de privata delarna – ens 'awrah – är ett minimum i det offentliga.

> En muslimsk kvinna som förrättar bön måste täcka hela sin kropp utom ansikte och händer.

3 Att vara vänd i böneriktningen (*qiblah*)

I Koranen säger Gud: *Vart du än beger dig skall du vända ditt ansikte mot den Helgade moskén.*

(Sura al-Baqarah, 2:149)

- Den riktning (*qiblah*) i vilken muslimerna vänder sig i bönen är mot Kaba, en kubformad byggnad i den Helgade moskén i Mecka. Helgedomen, till vilken profeterna har gjort en pilgrimsfärd, uppfördes ursprungligen av Abraham. Det är sant att Kaba är en stenbyggnad som varken kan göra gott eller ont, men för att alla muslimer ska kunna ha en gemensam böneriktning och genom den dyrka Gud befaller Han oss att stå riktade mot den i bön.
- Den som ser Kaba är ålagd att vända sig i riktning mot den. Den som är för långt bort för att kunna se Kaba och till exempel befinner sig i ett annat land, är dock bara ålagd att vända sig mot Mecka. Bönen är fortfarande giltig även om en smärre avvikelse från *qiblah* har skett. Profeten ﷺ sa: "Allt mellan öst och väst är *qiblah*." (Sunan at-Tirmidhi: 342)

- Om man på grund av sjukdom eller annat hinder är oförmögen att vända sig i rätt riktning är det inte längre ett villkor att göra det, ty det som är en förpliktelse blir det normalt inte när oförmåga föreligger. I Koranen sägs: *Frukta därför Gud efter måttet av er förmåga...* (Sura at-Tağäbun, 64:16)

4 Att tiden för bönen har infallit

Bönen är ogiltig om den förrättas innan tiden för den har infallit, och att dröja med den bortom dess fastställda tid är strängt förbjudet. I Koranen sägs: *Bönen är alla troendes plikt, knuten till bestämda tider.* (Sura an-Nisä', 4:103)

I samband med denna punkt måste följande beaktas:

- Det är bättre att förrätta bönen så snart tiden för den har infallit.
- Den måste förrättas inom ramen för dess fastställda tid.
- Om man missar någon bön till följd av sömn eller glömska måste man genast ta igen den.

> Bönen är alla troendes plikt, knuten till bestämda tider. (Sura an-Nisä', 4:103)

> De fem dagliga bönerna och tiderna för dem

Gud har för muslimer föreskrivit fem böner under loppet av ett dygn och bestämt följande tider för dem:

Gryningsbönen (*ṣalātul-fajr*). Tiden för *fajr* börjar då det första gryningsljuset syns och slutar då solen börjar gå upp över horisonten. *Fajr* består av två böneenheter (*rak'ah*).

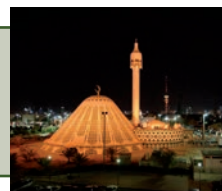
Middagsbönen (*ṣalātuṣ-ṣuḥr*). Tiden för *ṣuḥr* börjar då solen har passerat sin högsta punkt på himlen och slutar då ett föremåls skugga är lika lång som föremålet självt.¹ *Ṣuḥr* består av fyra böneenheter (*rak'ah*).

Eftermiddagsbönen (*ṣalātul-'asr*). Tiden för *'asr* börjar då tiden för *ṣuḥr* går ut och slutar då solen har försvunnit nedanför horisonten. *'Asr* består av fyra böneenheter (*rak'ah*).

Skymningsbönen (*ṣalātul-mağrib*). Tiden för *mağrib* börjar då solen har försvunnit nedanför horisonten och slutar då det röda skymningsljuset inte syns längre. *Mağrib* består av tre böneenheter (*rak'ah*).

Kvällsbönen (*ṣalātul-'iṣā*). Tiden för *'iṣā* börjar då det röda skymningsljuset inte syns längre och slutar vid midnatt. Om det är absolut nödvändigt är det dock möjligt att förrätta *'iṣā* fram till precis innan *fajr* infaller. *'Iṣā* består av fyra böneenheter (*rak'ah*).

En muslim kan använda sig av bönetidtabeller och behöver inte själv ta reda på om tiden för bönen har infallit eller inte.²

¹ Plus dess skuggas längd då solen stod i zenit. (Ö.a.)

² I Sverige finns under delar av sommaren inte de ovan nämnda tecknen för när isha och fadjr infaller. Många skriftlärda håller att det då går bra att slå ihop maghrib och isha och förrätta båda vid tiden för maghrib. Fadjr förrättas dock enligt den beräkning som finns i bönetidtabeller. (Ö.a.)

> Platsen för bönen

Islam föreskriver att bönen förrättas gemensamt och uppmanar till att göra så i den lokala moskén som även fungerar som ett socialt forum för muslimer. Den gemensamma bönen hjälper dem att öka och stärka de band av broderskap, enhet och samhörighet som finns mellan dem. Gemensam bön är flera gånger bättre än att be enskilt. Profeten sa: "En mans bön tillsammans med andra är tjugosju grader bättre än att be enskilt." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 619; Muslim: 650 och Ahmed 5921)

Bönen kan dock förrättas i princip var som helst, något som återspeglar en av de gåvor som Gud har skänkt oss och som gör religionen enkel och praktisk. Profeten ﷺ sa: "Jorden har gjorts till en plats för bön för mig och till ett medel för rening. Alla som tillhör mitt samfund kan därför förrätta bönen där de befinner sig när tiden för bön infaller." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 328; Şaḥīḥ Muslim: 521)

Kriterier som måste uppfyllas i fråga om böneplats

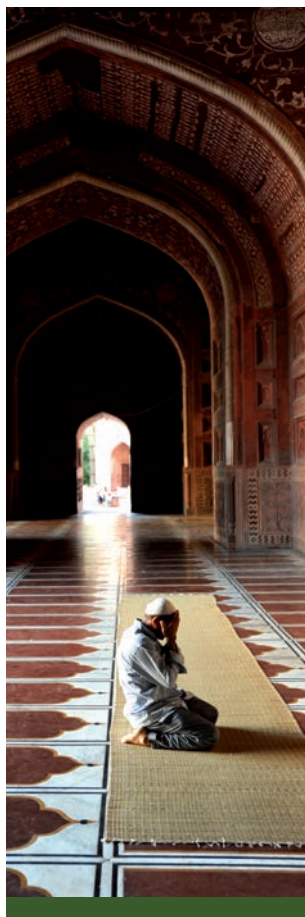
Islam föreskriver att den plats där vi avser att förrätta bön ska vara ren. I Koranen sägs: *Vi gav Abraham och Ismael uppdraget: "Ni skall rena Mitt Hus för dem som vandrar runt det, för dem som uppehåller sig vid det, och för dem som bugar och faller ned på sina ansikten!"* (Sura al-Baqarah, 2:125) En grundregel är att en plats är ren såvida det inte står klart att den är förorenad av någon typ av orenhet. Det är alltså inte korrekt att hävda att bönen måste förrättas på en bönematta eller en viss typ av underlag.

Därutöver finns en rad saker att tänka på när det gäller böneplatsen:

- 1 Man ska inte förrätta bön på en plats där man kan störa andra – såsom trottoarer och gångstigar där det inte är tillåtet att stå still eller sitta – eftersom man då kan förorsaka trängsel och andra olägenheter. Profeten ﷺ sa: "Man ska varken förorsaka sig själv eller andra skada." (Sunan Ibn Mājah: 2340; Musnad Ahmad: 2865)
- 2 Platsen ska vara fri från sådant som kan distrahera, till exempel bilder (som de som finns på en del bönemattor), höga ljud och musik.
- 3 Man ska inte förrätta bön på en plats där tillbedjan görs till åtlöje såsom platser där det finns berusade personer eller fanatiker. Gud förbjuder muslimer att visa förakt för ickemuslimers falska gudar så att de i sin tur i sin okunskap inte hämnas genom att smäda Gud. *Men förolämpa inte dem som de åkallar i Guds ställe. I sin okunnighet kan de vilja hämnas genom att förolämpa Gud.* (Sura al-An'ām, 6:108)
- 4 Man ska inte förrätta bön på en plats avsedd för syndfullhet, såsom danslokaler och nattklubbar. Att be på sådana platser är starkt ogillat (*makrūh*).

> Böneplatsen

Att förrätta bönen var som helst i världen är helt och fullt tillåtet. Detta är en av Guds gåvor till muslimerna och ett av de ynnestbevis som Han har skänkt dem.

Har du möjlighet att delta i gemensam bön i moskén?

Nej

Ja

En man bör förrätta bönen gemensamt med andra i moskén, ty att göra så är en av de handlingar som är allra mest omtyckt av Gud. Kvinnor är också tillåtna att delta i gemensam bön i moskén.

Om du inte har möjlighet att förrätta bönen i moskén – är den plats där du vill be oren?

Nej

Ja

Att förrätta bön på en plats som inte är ren är strängt förbjudet, ty Gud befäller oss att välja en ren plats för vår bön.

Om platsen för din bön är ren – kommer din bön skapa olägenhet för andra? Är platsen till exempel en genomfart?

Nej

Ja

Att förrätta bönen på en plats där du med stor sannolikhet är en olägenhet och störning för andra är förbjudet, och du måste finna en lämpligare plats.

Finns det någonting på den plats där du avser att förrätta bön som kommer att distrahera dig, till exempel bilder eller höga ljud?

Nej

Ja

Du ska undvika platser där du kan bli distraherad i din bön.

> Att förrätta bönen

1 Avsikten

Avsikten (*niyyah*) är ett av villkoren för bönen utan vilken bönen inte är giltig. Innan bönen förrättas måste man ha en avsikt att, i syfte att dyrka Gud, förrätta just den specifika bön som infaller. Avsikten ska dock inte utsägas högt. Att göra så är ett misstag, ty varken Profeten ﷺ eller hans nobla följeslagare gjorde det.

2

Stå sedan i vördnad och ödmjukhet samtidigt som du med handflatorna riktade framåt i böneriktningen (*qiblah*) höjer händerna upp i nivå med axlarna eller lite högre och säger *Allāhu akbar* (Gud är störst).¹ Den arabiska frasen "*Allāhu akbar*" kallas *tabkīr* och att utsäga den är ett sätt att pris och upphöja Gud.

Gud är större än alla andra och allting annat. Han är större än tillvaron i denna värld och alla flyktiga begär i den. När vi utsäger *tabkīr* lämnar vi de världsliga bekymren och de jordiska begären bakom oss och vänder oss till Gud i största vördnad och ödmjukhet.

3

Placera höger hand och arm på vänster hand och arm och placera dem på bälens framsida i trakten av mellangärdet på ett naturligt och bekvämt sätt. Inta denna position i bönens stående moment.

4

Läs sedan en inledande lovprisning: *subhānak Allāhumma wa bi ḥamdika, wa tabārak-asmuka, wa ta'ālā jadduka wa lā ilāha ḡayruka* (Ärad vare Du, Gud; Din är lovprisningen, välsignat är Ditt namn, upphöjt är Ditt majestät, och det finns ingen gud vid sidan av Dig). Denna lovprisning är rekommenderad men inte obligatorisk.

5

Säg sedan: *a'ūdū billāhi min aš-šaytān ir-rajīm* (Jag tar skydd hos Gud från Satan, den utstötte).

6

Säg sedan: *bismillāhir-raḥmānir-raḥīm* (I Guds namn, den Nåderike, den Benådande).

¹Vanligen riktas blicken mot den punkt där ansiktet kommer att vidröra marken vid nedfallandet. (Ö.a.)

Vad gör man om man inte kan Sura al-Fātiḥah och de i bönen obligatoriska åkallelserna, tacksägelserna och lovprisningarna?

Om man som ny muslim inte kan Sura al-Fātiḥah och de i bönen obligatoriska åkallelserna, tacksägelserna och lovprisningarna ska man göra följande:

- Efter bästa förmåga memorera de i bönen obligatoriska yttrandena, ty bönen är inte giltigt utan att dessa reciteras på det arabiska språket. De yttranden det gäller är:

Sura al-Fātiḥah, *Allāhu akbar* (Gud är störst), *subḥāna rabbiyal-‘azīm* (upphöjd vare min Herre, den Storslagne), *sami‘allāhu liman ḥamidah* (Gud lyssnar till den som lovprisar Honom), *rabbanā wa lakal-ḥamd* (vår Herre, Dig tillkommer all lovprisning), *subḥāna rabbiyal-a‘lā* (upphöjd vare min Herre, den Högste), *rabbīḡfirli* (Herre, förlåt mig), den första och sista *taṣāhhud*, samt *as-salāmu ‘alaykum wa raḥmatullāh* (frid och Guds nåd vare med er).

- Innan man fullständigt har memorerat dessa yttranden ska man när man förrättar bönen efter bästa förmåga läsa det man kan, ty i Koranen sägs: *Frukta därför Gud efter måttet av er förmåga...* (Sura at-Taḡābun, 64:16)
- Som ny muslim rekommenderas du att under denna läroperiod delta i den gemensamma bönen, eftersom din bön då snabbt kan fullkomligas. Dessutom är det så att böneledaren (imamen) täcker upp för en del av bristerna hos dem som följer honom i bönen.

7 Recitera sedan Sura al-Fātiḥah, den främsta suran i Koranen.

- Gud påminner Profeten ﷺ om Sin ynnest till Honom genom att uppenbara den för honom: *Vi har gett dig sju [verser] att ständigt upprepa och Koranen i all dess majestätiska skönhet.* (Sura al-Hijr, 15:87)

- Sura al-Fātiḥah ska man lära sig utantill, ty att recitera den under bönen är en av bönens pelare för den som förrättar bönen enskilt eller bakom en imam vid böner under vilka verser ur Koranen reciteras tyst.

8 Säg *amīn* (Gud, besvara min bön). Detta görs efter att själv ha läst Sura al-Fātiḥah eller lyssnat på en imam som läser den.

9 Läs ytterligare en sura eller några verser ur Koranen. Under bönens tredje och fjärde enhet (*rak‘ah*) reciteras endast Sura al-Fātiḥah.

- Sura al-Fātiḥah och följande verser ur Koranen reciteras normalt med hög röst under grynings-, skymnings-, och kvällsbövernans två första böneenheter (*rak‘ah*). Middags- och eftermiddagsbönen reciteras tyst.
- Alla åkallelser läses normalt tyst.

Sura al-Fātiḥah förklarad

al-ḥamdulillāhi rabbil-‘ālamīn (All lovprisning tillkommer Gud, världarnas Herre): Med kärlek och vördnad prisar jag Gud med alla Sina attribut, handlingar och synliga och dolda välsignelser. "*Rabb*" översätts här med "Herre" och refererar till Gud – alltings skapare, ägare, förvaltare och försörjare. "Världarna" syftar på allt utöver Gud och här ingår, bland annat, människans värld, djinnernas värld, änglarnas värld och djurens värld.

ar-raḥmānir-raḥīm (den Nåderike, den Benådande): *ar-Raḥmān* (den Nåderike) och *ar-Raḥīm* (den Benådande) är två av Guds namn. *ar-Raḥmān* har en mer intensiv innebörd i den meningen att Guds nåd i sin målgrupp innesluter de troende och de icketroende, medan *ar-Raḥīm* som sitt särskilda mål endast har de troende.

māliki yaumid-dīn (Domedagens Ägare): På Domedagen är Han den ende domaren. Versen påminner de troende om den Yttersta dagen och manar dem att handla rättfärdigt.

īyyāka na‘budu wa īyyāka nasta‘īn (Endast Dig dyrkar vi och endast hos Dig ber vi om hjälp): Vi dyrkar ingen annan än Dig, och vi sätter ingen vid Din sida. Vi söker också endast Din hjälp och Ditt stöd i alla våra angelägenheter, ty makten att besluta finns endast hos Dig.

ihdinaṣ-ṣirāt al-mustaqīm (Led oss på den raka vägen): Visa oss den raka vägen och hjälp oss att hålla oss på den till dess vi möter Dig. Den raka vägen (*aṣ-ṣirāt al-mustaqīm*) är ingenting annat än islam, den klara religionen som leder till Guds goda och till paradiset. Det var Muhammed ﷺ, profeternas sigill, som vägledde oss till den, och människans välgång är helt och hållet avhängig att följa den.

ṣirāt alladhīna an‘amta ‘alayhim (Den väg som de Du välsignat var på;): Dvs. den väg till vilken Du har väglett profeterna och de rättfärdiga människor som känner till sanningen och följer den.

ḡayrilmaḡḍūbi ‘alayhim walaḍ-ḍāllīn (inte de som drabbats av [Din] vrede och inte heller de vilsna.): Håll oss borta från den väg som tillhör dem på vilka Du är arg därför att de känner till sanningen men har valt att inte följa den. Håll oss också borta från den väg som tillhör dem som till följd av sin okunskap inte har väglets till sanningen.

10 Säg sedan *Allāhu akbar* (Gud är störst) samtidigt som du, på samma sätt som vid den första *takbīr*, med handflatorna riktade framåt i böneriktningen (*qiblah*) höjer händerna upp i nivå med axlarna eller lite högre.

11 Inta sedan den position som kallas *rukū'* (bugandet) genom att böja dig framåt och placera handflatorna på knäna. Rygg och huvud ska bilda en rak linje och ben och armar ska vara sträckta. Säg sedan *subhāna rabbiyal-'azīm* (upphöjd vare min Herre, den Storslagne). Det är obligatoriskt att säga detta minst en gång. Det är dock i enlighet med Profetens sunna att säga det tre eller ibland fler gånger. I *rukū'* (bugandet) ska vi glorifiera och lovprisa Gud.

När vi utsäger dessa ord vittnar vi om att Gud inte har några brister och erkänner Hans absoluta fullkomlighet. Vi reciterar dem i bugande ställning i fullständig ödmjukhet och total underkastelse inför Gud.

12 Res dig sedan åter till stående samtidigt som du med handflatorna riktade framåt i böneriktningen (*qiblah*) höjer händerna upp i nivå med axlarna eller lite högre och säger *sami'allāhu liman ḥamidah* (Gud lyssnar till den som lovprisar Honom). Detta sägs oavsett om man förrättar bön enskilt eller är böneledare (imam). Sedan säger var och en *rabbanā wa lakal-ḥamd* (vår Herre, Dig tillkommer all lovprisning). Rekommenderat är att efter detta också säga: *Ḥamdan kaṭīran ṭayyiban mubārakan fihi. Mil'assamāwāti wa mil'al-arḍi wa mil'a mā šī'ta min šay'in ba'd* (En ymnig, vacker och välsignad lovprisning. En lovprisning som fyller himlen, jorden och allt Du därefter vill).

13 Läs sedan *takbīr* och gå ner i nedfallandet (*sujūd*) som innebär att panna, näsa, händer, knän och båda fötternas tår vidrör underlaget. Det är rekommenderat att inte ha armarna intill sidorna eller magen intill låren eller bakdelen intill hälarna, samt att se till att underarmarna inte har kontakt med underlaget.

14 I denna position (*sujūd*) sägs *subhāna rabbiyal-a'lā* (upphöjd vare min Herre, den Högste). Det är obligatoriskt att säga detta minst en gång. Det är dock i enlighet med Profetens sunna att säga det tre eller ibland fler gånger.

Nedfallandet (*sujūd*) är den finaste positionen i vilken åkallelser till Gud kan göras. Efter att ha läst ovan nämnda obligatoriska lovprisning är det därför rekommenderat att åkalla Gud och i uppriktighet be Honom om något som man önskar i detta liv eller i livet efter detta. Profeten ﷺ sa: "Det närmaste en tjänare kan komma sin Herre är när han faller ned på sitt ansikte i bön. Så åkalla då Gud mycket." (Ṣaḥīḥ Muslim: 482)

När vi säger "*subhāna rabbiyal-a'lā*" deklarerar vi att Gud är den Högste, den Mäktige, ovan himlarna och bortom alla brister. Orden påminner den bedjande, som ödmjukt faller ned på sitt ansikte inför Gud, om skillnaden mellan honom själv och hans Skapare, den Högste, och hjälper honom att ödmjukt underkasta sig Honom.

15 Lyft huvud och överkropp, säg samtidigt "*Allāhu akbar*" (*takbīr*) och inta sittandet mellan de två nedfallandena. Det är rekommenderat att sträcka ut vänster fot och sitta på den, hålla den högra fotens häl upprätt med tårna pekande i böneriktningen (*qiblah*), samt vila händerna utsträckta på låren nära knäna.

- Faktum är att alla sittande moment i bönen görs på detta sätt med undantag för den sista sittningen där den sista läsningen (*taṣāhhud*) görs (se punkt 22).
- Är man till följd av någon skada eller smärta (eller bara är ovan) fysiskt ur stånd att sitta på de sätt som beskrivs för den första och andra sittningen och läsningen (*taṣāhhud*) går det bra att sitta på ett likartat men bekvämt sätt.

16 Säg under sittandet mellan de båda nedfallandena *rabbiġfiri* (Herre, förlåt mig). Det är obligatoriskt att säga detta minst en gång och rekommenderat att säga det tre gånger.

17 Läs sedan *takbīr* och genomför nedfallandet (*sujūd*) på samma sätt som tidigare. Du har nu slutfört en böeenhet (*rak'ah*).

18 Res dig sedan till stående samtidigt som du säger *takbīr*, och påbörja den andra böeenheten (*rak'ah*).

19 Genomför den andra böeenheten (*rak'ah*) på exakt samma sätt som den första med undantag för den inledande lovprisningen i punkt 4.

20 Efter det andra nedfallandet (*sujūd*) i den andra böeenheten (*rak'ah*) reser du dig till den sittande positionen och reciterar den första *taṣāhhud*: *attahiyyātul-lillāh, waṣ-ṣalawātu waṭ-ṭayyibāt, as-salāmu 'alaika ayyuhan-nabiyyu wa raḥmatullāhi wa barakātu, assalāmu 'alaina wa 'alā 'ibādillāhiṣ-ṣāliḥīn, aṣḥadu an lā ilāha illallāh, wa aṣḥadu anna muḥammadan 'abduhu wa rasūlu* (Alla hyllningar, all dyrkan och alla goda ord tillkommer Gud. Frid vare med dig, Profet, och Guds nåd och välsignelser. Må frid vara över oss och över Guds rättskaffens tjänare. Jag vittnar om att det inte finns någon eller något som har rätt att dyrkas utom Gud och jag vittnar om att Muhammed är Guds tjänare och sändebud).¹

Består bönen av två enheter (som i *fajr*) läses här den sista *taṣāhhud* (se punkt 22).

21 Res dig sedan till stående samtidigt som du säger *takbīr*, och slutför resterande böeenheter, en för *maġrib* eller två för *zuhr*, *'asr* och *'iṣā*. I den tredje och fjärde böeenheten reciteras bara Sura al-Fātiḥah och inte några ytterligare suror eller verser.

22 Efter det andra nedfallandet (*sujūd*) i den sista böeenheten (*rak'ah*) reser du dig till en sittande position och reciterar den sista *taṣāhhud*. Här är rekommendationen att sitta på vänster skinka och lår, placera vänster fot under höger ben och fortsatt hålla den högra fotens häl upprätt med tårna pekande i böneriktningen (*qiblah*). Den sista *taṣāhhud* består av den första *taṣāhhud* som återgetts i punkt 20

¹ Under sittandet och läsningen knyter man höger hand och låter pekfingeret peka rakt fram i böneriktningen (*qiblah*). Enligt Profetens sunna ska tummen vara placerad direkt under det pekande pekfingeret och vila mot vänstersidan av det knutna långfingeret. Alternativt låter man långfingeret och tummen bilda en cirkel, pekfingeret peka i böneriktningen och ringfingeret och lillfingeret vara knutna. Allt detta gäller även den sista *taṣāhhud* (se punkt 22). (Ö.a.)

omedelbart följt av: *Allāhumma ṣalli ‘alā muḥammad, wa ‘alā āli muḥammad, kamā ṣallayta ‘alā ibrahīm wa ‘alā āli ibrahīm, innaka ḥamīdum majīd, allāhumma bārik ‘alā muḥammad, wa ‘alā āli muḥammad, kamā bārakta ‘alā ibrahīm wa ‘alā āli ibrahīm, innaka ḥamīdum majīd* (Gud! Hylla Muhammed, och Muhammeds familj, såsom Du har hyllat Abraham och Abrahams familj, Du är i sanning lovprisad, fylld av lysande härlighet. Gud! Låt välsignelse vila över Muhammed och över Muhammeds familj, så som Du låtit välsignelse vila över Abraham och över Abrahams familj, Du är i sanning lovprisad, fylld av lysande härlighet).

Därefter är det rekommenderat att recitera följande åkallelse: *Allāhumma innī a’ūdū bika min ‘adābi jahannama, wa min ‘adāb-il-qabri, wa min fitnat-il-mahyā wal mamāti, wa min fitnat-il-masīh-id-Dajjāl* (Gud, jag tar skydd hos Dig från helvetets straff, från gravens plågor, från livets och dödens alla prövningar och svårigheter, och från den falske Messias ondska).

- 23** Avsluta bönen genom att utföra den avslutande hälsningen (*taslīm*): Vrid huvudet åt höger och säg *as-salāmu ‘alaykum wa raḥmatullāh* (frid och Guds nåd vare med er). Vrid sedan huvudet åt vänster och upprepa samma ord.

Så är bönen avslutad. Profeten ﷺ sa: "Bönen börjar med *takbīr* och slutar med *taslīm*." (Sunan Abu Dāwūd: 61; Sunan at-Tirmidī: 3) *Takbīr* refererar till orden "Allāhu akbar" (Gud är störst) och *taslīm* refererar till orden "as-salāmu ‘alaykum wa raḥmatullāh" (frid och Guds nåd vare med er).

- 24** Efter var och en av de fem dagliga bönerna är det rekommenderat att recitera följande tacksägelser och lovprisningar:

1. *Astaḡfirullāh* (Jag ber om Guds förlåtelse) (tre gånger).

2. *Allāhumma antas-salām wa mink-as-salām, tabārakta yā ḍal-jalālī wal-ikrām* (Gud, Du är den Fridfulle och från Dig kommer frid. Välsignad är Du, innehavare av makt och ära).

Allāhumma lā mānī’a limā a’ṭayta, wa lā mu’ṭiya limā mana’ta, wa lā yanfa’u ḍal-jaddi, minkal-jadd (Gud, ingen kan hålla inne det som Du ger, och ingen kan heller ge det som Du håller inne; och den mäktiges makt kan inte hjälpa honom mot Dig)

3. *Subḥānallāh* (upphöjd vare Gud) 33 gånger, *al-ḥamdulillāh* (lovprisad vare Gud) 33 gånger och *Allāhu akbar* (Gud är större än allt annat) 33 gånger. Låt antalet bli 100 genom att säga: *Lā ilāha illallāhu, waḥdahu lā šarīka lahu, laḥul-mulku, wa laḥul-ḥamdu, wa huwa ‘alā kulli šay’in qadīr* (Det finns inte någon eller något som har rätt att dyrkas utom Gud, Han har inte någon eller något vid Sin sida, kungadömet och lovprisning tillhör Honom och Han har makt över allt).

> Hur man förrättar bön (stående, bugandet och nedfallandet)

1

Inta en stående position, säg *takbīr* samtidigt som du med handflatorna riktade framåt i böneriktningen (*qiblah*) höjer händerna upp i nivå med axlarna eller lite högre.

2

Placera höger hand och underarm på vänster hand och underarm och placera dem på bälens framsida i trakten av mellangärdet på ett naturligt och bekvämt sätt, och recitera sedan Sura al-Fātiḥah. I bönens första och andra böneenhet (*rak'ah*) läser du också så många andra verser ur Koranen som känns överkomligt för dig.

3

Säg *takbīr* samtidigt som du med handflatorna riktade framåt i böneriktningen (*qiblah*) höjer händerna upp i nivå med axlarna eller lite högre. Gå sedan ner i *rukū'* (bugandet) genom att böja dig framåt och placera handflatorna på knäna. Rygg och huvud ska bilda en rak linje och ben och armar ska vara sträckta. Säg sedan *subḥāna rabbiyal-'azīm* (upphöjd vare min Herre, den Storslagne) tre gånger.

4

Res dig åter till stående samtidigt som du med handflatorna riktade framåt i böneriktningen (*qiblah*) höjer händerna upp i nivå med axlarna eller lite högre och säger *sami'allāhu liman ḥamidah* (Gud lyssnar till den som lovprisar Honom). Detta sägs oavsett om man förrättar bön enskilt eller är böneledare (imam). Säg sedan *rabbanā wa lakal-ḥamd* (vår Herre, Dig tillkommer all lovprisning).

5

Läs *takbīr* och gå ner i nedfallandet (*sujūd*) som innebär att panna, näsa, händer, knän och båda fötternas tår vidrör underlaget. Det är rekommenderat att inte ha armarna intill sidorna eller intill låren eller bakdelen intill hälarna, samt att se till att underarmarna inte har kontakt med underlaget. I denna position (*sujūd*) sägs *subḥāna rabbiyal-a'lā* (upphöjd vare min Herre, den Högste).

6

Säg under sittandet mellan de båda nedfallandena *rabbīḡfirlī* (Herre, förlåt mig). Det är obligatoriskt att säga detta minst en gång och rekommenderat att säga det tre gånger.

> Hur man förrättar bön (den andra rak'ah, ta'sahhud och taslīm)

7

Res dig från nedfallandet (*sujūd*) till stående samtidigt som du säger *takbīr*, och genomför den andra böneenheten (*rak'ah*) på exakt samma sätt som den första (stående, reciterandet, bugandet, att resa sig från bugandet till ståendet, nedfallandet samt relevanta recitationer och yttranden), med undantag för den rekommenderade inledande lovprisningen innan Sura al-Fātiḥah.

8

Efter det andra nedfallandet (*sujūd*) i den andra böneenheten (*rak'ah*) reser du dig till den sittande positionen och reciterar den första *ta'sahhud*: *attahīyyātul-lillāh, waṣ-ṣalawātu waṭ-ṭayyibāt, as-salāmu 'alaika ayyuḥan-nabiyyu wa raḥmatullāhi wa barakātu, assalāmu 'alaina wa 'alā 'ibādillāhiṣ-ṣāliḥīn, aṣḥadu an lā ilāha illallāh, wa aṣḥadu anna muḥammadan 'abduhu wa rasūlu* (Alla hyllningar, all dyrkan och alla goda ord tillkommer Gud. Frid vare med dig, Profet, och Guds nåd och välsignelser. Må frid vara över oss och över Guds rättskaffens tjänare. Jag vittnar om att det inte finns någon eller något som har rätt att dyrkas utom Gud och jag vittnar om att Muhammed är Guds tjänare och sändebud).

9

Om bönen består av tre (för *mağrib*) eller fyra (för *zuhr*, *ʿasr* och *ʿiṣā*) enheter reser du dig sedan till stående samtidigt som du säger *takbīr*. Genomför därefter den tredje och fjärde enheten (*rak'ah*) på samma sätt som de två första, med undantag för den inledande lovprisningen i den första enheten samt recitation av ytterligare verser efter Sura al-Fātiḥah. Består bönen av två enheter (*fajr*) reciterar du i stället den sista *ta'sahhud*.

10

Efter det andra nedfallandet (*sujūd*) i den sista böneenheten (*rak'ah*) reser du dig till en sittande position (se punkt 15 i den första genomgången) och reciterar den sista *taṣāhhud*, dvs. den första *taṣāhhud* som återgetts i punkt 8 omedelbart följt av: *Allāhumma ṣalli 'alā muḥammad, wa 'alā āli muḥammad, kamā ṣallayta 'alā ibrahīm wa 'alā āli ibrahīm, innaka ḥamīdum majīd, allāhumma bārik 'alā muḥammad, wa 'alā āli muḥammad, kamā bārakta 'alā ibrahīm wa 'alā āli ibrahīm, innaka ḥamīdum majīd* (Gud! Hylla Muhammed, och Muhammeds familj, såsom Du har hyllat Abraham och Abrahams familj, Du är i sanning lovprisad, fylld av lysande härlighet. Gud! Låt välsignelse vila över Muhammed och över Muhammeds familj, så som Du låtit välsignelse vila över Abraham och över Abrahams familj, Du är i sanning lovprisad, fylld av lysande härlighet).

11

Avsluta bönen genom att utföra den avslutande hälsningen (*taslīm*): Vrid huvudet åt höger och säg *as-salāmu 'alaikum wa raḥmatullāh* (frid och Guds nåd vare med er). Vrid sedan huvudet åt vänster och upprepa samma ord.

> Bönens pelare och föreskrivna delar

Bönens pelare (*arkān*, sing. *rukn*) är de moment i bönen som om de inte utförs (oavsett om det är medvetet eller omedvetet) gör bönen ogiltig.

Bönens pelare är följande:

Den inledande *takbīr*; att inta den stående positionen (om man är fysiskt förmögen till det); att recitera Sura al-Fātiḥah (utom i den gemensamma bönen i de böneenheter där imamen läser Sura al-Fatiḥah högt); bugandet (*rukūʿ*); att resa sig från bugandet; nedfallandet (*sujūd*); sittandet mellan de två nedfallandena; den sista *taṣāhhud*; att sitta när man läser *taṣāhhud*; den avslutande hälsningen (*taslīm*); samt att fokuserat och lugnt försäkra sig om att varje kroppsdel har intagit korrekt position innan man intar nästa position.

Bönens obligatoriska delar (*wājibāt*, sing. *wājib*) är sådant som om det medvetet utelämnas gör bönen ogiltig. Om de utelämnas till följd av bristande fokusering eller glömska är bönen

dock fortfarande giltig, men det utelämnade kan kompenseras genom att genomföra de två kompenserande nedfallandena (förklaras nedan).

Bönens obligatoriska delar är följande:

Övriga *takbīr* utöver den inledande; att säga "*subḥāna rabbiyal-ʿazīm*" (upphöjd vare min Herre, den Storslagne) en gång; att säga "*samiʿallāhu liman ḥamidah*" (Gud lyssnar till den som lovprisar Honom) en gång; att säga "*rabbanā wa lakal-ḥamd*" (vår Herre, Dig tillkommer all lov och pris) en gång; att säga "*subḥāna rabbiyal-aʿlā*" (upphöjd vare min Herre, den Högste) en gång; att säga *rabbīḡfirī* (Herre, förlåt mig) en gång samt den första *taṣāhhud*.

Dessa obligatoriska moment kan kompenseras genom de två kompenserande nedfallandena.

Övriga moment som beskrivits i genomgången tillhör bönens rekommenderade delar (*sunan aṣ-ṣalāh*). De är just rekommenderade att göra, men att utelämna dem gör inte bönen ogiltig.

> Ju mer man håller distraktioner borta genom att koncentrera sig i bönen och ödmjuka sig inför sin Herre, desto fler belöningar får man och desto högre blir ens status i paradiset.

De två kompenserande nedfallandena

Dessa nedfallanden (*sujūd*) har Gud föreskrivit för att kompensera ett förbiseende av något i bönen.

När kan de utföras?

De två kompenserande nedfallandena kan genomföras i följande fall:

- 1 Om man oavsiktligt upprepar något moment en gång för mycket, oavsett om det rör sig om ståendet, nedfallandet, bugandet eller sittandet, måste man utföra de två kompenserande nedfallandena i slutet av bönen.
- 2 Om man oavsiktligt utelämnar någon av bönens pelare (*arkān*) men i samma moment påminns om det, ska man genast genomföra den utelämnade pelaren och sedan fortsätta bönen. Påminns man däremot om det senare under bönen måste man i slutet av bönen upprepa hela den böneenhet (*rak'ah*) i vilken den utelämnade pelaren ingick. I båda dessa fall ska också de två kompenserande nedfallandena göras.
- 3 Om man oavsiktligt utelämnar någon av bönens föreskrivna delar (*wājibāt*) måste man i slutet av bönen göra de två kompenserande nedfallandena.
- 4 Om man blir osäker på hur många böneenheter (*rak'ah*) man har gjort ska man för att vara på den säkra sidan utgå från det antal som man är säker på att man utfört och i slutet av bönen göra de båda kompenserande nedfallandena.

Hur utför man de två kompenserande nedfallandena? Man utför dem på exakt samma sätt som är normalt i bönen, dvs. två nedfallanden (*sujūd*) med sittande emellan.

När utför man de två kompenserande nedfallandena?

Vid något av två tillfällen:

- Efter den sista *taṣāhhud* och innan den avslutande hälsningen (*taslīm*). Gör då de båda kompenserande nedfallandena och avsluta sedan bönen som vanligt med *taslīm*.
- Efter den avslutande hälsningen (*taslīm*). Gör då de båda kompenserande nedfallandena och gör sedan *taslīm* igen.

> Det är ogillat att hålla på med fingrarna eller peta i ansiktet under bönen.

Sådant som ogiltiggör bönen

- 1 Att avsiktligt eller oavsiktligt utelämna någon av bönens pelare (*arkān*) eller villkor trots att man har förmågan att utföra den. (Se också sid 105 och 123)
- 2 Att avsiktligt utelämna någon av bönens föreskrivna delar (*wājibāt*) trots att man har förmågan att utföra den.
- 3 Att medan man förrättar bön avsiktligt yttra något utöver sådant som är en del av bönen.
- 4 Att hörbart skratta under bönen.
- 5 Att kontinuerligt göra större onödiga kroppsrörelser.

Sådant som är ogillat under bönen

Här avses sådant som kommer att minska den belöning man får för sin bön och negativt påverka ödmjukhet, koncentration och uppmärksamhet i den.

- 1 Att vrida på huvudet medan man förrättar bön. När Profeten ﷺ tillfrågades om detta sa han: "Det är ett sätt att stjäla genom vilket Satan tar en del av ens bön." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 718)
- 2 Att hålla på med fingrarna, peta i ansiktet, sätta händerna i sidorna, korsa fingrarna eller knäppa med dem.
- 3 Att förrätta bön när man är distraherad av något, som till exempel nödighet. Profeten ﷺ sa: "Ingen bön kan utföras korrekt när tillbedjaren har maten serverad framför sig eller känner sig nödig." (Ṣaḥīḥ Muslim: 560)

> De rekommenderade frivilliga bönerna

Muslimer är ålagda att förrätta fem böner om dagen. Islam uppmuntrar dem emellertid att också förrätta andra rekommenderade böner, ty att göra det gör dem värdiga Guds kärlek och kan kompensera för brister i förrättandet av de fem dagliga bönerna.

Följande är några av de viktigaste frivilliga bönerna:

- 1 **Sunan ar-rawātib – de frivilliga böner** som förrättas i samband med de fem dagliga bönerna. De förrättas före eller efter dessa och förbises vanligen inte.

Angående belöning för att förrätta dessa böner sa Profeten ﷺ: "Gud kommer att bygga ett hus i paradiset för den muslim som förrättar tolv frivilliga böneenheter (*rak'ah*) under natten och dagen." (Ṣaḥīḥ Muslim: 728)

Dessa är:

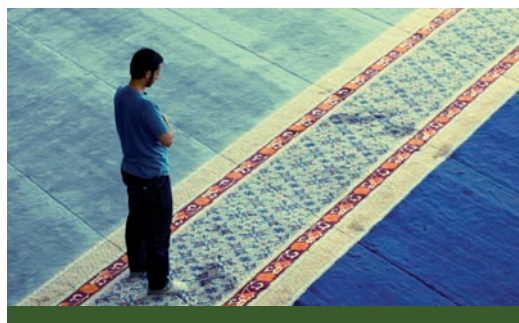
1	Två enheter före gryningsbönen (<i>fajr</i>).
2	Fyra enheter före middagsbönen (<i>zuhr</i>) – där man gör den avslutande hälsningen (<i>taslīm</i>) efter varje två enheter – samt två enheter efter.
3	Två enheter efter skymningsbönen (<i>mağrib</i>).
4	Två enheter efter kvällsbönen (<i>'iṣā</i>).

- 2 **Den avslutande nattbönen** (*ṣalātul-witr*). *Witr* betyder "udda antal" och refererar till en bön med udda antal böneenheter som förrättas efter kvällsbönen (*'iṣā*). Den betraktas som en av de främsta och mest förtjänstfulla frivilliga bönerna. Vid ett tillfälle sa Profeten ﷺ till muslimerna: "Efterföljare av Koranen! Förrätta den avslutande nattbönen (*ṣalātul-witr*)."
- (Sunan at-Tirmidī: 453; Sunan Ibn Mājah: 1170)

Den bästa tiden för *witr* är under nattens senare del, men den kan förrättas när som helst mellan kvällsbönen (*'iṣā*) och gryningsbönen (*fajr*).

Minsta antal böneenheter (*rak'ah*) för *witr* är en men det är bättre att förrätta tre enheter. Man kan förrätta fler om man vill men Profeten ﷺ förrättade aldrig fler än elva.

De frivilliga bönerna förrättas vanligen med två böneenheter åt gången efter vilka den avslutande hälsningen (*taslīm*) görs. *Witr* är härvid inget undantag, men när man ska avsluta den bönen ska man förrätta en separat enhet under vilken man också kan läsa en särskild åkallelse som kallas *qunūt*.

Tider då det inte är tillåtet att förrätta frivilliga böner

En muslim kan förrätta frivilliga böner när som helst, undantaget vissa tidpunkter då det är förbjudet att förrätta dem och som vanligen handlar om tidpunkter avsedda för böner från ickemuslimer. Vid dessa tidpunkter är det bara tillåtet med föreskrivna böner som man har missat och behöver ta igen, eller frivilliga böner som förrättas av ett särskilt skäl, till exempel den bön (*taḥiyyatul-masjid*, "hälsning till moskén") som består av två böneenheter och som förrättas när man kommer till moskén om det finns tid till det innan den obligatoriska bönen börjar. Att åkalla Gud och läsa åkallelser, lovprisningar och tacksägelser kan man dock göra när som helst.

Dessa tidpunkter är:

1	Från det att man har förrättat <i>fajr</i> till dess solen har stigit över horisonten så långt som en spjutlängd, en kort tidsperiod som islam specificerat och som är omkring tjugo minuter lång i områden med ett tempererat klimat.
2	Från tiden då solen står i zenit till dess den börjar röra sig nedåt mot väster. Det rör sig om en mycket kort tidsperiod som föregår början av tiden för <i>zuhr</i> .
3	Från det att man har förrättat ' <i>asr</i> fram till solnedgången.

> Det är förbjudet att förrätta frivilliga böner från det att '*asr* har förrättats till dess solen går ner.

> Den gemensamma bönen

Gud föreskriver för muslimska män att förrätta de fem obligatoriska böerna gemensamt och lovar dem en stor belöning för att göra det. Om detta sa Profeten ﷺ vid ett tillfälle: "Belöningen för en bön som förrättas gemensamt är 27 gånger större än den som förrättas enskilt av en person." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 619; Ṣaḥīḥ Muslim: 650)

Gemensam bön förrättas av minst två personer där en av dem fungerar som böneledare (imam). Ju fler som deltar i den gemensamma bönen desto kärare är den dock för Gud.

Att följa imamen under bön

Innebörden är att de som ber bakom en imam måste göra som han omedelbart efter honom och ska lyssna till hans Koranrecitation. De får inte göra någonting innan han har gjort det eller göra någonting annorlunda än honom.

Profeten ﷺ sa: "Imamen ska följas. Säg 'Allāhu akbar' när han säger det, men säg det inte innan han gör det. Buga när han bugar, men buga inte förrän han har gjort det. När han säger 'sami'allāhu liman ḥamidah' (Gud lyssnar till den som lovprisar Honom) , säg 'rabbanā wa lakal-ḥamd' (vår Herre, Dig tillkommer all lovprisning)."

Vem ska leda bönen?

Den som kan Koranen bäst ska leda bönen. Profeten sa ﷺ: "Låt den vara imam för en grupp som kan Koranen bäst; och om alla närvarande är likvärdiga i detta avseende, låt då den som har djupast kunskap i sunna ta ansvaret..." (Ṣaḥīḥ Muslim: 673)

Hur ska imamen och de som deltar i bönen stå?

Imamen står framför dem som han leder i bön. De som följer honom (*mā'mūn*, sing. *mā'mūm*) står axel mot axel i raka led bakom honom. Leden börjar i mitten bakom imamen och fylls sedan på i sidled. När främsta ledet är fullt fylls leden på bakåt med början i mitten rakt bakom imamen. Om det bara finns en följare (*mā'mūm*) ställer han sig till höger bredvid imamen.

Hur gör man när man kommer sent till bönen?

Om bönen har börjat ställer sig den senkomne i den bakersta raden, gör *takbīr* och ansluter sedan till den position i vilken imamen står. Missade den senkomne någon eller några enheter (*rak'ah*) i början deltar han eller hon inte i den avslutande hälsningen utan reser sig direkt efter denna, förrättar på egen hand den eller de enheter som missats och avslutar som vanligt med den sista *taṣāhhud* och den avslutande hälsningen (*taslīm*).

Den böneenhet (*rak'ah*) till vilken han ansluter räknas som den första för honom, och det som han tar igen efter att imamen har avslutat den gemensamma bönen räknas som de resterande enheterna av hans bön.

Hur avgör man om man har slutfört en böneenhet (*rak'ah*)?

Om den senkomne ansluter till den gemensamma bönen innan imamen har rest sig från bugandet (*rukū'*) anses den senkomne, trots att han inte har reciterat Sura al-Fātiḥah, ha fullföljt den pågående böneenheten (*rak'ah*) och behöver inte komplettera med den.

Den som ansluter till gryningsbönen (*fajr*) i den bugande positionen i den andra böneenheten (*rak'ah*) måste, efter att imamen har avslutat bönen med den avslutande hälsningen (*taslīm*), resa sig till ståendet och förrätta gryningsbönens resterande enhet (*rak'ah*) som han ju har missat.

Exempel som
illustrerar hur man gör
när man kommer sent
till en gemensam bön

Den som ansluter till skymningsbönen (*maḡrib*) i den sittande position medan imamen läser den sista *taṣāhhud* måste, efter att imamen har avslutat bönen med den avslutande hälsningen (*taslīm*), resa sig till ståendet och förrätta tre hela böneenheter (*rak'ah*). Skälet är att anslutningen i det här fallet skedde i bönens slutskede när imamen läser den sista *taṣāhhud*. En enhet räknas bara som förrättad om man ansluter sig till den innan imamen har rest sig från bugandet (*rukū'*).

Den som ansluter till middagsbönen (*ẓuhr*) i den bugande positionen i den tredje böneenheten (*rak'ah*) har, när imamen har avslutat bönen med den avslutande hälsningen (*taslīm*), förrättat två kompletta böneenheter (*rak'ah*) som för honom räknas som

middagsbönens två första. Efter att imamen har avslutat bönen med den avslutande hälsningen (*taslīm*) måste han därför resa sig till ståendet och förrätta middagsbönens tredje och fjärde enhet.

> Kallelsen till bön (*adān*)

> Böneutropet (*adān*) är i Guds ögon en av de mest förtjänstfulla handlingarna.

Syftet med böneutropet (*adān*) är att kalla människor till bön och signalera att tiden för en viss bön har infallit. En annan kallelse, *iqāmah*, kallar muslimerna att ställa upp sig för att påbörja en av de fem dagliga bönerna.

Till en början samlades muslimerna när de trodde att det var tid för bön men det var ingen som kallade samman dem. En dag diskuterade de hur de skulle göra för att samla alla till bön. Vissa föreslog att man skulle använda en klocka som de kristna medan andra förordade ett horn enligt en urgammal judisk sed. En av Profetens följeslagare, 'Umar ibn al-Ķaţţāb, kom då med förslaget att utse någon att kalla människor till bön. Profeten ﷺ samtyckte, vände sig till följeslagaren Bilāl och sa: "Res dig, Bilāl, och kalla människor till bön." (Şaḥīḥ al-BuĶārī: 579; Şaḥīḥ Muslim: 377)

Att recitera böneutropen *adān* och *iqāmah*

- Såväl *adān* som *iqāmah* måste reciteras när det är fråga om en hel grupp (gemensam bön) men inte om det handlar om en person som ska förrätta enskild bön. Om en grupp avsiktligt utelämnar dem är deras bön fortfarande giltig men utelämnandet betraktas som en synd.
- *Adān* bör reciteras med vacker och hög röst så att människor kan höra den och komma till moskén för att förrätta den gemensamma bönen.
- Det finns fler än en version av *adān* som alla är godkända av Profeten ﷺ. Följande är den vanliga ordalydelsen:

Adān

- 1 *Allāhu akbar* (Gud är störst) (fyra gånger)
- 2 *aşhadu an lā ilāha illallāh* (Jag vittnar om att det inte finns någon som har rätt att dyrkas utom Gud) (två gånger)
- 3 *aşhadu anna muḥammadan rasūlullāh* (Jag vittnar om att Muhammed är Guds Sändebud) (två gånger)
- 4 *ḥayya'al aṣ-ṣalāh* (Kom och förrätta bönen) (två gånger)
- 5 *ḥayya'al al-falāḥ* (Kom till framgång) (två gånger)
- 6 *Allāhu akbar* (Gud är störst) (två gånger)
- 7 *lā ilāha illallāh* (Det finns inte någon som har rätt att dyrkas utom Gud)

Iqāmah

- 1 *Allāhu akbar, Allāhu akbar* (Gud är störst, Gud är störst)
- 2 *ašhadu an lā ilāha illallāh* (Jag vittnar om att det inte finns någon som har rätt att dyrkas utom Gud)
- 3 *ašhadu anna muḥammadan rasūlullāh* (Jag vittnar om att Muhammed är Guds sändebud)
- 4 *ḥayya'al aṣ-ṣalāh* (Kom och förrätta bönen)
- 5 *ḥayya'al al-falāḥ* (Kom till framgång)
- 6 *qad qāmatiṣ-ṣalāh, qad qāmatiṣ-ṣalāh* (Bönen börjar, bönen börjar)
- 7 *Allāhu akbar, Allāhu akbar* (Gud är störst, Gud är störst)
- 8 *lā ilāha illallāh* (Det finns inte någon som har rätt att dyrkas utom Gud)

Att svara på *adān*

Det är rekommenderat att ordagrant upprepa varje del av böneutropet (*adān*) efter utroparen (*mu'adḍin*), förutom efter *ḥayya'al aṣ-ṣalāh* (kom och förrätta bönen) och *ḥayya'al al-falāḥ* (kom till framgång) efter vilka man säger: *lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh* (det finns ingen makt eller kraft utom hos Gud).

Efter böneutropet (*adān*) är det rekommenderat att läsa följande åkallelse: *Allāhumma rabba ḥādīhid-da'watit-tāmmah, waṣṣalātil-qā'imah, āti Muḥammadanil-wasīlata wal-faḍīlah, wab'aṯhu maqāman maḥmūdānil-ladī wa'adtah* (Gud! Herre över detta fulländade utrop och denna påbjudna bön, skänk Muhammed medlingen och äran, och ta honom upp till den höga position som Du har lovat honom).

> Gud belönar varje steg som tas till moskén.

> Undergivenhet och koncentration i bönen

Undergivenhet och koncentration

(*kuṣū'*) utgör bönen essens och inbegriper djup koncentration och total undergivenhet inför Gud, där man gör sitt yttersta för att fokusera på och förstå de verser ur Koranen och de åkallelser och lovprisningar som reciteras i bönen.

Detta är en av de mest

förtjänstfulla dyrkanshandlingarna som Gud betraktar som ett av de troendes kännetecken. I Koranen sägs: *Det skall gå de troende väl i händer; de som ber med ödmjukt sinne...* (Sura al-Mu'minūn, 23:1-2)

De som förevisar undergivenhet och koncentration (*kuṣū'*) i sin bön får känna dyrkans och trons sötma. Profeten ﷺ sa: "Bönen är källan till min största glädje." (Sunan Nasa'i: 3940)

> En tjänare är som närmast sin Herre när han faller ned på sitt ansikte i bön.

Hur man förevisar undergivenhet och koncentration (*kuṣū'*) i bön

Det finns ett flertal sätt som hjälper till att utveckla detta tillstånd av undergivenhet och koncentration i bönen, bland annat följande:

1 Att göra de nödvändiga förberedelserna inför bönen

Dessa inbegriper att gå tidigt till moskén (gäller män), utföra de rekommenderade handlingar som föregår bönen, bära lämpliga och fina kläder samt gå till moskén med ödmjukt sinne och värdighet.

2 Att hålla störande inslag borta

Man ska inte förrätta bön om det finns störningsmoment som kommer att påverka koncentrationen såsom bilder, höga ljud, nödighet eller hunger och törst efter mat som redan är serverad. Genom att undvika sådana störningsmoment utvecklar man ett rofyllt sinne som banar väg för bättre koncentration i denna storslagna dyrkanshandling som man är i färd med att utföra.

3 *Tuma'ninah*

Tuma'ninah (stillhet, lugn, sinnesjämvikt) betyder vanligen att undvika jäkt och stress och att inte gå från en position till nästa position utan att ha låtit den tid gå som det tar för kroppen att bli stilla. Profeten ﷺ förrättade aldrig sina böner i hast. Han utförde alla positioner och rörelser perfekt och gick aldrig från en position till nästa utan att åtminstone låta den tid gå som det tar för kroppen att bli stilla. Han uppmanade de av sina följeslagare som hastade igenom sina böner att ta sin tid i alla börens moment och rörelser och göra dem ordentligt och på rätt sätt. Han ville inte att de skulle skynda igenom bönen, och jämförde ett skyndsamt förrättande av bönen med kråkors pickande.

Vid ett tillfälle sa han till sina följeslagare: "Den värsta sortens tjuv är den som stjälar från sin bön." De frågade honom: "Hur kan man stjäla från sin bön?" Han svarade: "Genom att inte göra bugandet och nedfallandet ordentligt." (Musnad Ahmad: 22642)

De som skyndar sig igenom sina böner kan omöjligen upprätthålla djup koncentration och total undergivenhet inför Gud, ty brådska påverkar utan tvekan koncentration och ödmjukhet i bönen och minskar den belöning man får.

4 **Att begrunda Guds storhet**

Vi bör begrunda Skaparens storhet, se Hans fulländning och bli medvetna om våra egna svagheter och brister. Den som begrundar Guds storhet kan inte undgå att i jämförelse se sin egen relativa värdelöshet. Detta ökar vår vördnad för Gud och får oss att åkalla Honom och undergivet och innerligt be Honom om saker. Vi måste också minnas den eviga sällhet som

Gud har i beredskap för den lydiga troende, och den stränga bestraffning som Han har förberett för de icketroende. Vi måste också tänka på den dag då vi kommer att stå framför Gud inför den slutliga domen.

I Koranen säger Gud att de som gör detta är de som kan vara säkra på att få möta Honom: *Sök hjälp genom tålamod och bön. Och det är sannerligen en svår sak utom för de ödmjuka, dem som med visshet vet att de skall möta sin Herre och att det är till Honom de skall återvända.*

(Sura al-Baqarah, 2:45-6)

Ju mer medvetna vi är om att Gud kan höra oss, ge till oss och besvara våra böner, desto större ödmjukhet utvecklar vi och desto mer kommer vi att begrunda Guds storhet.

5 **Att reflektera över Koranens verser och andra yttranden i bönen och svara på dem**

Koranen uppenbarades för att man skulle reflektera över den. I Koranen sägs: *Detta är en välsignad skrift som Vi har uppenbarat för dig, [Muhammed]. Människorna bör tänka över dess budskap och lägga dem på minnet, om de har förstånd.* (Sura Şad, 38:29) Man kan omöjligen göra detta om man inte förstår de åkallelser, lovprisningar, tacksägelser och verser ur Koranen som läses i bönen. Genom att reflektera såväl över innebörden av det man reciterar som över ens eget tillstånd kommer man att öka sin koncentration och ödmjukhet i bönen och även röras till tårar och hänryckning. Den känslomässiga effekten blir tydlig med varje vers som man lyssnar på. I Koranen sägs: *De som, när de erinras om sin Herres verser, inte störtar ned, blinda och döva.* (Sura al-Furqān, 25:73)

> Fredagsbönen (*ṣalāt al-jumu'ah*)

Fredagsbönen (*ṣalāt al-jumu'ah*) är en religiös plikt som ersätter fredagens föreskrivna middagsbön (*ṣalāt az-zuhr*). Det är en av de mest upphöjda islamiska ritualerna och en av de bekräftade obligatoriska handlingarna. En gång i veckan, på denna dag, samlas muslimerna för att lyssna till imamens predikan och sedan förrätta fredagsbönen.

Förtjänster med fredagen

Fredagen är veckans främsta och mest upphöjda dag, och Gud har befrämjat den framför andra dagar till följd av en rad förtjänster med den:

- Gud har valt ut den särskilt för muslimerna. Profeten ﷺ sa: "Gud ledde dem som kom före oss bort från fredagen. Judarna fick lördagen och de kristna söndagen. Sedan frambringade Gud oss och vägledde oss till fredag." (Ṣaḥīḥ Muslim: 856)
- Den dagen skapade Gud Adam och då kommer Domedagen att infalla. Profeten ﷺ sa: "Fredag är den främsta dag som någonsin sett solen gå upp. Denna dag skapades Adam, på den släpptes han in i paradiset och på den avvisades han därifrån. Domedagen kommer också att infalla en fredag." (Ṣaḥīḥ Muslim: 854)

> Tillbedjare måste lyssna uppmärksamt på fredagspredikan och inte göra sådant som kan avleda deras uppmärksamhet från den.

Vem är skyldig att förrätta fredagsbön?

Fredagsbönen (*ṣalāt al-jumu'ah*) är en religiös skyldighet för dem som uppfyller följande kriterier:

- 1 **Man.** Kvinnor är inte skyldiga att förrätta den.
- 2 **Ur juridisk synvinkel ansvarig (*mukallaf*) i förhållande till sina handlingar.** Fredagsbönen är inte en skyldighet för psykiskt sjuka eller för barn som inte har nått puberteten.
- 3 **Permanentboende.** Fredagsbönen är inte en skyldighet för resande eller för dem som är bosatta på landsbygden långt utanför tätorter.

Fredagsbönen: Etikett och föreskrifter

1 **Det är rekommenderat att göra den rituella** helkroppstvättningen (*ḡusl*), ta på sig fina och rena kläder och gå tidigt till moskén.

2 **Muslimer samlas i moskén.** Imamen kliver upp på den trappa, upphöjning eller balkong (*minbar*) från vilken predikan framförs, vänder sig mot åhörarna och håller sin predikan (*kuṭbah*) som består av två delar mellan vilka han sitter ner en kort stund. I predikan påminner imamen de närvarande om att ständigt ha Gud i åtanke, ger dem råd, predikar för dem och reciterar verser ur Koranen.

3 **Muslimer är ålagda att** uppmärksamhet lyssna på predikan. De är inte tillåtna att samtala eller göra något annat som avleder deras uppmärksamhet och hindrar dem att ta del av predikan, även om det bara skulle vara att pillra med mattan, stenar eller sand på golvet.

4 **Imamen stiger sedan ner** från *minbar* och leder församlingen i en bön på två böneenheter i vilken han reciterar Koranen med hög röst.

5 **Fredagsbönen kan bara** genomföras om ett visst antal personer finns på plats. Om någon missar den av något giltigt skäl kan han inte ta igen den och den är ogiltig om han förrättar den enskilt. Han ska i stället förrätta den vanliga middagsbönen (*zuhr*).

6 **Om man kommer sent till** moskén och ansluter till fredagsbönen när det är mindre än en böneenhet kvar (dvs. efter att imamen har rest sig från bugandet i den andra enheten) har man missat fredagsbönen och måste efter det att imamen har avslutat den förrätta den vanliga middagsbönens fyra böneenheter.

7 **De som är undantagna från skyldigheten** att förrätta fredagsbönen, såsom kvinnor och resande, behöver inte förrätta middagsbönen (*zuhr*) om de redan har deltagit i fredagsbönen i moskén.

De som är undantagna från skyldigheten att delta i fredagsbönen

Islam betonar att muslimer som inte är undantagna från att förrätta fredagsbön måste delta i den, och varnar dem för att i stället sysselsätta sig med världsliga ting: *Troende! När böneutroparen kallar till fredagsbönen, lämna då handel och köpenskap och skynda er dit där Guds namn åkallas; detta är för er det bästa - om ni [bara] visste!* (Sura al-Jumu'ah, 62:9)

Islam varnar också för att Gud kommer att försegla hjärtana på dem som uteblir utan något giltigt skäl. Profeten ﷺ sa: "Gud kommer att försegla hjärtana på dem som av ren försumlighet och utan giltigt skäl uteblir från tre fredagsböner i följd." (Sunan Abu Dāwūd: 1052; Musnad Aḥmad: 15498) Detta betyder att Han kommer att täcka över deras hjärtan och belägga dem med okunskap och dålig karaktär på samma sätt som med hjärtana hos hycklarna och de trotsigt syndiga. Som giltiga betraktade ursäkter för att inte närvara vid fredagsbönen är om deltagande skulle innebära onormalt stora svårigheter eller leda till allvarlig skada för ens hälsa eller ens levebröd.

> Säg [Muhammed]: Det som finns hos Gud är bättre än tidsfördriv och handel. (Sura al-Jumu'ah, 62:11)

Kan ett förvärvsarbete som avkräver en att arbeta vid tiden för fredagsbönen betraktas som en giltig ursäkt för att inte närvara?

Generellt är ett arbete som förutsätter att man arbetar vid tiden för fredagsbön inte ett giltigt skäl att utebli från fredagsbönen, ty Gud befaller oss att lämna våra världsliga angelägenheter när vi hör kallelsen till fredagsbön. *Troende! När böneutroparen kallar till fredagsbönen, lämna då handel och köpenskap och skynda er dit där Guds namn åkallas; detta är för er det bästa - om ni [bara] visste!* (Sura al-Jumu'ah, 62:9)

En muslim är därför skyldig att leta efter arbeten som inte hindrar honom från att följa religiösa skyldigheter, oavsett om det erbjuder lägre lön.

I Koranen sägs också: *...Gud visar var och en som fruktar Honom en utväg ur [alla svårigheter] och sörjer för honom på ett sätt som han inte kan förutse; och den som litar till Gud behöver inget annat [stöd].* (Sura at-Ṭalāq, 65:2-3)

När kan ett arbete betraktas som en giltig ursäkt för att utebli från fredagsbönen?

Ett arbete som kräver att vi arbetar under tiden för fredagsbönen kan bara betraktas som giltig ursäkt för att utebli under följande två omständigheter:

- 1 Ett arbete som ger ett väldigt stort mervärde som inte rimligen kan förverkligas om man lämnar arbetet och närvarar vid fredagsbönen. På samma sätt måste det generera stor skada om man lämnar det och det inte finns någon ersättare.

Exempel:

- Läkare som behandlar akuta fall.
- Vaktare eller poliser som skyddar människor och egendom från stölder och annan kriminalitet.
- Personer som ansvarar för att driva stora verksamheter och liknande som kräver ständig uppsikt.

- 2 Om arbetet är en persons enda inkomstkälla för att täcka grundläggande utgifter för livsmedel och annat livsnödvändigt för personen själv och familjen, kan personen utebli från fredagsbönen och fortsätta sitt arbete till dess han hittar ett alternativ. Han måste dock leta efter en annan inkomstkälla.

> Den sjukes bön

En muslim måste förrätta de fem dagliga böerna under alla omständigheter så länge han är vid fullt medvetande och inte har nedsatta mentala förmågor. Islam tar dock hänsyn till människors olika belägenheter och särskilda behov och har särskilda regler för sjuka.

- Den som är alltför sjuk för att kunna stå upp, eller om ståendet kommer att försena eller förhindra tillfrisknandet, är tillåten att förrätta bön sittande. Om inte detta heller är möjligt kan han förrätta bönen liggande på sidan. Profeten ﷺ sa: "Förrätta bönen stående; om du inte kan stå – be då sittande; om du inte kan sitta – be då liggande på sidan." (Ṣaḥīḥ Al-Bukārī: 1066)

- Den som inte kan utföra bugandet eller nedfallandet lutar sig framåt efter bästa förmåga.
- Den som inte kan sitta på golvet kan sitta på en stol eller någonting annat.
- Den som till följd av sjukdom inte kan utföra den rituella tvagningen (*wuḍū*) inför varje bön kan slå ihop middagsbönen (*zuhr*) och eftermiddagsbönen (*'asr*) respektive skymningsbönen (*mağrib*) och kvällsbönen (*'iṣā*).
- Den som till följd av sin sjukdom inte kan använda vatten kan göra den torra tvagningen (*tayammum*) i stället och sedan förrätta bönen.

> Den resandes bön

- **Under färden** från en plats till en annan eller vid temporär bosättning som varar mindre än fyra dagar kan en resande förkorta de böner som består av fyra böneenheter till två enheter för var och en. Den resande förrättar då alltså två böneenheter i stället för fyra för middagsbönen (*zuhr*), eftermiddagsbönen (*'asr*) och kvällsbönen (*'iṣā*), såvida bönen inte förrättas bakom en permanent bosatt böneledare (*imam*) i vilket fall den resande följer imamen.
- **En resande kan** låta bli att förrätta de frivilliga böner (*ṣunan ar-rawātib*) som vanligen förrättas i anknytning till de fem dagliga bönerna, med undantag för de frivilliga två enheter som brukar förrättas före gryningsbönen (*fajr*).
- **En resande kan** slå ihop middagsbönen (*zuhr*) och eftermiddagsbönen (*'asr*) respektive skymningsbönen (*mağrib*) och kvällsbönen (*'iṣā*). Middags- och eftermiddagsbönerna förrättas då direkt efter varandra vid tiden för antingen middags- eller eftermiddagsbönen, och skymnings- och kvällsbönerna förrättas direkt efter varandra vid tiden för antingen skymnings- eller kvällsbönen. Denna möjlighet tjänar framför allt till att underlätta för den resande under själva färden.

Din fasta

4

Gud föreskriver för muslimer att en månad om året iakttas en strikt fasta. Fastan görs under månaden ramadan och är islams fjärde pelare. I Koranen sägs: *Ni som har antagit tron! Det är föreskrivet för er att fasta, liksom det var föreskrivet för dem före er, så att ni kan visa gudsfruktan.* (Sura al-Baqarah, 2:183)

Innehåll

Att fasta under ramadan

- Definition

Förtjänster med månaden ramadan

Visdomen bakom fastan

Förtjänster med fastan

Sådant som bryter fastan

Vilka är undantagna fastan?

- Vad gäller för dem som avsiktligt bryter fastan?

Frivillig fasta

Fastebrytandets högtid eid (*ʿīd al-ḥiṭr*)

- Innebörden av eid (*ʿīd*) i islam
- Muslimska högtider
- Fastebrytandets högtid eid (*ʿīd al-ḥiṭr*)
- Vad görs på dagen för eid?

Att fasta under ramadan

Definition

Fasta (*ṣiyyām* eller *ṣawm*) är en dyrkanshandling under vilken man under tiden mellan gryningen (den tidpunkt då gryningsbönen infaller) och skymningen (den tid då skymningsbönen infaller) avstår från all mat, dryck, sexuell aktivitet och allt annat som bryter fastan.

> Förtjänster med månaden ramadan

Ramadan är den islamiska kalenderns nionde månad. Den är årets bästa månad med en rad förtjänster, bland andra:

1 Det är den månad i vilken Koranen, den främsta och högst värderade av alla gudomliga skrifter, uppenbarades: I Koranen sägs: *Månaden ramadan är den i vilken Koranen sändes ned som vägledning för människorna och [med] tydliga bevis på vägledningen och Urskiljningen. Den av er som bevittnar månaden skall därför fasta under den.* (Sura al-Baqarah, 2:185)

2 Profeten ﷺ sa: "När månaden ramadan kommer öppnas portarna till paradiset, stängs portarna till helvetets eld och kedjas djävlarne fast." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 3103; Ṣaḥīḥ Muslim: 1079) Månaden är således ett tillfälle för de troende att göra sitt yttersta för att komma närmare Gud genom att göra goda handlingar och undvika dåliga.

3

Den som hela denna månad fastar under dagens ljusa timmar och står i bön under natten kommer att få sina tidigare synder förlåtna. Profeten ﷺ sa: "Den som fastar under ramadan till följd av uppriktig tro och med förhoppning om Guds belöning, kommer att få alla sina tidigare synder förlåtna." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 1910; Ṣaḥīḥ Muslim: 760) Han sa också: "Den som står i nattbön under ramadan till följd av uppriktig tro och med förhoppning om Guds belöning, kommer att få alla sina tidigare synder förlåtna." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 1905; Ṣaḥīḥ Muslim: 759)

4

Laylat al-qadr ("ödesbestämmelsens natt"; också kallad "allmaktens natt") infaller i denna månad. Koranen meddelar oss att goda handlingar som utförs under denna natt är långt bättre än att göra dem under många år. I Koranen sägs: *Ödesbestämmelsens natt är bättre än tusen månader...* (Sura al-Qadr, 97:3) Den som med uppriktig tro och förhoppning om Guds belöningar i livet efter detta förrättar bön under denna natt kommer att få alla sina tidigare synder förlåtna. *Laylat al-qadr* infaller någon av de tio sista nätterna i ramadan, men vi vet aldrig exakt vilken.

> Visdomen bakom fastan

Skälen till att Gud befäller de troende att fasta är flera och har både med detta liv och livet efter detta att göra:

- 1 Fastan hjälper oss att förverkliga *taqwā* (rättfärdighet, gudfruktighet, gudsmedvetenhet, vaksamhet mot det onda)

Att fasta är en dyrkanshandling genom vilken de troende söker närhet till sin Herre genom att, i vetskap om att Gud ser dem, ge upp sina lidelsefulla begär och vid alla tidpunkter och på alla platser, privat och offentligt, placera sig själva i motsättning till alla fysiska frestelser. I Koranen säger Gud: *Ni som har antagit tron! Det är föreskrivet för er att fasta, liksom det var föreskrivet för dem före er, så att ni kan visa gudsfruktan.* (Sura al-Baqarah, 2:183)

- 2 Fastan ger oss träning i att avstå från synd och missgärningar

När en fastande person i fullständig lydnad inför Gud avstår från annars tillåtna ting blir han ännu mer kapabel att bringa sina nycker och begär under kontroll, med lätthet avstå från synd och inte framhärda i lögn och avvikelse från sanningen. Profeten ﷺ sa: "Den som inte avstår från bedrägliga ord och handlingar [medan han fastar] ska veta att Gud då inte har något som helst behov av att han avstår från mat och dryck." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 1804) Innebörden är att de som inte avstår från att ljuga och lura andra egentligen inte förstår syftet med att fasta.

- 3 Fastan hjälper oss att minnas de behövande och de nödlidande och manar oss att känna empati för dem

Den fastande upplever tillfälligt bristens och hungerns kval och förstår då vilka allvarliga följder sådana plågor får för dem av hans muslimska medbröder och -systrar som kan vara berövade livets nödtorft under långa perioder och genomlida extrem hunger och törst.

> Den fastande upplever två glädjestunder: en när han bryter fastan och en när han möter sin Herre.

> Förtjänster med fastan

Fastan har en rad förtjänster, bland andra:

1 Den som fastar under denna månad, har en uppriktig tro på Gud, lyder Hans befallningar och är förvissad om Hans belöningar i livet efter detta, kommer att få alla sina tidigare synder förlåtna. Profeten ﷺ sa: "Den som fastar under ramadan till följd av uppriktig tro och med förhoppning om Guds belöning, kommer att få alla sina tidigare synder förlåtna." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1910; Şaḥīḥ Muslim: 760)

2 Till följd av de fantastiska belöningar den fastande kommer att få för sin fasta och den sinnesro han kommer att äga, kommer han att uppleva gränslös lycka i livet efter detta. Profeten ﷺ sa: "Den fastande upplever två glädjestunder: en när han bryter fastan och en när han möter sin Herre." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1805; Şaḥīḥ Muslim: 1151)

Till paradiset finns en port kallad ar-Rayyān genom vilken endast de som brukar fasta kan gå. Profeten sa: "Till paradiset finns en port kallad ar-Rayyān genom vilken endast de som fastar kommer att gå på Återuppståndelsens dag. Ingen annan än dem kommer att gå genom den. Det kommer att sägas: 'Var är de som fastade?'" Dessa kommer då att resa sig, och ingen annan än dem kommer att gå genom den. När de har gått igenom kommer den att stängas, och ingen annan kommer att kunna komma in." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1797; Şaḥīḥ Muslim: 1152)

4

Det finns en specificerad belöning för varje dyrkanshandling med undantag för fastan, för vilken Gud i sin gränslösa frikostighet och nåd i överflöd kommer att belöna dem som genomför den. Profeten ﷺ sa: "Gud säger: 'Alla Adams ättlingars handlingar är för dem, med undantag för fastan som är för Mig, och Jag kommer att belöna den.'" (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1805; Şaḥīḥ Muslim: 1151)

> Ramadan är den nionde månaden i den islamiska kalendern.

> Sådant som bryter fastan

Den fastande måste undvika sådant som bryter fastan och gör den ogiltig:

- 1 **Mat och dryck.** I Koranen sägs: ... *Ni får äta och dricka till dess den vita strimman av gryningsljuset kan urskiljas mot nattens mörker. Återuppta då fastan och håll den tills natten faller på...* (Sura al-Baqarah, 2:187)

Fastan för den som glömmer sig och råkar äta eller dricka något är dock fortsatt giltig och han betraktas inte som syndfull för att oavsiktligt ha gjort så. Profeten ﷺ sa: "Den som glömmer att han fastar och råkar äta eller dricka något ska fortsätta sin fasta, ty det är Gud som har gett honom att äta och att dricka." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1831; Şaḥīḥ Muslim: 1155)

- 2 **Sådant som på något sätt kan klassificeras som liknande att äta och dricka.**

- Injektioner med näringsmässigt innehåll. Dessa förser kroppen med näringsämnen som den behöver och kan därför sägas likna att äta eller dricka.
 - Blodtransfusioner. Blodet är kroppens transportmedel som när det cirkulerar förser kroppens celler med syre och näring, och en tillförsel av blod kan därför liknas vid att äta eller dricka.
 - Rökning i alla dess former gör fastan ogiltig, ty att inhalera rök tillför kroppen en mängd toxiska ämnen.
- 3 **Sexuell aktivitet** där en mans penis förs in i en kvinnas vagina, oavsett om det resulterar i sädesuttömning eller inte.

- 4 **Avsiktlig sädesuttömning** till följd av sexuell kontakt, masturbation eller något annat sätt.

Våta drömmar, dvs. sexuellt upphetsande drömmar som resulterar i orgasm bryter dock inte fastan.

En man kan kyssa sin hustru om han vet att han utan problem kan kontrollera sig och inte inbegriper sig i någon sexuell aktivitet som bryter fastan.

- 5 **Avsiktlig kräkning.** Oavsiktlig kräkning bryter dock inte fastan. Profeten ﷺ sa: "Den som kräks oavsiktligt medan han fastar behöver inte ta igen fastan genom att fasta en annan dag; men den som kräks avsiktligt måste fasta en annan dag för att han bröt sin [obligatoriska] fasta." (Sunan at-Tirmidī: 720; Sunan Abu Dāwūd: 2380)

- 6 **Menstruation eller de blödningar (avslag) som inträder efter barnafödelse**, oavsett när under dagen de kommer. Även om de börjar just före solnedgången bryts automatiskt fastan för den kvinnan. Om blödningarna upphör efter gryningen är den dagens fasta bruten och det är inte möjligt för den kvinnan att fasta den dagen. Profeten ﷺ sa: "Är det inte sant att en kvinna varken kan förrätta bön eller fasta när hon har blödningar?" (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1850)

Utöver menstruationsblod och de blödningar (avslag) som inträder efter barnafödelse hindrar inte andra onormala blödningar från livmodern en kvinna från att fasta.

> Vilka är undantagna fastan?

För att göra det lättare för människor har Gud undantagit vissa kategorier från att fasta:

1 Sjuka vars medicinska tillstånd kommer att förvärras av att fasta har tillstånd att bryta fastan, men efter ramadan måste de ta igen den eller de dagar de har missat.

2 Människor som omöjligen kan fasta på grund av ålder eller kronisk sjukdom utan hopp om tillfrisknande behöver inte fasta men måste kompensera det genom att för varje dag som de inte fastar förse en behövande med 1,5 kg av vanliga basvaror i landet i fråga.

3 Resande kan vid förflyttning från en plats till en annan eller vid temporär bosättning som varar mindre än fyra dagar bryta fastan och låta bli att fasta, men måste ta igen den eller de dagar de har missat efter ramadan. I Koranen sägs: ... Och [för] den som är sjuk eller på resa, [gäller] då ett [motsvarande] antal andra dagar. Gud avser för er lättnad och avser inte för er besvär.... (Sura al-Baqarah, 2:185)

4 Kvinnor som menstruerar eller har de blödningar (avslag) som inträder efter barnafödsl får inte fasta men efter ramadan måste de ta igen den eller de dagar de har missat. Skulle de fasta är fastan inte giltig. (se kapitlet "Den större rituella orenheten och helkroppstvättningen (*ġusl*)" sida 98)

5 Havande och ammande kvinnor kan låta bli att fasta om de fruktar att fastande skulle vara skadligt för dem eller deras barn. De måste dock efter ramadan ta igen de dagar de har missat.

Vad gäller för dem som avsiktligt bryter fastan?

Att bryta fastan utan giltigt skäl är en allvarlig synd som vittnar om olydnad mot Gud. De som gör sig skyldiga till en sådan synd måste uppriktigt ångra sig inför Gud och också ta igen de dagar som de inte har fastat. De som idkar sexuellt umgänge på dagtid under ramadan måste, utöver att uppriktigt ångra sig och ta igen den missade dagen, göra bot genom att frige en muslimsk slav, något som också inskräpper vilken betydelse islam lägger vid att frige människor från slaveriets bojor. Om de, som är vanligt i dagens värld, inte kan hitta någon slav att frige måste de fasta under två på varandra följande månader. Är de oförmögna till detta måste de ge sextio fattiga människor mat.

> Frivillig fasta

Muslimer är ålagda en månads lång fasta en gång om året under månaden ramadan. De rekommenderas också, under förutsättning att de har förmågan, att fasta under andra dagar för att få mer belöning. Dessa dagar är:

- 1 *Āṣūrā*-dagen och en dag före eller efter den. *Āṣūrā* är den tionde i den islamiska kalenderns första månad *muḥarram*. Det är den dag då Gud räddade Moses och dränkte Farao och hans väpnade styrkor. En muslim fastar på den dagen som ett uttryck för tacksamhet mot Gud för att ha räddat Moses, och för att följa i vår profets fotspår som inte bara fastade denna dag utan också ombad sina följeslagare att fasta en dag före eller en dag efter den. (Musnad Aḥmad: 2154) När han tillfrågades om att fasta den dagen sa han: "Den sonar [de synder som begåtts] föregående år." (Ṣaḥīḥ Muslim: 1162)
- 2 *ʿArafah*-dagen. *ʿArafah* är den nionde i den islamiska kalenderns tolfte månad *ḍul-ḥijjah*. Denna dag samlas pilgrimer som gör den årliga muslimska pilgrimsfärden hadj på den vidsträckta öppna slätt som kallas *ʿArafah* för att åkalla Gud, lovprisa Honom och glorifiera Honom. *ʿArafah* är årets bästa dag och de som inte gör hadj kan fasta den dagen. När Profeten ﷺ tillfrågades om att fasta den dagen sa han: "Den sonar begångna synder under det föregående och det kommande året." (Ṣaḥīḥ Muslim: 1162)
- 3 Sex dagar i *ṣawwāl*. *Ṣawwāl* är den islamiska kalenderns tionde månad. Profeten ﷺ sa: "Den som fastar ramadan och sedan sex dagar i månaden *ṣawwāl* får belöning för att ha fastat hela året.

> Fastebrytandets högtid – eid (*ʿīd al-fiṭr*)

Högtider representerar tydliga religiösa ritualer. När Profeten ﷺ anlände till Medina fann han att människorna där hade avsatt två dagar under året för nöjen. Han frågade: "Vad är dessa dagar?" "Innan islams ankomst brukade vi roa oss och ha roligt på dessa dagar", svarade de. Profeten ﷺ sa då: "Gud har gett er två bättre dagar: *ʿīd al-fiṭr* och *ʿīd al-aḍḥā*." (Sunan Abu Dāwūd: 1134) Vid ett tillfälle förklarade han att högtider representerar den religion som de som firar den har, och noterade: "Varje folk har en högtid, och detta är vår högtid." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 909; Ṣaḥīḥ Muslim: 892)

Innebörden av eid (*ʿīd*) i islam

Eid är en dag för firande och glädje. Denna dag ger muslimer uttryck för sin glädje och sin tacksamhet mot Gud för att ha väglett dem till sanningen och för att ha hjälpt dem att fullgöra fastan under ramadan. De delar glädjen med alla genom att sätta på sig sina bästa kläder, ge till de fattiga och de behövande, och delta i tillåtna firanden och festligheter som gör alla glada och påminner dem om Guds gåvor till dem.

Muslimska högtider

I islam finns bara två högtider under året och muslimer ska inte fira några andra dagar än dem. De två är: (1) fastebrytandets högtid (*ʿīd al-fiṭr*) som firas den första dagen i månaden *ṣawwāl*, och (2) offerhögtiden (*ʿīd al-aḍḥā*) som firas den tionde i månaden *ḍul-hijjah*.

Fastebrytandets högtid eid (*ʿĪdul-fiṭr*)

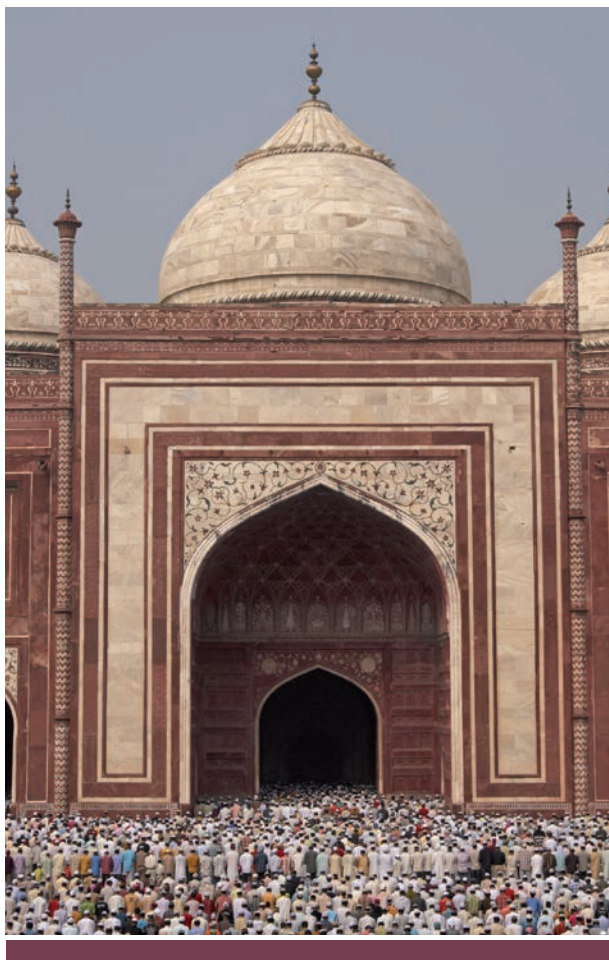
ʿĪdul-fiṭr infaller den första dagen i månaden *ṣawwāl* och markerar slutet på den månadslånga fastan i ramadan. På samma sätt som fastan under ramadan är en dyrkanshandling är också firande av *ʿĪdul-fiṭr* en dyrkanshandling genom vilken muslimerna uttrycker sin tacksamhet mot Gud för att ha gjort det möjligt för dem att genomföra den, och för att ha låtit sin nåd flöda över dem. I Koranen sägs: *Därför skall ni fullborda antalet [fastedagar] och prisa Gud för att Han väglett er, så att ni kan visa tacksamhet.* (Sura al-Baqarah, 2:185)

Vad görs på dagen för eid?

1

Förrättande av eid-bönen. Islam understryker att eid-bönen ska förrättas. Faktum är att den var en av de saker som Profeten konsekvent utförde och också uppmanade inte bara män utan också kvinnor och barn att delta i. Tiden för den börjar när solen har stigit till en spjutslängd över horisonten och pågår till dess den har passerat zenit.

Beskrivning: Eid-bönen består av två böneenheter (*rak'ah*) i vilka imamen reciterar Koranen högt, och efter vilka han håller en predikan (*kuṭbah*) i två delar. Till skillnad från de vanliga dagliga bönerna säger man i början av varje enhet i denna bön flera takbīr (*Allāhu akbar*). I början av den första enheten sägs sju stycken och i början av den andra enheten sägs sex stycken. De bedjande följer här imamen och gör och säger det han gör och säger.

Betalning av *zakātul-fiṭr***(fastebrythögtidens renande****allmosa):** Gud har ålagt *zakātul-fiṭr* för var och en som har ett överskott av livsmedel. Allmosan består av en *ṣāʿ* (se nedan) av vanliga basvaror och ska ges till fattiga och behövande muslimer så att ingen ska lida brist på mat på dagen för eid.

Tiden för att betala den: *Zakātul-fiṭr* ska betalas någon gång från det att solen går ner på ramadans sista dag till tiden för eid-bönen. Den kan dock också betalas en eller ett par dagar tidigare.

***Zakātul-fiṭr* består av en *ṣāʿ* av vanliga basvaror**, till exempel ris, vete eller dadlar. En *ṣāʿ* är ett volymmått. Men att mäta det i vikt är lättare för att uppnå ett mer exakt nutida mått. En *ṣāʿ* motsvarar då ca 3 kg.

En muslim måste betala den för sig själv och för alla som han är skyldig att försörja såsom hustru och barn. Det rekommenderas att även betala den för ett ännu ofött barn.

Profeten ﷺ ålade den som "bot för obscent språk som använts under fastan och för att förse de behövande med mat. För dem som betalar den före eid-bönen accepteras den som *zakātul-fiṭr*, men för dem som betalar den efter eid-bönen betraktas den endast som vanlig välgörenhet (*ṣadaqah*)". (Sunan Abu Dāwūd: 1609)

3

Denna högtidsdag sprider muslimer glädje och munterhet till alla familjemedlemmar, unga och gamla, män och kvinnor, genom att tillhandahålla alla möjliga typer av tillåten underhållning. De bär sina bästa och finaste kläder och äter och dricker, ty att göra så är en dyrkanshandling. Att fasta denna dag är strängt förbjudet.

4

För att uttrycka tacksamhet mot Gud för att ha möjliggjort för dem att fullgöra fastan under ramadan reciterar de *takbīr* under natten före eid och fram till dess imamen kommer för att förrätta eid-bönen. I Koranen sägs: *Ni skall därför fullborda antalet och prisa Gud för att Han väglett er så att ni kan visa tacksamhet.*

(Sura al-Baqarah, 2:185)

> Muslimer lämnar moskén efter att ha förrättat eid-bönen.

Takbīr vid denna högtid utsägs på följande sätt: *Allāhu akbar, Allāhu akbar, lā ilāha illallāh, Allāhu akbar, Allāhu akbar, walillāhil-ḥamd* (Gud är störst, Gud är störst, det finns inte någon som har rätt att dyrkas utom Gud, Gud är störst, Gud är störst, all lovprisning tillhör Gud).

Man kan också recitera följande: *Allāhu akbaru kabīra, wal-ḥamdu lillāhi kafīra, wa subḥān-Allāhi bukratan wa aṣīlā* (Gud är störst, oändligt stor; ständigt lovprisad vare Gud, upphöjd vare Gud dag och natt).

Män utsäger vanligen *takbīr* med hörbar röst men utan att störa andra, medan kvinnor utsäger den tyst.

Din zakat

A close-up photograph of a person's hand and forearm, wearing a brown sleeve. The hand is positioned as if holding something, with the fingers slightly curled. The skin is light-toned, and the sleeve has a visible seam.

5

Gud har föreskrivit den förpliktade allmosan zakat (*zakāh*), gjort den till islams tredje pelare och varnat dem som inte betalar den för sträng bestraffning. Han kopplar broderskap i tron till att känna uppriktig ånger, förrätta böerna och betala zakat. I Koranen sägs: *Men om de visar ånger och förrättar bönen och betalar zakat, då är de era bröder i tron.* (Sura at-Tawbah, 9:11)

Profeten ﷺ sa också: ”Islam har byggts på fem pelare: Att vittna om att ingen har rätt att dyrkas utom Gud och att Muhammed är Guds sändebud, att förrätta böerna, betala zakat, göra pilgrimsfärden till Helgedomen, samt fasta under ramadan.” (Şaḥīḥ al-Buḵārī: 8; Şaḥīḥ Muslim: 16)

Innehåll

Zakat

- De yttersta syftena med zakat
- Typer av tillgångar för vilka zakat är föreskriven
- Mottagare av zakat

Zakat

Zakat är en liten summa pengar som Gud har ålagt muslimer att betala. Summan ges av de som har tillräckligt för att i första hand undanröja armod och lidande för fattiga och behövande, men också i andra syften.

De yttersta syftena med zakat

Gud har föreskrivit zakat för de troende av ett antal skäl:

1 Kärlek till rikedom är en medfödd mänsklig dragning, och människan gör vad hon kan för att förvärva sådan. För att rena sitt hjärta från själviskhet och snikenhet ålägger islam henne att betala zakat. I Koranen sägs: *Tag då emot något av dem som zakat [Muhammed]; så renar du dem [från synd] och hjälper dem att växa [i rättfärdighet].* (Sura at-Tawbah, 9:103)

2 Att betala zakat ger näring åt harmoni och känslor av kärleksfullhet och befrämjar samhällelig sammanhållning. Människor är i allmänhet benägna att tycka om dem som gör någonting för dem, och medlemmar i ett muslimskt samhälle blir därför så sammanhållna att de liknar byggstenar i en byggnad som stöttar varandra. Brott som stöld, förskingring och rån tenderar att minska.

3 Att betala zakat är ett intensivt uttryck för sann dyrkan och fullständig underkastelse inför Gud. När de välbärgade betalar zakat lyder de Guds påbud och blir medvetna om att all framgång ytterst härrör ur Guds välvilja och nåd. Genom att betala den visar

de också tacksamhet mot Honom för att ha skänkt dem Sina välsignelser: I Koranen sägs: *...Om ni visar tacksamhet skall Jag sannerligen ge er mer...* (Sura Ibrahim, 14:7)

4

Genom zakat förverkligas idén om social trygghet och relativ jämlikhet bland samhällets medlemmar. När den välbärgade fördelar den årliga summan zakat bland de berättigade mottagarna, upphör rikedom att koncentreras på ett fåtal händer och hålls i stället i ständig cirkulation. I Koranen sägs: *...Det får inte bli [en handelsvara], som cirkulerar mellan dem av er som lever i välstånd...* (Sura al-Hasr, 59:7)

> Kärlek till rikedom är en medfödd mänsklig dragning, och islam ålägger sina efterföljare att inte bli överdrivet fästa vid rikedom och att betala zakat för att rena sina hjärtan från självisk girighet.

Typer av tillgångar för vilka zakat är föreskriven

Zakat behöver inte betalas för nödvändigheter som mat, dryck, kläder eller den bostad man bor i (även om den är högt värderad), eller den bil man kör (även om den är högt värderad).

Den behöver bara betalas för den typ av tillgång som inte är till för omedelbar användning och som kommer att öka i värde:

1 Guld och silver (med undantag för guld- och silversmycken som kvinnor har för personligt bruk)

Zakat ska betalas på guld och silver endast om dess värde har nått den föreskrivna miniminivån (*niṣāb*) för denna typ av tillgång, och efter att man har haft detta i sin ägo ett helt månår (354 dagar).

Den föreskrivna miniminivå (*niṣāb*) för vilken zakat blir obligatorisk på denna typ av tillgång är:

För guld cirka 85 gram och för silver 595 gram.

En muslim som har haft minst denna mängd i sin ägo under ett helt år måste därför betala zakat med minst två och en halv procent.

2 Pengar och tillgångar, oavsett valuta, som man har i besittning eller som finns insatta på bankkonton

Miniminivån (*niṣāb*) för betalmedel som kontanter och tillgångar på bankkonton bestäms i enlighet med dess värde i guld (85 gram rent guld) vid den tid då zakat ska betalas. Om sådana tillgångar har funnits i ens ägo under ett helt månår ska 2,5 % av dess värde betalas i zakat.

Om vi som exempel antar att ett gram rent guld vid den tid då zakat förfaller är värt 250 kronor blir betalmedlens minimisumma (*niṣāb*) följande:

$250 \text{ (priset på ett gram guld – rörligt)} \times 85 \text{ (antal gram – stabilt)} = 21\,250$ kronor som då är miniminivån (*niṣāb*) för betalning av zakat.

3 Neringstillgångar

Här avses allt som man äger som ska investeras i handel. Normalt ingår här tillgångar som fastigheter, samt varuslag som konsumtionsvaror och livsmedel.

Värdet av neringstillgångar som har varit i ens ägo under ett helt månår ska beräknas i enlighet med rådande marknadsvärde den dag då zakat förfaller. Om de når den föreskrivna miniminivån (*niṣāb*) ska 2,5 % av dess värde betalas i zakat.

4 Jordbruksprodukter

I Koranen sägs: *...Troende! Ge av de goda ting som ni förvärvar och av det som Vi låter jorden frambringa åt er...*

(Sura al-Baqarah, 2:267)

Zakat ska bara betalas för vissa typer av jordbruksprodukter och när värdet av dem når den föreskrivna miniminivån (*niṣāb*) för zakat.

Med hänsyn tagen till de skiljaktiga omständigheter människor lever under varierar summan av zakat beroende på om jorden vattnats naturligt av regn- och flodvatten, eller om man har lagt ner arbete på konstbevattning.

5 Boskap: Zakat ska betalas för boskap som kor, kameler och får endast om djuren betar på betesmarker och ägaren inte har mycket arbete med att utfodra dem.

Om ägaren under hela eller större delen av året utfodrar dem behöver inte zakat betalas för dem.

Fler detaljer kring zakat på boskap finns att hämta i böcker om förståelse och tillämpning av islamisk rätt (*fiqh*).

Mottagare av zakat

Islam har specificerat vilka som kan ta emot zakat och en muslim kan betala den direkt till en eller flera av dessa kategorier eller till organisationer som arbetar med att distribuera zakat till dem som har rätt att få den. Det bästa är att betala den i det land i vilket man är bosatt.

De som har rätt att få zakat är:

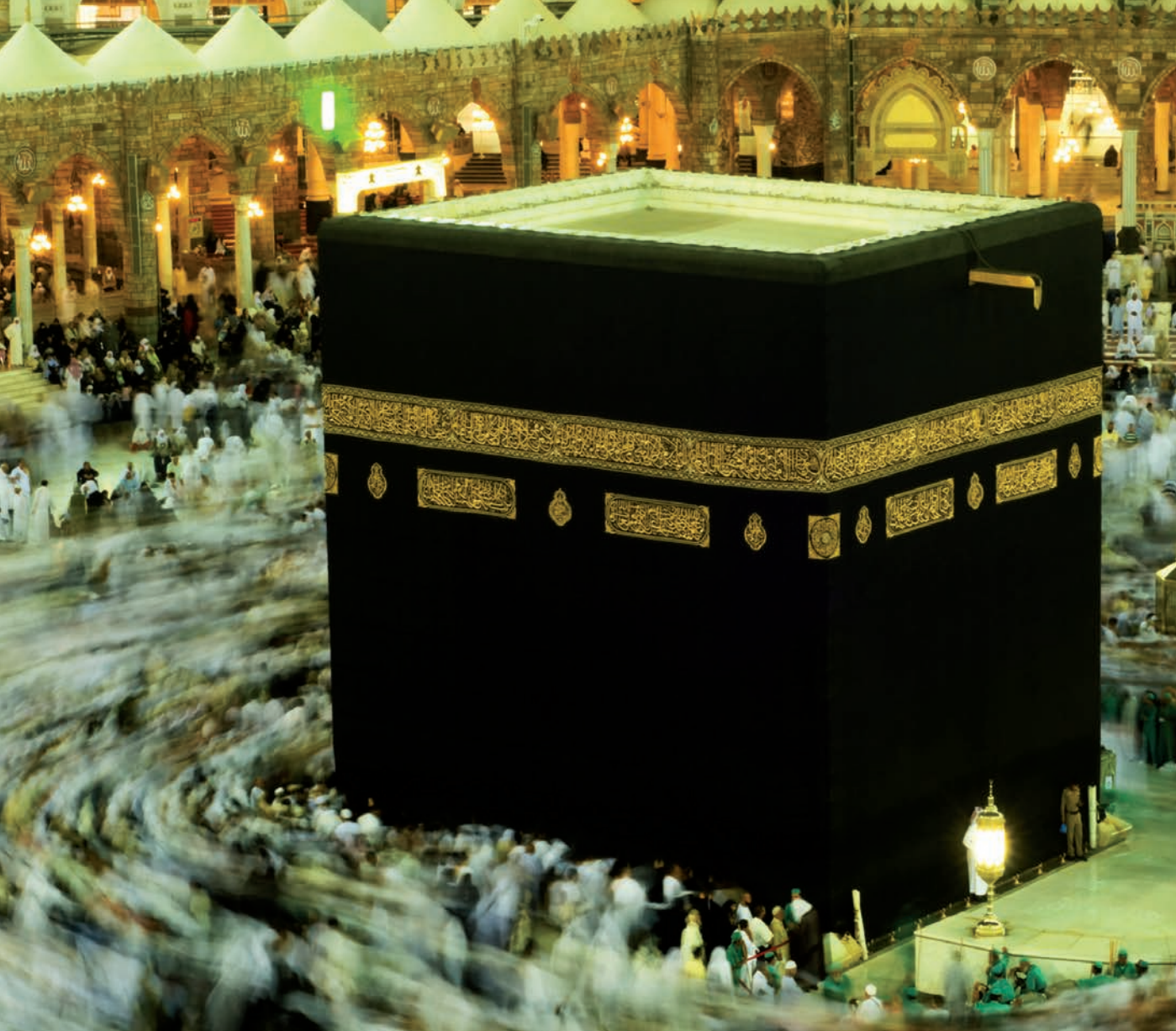
- 1 De utblottade** som lever i absolut fattigdom eller inte kan fylla sina grundläggande behov.
- 2 De som är anställda** för att samla in och distribuera zakat.
- 3 Slavar** som behöver medel för att köpa sin frihet.¹
- 4 De skuldsatta som inte kan betala av sina skulder**, oavsett om de dragit på sig skulderna i allmänt eller privat syfte.
- 5 De som kämpar för Guds sak:** Här inräknas de värnpliktiga som strider i försvar av sin religion och sitt land likaväl som alla som strävar för att sprida islam och Guds budskap till andra.
- 6 De vars hjärtan ska försonas:** Dessa är de som nyligen har antagit islam eller de som förväntas anta islam. Skyldigheten att ge zakat till denna mottagarkategori faller inte på individen utan ligger på muslimska ledare samt välgörenhetsorganisationer som kan avgöra fördelarna med det.

7 Resande vars ekonomiska medel för resan har tagit slut och som därför inte kan ta sig vidare, även om de skulle vara välbärgade på sin hemort.

Om de mottagare som förtjänar zakat säger Koranen: *Allmosorna skall ges till de fattiga, de behövande, de som har hand om dem (allmosorna) och de vars hjärtan ska förlikas; och för att friköpa slavar och till de skuldsatta och för [kampen för] Guds sak och till den vägfarande. Det är en förpliktelse från Gud – Gud är vetande, hörande.* (Sura at-Tawbah, 9:60)

¹ Föreskriften var aktuell i tidigare samhällen där slaveri var en del av vardagen. I vår tid är slaveriet i princip avskaffat, men föreskriften finns kvar. (Ö.a.)

Din vallfärd

6

Hadj (*hajj*), den årliga muslimska vällfärden till Mecka, är islams femte pelare. Det är en dyrkanshandling som inte bara engagerar den troendes hjärta utan också förutsätter fysisk och ekonomisk förmåga och som en gång i livet ska genomföras av varje muslim som har förmåga och ekonomisk möjlighet att göra det.

I Koranen sägs: *Vallfärden till denna Helgedom är en plikt gentemot Gud för var och en som har möjlighet att genomföra den. Och den som förnekar sanningen [skall veta att] Gud är Sig själv nog och inte behöver [någon eller något i] Sin skapelse.* (Sura Āl Ġmrān, 3:97)

Innehåll

Vallfärden (hadj)

- Meckas och den Helgade moskéns betydelse och förtjänster

Innebörden av hadj

- Vem måste göra hadj?
- Vad innebär att ha förmåga?

Förmågan att göra hadj: Olika omständigheter

En kvinna behöver ett ombud (*maḥram*) som följeslagare för att göra hadj

Förtjänster med hadj

De yttersta målen med hadj

‘Umrah

Offerhögtiden (‘īdul-ʿaḍḥā)

- Vad gör man på dagen för eid?
- Villkor som offerdjuret ska uppfylla
- Vad ska man göra med offerdjuret?

Att besöka Medina

- Platser i Medina som är värda ett besök

Vallfärden (hadj)

Meckas och den Helgade moskéns betydelse och förtjänster

Den Helgade moskén (*al-Masjid al-harām*) är belägen i Mecka på den Arabiska halvöns västra del och har en rad förtjänster:

1 Den härbärgerar Kaba

Kaba är en kubformad byggnad belägen i mitten av den Helgade moskén i Mecka.

Det är mot den som muslimer vänder sig i bönen och en del andra dyrkanshandlingar som Gud har påbjudit för dem.

På Guds befallning byggdes den av profeten Abraham och dennes son Ismael, och har sedan renoverats åtskilliga gånger under historiens lopp.

I Koranen sägs: *Och [minns] då Abraham byggde upp grunden till Huset tillsammans med Ismael [bedjande]: "Vår Herre! Godta [detta] av oss. Du är sannerligen den Hörande, den Vetande."* (Sura al-Baqarah, 2:127)

Profeten Muhammed ﷺ deltog själv tillsammans med de olika stammarna i Mecka när den Svarta stenen lades på sin rätta plats i samband med en renovering.

2 Det var den första moské någonsin som byggdes på jorden

Abu Ğarr, en av Profetens nobla följeslagare, frågade vid ett tillfälle: "Sändebud från Gud, vilken moské byggdes först på jorden?" "Den Helgade moskén [i Mecka]", svarade Profeten ﷺ. Abu Ğarr frågade då: "Vilken var nästa?" "al-Aqsa-moskén [i Jerusalem]", blev

> Kabas port, fylld av inskriptioner med verser ur Koranen.

svaret. "Hur lång tid var mellan dem?" fortsatte Abu Ğarr att fråga. "Fyrtio år", svarade Profeten ﷺ. "Var än du befinner dig när tiden för bön infaller", fortsatte han, "ska du förrätta bönen där du är, ty det ligger förtjänst i att förrätta böerna när tiden för dem infaller." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 3186; Ṣaḥīḥ Muslim: 520)

3 Belöningen för att förrätta bön i den mångfaldigas många gånger om

Profeten ﷺ sa: "En bön i denna min moské [i Medina] är bättre än ettusen böner i någon annan, utöver den Helgade moskén [i Mecka], och en bön i den Helgade moskén är bättre än etthundratusen böner någon annanstans." (Sunan Ibn Mājah: 1406; Musnad Aḥmad: 14694)

4

Gud och Hans sändebud har förklarat den helgad

I Koranen sägs: *[Säg, Muhammed:] "Jag har blivit befalld att dyrka Herren över denna stad - [det är Han] som har förklarat den okränkbar och allt tillhör Honom, - och jag har blivit befalld att vara en av dem som underkastar sig Hans vilja."*

(Sura an-Naml, 27:91)

Versen gör det tydligt att Gud har förklarat Mecka en helgedom och följaktligen förbjudit människor att begå synder, utgjuta blod, jaga vilt eller hugga ner träd eller växter där.

Profeten ﷺ noterade vid ett tillfälle: "Gud, och inte människor, har gjort Mecka till en helgedom – den som tror på Gud och den Yttersta dagen ska varken utgjuta blod eller hugga ner dess träd" (Şaḥīḥ al-Bukārī: 104; Şaḥīḥ Muslim: 1354).

5

Det är det land som är Gud och Hans sändebud kärast

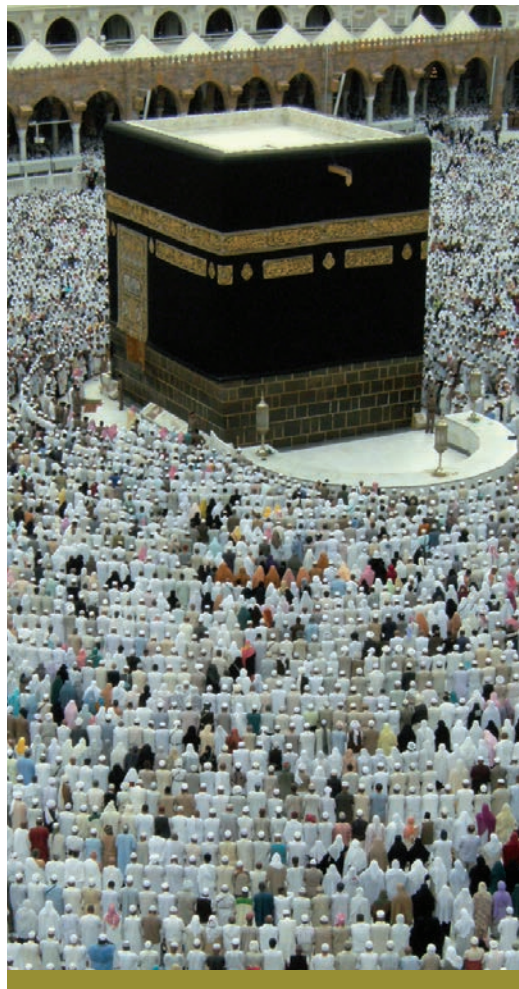
Vid ett tillfälle sa en av Profetens följeslagare: "Jag såg Guds sändebud sitta på sin kamel i al-Ḥazwarah [ett kvarter i Mecka] och han sa: 'Vid Gud, du är det bästa och käraste av Guds alla länder. Hade jag inte drivits bort från dig hade jag aldrig lämnat dig.'" (Sunan at-Tirmidī: 3925; an-Nasā'īs as-Sunan al-Kubrā: 4252)

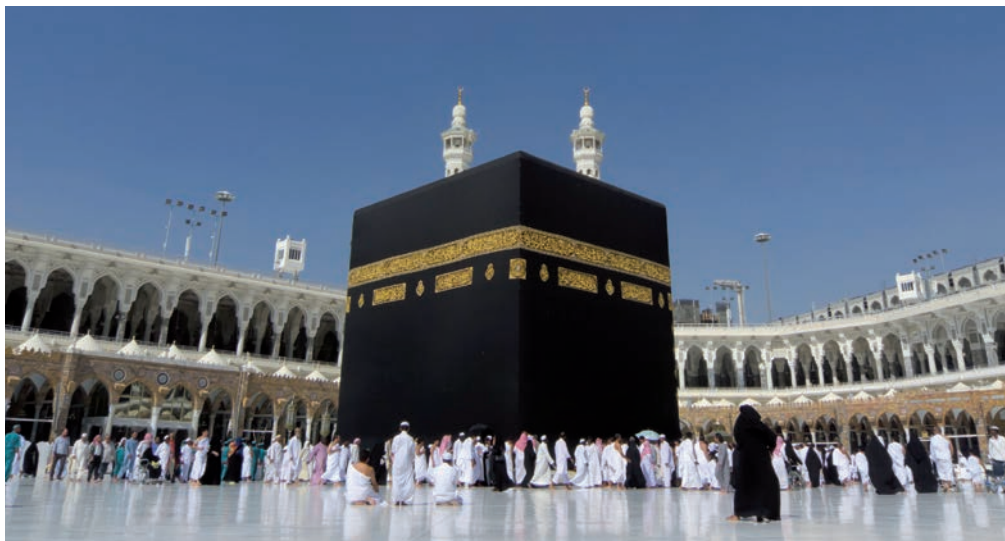
6

Gud har gjort vallfärden till den Helgade moskén obligatorisk för alla dem som har förmåga att göra den

Abraham föreskrev vallfärd för människorna och de kom från fjärran platser för att göra den. Enligt en profetisk tradition gjorde alla profeter

hadj till Helgedomen. När det gäller Guds befallning till Abraham om detta sägs i Koranen: *Kungör för människorna [plikten att fullgöra] vallfärden. De skall komma till dig till fots och ridande på alla slag av snabbfotade riddjur och de skall komma från alla håll och från avlägsna trakter.* (Sura al-Ḥajj, 22:27)

> Att göra *ṭawāf*, dvs. att vandra sju gånger runt Kaba, är en pelare i hadj och 'umrah.

> Innebörden av hadj

Hadj är den religiösa resa som görs till den Helgade moskén i Mecka och några platser i omgivningen med avsikt att genomföra de ritualer som ingår i vallfärden. Resan består av ett antal aktiviteter som Profeten ﷺ lärt oss, bland annat att gå in i det rituellt rena tillstånd som kallas *iḥrām*, gå sju gånger runt Kaba, gå sju gånger mellan höjderna aṣ-Ṣafā och al-Marwah, tillbringa tid på 'Arafah-slätten samt kasta sten på stenpelarna i Mina.

Genom hadj får pilgrimen så mycket som är till nytta för honom, bland annat vittnesmålet om Guds enhet, utbredd förlåtelse, kontakt med andra muslimer samt kunskap om islamiska påbud.

Hadjs ritualer genomförs vanligen under perioden mellan den åttonde och trettonde i den islamiska kalenderns tolfte månad *ḍul-ḥijjah*.

Vem måste göra hadj?

En muslim som ska göra hadj måste ha förmåga att genomföra den, samt vara *mukallaf*, dvs. i rättslig mening vuxen och vid sina sinnens fulla bruk och därmed ansvarig för sina handlingar.

Vad innebär att ha förmåga?

Att ha förmåga innebär i detta sammanhang att företa resan till den Helgade moskén med legitima medel samt att genomföra hadjs ritualer utan att behöva utstå onormalt ansträngande prövningar och utan att riskera personlig säkerhet och egendom. Detta innebär också att pilgrimens utgifter för hadj måste vara utöver de medel som behövs för att täcka de behov som han och de han har försörjningsskyldighet för har.

> Förmågan att göra hadj: Olika omständigheter

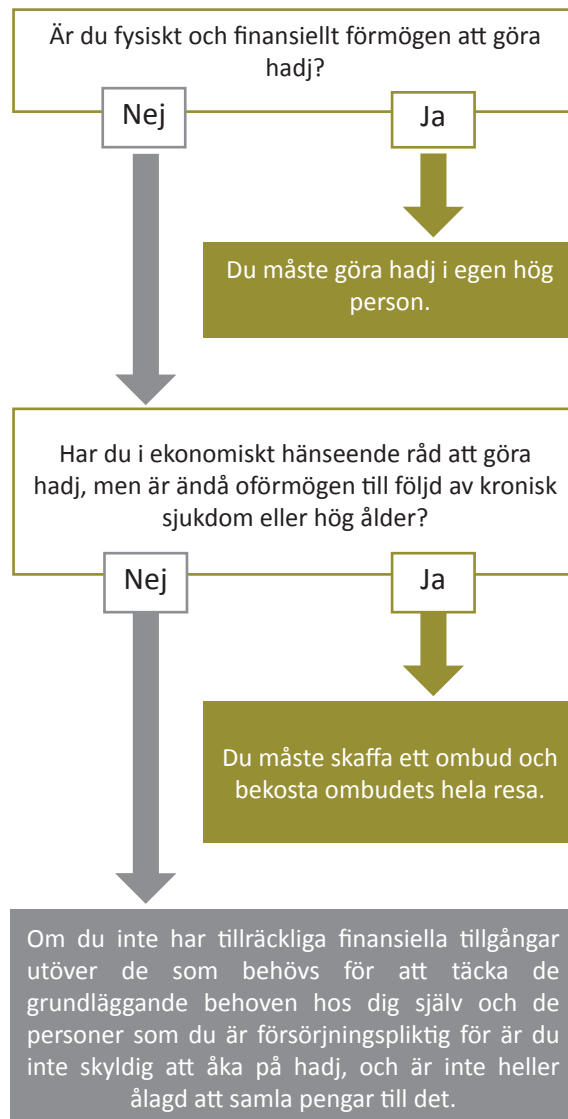
1 **Förmåga att i egen hög person göra hadj:** Denna förmåga tillåter en muslim att företa resan till den Helgade moskén utan att behöva utstå onormalt ansträngande prövningar och med tillräckliga finansiella medel. I detta fall är han ålagd att företa resan i egen hög person.

2 **Finansiell förmåga att uppdra åt en annan person att genomföra hadj å ens vägnar:** Denna förmåga gäller en muslim som till följd av sjukdom eller ålder inte är förmögen att göra hadj i egen hög person, men som har finansiella resurser att uppdra åt någon annan att resa i hans ställe. Han ska då bekosta ombudets hela resa.

3 **Oförmåga att göra hadj såväl i egen hög person som genom ombud:** En person vars situation ser ut så är helt och hållet undantagen skyldigheten att göra hadj.

Den som inte har tillräckliga finansiella tillgångar utöver de som behövs för att täcka de grundläggande behoven hos honom själv och de personer som han är försörjningspliktig för är inte skyldig att åka på hadj.

Han är inte heller skyldig att uppbringa eller samla in pengar för att kunna åka. Så snart han har den fysiska och finansiella förmågan att göra hadj är han dock skyldig att resa.

> En kvinna behöver ett ombud (mahram) som följeslagare för att göra hadj

En kvinna som gör hadj måste vara tillsammans med sin make eller någon manlig släkting med vilken hon inte är tillåten att gifta sig på grund av nära släktskap (*mahram*), såsom far, farfar, morfar, söner, sonsöner, bröder och brorssöner och far- och morbröder. (se sida 204)

Om en kvinna gör hadj utan en *mahram* på ett sådant sätt att hon inte utsätts för någon som helst fara, är hennes hadj dock ändå giltig och helt i sin ordning.

> Förtjänster med hadj

Att göra hadj har flera förtjänster, bland andra:

- 1 I Guds ögon är det en av de främsta handlingarna. Profeten ﷺ fick en gång frågan: "Vilken är den bästa handlingen?" Han svarade: "Att tro på Gud och Hans sändebud." Han tillfrågades då: "Och därefter?" "Att kämpa på Guds väg", svarade han. Han fick då frågan: "Och därefter?" och svarade: "Hadj utförd på rätt sätt och accepterad av Gud." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1447; Şaḥīḥ Muslim: 83)
- 2 Den medför omfattande förlåtelse. Profeten ﷺ sa: "Den som genomför vallfärden och undviker allt sexuellt inriktat och syndigt beteende, kommer att återvända hem lika befriad från synd som den dag då hans mor födde honom." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1449; Şaḥīḥ Muslim: 1350)
- 3 Den är ett utomordentligt tillfälle att rädda sig från helvetets eld. Profeten ﷺ sa: "Det finns ingen dag på vilken Gud befriar människor från elden som Han gör på 'Arafah-dagen." (Şaḥīḥ Muslim: 1348)
- 4 Belöningen för den är paradiset, som också Profeten ﷺ vittnar om: "För en vallfärd som genomförs korrekt och accepteras av Gud finns ingen annan belöning än paradiset." (Şaḥīḥ Muslim: 1349)

Dessa och andra förtjänster tillkommer emellertid bara dem som genomför vallfärden enbart för Guds skull och följer i Profetens fotspår.

> De yttersta målen med hadj

Hadj har flera mål och syften. Efter att ha instruerat pilgrimer om hur de ska förfara med de offerdjur som de ska slakta för att komma nära Gud, säger Han: *[Offerdjurens] kött och deras blod når aldrig Gud; men er gudsfruktan [och er lydnad] når Honom.* (Sura al-Hajj, 22:37) I detta sammanhang sa Profeten ﷺ också: "Att vandra runt Kaba, vandra mellan höjderna aš-Şafā och al-Marwah, och stena pelarna är bara för att minnas Gud." (Sunan Abu Dāwūd: 1888)

> En person som avser att göra hadj eller 'umrah måste lära sig vilka islamiska påbud som är kopplade till dem.

Dessa mål och syften är bland andra:

1 En uppvisning i total underkastelse och ödmjukhet inför Gud

Detta förverkligas när pilgrimerna genom att överge alla former av lyx och utsmyckning och i stället bär enkla sömlösa plagg när de träder in i det rituellt rena tillståndet (*ihram*) förevisar sitt totala behov och beroende av sin Herre. De gör sig av med alla världsliga bekymmer och strävanden som annars skulle föra dem bort från fullständig hängivenhet mot Honom, och söker Hans nåd och förlåtelse. Denna uppvisning i fullständig underkastelse blir än mer levande på 'Arafah-dagen när de i bävan och vördnad står inför sin Herre, tackar Honom för hans otaliga välsignelser och söker Hans förlåtelse för sina felsteg och brister.

2 En uppvisning i tacksamhet mot Gud

Tacksamhet mot Gud för att ha genomfört hadj visas både för de pengar och för den goda hälsa som Han har skänkt och som tillhör de främsta världsliga välsignelser som Gud har låtit människan få. När en muslim gör hadj förevisar han i själva verket tacksamhet mot Gud för dessa två välsignelser genom att utsätta sig för fysiska umbäranden och spendera pengar för att i total lydnad komma Honom nära. Uppvisande av tacksamhet är en skyldighet som inte bara bekräftas av förnuftet utan också är föreskrivet av gudomlig lag.

3 En väggörande förevisning av islams universalitet

Som svar på Guds kallelse samlas muslimer från världens alla hörn inför hadj. De lär känna varandra och barriärer som etnicitet, hudfärg, språk och social status läggs åt sidan i detta trons broderskap som förenar alla muslimer i den största årliga mänskliga sammankomsten vid vilken de hjälper varandra att utveckla rättfärdighet och gudsmedvetenhet.

4 En påminnelse om Domens dag

Hadj påminner dem som gör den om Uppståndelsens dag när alla människor kommer att stå jämlika inför Gud för den slutliga domen. När pilgrimer, efter att ha trätt in i det rituellt rena tillståndet (*ihrām*) genom att byta sina vanliga kläder mot enklare plagg och uttryckt sin beredskap att tjäna Gud, står på 'Arafah-slätten och ser oräkneliga mängder pilgrimer klädda i

vad som liknar svepningar, öppnas deras ögon för det som de kommer att gå igenom efter döden och de kommer att drivas att anstränga sig mer i förberedelserna inför livet efter detta.

5 En förevisning i sann dyrkan av Gud ensam

Detta förverkligas i pilgrimens recitation av *talbiyah*: *Labbayk-Allāhumma labbayk, labbayka lā šarīka laka labbayk, innal-ḥamda wanni'mata laka wal-mulk, lā šarīka lak.* (Gud, här är jag till Din tjänst, här är jag. Här är jag till Din tjänst. Du har inga jämlingar. Dig ensam tillkommer all pris och välsignelse, och Ditt ensamt är herraväldet. Du har inga jämlingar.) I en beskrivning av dessa ord talade en av Profetens följeslagare vid ett tillfälle om dem som "ren monoteism". (Ṣaḥīḥ Muslim: 1218) Ren monoteism är utan undantag närvarande i alla ritualer, yttranden och handlingar under hadj.

> Den som gör hadj ska vandra sju gånger mellan höjderna aṣ-Ṣafā och al-Marwah.

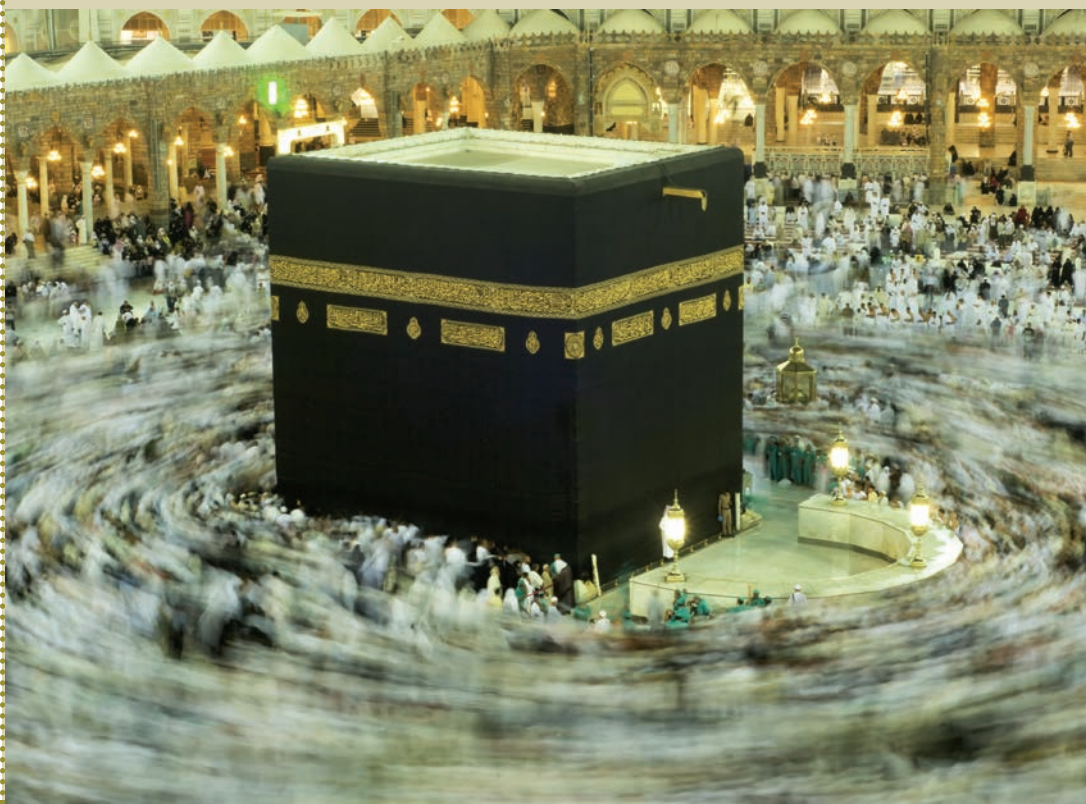

> 'Umrah

'Umrah, eller den lilla valfärden (hadj är den stora valfärden), är en dyrkanshandling som består av ritualer begränsade till det område som utgör den Helgade moskén. Dessa ritualer är att träda in i det rituellt rena tillståndet (*ihrām*), vandra sju gånger runt Kaba, gå sju gånger mellan höjderna aš-Šafā och al-Marwah, och sedan raka av sig håret eller klippa det kort.

Den islamiska föreskriften för 'umrah: 'Umrah är obligatorisk en gång i livet för den som har råd, och det rekommenderas att göra den om och om igen.

Tiden för den: 'Umrah kan göras när som helst under året, men det är extra förtjänstfullt att göra den under månaden ramadan. Profeten ﷺ sa: "Att göra 'umrah under månaden ramadan är [i fråga om förtjänstfullhet och förträfflighet] likvärdigt med att göra hadj." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 3186; Ṣaḥīḥ Muslim: 520)

> Muslimer är ålagda att göra 'umrah en gång i livet om de har möjlighet.

> Offerhögtiden eid (*ʿīdul-aḍḥā*)

Offerhögtiden (*ʿīdul-aḍḥā*) firas den tionde i den islamiska kalenderns tolfte månad *ḍul-hijjah* och har flera förtjänster:

1 Den är en av årets bästa dagar.

Profeten ﷺ sa: "Det finns inga dagar under vilka goda handlingar är Gud kärare än dessa första tio dagar [av *ḍul-hijjah*]." En av hans följeslagare frågade då: "Inte ens *jihād* på Guds väg?" "Inte ens *jihād* på Guds väg", svarade han, "med undantag för den som gör *jihād* och satsar både sitt liv och sin egendom och inte återvänder med något av det." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 926; Sunan at-Tirmidī: 757)

2 Den är "den stora valfärdens dag" på

vilken hadjs ritualer utförs av vilka de främsta och mest upphöjda är att gå runt Kaba (*ṭawāf*), slakta offerdjur, samt kasta sten på den största pelaren i Mina som kallas Jamrat-ul-ʿAqabah.

Vad gör man på dagen för eid?

Denna dag gör en muslim som inte valfärdar samma saker som han vanligen gör på fastebrytandets högtid (*ʿīdul-fiṭr*), med undantag för att betala *zakātul-fiṭr*.

Ett utmärkande kännetecken för offerhögtiden *ʿīdul-aḍḥā* är att offerdjur slaktas, något som betraktas som en synnerligen rekommenderad dyrkanshandling.

Offerdjur (*uḍḥiyah*) syftar på vilket som helst av de betesdjur (får, kor och kameler) som slaktas under offerhögtiden (*ʿīdul-aḍḥā*) i syfte att komma nära Gud. Tiden för att offra ett djur börjar efter eid-bönen och pågår fram till solnedgången den trettonde *ḍul-hijjah*. I Koranen sägs: *Be därför till din Herre och förrätta [ditt] offer!* (Sura al-Kawṭar, 108:2) Enligt tolkningar är den bön som nämns *ʿīdul-aḍḥā*-bönen, och offret syftar på offerdjuret (*uḍḥiyah*).

Islamiska föreskrifter för offerdjuret (*uḍḥiyah*):

Att slakta ett offerdjur under offerhögtiden (*ʿīdul-aḍḥā*) är något som Profeten ﷺ gjorde regelbundet och uppmuntrade (*sunnah muʾakkadah*) för dem som har råd. Ett hushålls överhuvud kan offra ett djur för sig själv och dem som han är försörjningsskyldig för.

En muslim som avser att offra ett djur måste avstå från att klippa sitt hår eller sina naglar och inte rycka loss hud från den första dagen av månaden *ḍul-hijjah* fram till dess han slaktar offerdjuret den tionde.

Villkor som offerdjuret måste uppfylla

1

Det är inte tillåtet att offra något annat djur eller någon fågel förutom betesdjuren får, get, ko och kamel.

Ett får eller en get är tillräckligt för en man och hans hushåll, och sju hushåll kan dela på en ko eller en kamel.

2

Offerdjuret måste ha rätt ålder. Ett får måste vara minst sex månader gammalt, en get minst ett år, en ko två år och en kamel fem år.

3

Djuret ska vara fritt från synliga defekter. Profeten ﷺ sa: "Det finns fyra [typer av djur] som inte duger till offer: ett enögt eller blint djur vars defekt är uppenbar, ett sjukt djur vars sjukdom är uppenbar, ett haltande djur vars haltande är uppenbart, och ett utmärglat djur som inte har någon märg i sina ben. (Sunan an-Nasa'i: 4371; Sunan at-Tirmidhi: 1497)

> Islam stipulerar att offerdjur måste vara fria från defekter.

Vad ska man göra med offerdjuret?

- Det är förbjudet att sälja någon del av offerdjuret.
- Det är rekommenderat att dela köttet i tre delar: en tredjedel för att äta, en tredjedel för att ge bort som gåva samt en tredjedel för att ge som välgörenhet till fattiga och behövande.
- Det är tillåtet att uppdraga åt någon att slakta ett offerdjur å ens vägnar, till exempel pålitliga välgörenhetsorganisationer som tar på sig att slakta offerdjur och fördela köttet till behövande.

> Att besöka Medina

Medina är den stad till vilken profeten Muhammed ﷺ flyttade då han tvingades lämna sin födelsestad Mecka efter att ha förföljts av polyteisterna där.

Vid ankomsten till Medina gav sig Profeten ﷺ genast i kast med att uppföra sin moské som blev ett viktigt säte för lärande, och tjänade till att kalla människor till islam och lära dem dess höga principer.

Det är starkt rekommenderat att besöka Profetens moské i Medina under vallfärdssäsongen eller när som helst under året.

Värt att notera är dock att besök till Profetens moské inte på något sätt är en del av vallfärdens ritualer eller begränsat till en viss tidpunkt.

Profeten ﷺ sa: "Det finns endast tre moskéer som du bör resa till i syfte att besöka: den Helgade moskén [i Mecka], denna min moské [i Medina] och al-Aqsa-moskén [i Jerusalem]." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1139; Şaḥīḥ Muslim: 1397; Sunan Abu Dāwūd: 2033)

Vid ett annat tillfälle sa han också: "En bön i min moské är bättre än ettusen böner i någon annan, utöver den Helgade moskén [i Mecka]." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1133; Şaḥīḥ Muslim: 1394)

Platser i Medina som är värda ett besök

En muslim som besöker Medina måste ha en avsikt att besöka Profetens moské där och förrätta bön i den. Han kan också besöka andra platser:

1 I hjärtat av Profetens moské finns ett litet men mycket speciellt område kallat *ar-rawḍah aš-šarīfah* ("den förfinade trädgården") som sträcker sig från Profetens grav, där ett av hans rum låg, till den plats (*minbar*) från vilken han höll sina förkunnelser. Att förrätta bön här är ytterst förtjänstfullt. Profeten ﷺ sa: "Mellan mitt hem och min *minbar* finns en trädgård från paradiset trädgårdar." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1137; Şaḥīḥ Muslim: 1390)

2 Att ge fridshälsningar till Guds sändebud: Stå framför Profetens grav vänd mot graven med ryggen mot böneriktningen (*qiblah*) och säg vördnadsfullt och med låg röst: *Assalāmu ‘alayka yā rasūlallāhi wa raḥmatullāhi wa barakātuhu. Ašhadu annaka qad ballağt-ar-risālata, wa addayt-al-amānata, wa nasaḥt-al-ummata, wa jāhadta fillāhi ḥaqqa jihādih, fa jazāk-Allāhu ‘an ummatika afdala mā jazā nabīyyan ‘an ummatih* (Må Guds frid, välsignelser,

och nåd vara över dig, du sändebud från Gud. Jag vittnar om att du har framfört budskapet, infriat förtroendet, uppriktigt väglett den muslimska gemenskapen och arbetat hårt för Guds skull på det sätt som Han förtjänar. Må Gud å våra vägnar belöna dig bättre än någon annan profet å något annat samfunds vägnar). Om detta sa Profeten ﷺ: "Ingen skickar fridshälsningar över mig utan att Gud ger mig min själ åter så att jag kan besvara hälsningarna." (Sunan Abu Dāwūd: 2041)

Man tar sedan ett steg till höger och skickar fridshälsningar till Abu Bakr aṣ-Ṣiddīq, Profetens efterträdare och den främste av hans följeslagare.

Man tar sedan ytterligare ett steg till höger och skickar fridshälsningar till 'Umar ibn al-Ḳaṭṭāb, den andre rätt vägledde kalifen och efter Abu Bakr aṣ-Ṣiddīq den främste av Profetens följeslagare.

Viktigt att notera är att trots det faktum att Guds sändebud ﷺ är den främste bland människorna kan han varken göra ont eller gott mot någon. Man ska därför inte åkalla honom eller söka hans hjälp utan i stället rikta all åkallan och alla former av dyrkan och tillbedjan mot Gud ensam.

3

Qubā-moskén är den första moské som uppfördes efter islams ankomst. Den påbörjades några dagar innan Profeten ﷺ började uppföra sin egen moské i Medina. Pilgrimer som besöker Medina rekommenderas starkt att besöka den. Så gjorde Profeten ﷺ som vid ett tillfälle sa: "Den som utför tvagningen (*wuḍū*) hemma och sedan

går till Qubā-moskén och förrättar bön i den, kommer att få en belöning likvärdig den som erhålls för att göra 'umrah." (Sunan Ibn Mājah: 1412)

The background of the slide features a close-up, slightly blurred image of several Euro banknotes. A 100 Euro note is prominent in the foreground, showing its purple and gold colors and the word 'hundra' in a cursive script. Other banknotes are visible underneath it, creating a sense of depth and financial abundance.

Dina finansiella transaktioner

7

Islam har utformat all lagstiftning som tar hänsyn till människans intressen, skyddar hennes yrkesmässiga och finansiella rättigheter oavsett om hon är fattig eller rik, samt bygger upp ett sammansvetsat samhälle och bidrar till att utveckla det ur tillvarons alla aspekter.

Innehåll

Ockerränta (*ribā*)

Oklarhet (*ġarar*) och informationsbrist (*jahālah*)

Orättvisa och att med orätt tillskansa sig andras egendom

Spel

Exempel på affärsetik som islam har understrukt

Dina finansiella transaktioner

Gud befaller och uppmuntrar muslimer att tjäna sitt levebröd, något som står klart utifrån en rad aspekter:

- Profeten ﷺ har förbjudit oss att tigga så länge vi är kapabla att tjäna ett levebröd, och informerar oss om att de som ägnar sig åt tiggeri trots att de har förmågan att tjäna sitt livsuppehälle förlorar sin värdighet i Guds och människors ögon: "Den som i onödan fortsätter att tigga kommer [på Domedagen] stå inför Gud utan minsta lilla kött i ansiktet." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 1405; Şaḥīḥ Muslim: 1040)

Han sa också: "Den som är drabbad av fattigdom och nämner den inför människor kommer inte att bli av med den; men den som nämner den inför Gud kommer snart att få försörjning." (Sunan Aḥmad: 3869; Sunan Abu Dāwūd: 1645)

- Islam respekterar alla typer av sysselsättning inom alla områden (handel, industri, service, utveckling eller andra) så länge de är lagliga och inte på något sätt medför lagbrott eller synd. Islam informerar oss om att profeter ägnade sig åt hederliga yrken vanliga i deras samhällen. Profeten ﷺ sa: "Gud har inte skickat en profet som inte har vallat får." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 2143) Han nämnde att profeten Zakarias var snickare. (Şaḥīḥ Muslim: 2379)
- Den som bedriver ett yrke i syfte att försörja sig själv och sin familj och hjälpa behövande kommer att belönas i mängd för sin ansträngning.

> Islam respekterar alla typer av sysselsättning så länge de är lagliga och inte på något sätt medför lagbrott eller synd.

Utgångspunkten är att alla typer av transaktioner är tillåtna

En allmän utgångspunkt är att alla slags transaktioner är tillåtna i islam. Här ingår försäljning, inköp, leasing och alla typer av transaktioner som människor behöver i sin vardag, med undantag för sådant som är förbjudet på grund av dess beskaffenhet eller det sätt på vilket det förvärvas.

Sådant som är förbjudet till följd av dess beskaffenhet

Detta gäller sådant som Gud har förklarat otillåtet till följd av dess beskaffenhet och därför inte får säljas, köpas, leasas, tillverkas eller distribueras.

Exempel på sådant som islam har förbjudit till följd av dess beskaffenhet

- Kött från hundar och grisar
- Döda djur eller delar av dem¹
- Alkoholhaltiga drycker

¹Se nästa kapitel för detaljer.

- Droger och andra substanser som är skadliga för hälsan
- Material som syftar till att sprida omoral, såsom pornografiska filmer, tidningar eller webbplatser
- Avgudabilder eller någonting annat som dyrkas vid sidan av eller i stället för Gud

Sådant som är förbjudet till följd av det sätt på vilket det förvärvas

Detta gäller sådant som är naturligt tillåtet men som har blivit otillåtet till följd av det sätt på vilket det förvärvas och därför förorsakar skada på individen och på samhället i stort. Fenomen som i allmänhet gör transaktioner otillåtna är:

Ockerränta (*ribā*), bedrägeri, orättvisa och spel.

På de följande sidorna kommer detta att redas ut.

> Ockerränta (*ribā*)

Ockerränta (*ribā*) är att lägga en avgift på en kredit eller andra lånade tillgångar ovanpå det lånade beloppet och på det sättet göra en vinst på lånet. På grund av den skada och orättvisa ett sådant förfarande medför är detta strängt förbjudet i islam.

Det finns olika typer av *ribā* men den allvarligaste och mest förbjudna är den som har med lån och skulder att göra. I denna typ inräknas alla belopp utöver det ursprungliga låne- eller skuldbeloppet.

> Varje lån eller skuld som utlånaren gör vinst på är en form av ockerränta (*ribā*).

■ Ockerränta (*ribā*) på skulder

Denna typ av *ribā* är alltid närvarande i en skuldförbindelse där låntagaren är ålagd att till fordringsägaren betala ett belopp utöver det ursprungliga skuldbeloppet.

Exempel: Oskar lånar 1 000 kronor av Martin och lovar att betala tillbaka om en månad. Efter en månad inser dock Oskar att han inte kan betala så snabbt. Fordringsägaren Martin bestämmer då att Oskar antingen betalar hela summan direkt eller betalar 1 100 kronor efter ytterligare en månad. Om han då fortfarande inte kan betala kommer Martin att vänta en månad till med att kräva in skulden på villkor att Oskar då betalar honom 1 200 kronor.

■ Ockerränta (*ribā*) på lån

Denna typ av *ribā* är för handen när en person tar ett lån från en annan person eller en bank som enligt ett upprättat kontrakt stipulerar att låntagaren till kreditorn ska betala en årlig ränta som båda parter är överens om, till exempel 5 %, på det lånade beloppet.

Exempel: Oskar är intresserad av ett hus som är värt 1 000 000 kr men har inte tillräckligt med pengar för att köpa det. Han tar då ett lån från en bank med villkoret att han över en period på fem år ska betala banken 1 500 000 kr i månatliga avbetalningar, dvs. banken tar ut en ränta på sammanlagt 500 000 kr.

Ribā är strängt förbjuden i islam och är en av de stora synderna om lånet betalas av med ränta, oavsett om det handlar om ett investeringslån för att finansiera en näringsverksamhet, om att förvärva en viktig tillgång som ett hus eller annan egendom, eller om ett konsumtionslån.

Att förvärva någonting på avbetalning till ett pris som är högre än det pris man skulle betala kontant är dock inte att betrakta som *ribā*.

Exempel: En försäljare ger en person valet att köpa köksutrustning för 10 000 kr och betala allt direkt eller betala 12 000 med månatliga avbetalningar till försäljaren av utrustningen.

Islam syn på ockerränta (*ribā*)

Textuella belägg från Koranen och Profetens sunna påtalar att ockerränta (*ribā*) är strängt förbjuden i islam, att den är en av de stora synderna och att Gud inte har förklarat krig mot någon syndare förutom den som sysslar med *ribā*. Faktum är att *ribā* inte bara är förbjuden i islam utan också i alla tidigare gudomliga religioner. Föreskrifterna om den ändrades dock efter att flera förvrängningar smugit sig in i dessa religioners religiösa texter. Gud nämner att Han förberedde ett straff för en grupp av Bokens folk ...*därför att de bedrev ocker, som hade förbjudits dem, och orättmätigt tillskansade sig andras egendom...* (Sura an-Nisā', 4:161)

Påföljd för ockerränta (*ribā*)

1 De som ger sig in på transaktioner med ockerränta ger sig in i det krig som Gud och Hans sändebud ﷺ har förklarat mot dem som sysslar med ockerränta (*ribā*), och blir därmed deras fiender om de inte upphör. I Koranen sägs: *Och om ni inte gör det skall ni veta att ni befinner er i krig med Gud och Hans sändebud. Men*

om ni vänder om i ånger har ni rätt till ert ursprungliga kapital – ni gör [då] inte orätt och ingen orätt görs mot er. (Sura al-Baqarah, 2:279) Ett sådant krig får naturligtvis förödande fysiska och psykiska följder, och de otaliga former av djup oro och nedstämdhet som i dessa dagar drabbar människor är några tecken på ett sådant krig som Gud har förklarat mot dem som bryter mot Hans påbud genom att ge sig in i affärer som inbegriper ockerränta (*ribā*). Ett sådant krigs följder i livet efter detta kommer att bli värre än någon kan föreställa sig.

2 De som på något sätt tar del i transaktioner med ockerränta (*ribā*) är fråntagna Guds nåd. Jābir ibn 'Abdullāh berättade: "Guds sändebud förbannade den som tar emot *ribā*, den som ger den, den som dokumenterar den och de två som bevittnar den. Han sa: 'De är alla lika.'" (Ṣaḥīḥ Muslim: 1598)

3 På Domedagen kommer de att återuppstå i ett så vanprydande skick att de kommer att stappla, rycka och skaka likt någon drabbad av galenskap eller som lider av epilepsi. I Koranen sägs: *De som livnär sig på ocker skall uppstå [till Domen] lika ostadiga på benen som den som Djävulen med sin beröring slagit med vansinne.* (Sura al-Baqarah, 2:275)

4 Vinster från verksamhet som inbegriper ockerränta (*ribā*) är berövad all välsignelse och de som använder sådana vinster kommer varken att finna lycka eller sinnesro. I Koranen sägs: *Gud utplånar vinsten av ockret men låter allmosornas värde växa.* (Sura al-Baqarah, 2:276)

Skadliga följder av ockerränta (*ribā*) för individen och samhället

Islam har strängt förbjudit ockerränta (*ribā*) på grund av den stora skada den tenderar att åsamka både individ och samhälle. Sådana skadliga följder kan vara:

1 Den skapar allvarlig oreda i fördelningen av tillgångar och vidgar klyftan mellan rika och fattiga

Ockerränta (*ribā*) tenderar att koncentrera rikedom till ett fåtal individer och hindra den från att kunna användas för samhällets allmänna bästa. Den orsakar då en orättvis fördelning av tillgångar och resurser och delar in samhället i en liten mycket välbärgad minoritet och en stor fattig och missgynnad majoritet, något som vanligen bidrar till spänningar och brottlighet.

2 Den uppmuntrar slösaktiga utsvävningar

Att låna från kreditgivare som tar ränta på lånen har blivit vanligare än någonsin har uppmuntrat många människor att bli stora slösare. Genom att låna pengar från dessa kreditgivare för att fylla alla möjliga behov tenderar de att spendera mängder på lyxartiklar, bara för att sedan tyngas av skulder som de har svårt att betala tillbaka och som gör dem oroade, stressade och deprimerade.

3 Den minskar incitamenten för investerare att investera i projekt med en bestående nytta

Lockade av de stora vinster som systemet med ockerränta (*ribā*) tillåter investerare att göra på sitt kapital avstår de från att investera det i industri-, jordbruks- eller kommersiella projekt, oavsett hur nyttiga dessa skulle kunna vara för

samhället, eftersom de tycker att dessa projekt är riskfyllda och kräver en hel del ansträngning.

4 Den drar undan all välsignelse från tillgången och leder till ekonomisk kris

Alla ekonomiska kriser som drabbat finansiella institutioner eller individer har i huvudsak berott på att man har framhärdat i ockerverksamhet. Detta är ett skäl till att sådana transaktioner är fråntagna all välsignelse, i motsats till välgörenhetshandlingar som välsignar tillgångar och ökar dem. I Koranen sägs: *Gud utplånar vinsten av ockret men låter allmosornas värde växa.* (Sura al-Baqarah, 2:276)

> Ockerränta (*ribā*) berövar tillgångar all välsignelse och leder till ekonomiska kriser.

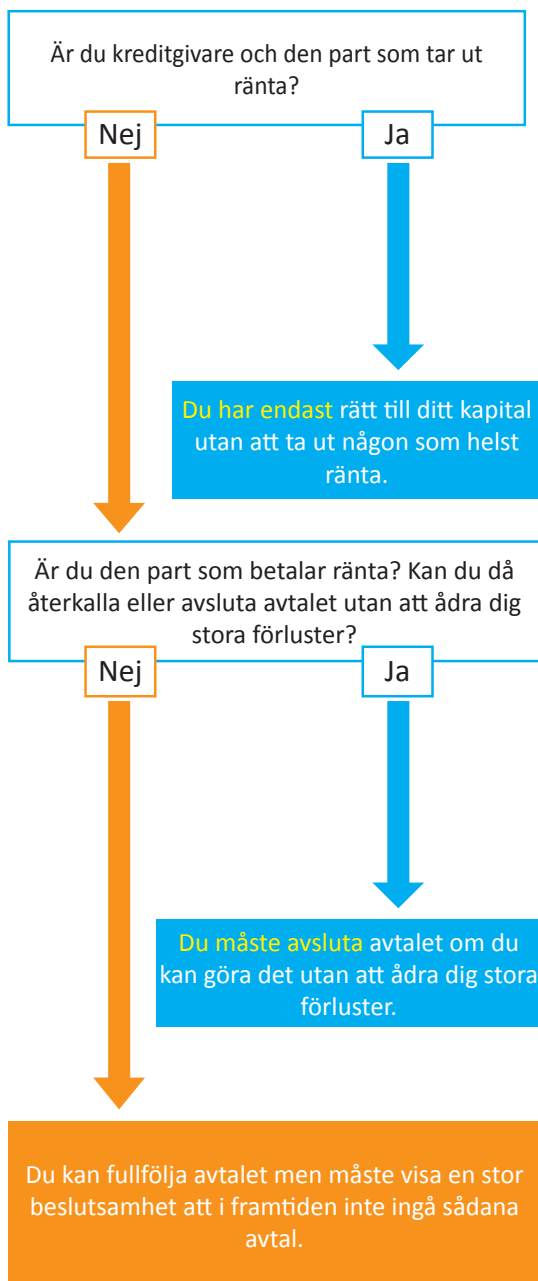
Vad gäller för den som antar islam och är part i en uppgörelse som inbegriper ockerränta (*ribā*)?

Här finns två olika scenarier:

1 Är den nye muslimen den som tar ränta har han bara rätt till sitt kapital och måste så snart han antar islam avstå från att ta ränta på något som helst sätt. I Koranen sägs: *Men om ni vänder om i ånger har ni rätt till ert ursprungliga kapital - ni gör [då] inte orätt och ingen orätt görs mot er.* (Sura al-Baqarah, 2:279).

2 Är den nye muslimen den som betalar ränta finns två olika möjliga scenarier:

- Om det är möjligt att återkalla eller avsluta uppgörelsen utan att lida stora förluster ska han göra det.
- Om det är så att han inte kan återkalla eller avsluta uppgörelsen utan att ådra sig stora förluster kan han fullfölja avtalet men måste visa en stor beslutsamhet att i framtiden inte ingå sådana avtal. I Koranen sägs: *Men den som nås av en förmaning från sin Herre och således upphör får [behålla] det (ockervinsten) som föregått och hans sak vilar hos Gud. Men de som återgår, dessa skall bli Eldens folk - där skall de vara för evigt.* (Sura al-Baqarah, 2:275)

> Oklarhet (ġarar) och informationsbrist (jahālah)

Ett avtal som inbegriper ett mått av desinformation eller otydlighet, som kommer att leda till oenighet och tvister mellan avtalets parter eller få endera av dem att förfördela den andra.

För att undanröja sådant som kan leda till tvister och orättvisor har islam strängt förbjudit denna typ av avtal. Förbudet gäller även om båda parter är överens om en sådan transaktion, ty Profeten ﷺ har förbjudit affärer som inbegriper *ġarar*. (Şahīḥ Muslim: 1513)

Exempel på affärsavtal som inbegriper oklarheter och informationsbrist

- 1 Att sälja frukt innan den har mognat och är klar att plockas. Profeten har förbjudit försäljning av dadlar fram tills dess nytta blir tydlig och de är lämpliga att äta, ty det finns en risk att de förstörs innan de mognar.
- 2 Försäljning eller köp av en förpackad vara utan att informationen om innehållets värde är känt.

Omständigheter under vilka informationsbrist kan påverka avtalet

Oklarhet och informationsbrist påverkar bara avtalet och gör det otillåtet om det förekommer i större skala och om avtalet bygger på det. Informationsbristen gör däremot inte avtalet otillåtet om den handlar om mindre grundläggande inslag.

En muslim kan därför köpa ett hus även om han inte är medveten om exakt alla typer av byggmaterial, såsom vilken typ av färg som använts för att måla huset, ty brist på sådan information är av mindre betydelse och påverkar inte föremålet för avtalet.

> Orättvisa och att med orätt tillskansa sig andras egendom

Orättvisa är en av de mest avskyvärda handlingar vilken islam eftertryckligt har varnat för. Profeten ﷺ sa i detta sammanhang: "Ta er i akt för orättvisa, ty orättvisa kommer att vara mörker på Domedagen." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 2315; Şaḥīḥ Muslim: 2579) Islam betraktar förvisso det att med orätt tillskansa sig andra människors egendom, oavsett hur liten denna egendom är, som en av de mest avskyvärda synderna och varnar dem som begår den för stränga påföljder i livet efter detta. Profeten ﷺ sa: "För den som med orätt tillskansar sig en bit mark kommer dess omfång taget från sju jordar att på Uppståndelsens dag hängas runt hans hals." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 2321; Şaḥīḥ Muslim: 1610)

Exempel på orättvisor i affärssuppgörelser

1

Tvång: En transaktion som sker under någon form av tvång ogiltiggör transaktionen. Ömsesidigt samtycke mellan avtalsparterna är en nödvändig

> Att med orätt tillskansa sig andra människors egendom, oavsett hur liten denna egendom är, är en av de mest avskyvärda synderna enligt islam.

förutsättning för giltigheten i en affärssuppgörelse. Profeten ﷺ noterade: "En försäljning är en försäljning endast om den sker i ömsesidigt samförstånd." (Sunan Ibn Mājah: 2185)

2

Ohederlighet: Att lura andra människor och tillskansa sig deras egendom är, som Profeten ﷺ sa, en av de stora synderna: "Den som lurar oss är inte en av oss." (Şaḥīḥ Muslim: 101) Vid ett tillfälle då Profeten ﷺ var på marknaden gick han förbi en hög livsmedel och kände på den. När han då kände vatten på sina fingrar vände han sig till försäljaren och sa: "Vad är det här?" "Den har stått ute i regnet, Sändebud från Gud", svarade försäljaren. "Varför lägger du inte den våta maten överst så att folk kan se den?" sa Profeten ﷺ ogillande. "Den som lurar oss är inte en av oss." (Sunan at-Tirmidī: 1315)

3

Att manipulera lagen: Sluga människor som lägger fram sin sak i domstol talar med honungsljuv stämma och på ett manipulerande sätt i syfte att med orätt tillskansa sig andra människors egendom, och inser inte att även om domaren dömer till deras förmån kan han omöjligen förvandla lögn till sanning. Profeten ﷺ vände sig en gång till sina följeslagare och sa: "Jag är bara en människa och olika parter kommer till mig för att lösa sina tvister. Det kan vara så att den ene lägger fram sin sak mer värtaligt och övertygande än den andre, och jag kanske tycker att han har rätten på sin sida och dömer till

hans fördel på grundval av det jag har fått höra. Så om jag någonsin dömer till någons fördel av misstag [och han vet att han har fel] ska han inte ta emot det, ty det jag ger honom är då bara en del av Elden.” (Şaḥīḥ al-Bukārī: 6748; Şaḥīḥ Muslim: 1713)

4

Bestickning: En muta är en summa pengar eller en tjänst som ges i syfte att påverka en person med makt för att få någonting eller få en fördel. Islam betraktar bestickning som en av de mest förhatliga formerna av orättvisa och avskyvärda synderna. Profeten ﷺ gick så långt som att förbanna både den som ger mutor och den som tar emot den. (Sunan at-Tirmidī: 1337)

När bestickning blir vanlig och spridd förstör den samhällets själva uppbyggnad och påverkar dess utveckling och blomstring.

Vad gäller för den som har tillskansat sig andras egendom innan han antog islam?

Om en person som antar islam har tillgångar som han har förvärvat genom att lura eller begå brott mot andra genom till exempel stöld eller förskingring, måste han återlämna detta till de rätta ägarna under förutsättning att han kan få tag i dem och göra det utan att ådra sig själv någon skada.

Även om han har begått orätten innan han antog islam är det som han med orätt har tillskansat sig från andra fortfarande i hans ägo och han måste därför återbördna det till sina rätta ägare. I Koranen sägs: *Gud befaller er att till den rättmätige ägaren återlämna det som ni fått er anförtrott och att, när ni dömer mellan människor, döma rättvist.* (Sura an-Nisā', 4:58)

Om han efter att ha gjort allt i sin makt för att få tag i de rätta ägarna inte har lyckats lokalisera dem kan han skänka det som han tillskansat sig med orätt till välgörenhet.

> Guds sändebud ﷺ förbannade dem som ger mutor och dem som tar emot dem.

> Spel

Vad är spel?

Spel är när man satsar pengar på ett visst resultat av en slumpartad tävling. En person satsar pengar på att han själv eller någon annan kommer att få något av värde vid en viss utgång. Kort sagt handlar spel om vadhållning som slutar med vinst eller förlust, och spelaren vinner bara på någon annans bekostnad.

Islams syn på spel

Spel är strängt förbjudet vilket framgår av skriftliga belägg från Koranen och Profetens traditioner:

1 Gud betraktar den synd som det innebär att spela som långt större än det man får ut av det. I Koranen sägs: *De frågar dig om rusdrycker och hasardspel. Säg: "I båda finns stor försyndelse, och några nyttor för människorna." Men försyndelsen med dem är större än nyttan.* (Sura al-Baqarah, 2:219)

2 På grund av dess skadliga effekter på individen och samhället betraktar Gud spel som en slags smuts och styggelse och påbjuder de troende att undvika det eftersom det sår fiendskap och hat mellan dem och tar dem bort från åminnelse av Gud och från bönen. I Koranen sägs: *Troende! Rusdrycker och spel om pengar, alla hedniska bruk och spådomskonst är ingenting annat än Djävulens skamliga påfund; håll er borta från allt sådant, för att det skall gå er väl i händer. Djävulen vill med hjälp av rusdrycker och spel om pengar framkalla fiendskap och hat mellan er och få er att glömma Gud och plikten att förrätta bönen. Vill ni inte upphöra [med allt detta]?* (Sura al-Mā'idah, 5:90-1)

> Spel drar in spelarna i ett beroende.

Skadliga effekter av spel på individen och samhället

Spel har flera ogynnsamma effekter på individen och samhället:

1 Det driver fram agg och hat mellan spelare, ty när vänner spelar och den ene vinner pengar av de andra är det ofrånkomligt att känslor av agg och hat uppkommer mot honom som också kan leda till att man intrigerar mot honom och skadar honom. Detta är ett känt faktum baserat på observation. I Koranen sägs i sammanhanget: *Djävulen vill med hjälp av rusdrycker och spel om pengar framkalla fiendskap och hat mellan er...* Versen fortsätter sedan i sin beskrivning av Satans ihärdiga strävan att framställa spelande som någonting gott för människan med att beskriva hur spelande också drar uppmärksamheten bort från de obligatoriska bönerna och från hågkomsten av Gud. *...och få er att glömma Gud och plikten att förrätta bönen. Vill ni inte upphöra [med allt detta]?* (Sura al-Mā'idah, 5:90-1)

2

Det förstör besparingar och gör så att spelare lider stora ekonomiska förluster och får problem av personlig och/eller rättslig art.

3

Spelandets spänning och möjligheten till vinst blir ett beroende. Den spelare som vinner blir girig och rycks med i hopp om fler orätt förvärvade förtjänster. Den som förlorar ger inte upp utan fortsätter spela i hopp om att vinna tillbaka det som han har förlorat. Både förtjänst och förlust står i vägen för produktivt arbete och utgör ett krypande ont som ödelägger samhället.

Olika spelformer

Gamla och nya spelformer finns det många, och moderna former är:

- 1 Spel där spelarna bestämmer att vinnaren kammar hem en pott. Ett exempel är kortspel där varje deltagare satsar en bestämd summa pengar och vinnaren tar hem allt.
- 2 Vadhållning innebär att satsa pengar på ett evenemang där utgången är okänd. Till exempel kan varje spelare satsa en summa pengar på att ett fotbollslag ska vinna en match. Vinner laget matchen vinner också spelaren pengar, annars är vadet förlorat vilket också betyder att pengarna är förlorade.
- 3 Lotteri är en spelform som utgår från slumpfaktorn. I ett lotteri säljs lotter och en lott dras sedan slumpvis som vinnare av ett pris, vanligen en summa pengar. Ett exempel är att köpa en lott för 50 kr i hopp om en vinst på 10 000 kr.
- 4 Alla spelformer utan undantag, såsom elektroniska spel och onlinespel, som handlar om pengar som spelaren antingen kan vinna eller förlora.

> Islam förbjuder alla typer av spel om värden som man kan vinna eller förlora och betraktar spelande som en stor synd.

Exempel på affärsetik som islam har understrukt

Islam intruerar sina efterföljare att följa vissa etiska riktlinjer när de bedriver näringsverksamhet:

Hederlighet

Islam kräver av sina efterföljare att de är hederliga i sina affärer med såväl muslimer som ickemuslimer. Faktum är att hederlighet är en av de viktigaste moraliska principer som vittnar om en muslims gudfruktighet. Dess betydelse framgår i en rad verser ur Koranen och traditioner från Profeten ﷺ:

■ I Koranen sägs: *Gud befaller er att till den rättmätige ägaren återlämna det som ni fått er anförtrott...* (Sura an-Nisā', 4:58)

■ Profeten ﷺ betraktar det att svika ett förtroende som ett av tecknen på hyckleri. "Hycklarens kännetecken är tre: när han talar ljuger han, när han lovar något bryter han det löftet, och när han anförtros något sviker han det förtroendet." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 33; Şaḥīḥ Muslim: 59)

■ Hederlighet är ett, av flera, kännetecken som präglar de troende som Gud kallar "framgångsrika" därför att de "troget fullgör sina förtroendeupdrag och uppfyller sina löften". (Sura al-Mu'minūn, 23:8)

■ Därför menar Profeten ﷺ att de som inte tar ansvar för de förtroenden som de får inte har någon tro. "Den som inte uppfyller villkoren för det som han har åtagit sig har ingen tro." (Sunan Aḥmad: 12567)¹

■ Före islams ankomst var Profeten ﷺ känd med sin hederstitel *aş-şādiq al-amīn* (den sannfärdige och pålitlige), ty han var hederligheten personifierad i allt han tog sig för.

¹Innebörden här är att det rör sig om ofullständig tro, och inte om att personen i fråga skulle vara en icketroende. (Ö.a.)

2 Sannfärdighet

Sannfärdighet och transparens tillhör de dygder som islam har betonat.

■ Angående en säljare och en köpare sa Profeten ﷺ: "Om båda parter talar sanning och beskriver varans brister och kvaliteter är transaktionen välsignad – men om de ljuger eller döljer något fråntas den all välsignelse." (Şahīḥ al-Bukārī: 1973; Şahīḥ Muslim: 1532)

■ Han sa också: "Var sannfärdig, ty sannfärdighet leder till rättfärdighet och rättfärdighet leder till paradiset. En man fortsätter tala sanning till dess han hos Gud skrivs upp som en sannfärdig person." (Şahīḥ Muslim: 2607)

■ En del handlare tillgriper falska edor för att försäkra att deras vara är av god kvalitet och övertala köparen att köpa. Islam betraktar en sådan handling som en av de stora synderna. Profeten ﷺ sa: "Det finns tre typer av människor som Gud på Domedagen inte kommer att tala till, titta på eller rena, och de kommer att straffas strängt." En av dessa typer var de som "svär falskt i syfte att sälja sina varor". (Şahīḥ Muslim: 106)

3 Att göra saker och ting noggrant och på rätt sätt

Varje muslimsk hantverkare eller arbetare är ålagd att noggrant fullgöra sina uppgifter på bästa sätt - en princip och en ledstjärna han aldrig bör avvika från.

■ Gud har föreskrivit kunnande i allt och ålägger muslimer att iaktta det i alla livets aspekter, också i sådant som vid en första anblick kan förefalla oviktigt, såsom jakt eller slakt. I detta avseende sa Profeten ﷺ: "Gud har föreskrivit riktighet i allt. Så om du dödar, döda rätt; och om du slaktar, slakta rätt. Låt var och en av er slipa sitt blad och låt honom minimera lidandet hos det djur som han slaktar." (Şahīḥ Muslim: 1955)

■ Vid ett tillfälle när han närvarade vid en begravning instruerade han sina följeslagare att jämna till graven och genomföra begravningsprocessen effektivt. Sedan vände han sig mot dem och sa: "Att göra så kommer varken gynna den avlidne eller skada honom; men om någon utför en uppgift älskar Gud att se honom göra det noggrant." (al-Bayhaqīs Şu'ab al-Īmān: 5315) En annan återgivning säger: "När någon av er utför något arbete älskar Gud att se det göras väl och med effektivitet." (Musnad Abu Ya'la: 4386; al-Bayhaqīs Şu'ab al-Īmān: 5312) Läs mer om moralisk karaktär i kapitel 11 sida 222.

Din mat och dryck

8

Tillåten (halal) mat har en viktig ställning i islam, ty den gör så att våra böner besvaras av Gud och att Han välsignar våra barn och våra tillgångar.

Halal-mat är tillåten mat som har anskaffats med tillåtna medel utan att göra orätt mot någon eller kränka någons rättigheter.

Innehåll

- Den grundläggade regeln i fråga om mat och dryck

Växter och frukter

Berusningsmedel och alkoholhaltiga drycker

- Att bevara förnuft och vett
- Vad gäller för alkoholhaltiga drycker?

Droger

Havsprodukter

Landlevande djur

- Vilka är de tillåtna djuren?
- Typer av tillåtna djur
- Islamisk slakt
- Kött som erbjuds på restauranger och i butiker

Jakt enligt islamisk lag

Ätandets och drickandets etikett

Din mat och dryck

Den grundläggande regeln i fråga om mat och dryck

Den grundläggande regeln i islamisk lag, sharia (*ṣarīʿah*), är att allt är tillåtet utom det som uttryckligen är förbjudet och som skadar människors hälsa, karaktär eller religion. Gud påminner oss om att Han har skapat allting så att vi kan dra nytta av det, med undantag för det som Han har förbjudit. I Koranen sägs: *Han är den som skapat för er allting som finns på jorden.* (Sura al-Baqarah, 2:29)

>Växter och frukter

Alla typer av växter som människor planterar eller tar från träd, örter och svampar av alla slag är tillåtna och lämpliga för mänsklig konsumtion med undantag för sådant som är skadligt för hälsan eller livet eller som berusar och fördunklar sinnet, såsom alkoholdrycker och droger. Sådant är strängt förbjudet på grund av den stora skada de är orsak till.

> Berusningsmedel och alkoholhaltiga drycker

Till berusningsmedel räknas allt som berusar sinnet genom att fördunkla eller påverka det. Profeten ﷺ sa: "Varje berusningsmedel är *kamr* (vin), och varje *kamr* är förbjudet." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2003) Varje alkoholhaltig dryck är därför otillåten, oavsett om den är gjord på frukter som druvor, dadlar, fikon och russin, eller på spannmål som vete, korn, majs och ris, eller på söta substanser som honung. Definitionen av *kamr* innesluter alltså varje ämne som berusar, i vilken form och under vilken beteckning det än har, även om det läggs till naturlig fruktjuice, sötsaker och choklad.

> Islam skyddar sinnet mot sådant som kan skada det.

Att bevara förnuft och vett

Islam förverkligar människors förtjänster i detta liv och i livet efter detta, och till de främsta av dessa hör de fem nödvändigheterna, dvs. religion, liv, förstånd, egendom och avkomma.

Förståndet eller förnuftet är grunden för ansvarighet i rättslig mening och det som främst ligger bakom det gudomliga hedrandet och gynnandet av den mänskliga rasen. Islam värnar därför om förståndet och beskyddar det från allt som kan förrinta eller försvaga det.

Vad gäller för alkoholhaltiga drycker?

Att förtära alkoholhaltiga drycker såsom vin är en av de stora synderna, och förbudet mot det finns bekräftat i skriftlig form i Koranen och Profetens traditioner:

- I Koranen sägs: *Troende! Rusdrycker och spel om pengar, alla hedniska bruk och spådomskonst är ingenting annat än Djävulens skamliga påfund; håll er borta från allt sådant, för att det skall gå er väl i händer.* (Sura al-Mā'idah, 5:90) Gud beskriver alla typer av berusningsmedel som en slags smuts och styggelse och befaller de troende att undvika dem för att säkra framgång i detta liv och i livet efter detta.
- Profeten ﷺ sa: "Varje berusningsmedel är *kamr* (vin), och varje *kamr* är förbjudet. Den som dricker vin i detta liv, och utan ånger dör i beroende av det kommer inte att dricka det i livet efter detta." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2003)
- Vid ett tillfälle när han förklarade att vindrickande minskar tron och faktiskt helt och hållet står i motsättning till den sa han: "Den som nyttjar alkohol är inte en troende när han dricker det." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 5256; Ṣaḥīḥ Muslim: 57)

- Gud har infört kroppsstraff för den som dricker, och de förlorar då sin värdighet och trovärdighet i samhället.
- De som framhärdar i att dricka vin eller nyttja någon form av berusningsmedel och dör utan att ångra sig hotar Gud med en sträng bestraffning i livet efter detta. Profeten ﷺ sa: "Gud, den upphöjde och ärorike, har bundit Sig vid löftet om att låta den som tar berusningsmedel få dricka *ṭīnat al-ḵabāl*." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2002) "*Ṭīnat al-ḵabāl*" syftar på det var och andra obehagliga vätskor som sipprar ur kropparna på dem som är dömda till helveteselden.
- Denna allvarliga varning är också riktad mot dem som på något sätt tar del i något som har med framställning och konsumtion av alkohol att göra, ty Profeten "förbannade tio kategorier människor i samband med alkoholdrycker: de som framställer dem, de för vilka de framställs, de som dricker dem, de som fraktar dem, de för vilka de fraktas, de som serverar dem, de som säljer dem, de som drar nytta av det som betalas för dem, de som köper dem, och de för vilka de köps." (Sunan at-Tirmidī: 1295).

> Droger

Att nyttja droger betraktas som en av de stora synderna i islam. Det spelar ingen roll om det handlar om droger framställda ur växter eller på kemisk väg, eller om de inhaleras, sväljs eller injiceras, ty medan de berusar förstör de nervsystemet, ger de människor som brukar dem olika psykologiska och neurologiska störningar och kan leda till döden. Gud säger i Koranen: *Döda inte er själva! [Glöm inte att] Gud har visat er stor nåd!* (Sura an-Nisā', 4:29)

> Havsprodukter

Här ingår ätbara vattenväxter och vattenlevande djur som lever hela eller största delen av sina liv i vatten.

Med havsprodukter åsyftas också alla sötvattensprodukter som äts av människan. Allt ätbart som hämtas ur en vattenmiljö kan alltså hänföras till kategorin havsprodukter.

Alla typer av vattenväxter och vattenlevande djur är tillåtna som föda, oavsett om de fångas eller hittas döda, såvida de inte är skadliga för hälsan.

I Koranen sägs: *Tillåtet för er är [all] havets fångst och dess föda...* (Sura al-Mā'idah, 5:96)

"Fångst" syftar på vattenlevande djur som fångas levande och "dess föda" på de vattenlevande djur som döda sköljs upp på land.

> Landlevande djur

Två villkor gör landlevande djur tillåtna att äta:

Vilka är de tillåtna djuren?

Den allmänna regeln i islamisk lag är att alla djur är tillåtna som föda med undantag för dem som uttryckligen är förbjudna i Koranen eller Profetens sunna.

Förbjudna djur är:

1 Grisar. Alla delar av deras kroppar eller biprodukter från dem betraktas som orena i islam och är därför förbjudna för mänsklig konsumtion. I Koranen sägs: *Förbjudet för er är [kött av] självdöda djur och blod och svinkött...* (Sura al-Mā'idah, 5:3) I en annan vers sägs: *...eller svinkött – för det är förvisso orent.* (Sura al-Anam, 6:145)

2 Alla rovdjur med hörntand. Här avses alla köttätande djur, oavsett om de är större som lejon och tigrar, eller mindre som katter och hundar.

3 Alla fåglar med klo. Här avses alla köttätande fåglar, till exempel falk och örn.

4 Insekter. Insekter är inte tillåtna eftersom de inte kan slaktas. Undantag är gräshoppan. Profeten ﷺ sa: Två döda djur har gjorts tillåtna för oss: fisk och gräshoppa." (Sunan Ibn Mājah: 3218)

5 Ormar och möss. Dessa är förbjudna att äta och tillåtna att döda även inom Meckas helgade område. Profeten sa: "Fem typer av skadedjur får dödas både innanför och utanför det helgade området: ormen, den svartvita kråkan, möss och råttor, farliga rovdjur och gladan (en slags hök)." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 3136; Şaḥīḥ Muslim: 1198)

6 Tamåsnor som vanligen används på landsbygden för att rida på och som lastdjur.

> Alla djur som inte uttryckligen är förbjudna i Koranen och Profetens sunna betraktas som tillåtna föda för muslimer.

Typer av tillåtna djur

Djur som Gud har gjort tillåtna för muslimer är av två slag:

- Domesticerade djur som kan infångas utan svårigheter. Sådana djur blir tillåtna när de slaktas i enlighet med islamisk lag.
- Vilda djur som lever i sin naturliga miljö och som normalt flyr från människor och är svåra att fånga och slakta. Sådana djur blir tillåtna om de jagas i enlighet med islamiska riktlinjer.

Islamisk slakt

Islamisk slakt innebär att slakta djur på ett sätt som är i enlighet med de villkor som islamisk lag ställer upp för slakt.

Villkor för slakt av djur i islam

- 1 Den som utför slakten måste vara muslim eller tillhöra Bokens folk (dvs. vara jude eller kristen). Därutöver ska han vara tillräckligt gammal för att kunna göra sunda bedömningar, och utföra slakten i avsett syfte.
- 2 Det verktyg som används måste vara lämpligt för det avsedda ändamålet och vasst, som till exempel en kniv. Det är förbjudet att använda något som dödar djuret till följd av dess tyngd, döda det genom slag mot huvudet eller chocka det till döds genom till exempel elektricitet.
- 3 "Bismillāh" (i Guds namn) måste utsägas då djuret slaktas.
- 4 Snittet måste kapa följande fyra (eller tre av fyra): luftstrupen, matstrupen samt de två halspulsådror som löper vid sidan avstrupen.

Om dessa villkor är uppfyllda är det slaktade djurets kött tillåtet att äta, men om ett enda villkor inte är uppfyllt är köttet inte tillåtet.

Kött som erbjuds på restauranger och i butiker

- 1 Kött från djur som har slaktats av någon annan än en muslim eller en medlem av Bokens folk (en kristen eller en jude), som till exempel en buddhist, hindu eller någon som inte tillskriver sig någon religion är strängt förbjudet. Detta inkluderar kött som erbjuds på restauranger i områden där muslimer eller Bokens folk är i minoritet och det inte är bestyrkt att köttet är tillåtet.
- 2 Kött från djur som slaktats av en muslim eller en medlem av Bokens folk är tillåtet. Muslimska rättslärdas uppfattning på denna punkt är enhälligt.

3 Kött från djur som dödats av en muslim eller en medlem av Bokens folk men inte enligt islamisk lag, till exempel genom elektricitet eller dränkning, är strängt förbjudet.

4 Kött från djur som har slaktats av en medlem av Bokens folk där slaktmetoden är okänd, eller kött som i allmänhet finns

på deras restauranger och i deras butiker. Den dominerande uppfattningen är att det är tillåtet att äta sådant kött om man försäkrar sig om att utsäga Guds namn (dvs. "bismillāh") när man ska äta det. Det är dock bättre att försöka få tag på halalmärkt kött någon annanstans.

> Jakt enligt islamisk lag

Muslimerna är tillåtna att jaga vilda djur och fåglar som är tillåtna att äta men svåra att fånga in och slakta.

Ett antal villkor måste vara uppfyllda för jakt av vilda djur:

1 Jägaren måste vara muslim eller tillhöra Bokens folk, vara vid sina sinnens fulla bruk och ämna att utföra jakten i avsett syfte. Därför är vilt skjutet av en avgudadyrkare eller en sinnessjuk person inte tillåtet (halal).

2 Viltet måste tillhöra den kategori djur som är svåra att fånga in och som vanligen flyr från människor. De djur som kan fångas in och slaktas utan svårigheter, till exempel får och kycklingar, får dock inte jagas.

3 Jaktvapnet måste döda på grund av sin skarphet, som en pil eller en kula. Kött från djur som dödats på grund av någonting annat, till exempel vikten av en sten, är inte tillåtet att äta såvida man inte lyckades slakta djuret innan det dog.

4 Guds namn måste utsägas när jaktvapnet avlossas.

5 Om bytet fortfarande lever när man kommer fram till det ska det omedelbart slaktas.

6 Jakt är i islam bara tillåtet för att skaffa mat. Att ta ett djurs liv som sport utan att ha för avsikt att äta köttet är förbjudet.

> Ätandets och drickandets etikett

Gud har fastställt ett antal regler kring ätande och drickande som i huvudsak tjänar till att förverkliga vissa gudomliga syften, som att påminna människor om Guds gåvor till dem, skydda dem mot sjukdomar och undvika överdrifter och högmod.

I reglerna ingår följande:

- 1 Att undvika att äta och dricka på fat och glas av guld och silver eller som är guldpläterade, ty detta är en form av överdådighet som kan såra fattiga människor. Vid ett tillfälle sa Profeten ﷺ: "Drick inte ur kärl av silver och guld och ät inte på fat av silver och guld, ty de är för de icke-troende i detta liv och för oss i livet efter detta." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5110; Şaḥīḥ Muslim: 2067)
- 2 Att tvätta händerna före och efter man har ätit. Att göra det blir än mer betonat om händerna är smutsiga eller om det finns matrester på dem.
- 3 Att utsäga Guds namn (dvs. "bismillāh") innan man äter eller dricker. Den som glömmer detta och minns det först efter att ha börjat äta eller

dricka ska då säga: "*bismillāhi awwalahu wa ākirahu*" (jag börjar med Guds namn i början och i slutet).

Profeten ﷺ märkte vid ett tillfälle att en ung pojke inte följde den islamiska etiketten för ätande och sa då till honom: "Unge man, nämn Guds namn, ät med höger hand, och av det som finns direkt framför dig." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5061; Şaḥīḥ Muslim: 2022)

- 4 Att äta och dricka med höger hand. Profeten ﷺ sa: "Ät inte med vänster hand; Satan äter med vänster hand." (Şaḥīḥ Muslim: 2019)
- 5 Det är rekommenderat att inte äta eller dricka stående.

- 6 Att äta från den del av fatet som är närmast en själv, ty det är oartigt att äta från andra delar av fatet som är närmare andra personer. Profeten ﷺ gav den unge pojken rådet: "Ät av det som finns direkt framför dig."
- 7 Det är rekommenderat att ta upp bitar som man har tappat, rengöra dem och ta bort smuts och sedan äta dem så att man inte slösar.
- 8 Att inte på några villkor klaga på maten. Man ska antingen berömma den eller lämna den utan att säga någonting. Profeten ﷺ klagade aldrig på mat som serverades honom. Om han tyckte om den åt han, annars lämnade han den utan att uttrycka ogillande. (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5093; Şaḥīḥ Muslim: 2064)
- 9 Att undvika att äta i övermått, ty att göra så leder vanligen till sjukdom och lathet medan måttfullhet är den bästa hållningen i detta avseende. Profeten ﷺ noterade vid ett tillfälle: "Ingen fyller ett kärl värre än sin mage. Några munfullar skulle räcka för att ge honom den styrka han behöver. Om han måste äta mer ska han fylla en tredjedel [av sin mage] med mat, en tredjedel med dryck, och lämna en tredjedel för en problemfri andning". (Sunan at-Tirmidī: 2380; Ibn Mājah: 3349)
- 10 Att ge uttryck för tacksamhet mot Gud genom att säga "*al-ḥamdulillāh*" (lovprisad vare Gud). Man kan då också lägga till: "*al-ḥamdulillāh-illadī aṭ'amanī hādā wa razaqanīhi min ḡayri ḥawlin minnī wal-āquwwah*" (Lovprisad vare Gud som har gett mig denna mat utan min egen styrka eller kraft).

> Profeten ﷺ sa: "Gud är nöjd med en tjänare som äter någonting och prisar Honom för det, och dricker någonting och prisar Honom för det."

(Şaḥīḥ Muslim: 2734)

Din klädsel

9

Kläder är en av de oräkneliga välsignelser som Gud har skänkt mänskligheten. I Koranen sägs: *Adams barn! Vi har sänt ned till er klädnad, som skyler er nakenhet, och utsmyckning. Men gudsfruktans klädnad, den är bäst. Detta hör till Guds tecken för att de skall låta sig förmanas.* (Sura al-A'raf, 7:26)

Innehåll

Klädsel ur islamiskt perspektiv

- Klädsel tjäna ett antal syften

Den generella regeln angående klädsel

- Förbjudna typer av klädsel

Klädsel ur islamiskt perspektiv

Muslimer är ålagda att lägga vikt vid sin klädsel och se till att den är smakfull och ren, i synnerhet när man är tillsammans med andra människor samt i bönen. I Koranen sägs: *Adams barn! Bär prydlig klädsel vid varje plats för dyrkan.* (Sura al-A'räf, 7:31)

Gud har gett människor tillåtelse att bära fina kläder och se till att ha ett vårdat yttre, ty att göra så är en del av att minnas Guds välsignelser över dem. I Koranen sägs: *Säg: "Vem har förbjudit Guds prydliga klädsel, som Han frambringat för Sina tjänare, och de goda tingen från Hans försörjning?" Säg: "De är för dem som har antagit tron i det jordiska livet, [och skall] uteslutande tillkomma dem på Uppståndelsens dag." Så förklarar Vi tecknen för människor som vet.* (Sura al-A'räf, 7:32)

Klädsel tjänar ett antal syften

1 I enlighet med de normer för anständighet som finns nedärvda hos människan döljer klädseln de delar av kroppen som måste döljas i det offentliga. I Koranen sägs: *Adams barn! Vi har sänt ned till er klädnad, som skyler er nakenhet...* (Sura al-A'räf, 7:26)

2 Den skyddar kroppen mot hetta, kyla och andra skador. Hetta och kyla är väderfenomen som kan förorsaka skada. Gud beskriver fördelarna med den klädsel som Han ställer till förfogande för sina tjänare: I Koranen sägs: *...Och Han har gett er klädesplagg som skyddar er mot hettan, och klädesplagg som skyddar er i era krig. Så fullbordar Han Sin välgärning mot er för att ni skall underkasta er.* (Sura an-Nahl, 16:81)

> Klädsel ger människan en mängd fördelar.

> Den generella regeln angående klädsel

> Även om islam har en anständighetsnorm finns det inga specifika klädesplagg som varje muslim måste bära. Med undantag för sådan klädsel som är uttryckligen förbjuden kan muslimer använda den klädsel som är dominerande i de områden där de bor.

Islam är en religion som ställer upp regler med utgångspunkt i den rena och ursprungliga natur (*fiṭrah*) som finns nedärvd hos alla människor, samt i ärliga resonemang och sund logik.

Den generella regeln i sharia (*ṣarīʿah*) är att alla typer av klädsel och utsmyckningar är tillåtna.

Islam ålägger inte muslimer att bära någon särskild typ av klädsel utan betraktar all klädsel som tillåten så länge den tjänar de syften den ska och inte går utanför de gränser som islam har. Profeten ﷺ bar den typ av klädsel som var vanlig på hans tid och ålade inte människor att bära någon särskild sorts kläder. Han varnade dem bara för vissa saker i anslutning till klädsel, ty den generella regeln i islamisk lag i alla praktiska angelägenheter, inklusive klädsel, är att allt är tillåtet om det inte finns belägg som säger någonting annat. Det betyder att ingenting kan förbjudas utan belägg, till skillnad från dyrkanshandlingar såsom bönen och fastan, som regleras av principen om restriktion.

Den innebär att människor inte ska utföra en dyrkanshandling om det inte finns klara belägg för att Gud har föreskrivit och godkänt den. Ingen dyrkanshandling ska således utföras utan skriftliga belägg från Koranen och Profetens sunna.

Profeten ﷺ sa: "Ät, ge välgörenhet och bär kläder, utan överdrift eller högfärd." (Sunan an-Nasa'i: 2559)

Förbjudna typer av klädsel

- 1 **Klädsel som visar de privata delarna.** Muslimer är ålagda att dölja sina privata delar med lämplig klädsel. I Koranen sägs: *Vi har sänt ned till er klädnad, som skyler er nakenhet.*

(Sura al-A'rāf, 7:26)

Islam har fastställt anständighetsnormer för såväl män som kvinnor. För män gäller att området mellan naveln och knäna måste döljas. Kvinnor som är i närvaro av män utan nära släktband till dem måste dölja hela sina kroppar utom ansikte och händer.

Islam föreskriver också att klädseln ska vara tillräckligt löst sittande för att dölja kroppen ordentligt. Åtsittande och genomskinlig klädsel är därför inte tillåten i islam. Profeten ﷺ varnade de människor som inte klädde sig anständigt och kallade dem "två kategorier människor i helveteselden" där en är "kvinnor som är klädda men ändå nakna".

- 2 Klädsel som innebär att klä sig som eller imitera det motsatta könet. Denna typ av klädsel är strängt förbjuden i islam och att klä sig så betraktas som en av de stora synderna. Häri ingår också att imitera sätt att tala, gå och röra sig, ty Guds sändebud ﷺ förbannade män som bär kvinnokläder och kvinnor som bär manskläder. (Sunan Abu Dāwūd: 2380) Han förbannade också män som gjorde sig lika kvinnor, och kvinnor som gjorde sig lika män. Genom att uppmåna män och kvinnor att använda olika klädsel tar islam, i enlighet med sunt förnuft och den rena natur (*fiṭrah*) som finns nedärvd i alla människor, hänsyn till de biologiska skillnaderna mellan dem.

- 3 Klädsel som inbegriper imitation av ickemuslimers traditionella klädsel, som till exempel munkars och prästers klädsel eller att bära ett kors. Här ingår också klädsel typisk och av betydelse för en viss religion. Profeten ﷺ sa: "Den som imiterar ett folk är en av dem." (Sunan Abu Dāwūd: 4031) Imitation av denna typ är ett tecken på svaghet och brist på självsäkerhet i den sanning man har antagit. Att bära klädsel som är dominerande i det område man bor i och som bärs av de flesta ickemuslimer där innebär dock inte imitation, ty med undantag för uttryckligen förbjudna

plagg använde Profeten ﷺ klädsel som var vanlig bland Qurayshs avgudadyrkare.

- 4 Klädsel som bärs av högfärd och fåfänga. Profeten ﷺ sa: "Den som i sitt hjärta har högmod så lite som tyngden av en liten myra kommer inte in i paradiset." (Ṣaḥīḥ Muslim: 91) Detta är skälet till att islam varnar för att i högfärd låta sina kläder släpa i marken. Profeten ﷺ sa: "På Uppståndelsens dag kommer Gud inte ens att titta på dem som i högfärd låter sina kläder släpa i marken." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 3465; Ṣaḥīḥ Muslim: 2085)

> Det är förbjudet att bära kläder som imiterar ickemuslimers traditionella klädsel eller klädsel med religiös betydelse.

Islam varnar också för att bära den så kallade *libās aš-šuhrah* (prålig, vräkig klädsel). Termen åsyftar i själva verket en rad saker, bland annat alla former av underlig klädsel som har drag som drar till sig allmänhetens uppmärksamhet och gör bäraren känd för det; klädsel som är "ökänd" till följd av sin typ eller sin starka och motbudande färg; samt alla former av klädsel som gör bäraren av den till föremål för högfärd och berömmelse som drar alltför stor uppmärksamhet till honom eller henne. Profeten ﷺ sa: "Den som i denna värld bär kläder präglade av *šuhrah* kommer Gud på Domedagen låta bära förödmjukande klädsel." (Musnad Aḥmad: 5664; Sunan Ibn Mājah: 3607)

- 5 För män klädsel som är gjord av siden eller är utsmyckad med guld eller siden. Med hänvisning till guld och siden sa Profeten ﷺ vid ett tillfälle: "Detta är förbjudet för män bland mina efterföljare, men tillåtet för kvinnor." (Sunan Ibn Mājah: 3595; Sunan Abu Dāwūd: 4057)
Med siden avses rent silke som fås från silkesmaskens kokong.

- 6 **Överdådig klädsel.** Profeten ﷺ sa vid ett tillfälle: "Ät, ge välgörenhet och bär kläder, utan överdrift eller högmod." (Sunan an-Nasa'i: 2559)
Sätt att klä sig kan dock variera beroende på ens sociala ställning. Den som är välbärgad kan skaffa sig kläder som en mindre bemedlad inte har råd med på grund av inkomst, ekonomisk status och andra finansiella skyldigheter. Ett klädesplagg som för en mindre bemedlad person kan vara ett slags överdåd kanske inte är det för en välbärgad person.

> Överdådig klädsel är förbjuden, men vad som är överdådigt varierar beroende på inkomst och ekonomiska skyldigheter.

Din familj

10

Islam lägger stor vikt vid familjen och uppmanar sina efterföljare att lägga grunderna till den och skydda den mot allt som kan skada eller förstöra den, ty en bra familj banar väg för sina medlemmar att vara bra, vilket i sin tur påverkar samhället i stort.¹

Innehåll

Familjens ställning i islam

Kvinnors ställning i islam

- Kvinnor som islam ålägger muslimer att ta hand om
- Ingen plats för strid mellan könen
- Kategorier kvinnor i relation till en man

Regler som styr förhållandet mellan en man och en kvinna han är tillåten att gifta sig med

- Vad ska *hijāb* dölja?
- Kriterier för lämplig *hijāb*

Äktenskap i islam

- De villkor som islam föreskriver för hustrun
- De villkor som islam föreskriver för den äkta mannen

Makars rättigheter och skyldigheter

- Hustrun
- Den äkta mannen

Skilsmässa

Föräldrars rättigheter

Barns rättigheter

¹ I det svenska samhället finns en utbredd syn på könen som i hög grad socialt konstruerade. I detta sammanhang är det därför värt att påpeka att islam ser könen som bestämda av en nedärvd mänsklig natur (*fiṭrah*). De principer som denna syn utmynnar i kan i ett islamiskt samhälle ha juridisk bäring, men blir för muslimer som lever som minoritet i ett land som Sverige mer av ett etiskt rättesnöre och ideal. (Ö.a.)

> Familjens ställning i islam

Islams omsorg om familjens väl och ve kan sammanfattas i följande punkter:

1

Islam betonar principen om att ingå äktenskap och bilda familj, och betraktar det som en av de mest förtjänstfulla handlingarna som också praktiserades av Guds profeter och sändebud. Om detta sa Profeten ﷺ: "Ibland fastar jag och ibland inte; jag förrättar nattliga böner och jag sover också, och jag gifter mig med kvinnor. Den som inte följer mitt exempel tillhör därför inte mina sanna efterföljare." (Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 4776; Ṣaḥīḥ Muslim: 1401)

- Bland de oräkneliga och storslagna välsignelser som Gud har skänkt oss, säger Koranen, finns den kärlek och tillgivenhet som Han har lagt mellan äkta makar: *Och till Hans under hör att Han har skapat hustrur åt er av er egen art, så att ni kan finna ro hos dem, och Han har låtit kärlek och ömhet uppstå mellan er.* (Sura ar-Rūm, 30:21)
- Islam föreskriver för sina efterföljare att ingå äktenskap och göra äktenskap lätt för dem som söker det för att skydda sin renlevnad. Profeten ﷺ sa: "Det finns tre personer som Gud alltid hjälper." En av dessa tre är den "som vill gifta sig för att skydda sin kyskhets". (Sunan at-Tirmidhi: 1655)
- Islam befäller också unga män att gifta sig när de är mogna och som starkast. Äktenskapet är ett ur islamisk synvinkel korrekt sätt för dem att kontrollera sina starka sexuella impulser och där finner de ro hos sina hustrur.

> Koranen betraktar lugn, tillgivenhet och medkänsla mellan äkta makar som en av Guds otaliga och mest storslagna välsignelser.

2

Islam visar respekt för varje familjemedlem, män på samma sätt som kvinnor.

Föräldrarna har fått det stora ansvaret att uppfostra sina barn. 'Abdullāh ibn 'Umar berättade att han hörde Guds sändebud ﷺ säga: "Var och en av er är en förmyndare och ansvarar för dem som ni har omsorgsansvar för. Ledaren är förmyndare för sina undersåtar och ansvarig för dem; en make är förmyndare för sin familj och ansvarig för den; en kvinna är förmyndare för sin makes hem och ansvarig för det; och en tjänare är förmyndare för sin herres egendom och ansvarig för den." (Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 853; Ṣaḥīḥ Muslim: 1829)

3

Islam uppmanar barn att hedra sina föräldrar och befäller dem att uttrycka respekt och uppskattning för dem, ta hand om dem och visa dem tillbörlig lydnad fram till deras död.

Barn bör oavsett ålder respektera sina föräldrar och vara vänliga mot dem. Koranen betraktar hörsamhet mot ens föräldrar som en förtjänstfull dyrkanshandling och varnar de troende för att vara otrevliga eller respektlösa mot sina föräldrar: *Er Herre har befällt, att ni inte skall dyrka någon annan än Honom. Och [Han har anbefallt er] att visa godhet mot [era] föräldrar. Om en av dem eller båda uppnår hög ålder i din vård, var då inte otålig eller sträng mot dem, tillrättavisa dem inte, och tala alltid hövligt och vänligt till dem.* (Sura al-Isrā', 17:23)

4

Islam föreskriver för föräldrar att skydda sina barns rättigheter och manar dem att ge dem lika mycket och behandla dem rättvist i allt.

5

Islam instruerar sina efterföljare att vårda släktband genom att hålla kontakt med sina släktingar på båda föräldrarnas sida och vara god mot dem.

Här ingår syskon, fastrar och farbröder, mostrar och morbröder, samt kusiner. Att vårda relationer inom släkten är i ett islamiskt perspektiv något av det mest berömvärda att göra och människan varnas för att kapa släktband, något som betraktas som en stor synd. Profeten ﷺ sa: "Den som kapar banden till släkten kommer inte in i paradiset." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5638; Şaḥīḥ Muslim: 2556)

> Kvinnors ställning i islam

Islam har hedrat kvinnor och befriat dem från att vara mäns trälar. Islam har också befriat dem från att behandlas som en billig handelsvara utan någon som helst aktning eller heder:

- Islam ger kvinnor rätt att ärva och ger dem rättvisa andelar i förhållande till män, som kan variera beroende på hennes släktskapsband och de finansiella skyldigheter som berör henne. Medan män är skyldiga att försörja familjen är kvinnor inte ålagda att ekonomiskt bidra med någonting.
- Islam stadgar fullständig rättvisa mellan män och kvinnor på en rad områden inklusive finansiella transaktioner. Profeten ﷺ sa: "Kvinnor är männens tvillinghalvor." (Sunan Abu Dāwūd: 236)
- Islam ger kvinnor rätt att välja sin make och lägger en stor del av ansvaret för att uppfostra barn på dem. Profeten ﷺ sa: "En kvinna är förmyndare för sin makes hem och ansvarar för det." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 853; Şaḥīḥ Muslim: 1829)

> Islam inpräglar i barn principen om att uttrycka respekt och uppskattning mot föräldrar.

- Islam ger kvinnor rätt att behålla sitt flicknamn. I islam ändrar inte en kvinna sitt efternamn vid giftermål och tar makens namn på det sätt som är vanligt på många håll i världen, utan behåller sitt flicknamn och därmed sin självständiga personlighet.
- Islam gör det till makens plikt att ge till de kvinnor (hustru, mor och döttrar) som har rätt till hans stöd utan att på något sätt påminna dem om sina gåvor.
- Islam framhåller betydelsen av att bistå svaga kvinnor i behov av stöd även om de inte är ens släktingar, och manar sina efterföljare att utföra sådana ädla handlingar eftersom det i Guds ögon är en av de förtjänstfulla handlingarna. Profeten ﷺ betraktade den som tar hand om en änka eller en behövande som en krigare som kämpar på Guds väg, eller som en som förrättar bön under natten och fastar under dagen. (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5661; Şaḥīḥ Muslim: 2982).

Kvinnor som islam ålägger muslimer att ta hand om

Modern: Abu Hurayrah berättade att en man en gång frågade Profeten ﷺ: "Vem ska jag visa mest vänlighet?" "Din mor", svarade han. Mannen sa: "Vem därefter?" Profeten ﷺ sa [igen]: "Din mor." Mannen frågade då: "Vem därefter?" Profeten ﷺ svarade: "Din mor." Mannen frågade igen: "Vem därefter?" Profeten ﷺ sa: "Sedan din far." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5626; Şaḥīḥ Muslim: 2548)

Dottern: 'Uqbah ibn 'Āmir berättade att han hörde Guds sändebud ﷺ säga: "Den som har tre döttrar och visar tålmod med dem, försörjer dem och klär dem ur egen ficka får dem som skydd mot helveteselden på Domedagen." (Sunan Ibn Mājah: 3669)

Hustrun: Aisha berättade att Guds sändebud ﷺ sa: "De främsta bland er är de som behandlar sina hustrur bäst, och jag är den främste bland er mot mina hustrur." (Sunan at-Tirmidī: 3895)

Islam betraktar relationen mellan man och hustru som komplementär där var och en kompenserar för den andres brister i byggandet av det muslimska samhället.

Ingen plats för strid mellan könen

Striden mellan män och kvinnor har antingen slutat med att män har tagit makten över kvinnor, så som har skett i en del förislamiska samhällen, eller med att kvinnor har gått ifrån sin nedärvda naturliga benägenhet så som skett i en del samhällen som avlägsnat sig från Guds bud. Detta skedde endast till följd av att Guds vägledning avvisades. I Koranen sägs: *Ni skall inte åtrå det som Gud har gett några av er företrädare med framför andra - män skall få sin del i enlighet med vad de förtjänat och kvinnor skall få sin del i enlighet med vad de förtjänat - men be Gud om Hans ynnest!* (Sura an-Nisā', 4:32) Islam har hedrat både män och kvinnor och tilldelat var och en av dem bestämda kännetecken och roller genom vilka de kan sträva för att få Guds belöningar och nå Hans välvilja. Den ger inte företräde till något av könen utan strävar efter att främja individens välgång i allmänhet såväl som samhällets.

I islam finns därför ingenting sådant som en strid mellan könen. Det finns inte något behov av en intensiv rivalitet mellan dem i strävan efter världsliga mål, och det finns inte heller något behov av att rikta en attack mot någon av dem för att försöka nedvärdera, skada, kritisera eller finna fel.

I islam är allt detta förgäves och utgör ett missförstånd över islams uppfattning om de roller som den har tilldelat var och en av dem. I stället för att avundas varandra är de ålagda att genom hederligt arbete och bön be Gud ge dem mer av Sina gåvor.

Kategorier kvinnor i relation till en man

Kvinnor i förhållande till en man kan delas in i tre kategorier:

1

Hon kan vara hustru:

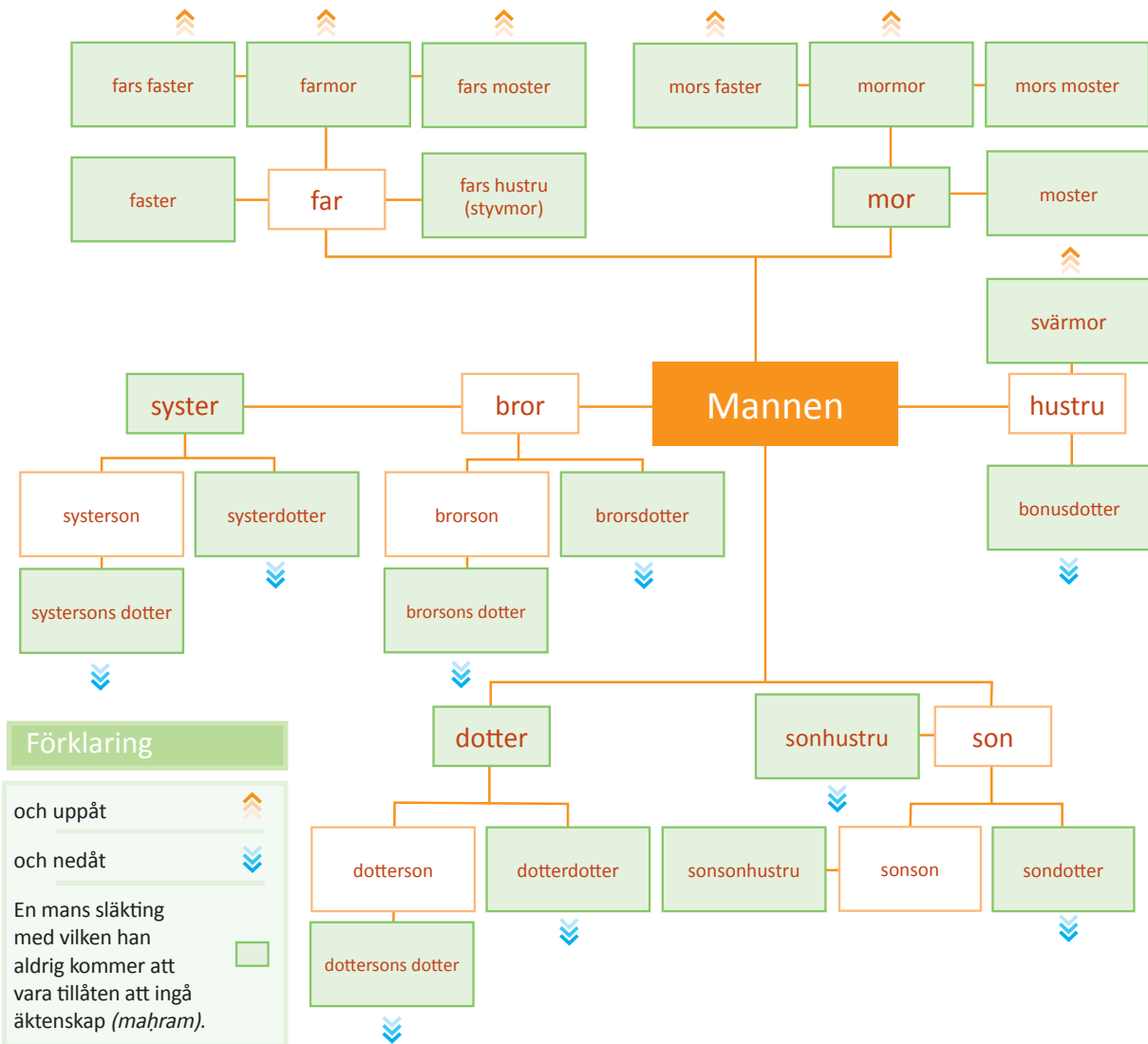
I detta fall är han tillåten att njuta hennes sällskap på det som han önskar, på samma sätt som hon är tillåten att njuta hans sällskap. Med en fantastisk illustration av en fulländad fysisk, emotionell och mental förening beskriver Gud dem som "klädnader" för varandra. I Koranen sägs: *...De är en klädnad för er och ni är en klädnad för dem...*(Sura al-Baqarah, 2:187) (se sida 213)

2 Hon kan vara en släkting med vilken han aldrig kommer att vara tillåten att ingå äktenskap, och han blir då en *mahram* till henne.

I denna kategori ingår följande:

1	Moder och tidigare generationer (dvs. mormor, farmor osv.)
2	Dotter och senare generationer (dvs. barnbarn, barnbarnsbarn osv.)
3	Helsyster och halvsystem.
4	Faster (dvs. faderns hel- eller halvsystem). Här ingår ens fars faster och ens mors faster.
5	Moster (dvs. moderns hel- eller halvsystem). Här ingår ens fars moster och ens mors moster.
6	Hel- och halvbroders dotter och senare generationer (en brors sons dotter till exempel).
7	Hel- och halvsystemers dotter och senare generationer (en systerdotters dotter till exempel).
8	Svärmor, oavsett om han ännu är gift med hennes dotter, samt svärmormor.
9	Bonusdotter (ens hustrus dotter från ett tidigare äktenskap med en annan man).
10	Sonhustru och vidare (som till exempel sonsons hustru).
11	Fars hustru (styvmor) ¹
12	Amma. En amma är en kvinna som ammar ett barn under dennes första två levnadsår vid minst fem kompletta tillfällen. Islam ger henne den positionen på grundval av en sådan amning (<i>raḍā'ah</i>).
13	Disyster. En disyster är en dotter till ens amma. En man kan inte gifta sig med någon som är släkt via en amningsrelation på samma sätt som han inte kan gifta sig med någon som är släkt via blodsband. Han kan till exempel inte gifta sig med sina föräldrars disysstrar eller sina disyskons döttrar.

¹Här ingår även farfars hustru (styvfarmor) och uppåt samt morfars hustru (styvmormor) och uppåt, eftersom "far" på arabiska i juridisk mening även omfattar mor- och farfäder och uppåt. (Ö.a.)

Dessa kvinnliga släktingar kan visa sig för honom utan att täcka de delar av kroppen som normalt täcks, såsom armar, hals och hår, dock utan att gå till överdrift.

3 Hon kan vara en kvinna som i förhållande till mannen räknas som *ajnabiyyah* (främmande eller utomstående) och som han därför skulle kunna ingå i äktenskap med:

En sådan kvinna är en som inte tillhör någon av de kategorier som nämnts ovan och som kallas *mahram*. Hon kan ha släktband som kusin eller svägerska eller inte alls ingå i släkten.

För denna kategori kvinnor har islam fastställt en uppsättning regler som styr en mans förhållande till dem. På det sättet vill islam skydda människors heder och blockera vägar som leder till ont. Gud som har skapat människan vet också vad som är bäst för henne. I Koranen sägs: *Skulle inte den som skapat veta [bäst]?* (Sura al-Mulk, 67:14)

Varje dag läser vi nyheter och statistik om våldtäkt och otillåtna sexuella relationer som skakar om otaliga familjer och samhällen som inte tillämpar Guds lagar.

> Islam har fastställt regler som styr förhållandet mellan män och kvinnor.

Regler som styr förhållandet mellan en man och en kvinna som han kan gifta sig med

1 Att sänka blicken

En muslim ska inte rikta blicken mot någon annans privata kroppsdelar eller se på något som kan upphetsa honom sexuellt. Han får inte heller blicka oavvänt mot en främmande kvinna utan skäl.

Gud befaller såväl män som kvinnor att sänka sin blick, ty att göra så leder till anständighet och skyddar ens egen och andras heder, medan lustfyllda blickar i allmänhet banar väg för synd. I Koranen sägs: *Säg till de troende männen att sänka sina blickar och skydda sina könsdelar. Detta är mest syndfritt för dem. Gud är sann- nerligen underrättad om vad de tar sig till. Och säg till de troende kvinnorna att sänka sina blickar och skydda sina könsdelar...* (Sura an-Nūr, 24:30-31)

En muslim som oförhappandes råkar se något otillåtet ska vända bort sin blick från det. Befallningen om att sänka blicken gäller allt som kan leda till sexuell upphetsning inklusive sådant som visas i media och på internet.

> Att sänka blicken för att undvika att se sådant som Gud har förbjudit leder till anständighet och skyddar ens egen och andras heder.

2 Att ha ett anständigt uppförande

När en man samtalar med en främmande kvinna (*ajnabiyyah*) ska de båda välja respektfullt, artig och anständigt tal och undvika ord och gester som kan leda till sexuell stimulans. Det är därför:

- Gud varnar kvinnor för att tilltala män på ett alltför kokett och inbjudande sätt. I Koranen sägs: *Var inte [för] mjuka och tillmötesgående i ert tal så att den som har ett sjukt hjärta fattar begär [till er], men använd ett artigt och vänligt språk som sig bör.* (Sura al-Aḥzāb, 33:32)
- Gud varnar kvinnor för att ta till förledande gester och sätt att röra sig, eller framhäva sin skönhet och sina behag. I Koranen sägs:....*Och låt dem inte trampa med fötterna för att framhäva vad de döljer av sin utsmyckning...* (Sura an-Nūr, 24:31)

3 Att helt och hållet undvika att vara ensam (*Kalwah*) med en främmande kvinna (*ajnabiyyah*).

Det arabiska ordet *kalwah* beskriver en situation där en man är ensam med en kvinna som inte är *maḥram* på en plats där ingen kan se dem. Islam förbjuder detta eftersom det genom Satans frestelser kan leda till otillåtna sexuella förbindelser. Profeten ﷺ sa: "En man är aldrig ensam med en kvinna utan att Satan är den tredje." (Sunan at-Tirmidhi: 2165)

4 Att bära *ḥijāb*

Gud befäller kvinnor, men inte män, att bära *ḥijāb* därför att kvinnor i synnerhet äger en naturlig skönhet och attraktion. Hon blir därför ofta en större prövning för män än vad män blir för kvinnor.

Islam påbjuder för kvinnan att bära *hijāb* av flera skäl:

- Så att de på bästa möjliga sätt kan fullgöra sitt uppdrag i livet och i samhället på till exempel det akademiska och arbetslivsrelaterade området och samtidigt bevara sin anständighet.
- Så att de å ena sidan kan rena samhället genom att minska riskerna för frestelser, och å andra sidan skydda sin heder.
- Så att de kan bidra till att betraktande män i deras omgivning beter sig bättre och behandlar dem som civiliserade och utbildade människor och inte som sexobjekt vars enda syfte är att fresta och stimulera män.

Vad ska *hijāb* dölja?

Gud påbjuder för kvinnor att dölja hela sina kroppar utom ansikte och händer. I Koranen

påminns de om att: *...inte visa mera av sina behag än vad som [anständigtvis] kan vara synligt...* (Sura an-Nūr, 24:31) "Vad som anständigtvis kan vara synligt" syftar på ansikte och händer. Det förekommer dock att en kvinna väljer att täcka även dessa.

Kriterier för lämplig *hijāb*

En kvinna kan för sin *hijāb* välja den utformning och färg som hon föredrar så länge följande villkor är uppfyllda:

- 1 Den ska tillfredsställande dölja de delar av kroppen som ska vara dolda offentligt.
- 2 Den ska hänga löst och inte smita åt runt kroppen så att kroppsformer avslöjas.
- 3 Den ska inte vara gjord av genomskinligt tyg som låter bärarens kroppskonturer synas.

> *Hijāb* skyddar kvinnors heder och ger dem möjlighet att utföra sitt uppdrag i samhället.

> Äktenskap i islam

> Äktenskapet är en av de starkaste relationer som islam har framhållt.

Äktenskap är en av de starkaste relationerna som islam framhåller, uppmanar till och betraktar som något som profeterna omsatte i praktiken. (se sida 202)

Islam tillskriver stor betydelse till äktenskapliga regler, etikett och makars rättigheter, allt i syfte att säkra äktenskapets stabilitet och beständighet och bygga upp en framgångsrik familj i vilken barn växer upp till psykologisk stabilitet, gudfruktighet och moralisk integritet, och förevisar högsta klass i olika aspekter av tillvaron.

Reglerna inbegriper följande:

Islam har fastställt flera villkor för att det äktenskapliga kontraktet ska vara giltigt.

De villkor som islam föreskriver för hustrun

1

Hon måste vara muslim, judinna eller kristen. Islam uppmantrar dock muslimska män att välja gudfruktiga muslimska kvinnor för detta ändamål, ty en praktiserande muslim blir en god mor som ger sina barn bästa möjliga uppfostran och hjälper sin make att hålla fast vid islams lärosatser. Profeten ﷺ sa: "Äkta en gudfruktig muslimsk kvinna, annars går det dig inte väl i händer." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 4802; Ṣaḥīḥ Muslim: 1466)

2

Hon ska vara en ärbär kvinna, och inte någon som är känd för liderlighet och omoral. I Koranen sägs: *...[Ni får ta till hustrur] ärbära kvinnor bland de troende och ärbära kvinnor bland Bokens folk...* (Sura al-Mā'idah, 5:5)

3

Hon får inte vara en av de kvinnor som han inte någon gång i livet är tillåten att gifta sig med, dvs. *maḥram*, (se sida 205) och han får heller inte vara gift med en kvinna och hennes syster eller moster eller faster.

De villkor som islam föreskriver för den äkta mannen

Den äkta mannen måste vara muslim, och en muslimsk kvinna är förbjuden att gifta sig med en ickemuslimsk man oavsett hans religion eller om han tillhör Bokens folk (dvs. om han är jude eller kristen). Islam framhåller att en man ska accepteras som äkta man om han uppfyller följande två villkor:

- Är religiös
- Har en god karaktär

Profeten ﷺ sa: "Om en man vars religion och karaktär ni är nöjda med friar, ge då ert samtycke till äktenskapet." (Sunan at-Tirmidhi: 1084; Sunan ibn Mājah: 1967)

> Makars rättigheter och skyldigheter

Gud har gett make och maka vissa rättigheter, gjort det till en skyldighet för dem att fullgöra sina åligganden och uppmanar dem att delta i allt som främjar det äktenskapliga samlivet och bevarar det. De är båda ansvariga för familjens väl och ve och ingen av dem bör kräva att den andre gör något som ligger bortom deras förmåga. I Koranen sägs: *...Hustrun har, som sig bör, rättigheter [mot mannen] motsvarande [dem han har] mot henne...* (Sura al-Baqarah, 2:228) Tolerans och vänlighet krävs för att bygga upp ett framgångsrikt liv och en stark familj.

Hustrun

1 Försörjning och uppehälle

- Hustrun har obestridliga rättigheter till mat, dryck, kläder, allmän omsorg och ett lämpligt hem, även om hon själv har stora tillgångar.
- Hur beräknas hur mycket som ingår i försörjning? Maken bör ge till sin hustru i samstämmighet med sina tillgångar utan att gå till överdrift åt något håll. I Koranen sägs: *Den förmögne skall sörja [för det som nu har sagts] med sin rikedom, och den som lever under knappa förhållanden skall avstå [vad han kan] av det som Gud har gett honom för hans försörjning. Gud fordrar inte av någon mer än vad Han har låtit honom förfoga över. Efter svårigheterna skall Gud skänka er lättnad.* (Sura at-Ṭalāq, 65:7)

> En muslimsk man är skyldig att med vänlighet stötta sin hustru och sina barn.

- Han måste ge henne med vänlighet utan att någonsin antyda att han gör henne tjänster eller på något sätt förödmjuka henne. Att försörja henne är inte en tjänst han gör henne utan en skyldighet som han har att i vänlighet fullgöra mot sin hustru. Koranen är tydlig i sin uppmaning till honom.

- En muslim som fullgör sin skyldighet att försörja sin hustru och sina barn kommer att belönas rikligt av Gud. Profeten ﷺ sa: "När en man ger åt sin familj i förhoppning om Guds belöning för det, räknas det som en välgörenhetshandling." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 4776; Ṣaḥīḥ Muslim: 1401) Han sa också: "Allt du ger för Guds skull kommer att belönas, även om det så bara är en liten bit mat som du stoppar i din hustrus mun." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 56; Ṣaḥīḥ Muslim: 1628) De som trots att de har möjlighet vägrar eller underlåter att ge till sina familjer begår en svår synd. Profeten ﷺ sa: "Den man som förbiser den som han har omsorg för begår sannerligen en synd." (Sunan Abu Dāwūd: 1692)

2 Vänlighet

Innebörden är att i ord och handling förevisa god karaktär, vänlighet och mildhet, och ha överseende med enstaka felsteg och försummelse. I Koranen sägs: *Och lev med era hustrur i vänskap och samförstånd; om ni fattar motvilja mot dem är det möjligt att ni vänder er ifrån det som Gud skulle ha gjort [till en källa] till rik välsignelse [för er].* (Sura an-Nisā', 4:19)

Profeten ﷺ sa: "De troende med fulländad tro är de som har finast karaktär, och de främsta bland dessa är de som behandlar sina kvinnor bäst." (Sunan at-Tirmidī: 1162)

"De troende med fulländad tro är de som har finast karaktär, och de främsta bland er är de som behandlar sina hustrur bäst." (Sunan at-Tirmidī: 2612; Musnad Aḥmad: 24677)

"De främsta bland er är de som är vänligast mot sina hustrur, och jag är den vänligaste bland er mot mina hustrur." (Sunan at-Tirmidī: 3895)

När Profeten vid ett tillfälle tillfrågades om en hustrus rättigheter mot sin man förklarade han att hon har rätt till mat och kläder i samma mån som honom, samt rätt att inte utsättas för kränkningar eller våld. (Sunan Abu Dāwūd: 2142)

3 Tålmod och tolerans

En man måste ge utrymme åt kvinnans natur som uppenbarligen skiljer sig från en mans. Han måste också kunna se tillvaron ur alla synvinklar och vara medveten om sin hustrus goda och mindre goda sidor, ty ingen är utan brister. Båda parter i äktenskapet måste förevisa tålmod och uppmärksamma de positiva sidorna i varandras personligheter. I Koranen sägs:...*glöm inte*

frikostigheten [som bör finnas] er emellan. Gud ser alltid vad ni gör. (Sura al-Baqarah, 2:237) Profeten ﷺ sa också: "En troende ska inte hysa agg mot en troende kvinna; om han ogillar något av hennes drag är han säkert nöjd med något annat." (Ṣaḥīḥ Muslim: 1469)

Profeten ﷺ uppmanar män att behandla kvinnor med vänlighet, uppmärksammar dem på att kvinnors emotionella och psykologiska natur är olik mäns, och att sådana skillnader mellan män och kvinnor i själva verket är komplementära och inte på något sätt får ge upphov till osämja och eventuell skilsmässa. Profeten ﷺ sa: "Behandla kvinnor väl och med vänlighet, ty en kvinna är skapad ur revbenet och kan således inte rätas ut som du vill. Vill du ha glädje av henne får du ha glädje av henne med hennes böjning. Om du försöker rätta ut henne kommer du att knäcka henne, och att knäcka henne är att skilja sig från henne." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 3153; Ṣaḥīḥ Muslim: 1468)

4 Försvar av hustrun

När en man äktar en kvinna blir hon hans "heder" som han är skyldig att försvara med livet som insats. Profeten ﷺ sa: "Den som dödas i försvar av sin hustru är martyr." (Sunan at-Tirmidī: 1421; Sunan Abu Dāwūd: 4772)

5 Att inte röja vad som sker privat inom äktenskapet

Den äkta mannen ska inte tala med andra om sin hustrus egenheter eller röja sådant som sker makar emellan. Profeten ﷺ sa: "Den i Guds ögon värsta personen på Domedagen är den som har intimt umgänge med sin hustru och sedan berättar om det för andra." (Ṣaḥīḥ Muslim: 1437)

6 Att inte agera aggressivt eller hotfullt mot henne

I syfte att lösa äktenskapliga problem har islam fastställt ett antal regler:

- Problem kan lösas med hjälp av konstruktiv dialog, rådgivning och visdom i att rätta till misstag.
- I fall av upproriskhet, illojalitet och dåligt uppförande kan den äkta mannen sluta tala med sin hustru, dock inte under längre tid än tre dagar. Om detta inte får effekt kan han temporärt låta bli att dela säng med henne eller avstå från den vanliga sexuella närheten, dock utan att lämna hemmet.
- Aisha berättade: "Guds sändebud slog aldrig någonsin något med handen, utom när han kämpade på Guds väg. Han slog aldrig en tjänaire eller en kvinna." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2328)

7 Att undervisa och råda henne

Den äkta mannen ska ålägga sina familjemedlemmar att göra rätt och förbjuda dem att agera olämpligt. Han bör arbeta hårt för att hjälpa dem att följa den stig som leder till paradiset och undvika de stigar som leder till helveteselden. Han kan undervisa dem i föreskrifter och med sitt exempel genom att följa Guds påbud och undvika sådant som Han har förbjudit. Hustrun måste i sin tur råda sin make, vägleda honom till den raka vägen och med honom diskutera hur de ska ge sina barn bästa möjliga uppfostran. I Koranen sägs: *Troende! För er egen skull och för deras som står er nära bör ni frukta den Eld som har människor och stenar till bränsle...* (Sura at-Taḥrīm, 66:6) Profeten ﷺ sa

i detta sammanhang också: "Var och en av er är en förmyndare och ansvarar för dem som ni har omsorgsansvar för." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 2416; Şaḥīḥ Muslim: 1829)

8 Att respektera de villkor som hustrun stipulerat

Om hustrun då äktenskapskontraktet ingicks lade till ett särskilt villkor, till exempel om någonting i boendet eller om någon särskild omkostnad, och den äkta mannen gick med på det villkoret måste han uppfylla det, ty ett äktenskapskontrakt är en av de mest betydelsefulla överenskommelserna och skyldigheterna. Profeten ﷺ sa: "Av alla de villkor du måste uppfylla är det villkoret som gör det tillåtet för dig att ha en sexuell relation [dvs. äktenskapskontraktet] som är viktigast att uppfylla." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 4856; Şaḥīḥ Muslim: 1418)

> Den äkta mannen måste respektera äktenskapskontraktet och uppfylla de villkor som är inskrivna i det.

Den äkta mannen

Gud har gett mannen ett visst ansvar för sin hustru utifrån de egenskaper han har fått, som kan liknas vid det ansvar en stats ledare har för statens medborgare. I islam har mannen därför försörjningsskyldighet mot sin hustru och sina barn. I Koranen sägs: *Männen skall ha ansvar för och omsorg om kvinnorna med [den styrka och] de andra företräden som Gud har gett dem, och i egenskap av [kvinnornas] försörjare.* (Sura an-Nisā', 4:34) I ett muslimskt hem där mannen är försörjaren förväntas hustrun bidra med sin del för att hushållet ska fungera på ett harmoniskt sätt. Ledord är samarbete, respekt och uppfyllande av varandras behov och rättigheter.

En grund i äktenskapet är respekt och lyhördhet för varandras behov. Den fysiska närheten är viktig för en god samlevnad och såväl hustrun som den äkta mannen har ett ansvar för att vara uppmärksam på sin partners behov i detta avseende. Hustrun rekommenderas att göra sig fin för sin man och vice versa och mannen måste respektera om hustrun har menstruation, tar igen en obligatorisk fasta som hon är skyldig eller är sjuk.

> Skilsmässa

> Islam ålägger makar att bevara sin äktenskapliga relation och uppmanar dem att göra sitt yttersta för att få den att fungera. Skulle det ändå finnas ett genuint behov av skilsmässa ålägger islam dem att följa vissa regler som har slagits fast i detta avseende.

Islam trycker på att äktenskapskontraktet ska vara bestående och att äktenskapsrelationen ska vara karaktäriserad av kontinuitet till den grad att man och hustru förblir tillsammans till dess döden skiljer dem åt. I Koranen beskrivs äktenskapet som ett "högtidligt löfte".

Att bestämma ett datum för kontraktets upphörande är strängt förbjudet.

Även om islam understryker allt detta tar den också hänsyn till det faktum att den mänskliga naturens själva karaktär är att vara bräcklig. Därför finns också regler för hur en skilsmässa kan verkställas efter att alla försök till förlikning har uttömts och ingen annan utväg finns. På detta sätt behandlar den båda parter på ett rättvist och praktiskt sätt. När motvilja och konflikter mellan makar blir beständiga och ohållbara blir skilsmässa en nödvändighet för vars och ens välmåga och sociala och familjemässiga stabilitet.

Därför tillåter islam att äktenskap upplöses genom skilsmässa för att göra slut på ett misslyckat samliv och ge varje part möjlighet

att finna en ny äkta hälft för en bättre relation. I Koranen sägs: *Och om man och hustru [likväl] går skilda vägar, skall Gud i Sin rikedom ge dem båda ersättning [för deras förlust]; Gud når överallt och Hans vishet är oändlig.* (Sura an-Nisä, 4:130)

För skilsmässa i islam finns ett antal regler:

- En generell regel är att beslutet om skilsmässa ligger hos mannen utom under särskilda omständigheter.
- Hustrun kan begära skilsmässa från en domare om hon av legitima skäl inte vill leva med sin make längre och denne förvägrar henne skilsmässa. Domaren kan sedan upplösa äktenskapet om skälen för begäran är tillräckliga.
- En man kan återkalla skilsmässa två gånger. Efter en tredje kan han inte göra det om inte hustrun däremellan, på normalt och korrekt sätt, har ingått äktenskap med en annan man och sedan blivit skild från honom.

Att visa vänlighet mot föräldrar är i Guds ögon en av de mest förtjänstfulla och belönande handlingarna. Faktum är att Gud på flera ställen i Koranen nämner det direkt efter budet om att dyrka Honom Självt.

Islam betraktar plikttrogenhet gentemot föräldrar som en av de handlingar som leder till paradiset. Profeten ﷺ sa: "En förälder är den mellersta och främsta porten till paradiset. Så, du bestämmer själv om du vill bevara den eller förlora den." (Sunan at-Tirmidhi: 1900)

- **Allvaret i ohörsamhet mot föräldrar**

Alla uppenbarade religioner betraktar ohörsamhet mot föräldrar som en av de värsta synderna och varnade för det. Profeten ﷺ frågade vid ett tillfälle sina följeslagare: "Ska jag berätta för er om den värsta av de stora synderna?" "Ja, gör det, Sändebud från Gud", svarade de. Han sa: "Att sätta jämlikar vid Guds sida och att vara ohörsam mot föräldrar." (Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 5918)

- **Plikttrogenhet mot föräldrar, men utan att trotsa Gud**

En muslim ska vara hörsam mot sina föräldrar i allt såvida de inte ber om någonting som Gud har förbjudit. I det fallet ska han inte lyda dem men ändå vara vänlig mot dem. I Koranen sägs: *Vi har anbefallt människan [att vara] god mot sina föräldrar; men om [dina föräldrar] vill förmå dig att sätta något som du inte har kunskap om vid Min sida, skall du inte lyda dem.* (Sura al-'Ankabūt, 29:8)

- **Vara vänlig mot dem på deras ålders höst**

Gud säger: *Er Herre har befallt, att ni inte skall dyrka någon annan än Honom. Och [Han har anbefallt er] att visa godhet mot [era] föräldrar. Om en av dem eller båda uppnår hög ålder i din vård, var då inte otålig eller sträng mot dem, tillrättavisa dem inte, och tala alltid hövligt och vänligt till dem.* (Sura al-Isrā', 17:23)

Versen säger oss att en muslim ska hedra sina föräldrar, vara hörsam mot dem och inte stöta bort dem (i synnerhet inte om de har uppnått hög ålder) genom att säga något föraktfullt eller ens muttra något som uttrycker irritation.

- **Ickemuslimska föräldrar**

En muslim är ålagd att lyda sina föräldrar och vara vänlig mot dem även om de inte är muslimer. I Koranen sägs: *Men om de vill förmå dig att sätta vid Min sida något som du står främmande för, skall du inte lyda dem. Omge dem i detta liv som sig bör [med dina ömma omsorger]...* (Sura Luqmān, 31:15)

Och den största godhet man kan uttrycka mot dem är att bjuda in dem till islam och ge dem det bästa intrycket av religionen genom att vara omtänksam och mild mot dem.

- **Att gifta sig med en bra och gudfruktig kvinna** som kan ge barnen bästa möjliga uppfostran. Detta är sannerligen den bästa gåva en man kan ge sina barn.

- **Att ge dem fina och vackra namn**, ty en persons namn vidareför en innebörd och blir en symbol för den personen.

- **Att undervisa dem i islams läror och låta dem erfara skönheten i sin religion:** "Var och en av er är en förmyndare och ansvarar för dem som ni har omsorgsansvar för. Ledaren är förmyndare för sina undersåtar och ansvarig för dem; en make är förmyndare för sin familj och ansvarig för den; en kvinna är förmyndare för sin makes hem och ansvarig för det; och en tjänare är förmyndare för sin herres egendom och ansvarig för den. Därför är ni alla förmyndare och ni är alla ansvariga för dem som ni har omsorgsansvar för." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 2416; Ṣaḥīḥ Muslim: 1829) Föräldrarna ansvarar alltså för att prioritera det som är viktigast för sina barn. Det första man lär sitt barn är den rena tron på en enda Gud, fri från avgudadyrkan och innovationer. Därefter följer dyrkanshandlingar med särskild vikt vid bönen. Parallellt med detta undervisar föräldrarna sitt barn i gott uppförande och etikett och i hur viktigt det är att vara en god människa. Detta är bland de mest förtjänstfulla och älskvärda handlingarna hos Gud.

- **Uppehälle**

I islam åligger det fadern att försörja såväl sina söner som döttrar. Det är strängt förbjudet att komma till korta med detta eller att försöka undfly sitt ansvar, och det är imperativt att ge sitt hushåll uppehälle på bästa möjliga sätt alltefter förmåga. Profeten sa: "Den man som förbiser den som han har omsorg om begår sannerligen en synd." (Sunan Abu Dāwūd: 1692) När det gäller att specifikt försörja och ta hand om flickor sa han också: "För den som tar hand om dessa flickor och behandlar dem väl, blir de ett skydd för honom mot Elden." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 5649; Ṣaḥīḥ Muslim: 2629)

- **Rättvis behandling**

Alla barn ska behandlas rättvist oavsett kön. Döttrar ska inte ges företräde framför söner eller vice versa. Profeten ﷺ sa: "Frukta Gud och behandla dina barn rättvist." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 2447; Ṣaḥīḥ Muslim: 1623)

Din moraliska karaktär

11

Långt från att vara överflödigt eller trivialt är en nobel karaktär och ett gott uppförande en väsentlig och integrerad del av islam. Som är uppenbart från alla regler och påbud intar nobel karaktär i högsta grad en upphöjd position, och Profeten ﷺ utvaldes som sändebud för att fullkomliga den höga moraliska nivån.

Innehåll

Den goda karaktärens ställning i islam

Utmärkande drag i en nobel karaktär i islam

- Lite om krigsetik i islam

Några aspekter av Profetens liv och höga moraliska nivå

- Ödmjukhet
- Barmhärtighet
- Barmhärtighet mot barn
- Barmhärtighet mot kvinnor
- Barmhärtighet mot samhällets svaga och utsatta
- Barmhärtighet mot djur
- Rättvisa
- Välvilja och generositet

Den goda karaktärens ställning i islam

1 Att fullkomliga den goda karaktären var ett av de viktigaste motiven bakom Profetens uppdrag

Gud säger: *Det är Han som har sänt ett Sändebud till de olärda ur deras egna led för att framföra Hans budskap till dem och [lära] dem renhet och undervisa dem i Skriften och [profeternas] visdom - de hade förut helt uppenbart gått vilse.* (Sura al-Jumu'ah, 62:2) Versen berättar om en av de gåvor som Gud har skänkt de troende genom att till dem skicka Sitt sändebud Muhammed ﷺ för att undervisa dem i Koranen och rena dem. Rening kan bara uppnås genom att ur sitt hjärta rensa ut sådana defekter som att likställa någonting med Gud och bristande moralisk karaktär med känslor av hatiskhet och avundsjuka, och göra sig av med alla typer av dåligheter i tal och handling. Profeten ﷺ förklarade vid ett tillfälle: "Jag har skickats för att fullkomliga den goda karaktären." (Sunan al-Bayhaqi: 21301) Utsagan gör det tydligt att ett skäl bakom Profetens uppdrag var att upphöja och fullkomliga den moraliska karaktären hos individen och i samhället i stort.

2 Nobel karaktär är en väsentlig del av övertygelse och tro

När Profeten ﷺ tillfrågades om vilka som är de främsta troende svarade han: "Det är de som har den bästa karaktären och det bästa uppförandet." (Sunan at-Tirmidhi: 1162; Sunan Abu Dāwūd: 4682)

Koranen använder det arabiska ordet *birr* för att beskriva tron. I Koranen sägs: *Fromheten (birr) består inte i att ni vänder ansiktet mot öster eller väster. Sann fromhet äger den som tror på Gud och den Yttersta dagen och änglarna och uppenbarelsen och profeterna och som ger [av] det han äger...*

> Perfektion av god karaktär var ett av de viktigaste syftena med Profetens uppdrag.

(Sura al-Baqarah, 2:177) *Birr* är en uttömmande term som omfattar alla former av rättfärdighet i ord och handling. Profeten ﷺ sa: "Fromhet (*birr*) är god karaktär." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2553)

Detta blir tydligt i Profetens tillkännagivande: "Tro (*īmān*) har lite över sextio grenar. Den främsta av alla är trosvittnesbörden *lā ilāha illā Allāh* (det finns inte någon som har rätt att dyrkas utom Gud), medan den minsta av dem är att avlägsna något skadligt från vägen. Blygsamhet är en av trons grenar." (Ṣaḥīḥ Muslim: 35)

3 Nobel karaktär genomsyrar utan undantag alla dyrkanshandlingar

Varje gång Gud befäller de troende att genomföra en dyrkanshandling leder Han deras uppmärksamhet till dess etiska signifikans eller positiva effekt på individen och samhället. Exemplen på detta är otaliga och nedan följer några:

Bönen: I Koranen sägs: *Läs vad som har uppenbarats för dig av denna Skrift och förrätta bönen. Bönen avhåller [den bedjande] från*

skamlösa handlingar och allt som strider mot rimlighet och förnuft... (Sura al-'Ankabūt, 29:45)

Den förpliktade allmosan (zakat): I Koranen sägs: *Tag då emot något av deras tillgångar som zakat [Muhammad]; så renar du dem [från synd] och hjälper dem att växa [i rättfärdighet]...* (Sura at-Tawbah, 9:103) Utöver att vara ett tecken på vänlighet och ge tröst åt människor förfinar zakat givarens karaktär och rensar bort dåliga vanor.

Fasta: I Koranen sägs: *Ni som har antagit tron! Det är föreskrivet för er att fasta, liksom det var föreskrivet för dem före er, så att ni kan visa gudsfruktan.* (Sura al-Baqarah, 2:183) Versen gör klart att det främsta målet med fastan är att bli gudfruktig genom att lyda Guds påbud och undvika allt som Han har förbjudit. Profeten ﷺ sa: "Den som inte avstår från bedrägliga ord och handlingar [medan han fastar] ska veta att Gud då inte har behov av att han avstår från mat och dryck." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 1804) Så om fastan inte påverkar ens karaktär och umgänge med andra tjänar den inte på något sätt sitt egentliga syfte.

4 De överflödande belöningar som Gud har i beredskap för dem som förevisar en god karaktär

De skriftliga beläggen från Koranen och sunna i detta avseende är många:

■ God karaktär kommer att vara den tyngst vägande rättfärdiga komponenten i ens vågskål på Domedagen:

Profeten ﷺ sa: "Ingenting som läggs i vågskålen [på Domedagen] kommer att väga tyngre än den goda karaktären. Förvisso kommer en person med god karaktär att nå samma nivå som dem som har många frivilliga fastor och böner att räkna sig tillgodo." (Sunan at-Tirmidī: 2003)

■ Det är den handling som i störst mån leder människor till paradiset.

När Profeten ﷺ tillfrågades om vad som mest leder människor till paradiset, svarade han: "Gudfruktighet och god karaktär." (Sunan at-Tirmidī: 2004; Sunan ibn Mājah: 4246)

■ Av alla människor kommer de med god karaktär vara närmast Profeten ﷺ på Domedagen.

Profeten ﷺ sa: "De som är mig kärast bland er och de som är mig kärast på Domedagen är de med bäst karaktär." (Sunan at-Tirmidī: 2018)

■ Profeten ﷺ garanterar ett hus i paradiset högst del till dem som har en god karaktär.

"Jag garanterar ett hus i paradiset omgivningarna för dem som slutar käbbla även om de har rätt; och jag garanterar ett hus i paradiset mitt för dem som inte ljuger ens när de skämtar; och jag garanterar ett hus i paradiset högst del för dem som har en god karaktär och ett gott uppförande." (Sunan Abu Dāwūd: 4800)

> Att förevisa god karaktär är i Guds ögon en av de mest förtjänstfulla handlingarna och tjänar till att ge oss en aning om inre fulländning och lycka.

> Utmärkande drag för en nobel karaktär i islam

En nobel karaktär kännetecknas i islam av egenskaper och drag som gör denna religion alldeles unik:

1. Nobel karaktär är inte begränsad till en särskild kategori av människor

Gud har skapat människor i olika former och med olika språk. I Hans ögon är de alla jämlika och ingen har en fördel framför någon annan utom i fråga om gudfruktighet och gott uppförande. I Koranen sägs: *Människor! Vi har skapat er av en man och en kvinna, och Vi har samlat er i folk och stammar för att ni skall lära känna varandra. Inför Gud är den av er den bäste vars gudsfruktan är djupast. Gud vet allt, är underrättad om allt.* (Sura al-Hujurat, 49:13)

God karaktär kännetecknar muslimers förhållande till alla samhällets medlemmar. Det råder härvid ingen som helst skillnad mellan rik och fattig, svart och vit, eller mellan arab och ickearab.

Behandling av ickemuslimer

Gud befaller oss att utan undantag vara vänliga och hövliga mot alla, ty rättvisa, vänlighet och barmhärtighet är aspekter av den goda karaktären. Detta försöker en muslim leva upp till i ord och handling i sitt umgänge med muslimer såväl som ickemuslimer. Som ett sätt att bjuda in andra till islam bör en muslim förkroppsliga den goda karaktärens kännetecken.

I Koranen sägs: *Gud förbjuder er inte att visa godhet mot dem som inte bekämpar er på grund av [er] tro och inte driver ut er ur era hem, och [Han förbjuder er inte] att bemöta dem med rättvisa - Gud älskar de rättvisa.* (Sura al-Mumtahinah, 60:8)

Gud förbjuder oss bara att alliera oss med de stridslystna ickemuslimer som bekämpar oss på grund av vår religion. Han förbjuder oss också att hysa kärlek för deras icketro och polyteistiska vanor. I Koranen sägs: *Det är inga andra än de som bekämpar er på grund av [er] tro och som vill driva bort er från era hem eller hjälper [dem som vill] driva bort er, vilkas skydd och vänskap Gud förbjuder er att söka. De som söker deras vänskap och skydd har begått orätt mot sig själva!* (Sura al-Mumtahinah, 60:9)

> En muslim agerar alltid utifrån höga moraliska värden i sitt samspel med människor oavsett deras religion eller ursprung.

2. Nobel karaktär är inte begränsad enbart till människor

God behandling av djur

Profeten ﷺ nämnde vid ett tillfälle att en kvinna förtjänade bestraffning i helveteselden därför att hon hade kopplat en katt och låtit den svälta till döds. Han berättade också om en man som Gud hade förlåtit efter att han hade gett en törstig hund lite vatten att dricka. "En kvinna kom till helveteselden på grund av en katt som hon hade bundit och sedan varken gett den mat eller släppt den fri för att kunna äta jordens skadedjur." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 3140; Şaḥīḥ Muslim: 2619)

Han sa också: "En man som gick längs en väg blev mycket törstig och fann då en källa. Han tog sig ner till källan, drack och kom upp igen. Han fick då syn på en flämtande hund som åt gytta på grund av stark törst. Mannen sa: 'Denna hund är utmattad av törst på samma sätt som jag var.' Han tog sig åter ner till källan, fyllde sin sko med vatten och gav hunden att dricka. Gud tackade honom för hans goda handlande och förlät honom." Människorna frågade då: "Sändebud från Gud! Finns det belöning för oss om vi betjänar dessa djur?" "Ja", svarade han, "Det finns en belöning för att hjälpa allt levande." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5663; Şaḥīḥ Muslim: 2244)

Bevarande av miljön

Islam instruerar oss att göra världen till en bättre plats genom att använda jordens naturliga resurser för att bygga upp en civilisation och främja utveckling och produktion för mänsklighetens bästa. Samtidigt ska man också försöka bevara dessa resurser och förhindra att andra missbrukar dem eller slösar med dem i onödan. Fördärv i alla dess former och på vilket sätt som helst ogillas i islam och avskys av Skaparen själv. I Koranen sägs: *Gud tycker inte om fördärv.* (Sura al-Baqarah, 2:205)

Faktum är att islam är så angeläget i denna sak att muslimerna uppmanas att göra sådana saker som att bruka jorden också i tider av stor turbulens och under de allra svåraste omständigheter. Profeten sa vid ett tillfälle: Om Domedagen är kommen, och någon av er har en palmlanta i sin hand, låt honom, om möjligt, plantera den. (Musnad Aḥmad: 2712)

> Islam kräver av sina efterföljare att skydda miljön.

3. Nobel karaktär i livets alla aspekter

Familjen

Islam framhåller betydelsen av god karaktär hos alla familjemedlemmar. Profeten ﷺ sa: "De främsta bland er är de som behandlar sina hustrur bäst, och jag är den främste bland er i detta avseende."

(Sunan at-Tirmidhi: 3895)

- Trots att profeten Muhammed ﷺ var alla tiders främsta människa delade han hushållssysslor med sina hustrur och hjälpte till hemma. En av hans hustrur, Aisha, sa vid ett tillfälle om honom: "Han brukade hjälpa sina hustrur med hushållsarbetet." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 5048)
- Han brukade också skämta med sina familjemedlemmar. Aisha sa: "Jag gjorde Profeten sällskap på en resa när jag var ung och smal. Profeten bad människor att fortsätta och de marscherade iväg. Sedan vände han sig till mig och sa: 'Kom, vi tävlar.' Jag tävlade mot honom och vann loppet. Han nämnde aldrig denna händelse igen. När jag senare hade lagt på mig mer vikt och glömt hela händelsen gjorde jag honom dock sällskap på en resa igen. Profeten bad människor att fortsätta och de gjorde så. Sedan bad han mig att tävla mot honom. Jag gjorde det men han vann. Profeten skrattade då och sa: 'Det var för att få revansch för mitt förra nederlag.'" (Musnad Aḥmad: 26277)

Handel

Människors kärlek till rikedom kan ta överhanden och få dem att gå in i sådant som är förbjudet. Islam betonar därför betydelsen av att vårda en nobel karaktär i syfte att förhindra att sådant sker. Följande är några exempel på saker som islam lägger betoning på i detta avseende:

- Den varnar handlare som sysslar med bedrägeri för ett strängt straff på på Domedagen. I Koranen sägs: *Ett hårt straff skall möta dem som fuskar med mått och vikt, som när de köper i mått från människor begär exakta mängder. Men när de själva mäter åt dem eller väger åt dem minskar de [mängderna].* (Sura al-Muṭaffifīn, 83:1-3)
- Den manar handlare att visa vänlighet och överseende. Profeten ﷺ sa: "Må Gud vara nådig mot den som är vänlig när han köper, när han säljer samt när han kräver sin andel." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 1970)

Industri

Islam råder arbetare att hålla sig till en rad etiska principer och regler:

- Att vara så kompetenta som de bara kan på sina arbeten. Profeten ﷺ sa: "Gud tycker om att se att du, när du gör någonting, gör det bra." (Musnad Abu Ya'la: 4386; al-Bayhaqī Šu'ab al-Īmān: 5313)
- Att ta ansvar för sina skyldigheter. Profeten ﷺ sa: "Hycklarens kännetecken är tre: när han talar ljugar han; när han lovar något bryter han det löftet; och när han anförtros något sviker han det förtroendet." (Šaḥīḥ al-Bukārī: 33)

4. Nobel karaktär under alla omständigheter

Det finns inga som helst undantag när det gäller god moral i islam. En muslim är ålagd att följa det som islamisk lag dikterar och förevisa en god karaktär också i svåra tider och i krigstider, ty i islam finns inte det att ändamålen helgar medlen. Dåliga eller orättvisa sätt att göra saker och ting på är med andra ord inte på något sätt acceptabla även om resultatet skulle vara gott.

Därför har islam fastställt regler och kriterier som styr muslimers uppträdande också i krigstider så att de inte ger efter för vredesutbrott, drivna av intolerans som förstärker deras ilska och tillfredsställer hatiskhet och illvilliga och självviska tendenser.

Lite om krigsetik i islam

1. Islam påbjuder rättvisa också för ickemuslimer och varnar för att göra dem orätt på något sätt:

I Koranen sägs: *...Låt inte avoghet mot människor förmå er att avvika från rättvisans väg. Gör rätt - det ligger gudsfruktan närmast...* (Sura al-Mā'idah, 5:8) Dvs. låt inte din avoghet mot dina fiender gå över gränsen och föra dig bort från rättvisa i ord eller handling.

2. Islam förbjuder strängeligen förräderi och svek i mellahavanden med fienden:

Islam förbjuder förräderi och svek även om det gäller fienden. I Koranen sägs: *Gud är sannerligen inte de svekfullas vän!* (Sura al-Anfāl, 8:58)

3. Islam förbjuder strängeligen tortyr och stympning av döda fiendekroppar:

Islam förklarar stympning av döda kroppar som otillåten. Profeten ﷺ sa: "Stympa inte döda kroppar." (Šaḥīḥ Muslim: 1731)

4. Islam förbjuder att icke stridande dödas, att miljön förstörs och att fördärv vållas i området:

När Abu Bakr as-Siddīq, den första rätt vägledde kalifen och den främsta av Profetens följeslagare, sände ut ett militärt fälttåg till det historiska Syrien sa han till ledaren för fälttåget Usamah ibn Zayd: "Tillåt inte dina styrkor att döda små barn, äldre eller kvinnor. Rotvält inte eller bränn palmer eller hugg ner friska träd. Slakta inte får, kor eller kameler annat än för att äta köttet. Du kommer att stöta på människor som har dragit sig tillbaka till eremitboningar; låt dem vara så att de kan ägna sig åt det som de åsyftar med detta." (Tārik ibn 'Asākir, vol. 2, sid. 50)

> Några aspekter av Profetens liv och höga moraliska nivå

Profeten ﷺ var urtypen för god karaktär och personlig integritet. När Aisha, en av Profetens hustrur, tillfrågades om Profetens karaktär svarade hon: "Hans karaktär var Koranen." (Musnad Aḥmad: 24601; Ṣaḥīḥ Muslim: 746) Innebörden är att han omsatte Koranens innehåll i praktiken.

Ödmjukhet

- Profeten ﷺ var så ödmjuk att han inte ville att människor skulle resa sig upp när han kom, och han förbjöd dem också att göra det. Även om ingen var de nobla följeslagarna kärare än Guds sändebud ﷺ ställde de sig inte upp när han kom eftersom de visste att han ogillade det. (Musnad Aḥmad: 12345; Musnad al-Bazzār: 6637)
- Innan ädlingen 'Adiyy ibn Ḥātim antog islam kom han till Medina för att få veta mer om den nya tron. "När jag kom fram till Profeten", erinrade han sig senare, "fann jag hos honom en helt vanlig kvinna och några barn". Sedan berättade han hur nära de satt Profeten – "då visste jag att han inte var någon romersk eller persisk härskare". Ödmjukhet är ett karaktärsdrag som kännetecknade alla Guds sändebud och profeter."
- Hans sätt att agera och röra sig i sina följeslagares sällskap var så präglad av anspråkslös enkelhet och ren ödmjukhet att en främling inte kunde avgöra vem av dem som var han. Vid ett tillfälle frågade en man: "Vem av er är Muhammed?" (Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 63)

> Profeten ﷺ var urtypen för god moralisk karaktär.

- Anas ibn Malik sa: "Vem som helst av de kvinnliga slaverna i Medina kunde gripa tag i Guds sändebuds hand och ta honom dit hon önskade." (Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 5724) Uttrycket "gripa tag i Guds sändebuds hand" visar på hans stora vänlighet och snara respons till unga och svaga. Rapporten avslöjar Profetens totala ödmjukhet genom att nämna hans villighet att se till de behov som några av samhällets mest utsatta människor (kvinnor och kvinnliga slavar) hade.
- En gång sa han: "Den som i sitt hjärta har högmod så lite som tyngden av en liten myra kommer inte in i paradiset." (Ṣaḥīḥ Muslim: 91)

Barmhärtighet

- Profeten ﷺ sa: "De som är barmhärtiga kommer att visas barmhärtighet av den mest Barmhärtige. Var barmhärtiga mot dem på jorden, och Han ovan himlarna kommer att vara barmhärtig mot er." (Sunan at-Tirmidī: 1924; Sunan Abu Dāwūd: 4941)

Hans barmhärtighet innefattade oräkneliga aspekter, bland andra följande:

■ Barmhärtighet mot barn

- En beduin kom vid ett tillfälle till Profeten ﷺ och sa: "Kysser ni era barn? Det gör inte vi." Profeten ﷺ sa: "Hur skulle jag kunna främja dig om Gud har avlägsnat all barmhärtighet ur ditt hjärta?" (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5652; Şaḥīḥ Muslim: 2317)
- Vid ett annat tillfälle såg en man Profeten ﷺ pussa sitt barnbarn al-Ḥasan ibn 'Alī, och sa: "Jag har tio barn men har aldrig pussat något av dem." Profeten ﷺ sa: "Den som inte visar barmhärtighet mot andra kommer heller inte att visas barmhärtighet." (Şaḥīḥ Muslim: 2318)
- Vid ett tillfälle höll han sin dotterdotter Zaynab medan han stod i bön och satte försiktigt ner henne när han föll ned med ansiktet mot marken. (Şaḥīḥ al-Bukārī: 494; Şaḥīḥ Muslim: 543)
- Om han hörde ett barn gråta medan modern förrättade bön bakom honom förkortade han bönen så att modern snabbt kunde ta hand om barnets behov. Abu Qatādah berättade att Profeten ﷺ sa: "Inför en bön kan det hända att jag avser att göra den lång, men om jag hör ett barn gråta kortar jag den, ty jag vill inte att modern ska bli orolig." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 675; Şaḥīḥ Muslim: 470)

■ Barmhärtighet mot kvinnor

Profeten ﷺ manade sina följeslagare att ta hand om flickor och vara vänliga mot dem. Han brukade säga: "För den som tar hand om dessa flickor och behandlar dem väl blir de ett skydd för honom mot Elden." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 5649; Şaḥīḥ Muslim: 2629)

Han framhöll att kvinnor måste få sina rättigheter och tas om hand väl, och han instruerade muslimer att ta denna fråga på allvar och uppmana varandra att göra det. "Ta väl hand om kvinnor." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 4890)

Han var ett lysande exempel på vänlighet mot familjemedlemmar. Vid ett tillfälle satte han sig bredvid sin kamel och lät Şafiyyah (en av hans hustrur) sätta sin fot på hans knä för att komma upp på kamelen. (Şaḥīḥ al-Bukārī: 2120) När hans dotter Fatima kom på besök till honom reste han sig för att välkomna henne, tog henne vid handen, pussade henne och bjöd henne att sitta där han satt. (Sunan Abu Dāwūd: 5217)

■ **Barmhärtighet mot samhällets svaga och utsatta**

- Profeten ﷺ befälde människor att stödja föräldralösa och ta hand om dem. "Jag och den som tar hand om en föräldralös kommer att vara så här i paradiset", sa han en gång och visade genom att hålla ihop sitt pek- och långfinger. (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 4998)
- Han betraktade den som tar hand om en änka eller en behövande som en krigare som kämpar på Guds väg, eller som en som förrättar bön under natten och fastar under dagen. (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 5661; Ṣaḥīḥ Muslim: 2982)
- Han uppfattade vänlighet mot samhällets svaga medlemmar och att ge dem deras rättigheter som ett sätt att uppnå Guds seger över fienden och också få mer resurser: "Hjälp mig behandla de svaga väl, ty försörjning och hjälp får ni bara genom de svaga bland er." (Sunan Abu Dāwūd: 2594)

■ Barmhärtighet mot djur

- Profetens allomfattande känsla för barmhärtighet omfattar också djur och insekter. Han uppmanade människor att vara goda mot djur och varnade dem för att skada dem eller lägga bördor på dem tyngre än de kan bära. Han sa: "Gud har föreskrivit att man visar godhet i allt. Så om du dödar, döda rätt; och om du slaktar, slakta rätt. Låt var och en av er slipa sitt blad och låt honom minimera lidandet hos det djur som han slaktar." (Ṣaḥīḥ Muslim: 1955)
- Vid ett tillfälle såg han en myrstack som hade brunnit upp. "Vem har satt eld på denna?" frågade han. En av hans följeslagare svarade: "Det har vi gjort." "Ingen utom eldens Herre ska straffa med eld", sa han ogillande. (Sunan Abu Dāwūd: 2675).

> Vid ett tillfälle då Profeten ﷺ såg en fågel desperat flaxa med vingarna efter att några av följeslagarna hade tagit några fågelungar sa han ogillande till dem: "Vem har oroat fågeln genom att ta hennes ungar? Ge tillbaka dem omedelbart."

> Guds sändebud ﷺ liknade den som tar hand om en änka eller en behövande vid en krigare som kämpar på Guds väg, något som i Guds ögon är en mycket förtjänstfull handling.

Rättvisa

- Profeten ﷺ upprätthöll rättvisa under alla omständigheter och även om det gick emot någon av hans närmaste familjemedlemmar dömde han enligt Guds lag och i enlighet med Hans påbud: *Troende! Slå vakt om rätten och rättvisan som Guds vittnen, även om det skulle vara till skada för er själva eller era föräldrar och nära anförvanter.* (Sura an-Nisā', 4:135)
- När några av hans följeslagare kom för att vädja till honom å en högbördig kvinnas vägnar som hade stulit för att hon skulle slippa straff, sa han: "Vid Honom i Vars hand Muhammeds själ ligger, även om Muhammeds dotter Fatima begick en stöld skulle jag hugga av hennes hand." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 4053; Ṣaḥīḥ Muslim: 1688)

- När han förklarade all ockerränta (*ribā*) förbjuden sa han också att den första ockerränta som han förklarade helt efterskänkt var hans egen farbror al-‘Abbās ibn ‘Abd al-Muṭṭalib: "Den person vars ockerränta jag kräver myndighet över är al-‘Abbās ibn ‘Abd al-Muṭṭalib; den kommer att avskaffas i sin helhet." (Ṣaḥīḥ Muslim: 1218)
- Ett civiliserat och kultiverat samhälle är i hans ögon ett i vilket de svaga kan kräva sina rättigheter utan att behöva tveka eller vara rädda: "Ve det samhälle vars invånare inte ger den svage sin fulla rätt." (Sunan Ibn Mājah: 2426)

Välvilja och generositet

- Profeten ﷺ var den mest generöse av alla människor, och han var som mest generös under ramadan månad när Gabriel (Jibrīl) varje natt träffade honom och undervisade honom i Koranen. När Gabriel (Jibrīl) träffade honom var han mer flitig i att göra gott än en blåsande vind (som kommer med regn och välgång). (Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 1803; Ṣaḥīḥ Muslim: 2308)
- Han avvisade aldrig någon som bad honom om något. En gång kom en man till honom och bad om något. Profeten ﷺ gav honom en flock får som fyllde området mellan två berg. Mannen var så glad att han återvände till sitt folk och kallade dem till islam med orden: "Anta islam, ty Muhammed är så generös att han ger utan att frukta fattigdom." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2312)
- En gång fick han åttiotusen dirham. Han placerade pengarna på en matta och gav dem som välgörenhet. Ingen med behov nekades något förrän hela beloppet var fördelat. (Mustadrak al-Ḥākim: 5423)

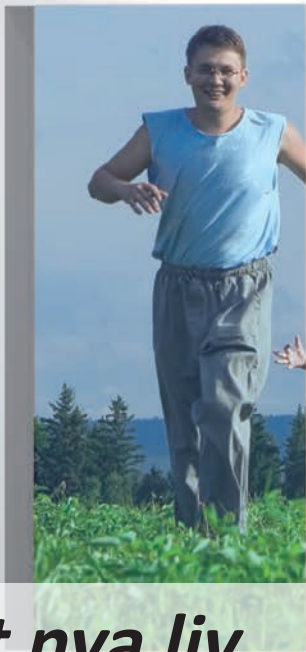
> Profeten var rättvis mot alla, vän som fiende.

- Vid ett annat tillfälle kom en man fram till honom och bad om något, och Profeten ﷺ sa: "Jag har inget just nu, men du kan köpa det i mitt namn så ska jag betala det när jag får pengar." 'Umar vände sig till honom och sa: "Gud har inte ålagt dig att göra något som ligger bortom din förmåga." Kommentaren störde Profeten ﷺ en hel del. Mannen sa sedan till honom. "Spendera i välgörenhet utan fruktan för fattigdom, ty tronens Herre kommer inte att minska din rikedom." Profeten log och hans ansikte lyste av glädje. (al-Aḥādīṭ al-Muḵṭārah: 88)

- När Profeten ﷺ återvände från slaget vid Hunayn följde några nya muslimer från beduinstammarna som var angelägna om att få sin del av krigsbytet efter honom. De drev honom mot ett träd där en av de ohysade beduinerna ryckte av honom manteln i tron att den var en del av krigsbytet. "Ge mig tillbaka min mantel", sa han, "ty om jag hade haft kameler så många som träden [här] skulle jag ha fördelat dem mellan er. Ni vet mycket väl att jag varken är girig, svekfull eller feg." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 2979)

Må Guds frid och välsignelser vara över profeten Muhammed ﷺ, ty han är i sanning urtypen för upphöjd moralisk karaktär i alla livets aspekter.

Ditt nya liv

12

Den stund då en person antar islam är tveklöst det största ögonblicket i den personens liv, ty den markerar hans verkliga födelse genom vilken han har kommit att förstå den verkliga grunden till sin existens i detta liv, och hur man ska inrätta sin tillvaro i enlighet med islams enkla och naturliga levnadssätt.

Innehåll

Hur man konverterar till islam

Uppriktig ånger

- Vilka är villkoren för uppriktig ånger?
- Steg mot förvärv av målmedvetenhet
- Vad händer efter att man har ångrat sig?
- Trons sötma

Tacksamhet mot Gud för Hans vägledning

Att bjuda in andra till islam (*da'wah*)

- Förtjänster med att bjuda andra till islam
- Kvalifikationer för att kunna bjuda in andra till islam på rätt sätt
- Att bjuda in familjemedlemmar och släktingar till islam
- Barnens religion
- När kan vi då betrakta barn till ickemuslimska föräldrar som muslimer i detta liv?

Är det rekommenderat att ändra namn efter att ha antagit islam?

Sunan al-fiṭrah (Sådant som är dikterat av människans natur)

- Vad innebär *sunan al-fiṭrah*?

> Hur man konverterar till islam

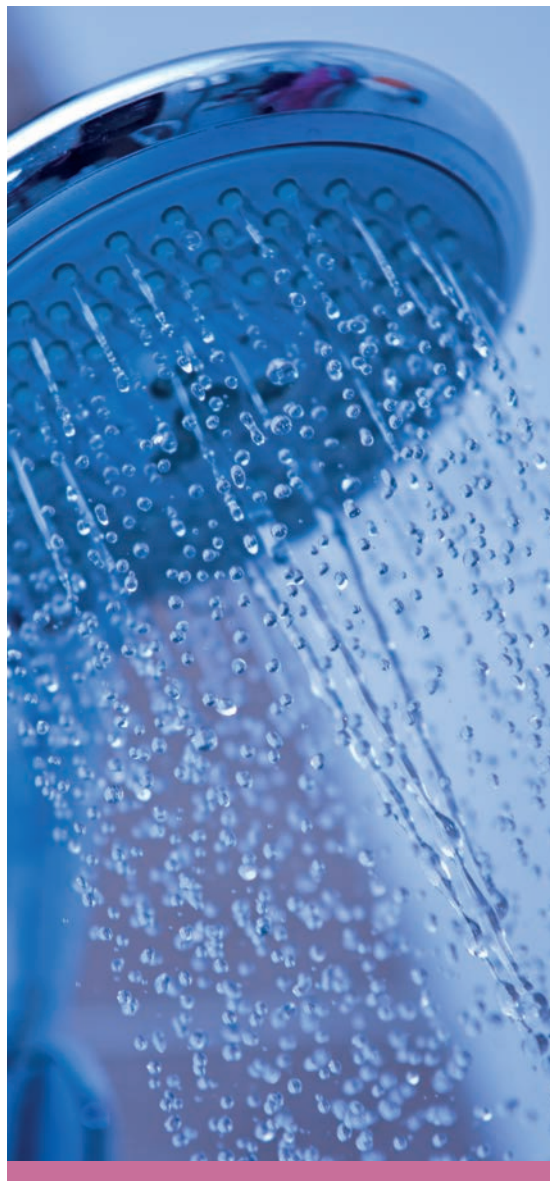
Allt man behöver göra för att bli muslim är att uttala trosbekännelsen, shahada (*šahādah*), med uppriktig övertygelse och i fullständig medvetenhet om dess innebörd. Shahada är den första och viktigaste av islams fem pelare och består av två delar:

- 1 *Ašhadu an lā ilāha illallāh:*** Detta betyder: Jag vittnar om att det inte finns någon eller något som har rätt att dyrkas utom Gud – jag dyrkar därför endast Honom utan att sätta någon eller något vid Hans sida.
- 2 *Wa ašhadu anna muḥammad rasūlullāh:*** Detta betyder: Och jag vittnar om att Muhammed ﷺ är Guds sändebud som Gud har skickat till hela mänskligheten – jag ska göra det han säger och undvika det han förbjuder och dyrka Gud i enlighet med Hans lag och Hans sändebuds undervisning. (se kapitlet "Din tro" sida 40)

Att ta ett bad:

Den stund då en person antar islam är tveklöst det största ögonblicket i den personens liv, ty den markerar hans verkliga födelse genom vilken han har kommit att förstå den verkliga grunden till sin existens i detta liv. När han nu har trätt in i islam rekommenderas han att genomföra helkroppstvättningen (*ḡusl*) genom att tvätta hela kroppen med vatten. Precis som han rensar sin själ från sådant som att begå *shirk*, dvs. sätta någon eller något vid Guds sida, och andra synder, rekommenderas han att rena kroppen genom ett bad.

Då en av de arabiska ädlingarna antog islam instruerade Profeten ﷺ honom att ta ett bad. (al-Bayhaqīs Sunan as-Suḡrā: 837)

> Uppriktig ånger

Ånger (*tawbah*) innebär att "uppriktigt vända sig till Gud", och en ångerfull person är en som upphör med synd och otro och vänder sig till Gud i ånger.

En muslim behöver ångra sig och be om Guds förlåtelse i praktiskt taget alla stadier i sitt liv, ty att fela är bara mänskligt och en muslim är ålagd att ångra sig och be om Guds förlåtelse varje gång han begår en synd.

Vilka är villkoren för uppriktig ånger?

För att ånger av synd, inklusive otro och avgudadyrkan, ska vara giltig och godtagbar för Gud måste ett antal villkor vara uppfyllda:

1 Att omedelbart upphöra med synden

Att uppriktigt ångra en synd och samtidigt ha för avsikt att fortsätta begå den är inte giltigt och kan omöjligen inträffa. Dock är det så att om man efter att uppriktigt ha ångrat en synd begår den igen är den tidigare ångern fortfarande giltig, men man behöver också ångra sig på nytt.

2 Att känna djup sorg och ånger över att ha begått den

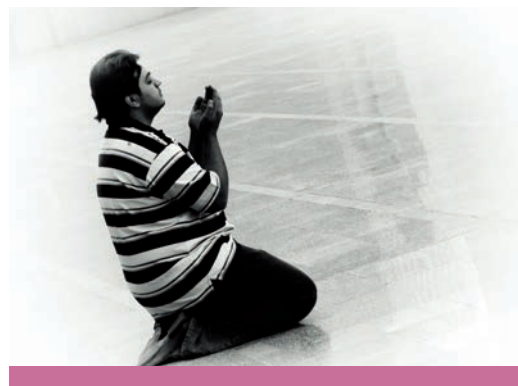
Sann ånger kan inte ske utan djupa samvetskval för att ha begått synden. En person som talar om sina tidigare synder och skryter om att ha begått dem betraktas inte på något sätt som botfärdig. Profeten ﷺ sa: "Samvetskval är ånger." (Sunan Ibn Mājah: 4252)

3 Att fatta ett ärligt beslut om att inte begå den igen

Uppriktig ånger kan omöjligen ske om en botfärdig person har för avsikt att upprepa synden.

Steg mot förvärv av målmedvetenhet

- Att lova sig själv att aldrig upprepa synden under några som helst omständigheter eller särskilda situationer, inte ens för ett ögonblick, ty Profeten ﷺ sa: "Den som besitter följande tre egenskaper kommer att njuta trons sötnöje." Bland dessa tre egenskaper nämnde han "att avsky att återvända till otro (*kufr*) efter att Gud har räddat honom från den, lika mycket som han skulle avsky att bli kastad i Elden." (Şaḥīḥ al-Bukārī: 21; Şaḥīḥ Muslim: 43)
- Hålla sig borta från människor och platser som kommer att försvaga hans tro och fresta honom att begå synder.
- Regelbundet och på vilket språk och i vilken form som helst be Gud att hålla honom kvar

på den rätta vägen och låta honom hålla fast vid islam fram till sin död. Exempel på sådana böner från Koranen och Profetens sunna är:

- *Rabbanā lā tuziġ qulūbanā ba'da id hadaytanā* (Herre! Låt inte våra hjärtan fara vilse sedan Du har väglett oss. Och förbarma Dig i Din nåd över oss. Du är Den som alltid ger!). (Sura Āl Īmrān, 3:8)
- *Yā muqallibal-qulūb, ṭabbīt qalbī 'alā dīnik* (Gud, Du som råder över alla hjärtan, låt mitt hjärta hålla sig till Din religion). (Sunan at-Tirmidī: 2140)

Vad händer efter att man har ångrat sig?

Oavsett hur allvarliga synderna tycks vara kommer Gud att förlåta den som vänder sig till Honom i ånger, ty Hans nåd *"når överallt"* (Sura al-A'rāf, 7:156). I Koranen sägs också: *Säg [Muhammed] till Mina tjänare: "Om ni har gjort orätt mot er själva genom att överträda [Mina bud], miss-trösta då inte om Guds nåd. Gud förlåter alla synder; Han är Den som ständigt förlåter, Den som ständigt visar barmhärtighet"* (Sura az-Zumar, 39:53).

Gud kommer alltså förlåta synderna för den som uppriktigt ångrar sig. Han kommer dessutom att belöna honom i överflöd och ändra hans dåliga handlingar till goda. I Koranen sägs: *De skall inte straffas som visar ånger och blir troende och lever ett rättskaffens liv. I stället för deras dåliga handlingar skall Gud sätta goda handlingar, därför att Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.* (Sura al-Furqān, 25:70)

Eftersom belöningen är så oerhörd bör den kloke vårda en sådan ånger och inte spara någon möda för att undvika att gå i Satans fällor och påverkas negativt i sin tro.

Trons sötma

De som älskar Gud och Hans sändebud mer än allt annat och älskar andra människor i enlighet med deras gudfruktighet och fromhet i islam, samtidigt som de avskyr att återvända till otro och förvillelse lika mycket som de fasar för att bli straffade i helvetet; dessa människor kommer att smaka trons sötma, erfara djup sinnesro och känna stor glädje över att få uppleva närhet till Gud. Profeten ﷺ sa: "Den som kombinerar tre egenskaper kommer att uppleva trons sötma: (1) att Gud och Hans sändebud är honom kärare än någonting annat; (2) att hans kärlek till andra är helt och hållet för Guds skull; och (3) att han avskyr att konvertera till otro lika mycket som han fasar för att bli straffad i helveteselden." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 21; Ṣaḥīḥ Muslim: 43)

> En muslim njuter trons sötma när han avskyr att konvertera till otro lika mycket som han fasar för att bli straffad i helveteselden.

> Tacksamhet mot Gud för Hans vägledning

En muslim är skyldig Gud en stor tacksamhet för att ha hjälpt honom att ångra de synder han har begått och väglett honom till sanningen. Följande är det bästa en muslim kan göra för att uttrycka tacksamhet mot Gud för alla välsignelser:

1

Hålla fast vid islam och tålmodigt uthärda prövningar och svårigheter

Det säger sig självt att en person som äger någonting oskattbart kommer att göra sitt yttersta för att skydda det. Islam är den finaste gåva som mänskligheten har fått, ty den är inte bara en uppsättning ideologiska dogmer eller en hobby som man kan utöva lite då och då utan tvärtom en religion och ett sätt att leva som styr en muslims hela liv. I Koranen befaller Gud Sitt sändebud ﷺ att envist hålla fast vid islam och Koranens lärosatser, och stanna kvar på den raka vägen: *Håll därför fast vid det som Vi har uppenbarat för dig; du är stadd på den raka vägen!* (Sura az-Zukruf, 43:43)

En muslim ska inte känna sig nedslagen om han stöter på svårigheter, ty att pröva Sina tjänare är en del av Guds plan och visdom. Gud prövade även Sina profeter och sändebud som är långt bättre än oss. Koranen berättar för oss hur de ställdes inför outhärligt lidande för såväl närståendes som fienders händer utan att tappa modet, försvagas i sin tro eller vackla av motgångarna. De svåra motgångar en muslim genomlever till följd av sin tro på sanningen är ett av de sätt på vilka Gud prövar Sina tjänares övertygelse. Gör därför som Profeten ﷺ själv gjorde och lev upp till dina upphöjda principer, gör ditt yttersta för att klara provet, håll dig till sanningen oavsett omständigheter och be ständigt Gud om att hålla dig kvar på den rätta vägen. Upprepa åkallelsen: *Yā muqallibal-qulūb, fabbit qalbī ‘alā dīnik* (Gud, Du som råder över alla hjärtan, låt mitt hjärta hålla sig till Din religion) (Sunan at-Tirmidī: 2140)

I detta sammanhang säger Gud: *Tror människorna att de efter att ha förklarat "Vi tror" skall lämnas i fred utan att få utstå prövningar? Men Vi satte deras föregångare på prov [och Guds vägar kommer att förbli desamma]; Gud vet vilka de sanna och uppriktiga är och Han vet vilka som ljuger.* (Sura al-'Ankabūt, 29:2-3)

2

Att göra sitt bästa för att med vishet och goda råd bjuda in till islam

Att engagera sig i *da'wah* (inbjudan till islam) är ett av de bästa sätten att ge uttryck för tacksamhet mot Gud och också effektivt för att hålla sig själv stabil i tron. En person som efter att ha upptäckt det rätta botemedlet tillfrisknar från en livshotande sjukdom som har vållat honom en hel del lidande och elände, kommer givetvis att försöka sprida information om det botemedlet bland människor och i synnerhet bland släktingar och vänner.

> Att bjuda in andra till islam (da'wah)

Förtjänster med att bjuda in andra till islam

Att engagera sig i *da'wah* (inbjudan till islam) är en av de i Guds ögon främsta handlingarna och rekommenderas starkt i Koranen och Profetens sunna:

1

Da'wah är en väg till framgång i detta liv och i livet efter detta. I Koranen sägs: *Låt det bland er uppstå en gemenskap som inbjuder till allt gott och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Ja, dessa är de framgångsrika.* (Sura Āl 'Imrān, 3:104)

2

Ingen har bättre ord än de som gör da'wah. I Koranen lovordar Gud sådana människor: *Vem talar ett skönare språk än den som kallar [människorna] till tron på Gud, som lever ett rättskaffens liv och som säger: "Jag hör till dem som har underkastat sig Guds vilja?"* (Sura al-Fuṣṣilat, 41:33) Det står därmed klart att det inte finns någon vars ord är bättre än den som bjuder in människor till sanningen, ty den personen är dessa människors vägvisare till deras Skapare och Herre och den som för dem ut ur vilseledningens mörker och in i trons ljus.

3

Arbete med da'wah vittnar om ens acceptans av Guds påbud. För att kunna välja bästa möjliga tillvägagångssätt för inbjudan ska en person som ägnar sig åt ett sådant ädelt arbete bjuda in till islam med klokskap, försäkra sig om att känna till personligheten hos den eller dem han vill bjuda in och sedan tala med dem på det mest vänliga och respektfulla sätt.

4

Arbete med da'wah var det som alla Guds sändebud utan undantag gjorde. Den främste av dem var profeten Muhammed ﷺ som Gud sände som vittne för människor och för att berätta för de troende om stor belöning i livet efter detta, varna de icketroende om sträng bestraffning, och sprida sitt ljus till hela mänskligheten. I Koranen sägs: *Profet! Vi har sänt dig som ett vittne för sanningen och som förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare, och som den som på Vårt uppdrag kallar [människorna] till Gud, och som en ledfyr [för de vilsegångna]. Förkunna för de troende budskapet att Gud har mycken nåd i beredskap för dem.* (Sura al-Aḥzāb, 33:45-7)

5

Att bjuda in människor till islam är en källa till obegränsat gott. Om du leder en människa till islam får du sedan belöning för den människans böner, gudsdyrkan och spridande av kunskap till andra. Profeten ﷺ sa: "Var och en som bjuder in till vägledning får motsvarande belöning som den som följer vägledningen, utan att belöningen på något sätt reduceras för någon." (Ṣaḥīḥ Muslim: 2674)

6

Den belöning som Gud har i beredskap för dem som bjuder in andra till islam är långt bättre än alla förnöjelser i denna värld, ty en sådan belöning kommer från Gud själv, den Givmilde, som kommer att ersätta dem i överflöd för en så ädel ansträngning. I Koranen sägs: *Men om ni vänder ryggen [åt mina varningar, tänk*

då på att] jag inte begär någon lön av er; jag väntar ingen lön från någon annan än Gud, och jag har blivit befalld att vara en av dem som underkastar sig Hans vilja.
(Sura Yünus, 10:72)

Kvalifikationer för att kunna bjuda in andra till islam på rätt sätt

Gud beskriver ett korrekt sätt att arbeta med *da'wah* som karaktäriserat av vissa kvaliteter som skiljer det från andra arbeten och uppgifter. Dessa kvaliteter är följande:

1 Insikt och kunskap

En som bjuder in till islam (en *dā'iyah*) måste vara kunnig i den sanning till vilken han bjuder andra och tydligt presentera gudomliga instruktioner grundade på klara belägg. I Koranen sägs: *Säg [Muhammed]: "Detta är min väg: jag uppmanar [er] med klarsyn och insikt att dyrka Gud - jag och de som följer mig."* (Sura Yūsuf, 12:108)

Han behöver inte veta alltför många saker innan han börjar bjuda in människor till islam. Varje gång han lär sig någonting nytt ska han lära ut det till andra. Om han till exempel lär sig om nödvändigheten av att inte sätta någon eller något vid Guds sida bör han förmedla denna information till andra. På samma sätt ska han om han lär sig något om några aspekter av islams skönhet förmedla detta till dem. Kort sagt ska han vidareförmedla allt han lär sig om islam även om det bara är en enda vers ur Koranen. Profeten ﷺ sa vid ett tillfälle: "För vidare det som ni lär av mig [till andra], även om det [som ni har lärt er] är en enda vers ur Koranen." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 3274)

Så gjorde Profetens följeslagare. Under några dagar lärde de sig islams principer och sedan återvände de till sina folk för att bjuda in dem till islam och väcka deras intresse med hjälp av sin höga moraliska karaktär.

2 Visdom

I Koranen sägs: *Kalla [människorna, Muhammed] med kloka och goda ord att följa din Herres väg, och lägg fram argumenten på ett måttfullt och försynt sätt...* (Sura an-Nahl, 16:125) Visdom är förmågan att utifrån den erfarenhet och kunskap man besitter fatta kloka beslut och ge goda råd vid rätt tidpunkt och plats.

Utifrån de skillnader som finns mellan människor i fråga om karaktär och förståelsenivå måste den som bjuder in till islam välja en lämplig metod och invänta rätt tillfälle för att vinna över dem.

Han måste närma sig dem med mildhet och medkänsla och föra ett lugnt och balanserat samtal som inte uppammar negativa känslor och hat. Det är därför Gud påminner Sitt sändebud ﷺ om de gåvor Han har skänkt honom genom att göra honom mild mot människor. I Koranen sägs: *I Sin barmhärtighet lät Gud dig visa dem mildhet; om du hade varit sträng och hård och tillslutit ditt hjärta [för dem], skulle de helt säkert ha dragit sig ifrån dig.* (Sura Āl 'Imrān, 3:159)

Att bjuda in familjemedlemmar och släktingar till islam

Den som har blivit vägledd till islam måste göra sitt bästa för att bjuda in sina familjemedlemmar och släktingar till religionen, ty de är honom närmast och kärast. Han bör tålmodigt stå ut med de svårigheter han kan möta medan han gör det, och använda alla möjliga sätt för att visa dem sanningen. I Koranen sägs: *Uppmana ditt folk att förrätta bönen och förrätta den du [Muhammed] utan att förtröttnas.* (Sura Tā Hā, 20:132)

Vissa som bjuder in till islam kan upptäcka att människor som de inte är släkt med reagerar positivt på deras inbjudan medan de närmaste släktingarna är mycket negativa, något som vållar dem en hel del stress och besvikelse. Den som är framgångsrik i sin *da'wah* ger dock aldrig upp hoppet utan gör sitt bästa för att vägleda dem till sanningen, använder olika metoder och tekniker och ber också under de dystraste omständigheter Gud att leda deras hjärtan rätt.

Profeten ﷺ gjorde just så med sin farbror Abu Tālib. Han lät ingen sten ligga ovänd i sin strävan att bjuda honom till islam, och han fortsatte att göra det fram till de sista ögonblicken i hans liv. När Abu Tālib låg på sin dödsbädd bönföll Profeten ﷺ honom: "Kära farbror, säg *lā ilāha illā Allāh* (ingen har rätt att dyrkas utom Gud) så att jag kan ingripa för dig på Domedagen." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 3671; Ṣaḥīḥ Muslim: 24) Abu Tālib ville dock inte göra det och dog som polyteist. Det var i detta ögonblick som Gud uppenbarade versen: *Du kan inte leda dem du älskar [Muhammed] på rätt väg, men Gud leder den Han vill. Och Han vet bäst vilka de är som är villiga att låta sig vägledas.* (Sura al-Qaṣaṣ, 28:56) När man bjuder in till islam och presenterar religionen för andra måste man alltså göra sitt yttersta, men

samtidigt vara medveten om att det är Gud som råder över människors hjärtan och att det är Han som vägleder vem Han vill till den raka vägen.

En ny muslim ska så snart han har antagit islam bygga starka och sunda relationer med sina släktingar och bekantskaper, muslimer såväl som ickemuslimer. Han ska också förevisa en hög moral i sitt umgänge med dem. Islam är inte en kallelse till att isolera sig och dra sig undan socialt liv.

Att vara vänlig mot människor och förevisa en hög moral i umgänget med dem är sannerligen det bästa sättet att introducera dem till den storslagna religion med vilken profeten Muhammed ﷺ sändes för att fullkomliga den goda karaktären.

Förevisande av hög moral och gott uppförande måste börja hemma i familjen. (se sida 222 och kapitlet "Din moraliska karaktär".)

Barnens religion

Islamisk lära säger att alla människor utan undantag är födda muslimer med en medfödd benägenhet (*fiṭrah*) att tro på Gud, men att de kan komma att följa en annan religion beroende på hur deras föräldrar har fostrat och utbildat dem. Profeten ﷺ sa: "Varje barn föds med en naturlig benägenhet (*fiṭrah*) att underkasta sig Gud [dvs. att vara muslim], men föräldrarna gör honom sedan till jude, kristen eller avgudadyrkare."

(Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 1292; Ṣaḥīḥ Muslim: 2658)

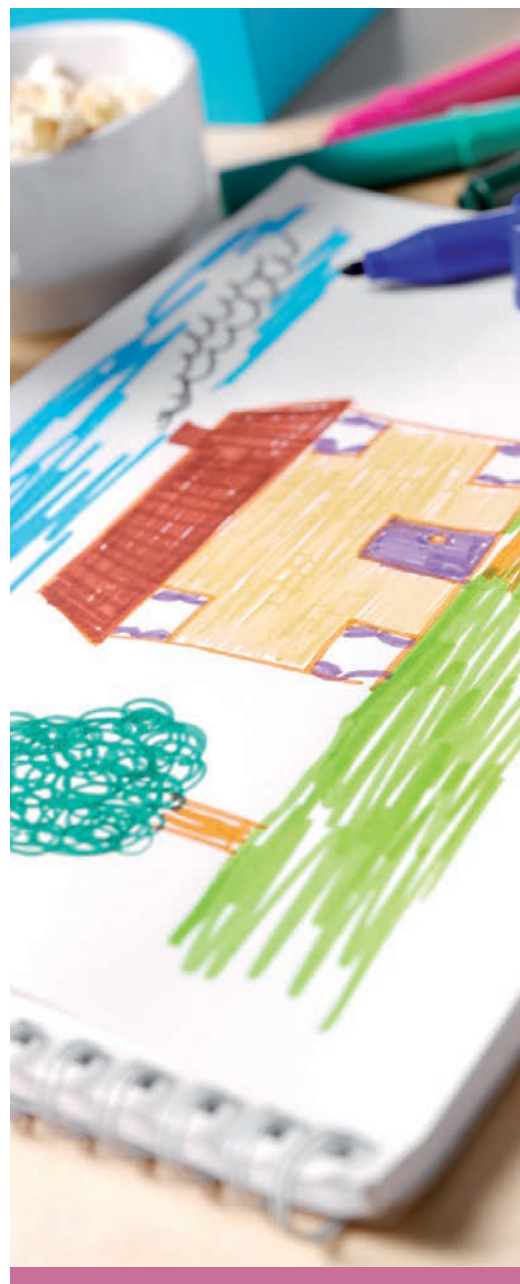
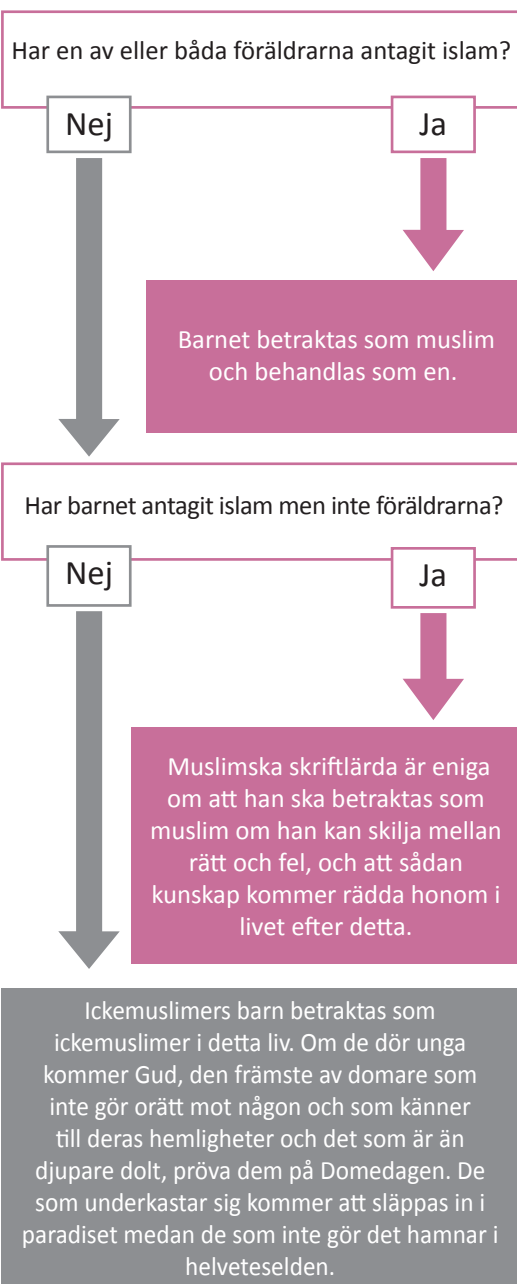
Ickemuslimers barn betraktas som ickemuslimer i detta liv. Om de dör unga kommer Gud, den främste av domare som inte gör orätt mot någon och som känner till deras hemligheter och det som är än djupare dolt, pröva dem på Domedagen. De som underkastar sig kommer att släppas in i paradiset medan de som inte gör det hamnar i helveteselden.

När Guds Sändebud ﷺ tillfrågades om vad som sker med polyteisternas barn på Domedagen, svarade han: "Gud skapade dem och visste då redan hur de skulle ha handlat om de hade fått leva vidare." (Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 1317)

När kan vi då betrakta barn till ickemuslimska föräldrar som muslimer i detta liv?

Här finns olika möjligheter:

- 1 **Om föräldrarna**, eller en av dem, antar islam kommer deras barn betraktas som efterföljare till den av föräldrarnas religion som är bättre, dvs. islam.
- 2 Ett barn som inte nödvändigtvis har nått puberteten men som kan skilja på rätt och fel och antar islam betraktas som muslim även om föräldrarna inte är det. En judisk pojke brukade arbeta för Profeten ﷺ. En dag blev pojken sjuk och Profeten ﷺ gick för att besöka honom. Han satt vid pojkens huvud och sa: "Bli muslim." Pojken såg på sin far som också satt hos honom. Fadern sa: "Lyd Abul-Qāsim." Pojken antog då islam och Profeten ﷺ sa: "Prisad vare Gud som har räddat honom från Elden!" (Ṣaḥīḥ al-Buḵārī: 1290)

> Är det rekommenderat att ändra namn efter att ha antagit islam?

Den generella regeln är att en ny muslim kan behålla sitt namn och inte behöver ändra det. Att ändra namn förekom inte bland Profetens följeslagare (må Gud vara nöjd med dem), och många människor har antagit islam och behållit sitt ickearabiska namn.

Ett namn ska dock ändras i följande fall:

- 1 **Om det uttrycker underkastelse under någonting annat än Gud eller har en innebörd som står i motsättning till islamiska läror:**

Namn som uttrycker underkastelse inför någonting annat än Gud är till exempel 'Abdul-Masīḥ (Messias tjänare) som är vanligt bland kristna araber och 'Abd-un-Nabiyy (Profetens tjänare) som är vanligt bland vissa muslimer. Namn med en innebörd som står i motsättning till islamiska läror är till exempel Shenouda (vanligt bland egyptiska kopter och betyder "Guds son"). Glorifierad vare Gud och upphöjd över allt som de påstår om Honom!

Namn som uttrycker ett av Guds attribut är inte heller tillåtna. Ett exempel är att tillskriva någon ett attribut som är helt unikt för Gud, som till exempel "konungarnas konung".

- 2 **Gud har förklarat allt dåligt utan undantag otillåtet.** Därför är det olämpligt att efter att ha antagit islam behålla ett namn som bär på en dålig innebörd. I Koranen sägs: *...Och förtala inte varandra och ge inte varandra skamliga öknamn; det är gement, troende emellan, att använda öknamn som leder tanken till synd och lastbarhet...* (Sura al-Hujurāt, 49:11)

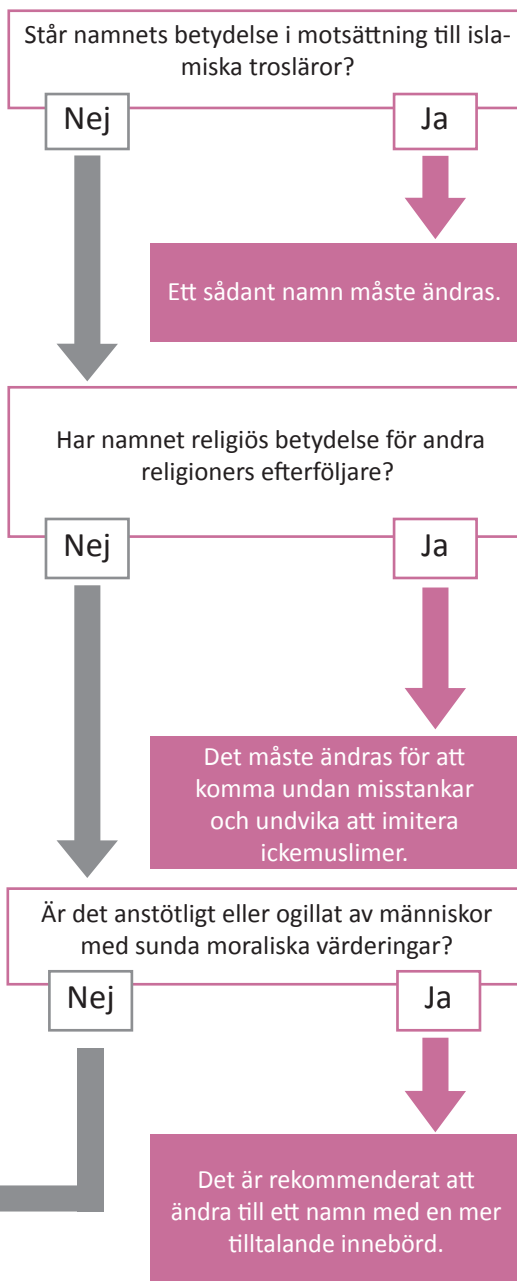
Det är rekommenderat att byta sitt namn:

Om det nya muslimska namnet är omtyckt av Gud, såsom 'Abdullāh (Guds tjänare) eller 'Abdur-Raḥmān (den Nåderikes tjänare), eller om det uttrycker ens underkastelse inför Gud. Sådana namn är rekommenderade men har ingenting med ens konversion att göra.

- En ny muslim kan utan någon särskild anledning ändra sitt namn, till exempel från ett ickearabiskt namn till ett arabiskt, men detta betraktas inte som rekommenderat och har ingenting med hans övergång till islam att göra.

Om det inte ingår i någon av ovan nämnda kategorier behöver det inte ändras. Under islams första tid behöll många muslimer sina ickearabiska namn.

En muslim kan ändra sitt namn utan någon särskild anledning. Detta är rekommenderat om det nya namnet är ett som är omtyckt av Gud, till exempel 'Abdullāh (Guds tjänare) eller 'Abdur-Raḥmān (den Nåderikes tjänare).

> *Sunan al-fiṭrah* (Sådant som är dikterat av människans natur)

> Islam uppmanar muslimer att vårda sitt yttre.

Vad innebär *sunan al-fiṭrah*?

Sunan al-fiṭrah syftar på ett antal hygieniska och kosmetiska vanor som är i enlighet med den ursprungliga och rena natur i vilken Gud har skapat mänskligheten, och som syftar till att förbättra och fullkomliga dess yttre och få muslimer att kombinera inre och yttre förfining.

Profeten ﷺ sa: "De naturgivna vanorna (*sunan al-fiṭrah*) är fem: omskärelse, borttagning av könshår, trimning av mustasch, nagelklippning samt borttagning av behåring i armhålan." (Ṣaḥīḥ al-Bukārī: 5552; Ṣaḥīḥ Muslim: 257)

Omskärelse innebär att förhuden som täcker penis ollon tas bort. Vanligen görs detta snart efter en pojkes födsel.

Detta är en rekommenderad handling och en av de naturgivna vanorna med avseende på män. Omskärelsen har också ett flertal hälsofördelar men är inte ett villkor för att kunna bli muslim. Man är inte syndig om man inte omskär sig till följd av rädsla eller något annat skäl.

Att avlägsna det grova hår som växer på bukens nedre del kring könsorganet bidrar till bättre hygien och kan göras på vilket sätt som helst som tjänar syftet.

Att trimma mustaschen: Att ha mustasch är tillåtet men räknas inte som rekommenderat (*mustahabb*). Den som väljer att ha det ska trimma den regelbundet och inte låta den bli för lång. Däremot uppmuntrar islam män att odla skägg, dvs. det hår som växer på en mans haka och käkar. Att låta skägget växa innebär att det inte rakas, i enlighet med Profetens undervisning.

Att klippa naglarna: En muslim ska regelbundet klippa naglarna för att avlägsna patogena organismer, smuts och skräp som samlas under dem.

Att avlägsna behåring i armhålorna: För att hålla dålig lukt borta ska en muslim avlägsna sin armhålebehåring.

Uttalsguide

I bönen används det arabiska språket och som ny muslim är det därför både inspirerande och nödvändigt att lära sig något om hur de arabiska ljuden ska uttalas. Guiden är till för att läsaren lättare ska kunna lära sig att uttala arabiska ord och utgör inte på något sätt en komplett språkkurs.

I den andra kolumnen återfinns de tecken som i boken används för att skriva den första kolumnens arabiska bokstäver. I den tredje kolumnen visas hur man kan skriva de arabiska bokstäverna i en text där man inte vill eller inte kan använda diakritiska tecken. Detta system används i boken för vissa islamiska termer som är mer eller mindre integrerade i det svenska språket. Exempel är ramadan, halal, hadj och hadith, sharia, zakat. I den fjärde kolumnen finns en beskrivning av hur ljuden ska uttalas.

arabiska	uttalstranskription	normalskrivning	uttal/kommentar
ا	a	a	Kort vokalljud som i svenskans "hatt".
آ إ (أ)	ā	a	Långt vokalljud som i svenskans "här".
ي	i	i	Kort vokalljud som i svenskans "mitt".
ي	ī	i	Långt vokalljud som i svenskans "vi".
و	u	u	Kort vokalljud som i svenskans "lotsa".
و	ū	u	Långt vokalljud som i svenskans "mor".
ء	'a/ 'i/ 'u		Bokstaven <i>hamza</i> uttalas antingen <i>a</i> , <i>i</i> eller <i>u</i> och skrivs med föregående apostrof då bokstaven förekommer mellan övriga bokstäver. Ex. namnet <i>Wā'il</i> (وائل). Transkription med apostrof förekommer dock inte i början eller i slutet av ord. Ex. namnet <i>Ālā</i> (آلاء)
ء°	,		Vilande <i>hamza</i> . Det motsvarande ljudet är ett litet stopp eller uppehåll liknande det som uppstår då man på svenska säger <i>nā-e</i> med korta e-ljud. Det stöt- eller stoppljud som då uppstår mellan e-ljuden är ett vilande <i>hamza</i> . Ex. <i>ra's</i> (رأس huvud)
ب	b	b	Svenskt <i>b</i>
ت	t	t	Svenskt <i>t</i>
ث	ṭ	th	Motsvarar <i>th</i> i engelskans "thin".

arabiska	uttalstranskription	normalskrivning	uttal/kommentar
ج	j	dj	Uttalas som j-ljudet i "Fijiöarna", dvs. som <i>dj</i> eller som engelskans <i>j</i> i "jump".
ح	h	h	Detta <i>h</i> uttalas genom ett slags flämt-ljud som kan liknas vid det ljud man ofta uttrycker efter att vid törst ha druckit ett glas vatten ("ahhh").
خ	kh	kh	Motsvarar <i>ch</i> i tyskans "achtung". Då <i>k</i> följs av ett <i>a</i> eller <i>ā</i> uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "måndag" respektive det långa a-ljudet i "bada".
د	d	d	Svenskt <i>d</i>
ذ	dh	dh	Motsvarar <i>th</i> i engelskans "this".
ر	r	r	Ett rent r-ljud långt ut på tungspetsen. Då <i>r</i> följs av ett <i>a</i> eller <i>ā</i> uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "rätt" respektive det långa a-ljudet i "rak".
ز	z	z	Motsvarar <i>z</i> i engelskans "zero".
س	s	s	Svenskt <i>s</i>
ش	sh	sh	Motsvarar <i>sh</i> i engelskans "shout".
ص	ṣ	s	Ett emfatiskt s-ljud som bildas genom att tungspetsen läggs mot tänderna i underkäken, tungan pressas upp mot gommen och ljudet uttalas. ¹
ض	ḍ	d	Ett emfatiskt d-ljud som bildas genom att tungspetsen pressas mot tänderna i överkäken, tungan pressas upp mot gommen och ljudet uttalas. ¹
ط	ṭ	t	Ett emfatiskt t-ljud som bildas genom att tungspetsen pressas mot tänderna i överkäken, tungan pressas upp mot gommen och ljudet uttalas. ¹
ظ	ẓ	z	Ett emfatiskt z-ljud som bildas genom att tungspetsen läggs mot tänderna i underkäken, tungan pressas upp mot gommen och ljudet uttalas. ¹
ع	ʿ	ʿ	Ett mycket speciellt stön-ljud som skapas långt ner i halsen och är ett tonande gutturalt ljud som bildas genom stark sammandragning av struphuvudet.

arabiska	uttalstranskription	normalskrivning	uttal/kommentar
غ	ġ	gh	Ett gurglande djupt r-ljud, ungefär som ett brett skånskt r-ljud. Då <i>ġ</i> följs av ett <i>a</i> eller <i>ā</i> uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "rätt" respektive det långa a-ljudet i "rak" på bred skånska.
ف	f	f	Svenskt <i>f</i>
ق	q	q	Ett k-ljud som bildas långt bak i gommen och blir ett litet klick-ljud. Då <i>q</i> följs av ett <i>a</i> eller <i>ā</i> uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "måndag" respektive det långa a-ljudet i "bada".
ك	k	k	Svenskt <i>k</i>
ل	l	l	Svenskt <i>l</i>
م	m	m	Svenskt <i>m</i>
ن	n	n	Svenskt <i>n</i>
ه	h	h	Svenskt <i>h</i>
و	w	w	Motsvarar <i>w</i> i engelskans "well".
ي	y	y	Motsvarar svenskans j-ljud.
ة	a (at/ah)	a/at/ah	T.ex. sunna, salat, risalah, beroende på vad som redan är stadgat för vissa egennamn eller vad som vanligtvis förekommer i allmänna texter. Vid mindre vanliga ord föredras (ah).
ـ	dubbel konsonant		I normalskrivning kan ibland dubbel konsonant undvikas om den arabiska konsonanten motsvaras av två svenska bokstäver. Dvs. hellre <i>hadj</i> än <i>hadjdj</i> .
ـ	an	an	Förekommer i vissa fall som slutstavelse.
ـ	in	in	Förekommer i vissa fall som slutstavelse.
ـ	un	un	Förekommer i vissa fall som slutstavelse.

¹Utmärkande för detta ljud är att då det följs av ett *a* eller *ā* uttalas dessa ungefär som det korta å-ljudet i "måndag" respektive det långa a-ljudet i "bada".

Ordlista

I den första kolumnen skrivs i boken förekommande islamiska begrepp enligt den transkriptionsmall för uttal som återfinns i bokens Uttalsguide. I den andra kolumnen skrivs endast sådana begrepp som redan i någon mening används i svenskt skriftspråk. Gränserna är i detta avseende flytande eftersom språket är i ständig utveckling och förändring. I den tredje kolumnen finns en kortare förklaring av begreppet. Mer utförliga avsnitt återfinns oftast i bokens text.

transkription	svensk normalskrivning av centrala begrepp	förklaring
aḍān		Böneutropet.
ajnabiyyah		Främmande kvinna som en man inte är nära släkt med och som han är tillåten att gifta sig med.
Allāhu akbar		"Gud är störst". Frasen är ett uttryck för att Gud är större än alla andra och allting annat, större än tillvaron i denna värld och alla flyktiga begär i den. Att utsäga den är ett sätt att lovprisa och glorifiera Gud.
al-masjid al-ḥarām		Den helgade Moskéen i Mecka.
ʿArafah	Arafah	Namnet på ett område i Meckas utkanter, där pilgrimer samlas på den nionde dagen i den islamiska kalenderns tolfte månad ḍul-ḥijjah. Denna dag kallas därför Arafah-dagen och för dem som inte gör vallfärden hadj är det en rekommenderad dag att fasta på.
arkān		Pelare.
ar-Rawḍah aṣ-ṣarīfah		"Den förfinade trädgården". Ett litet men mycket speciellt område i Profetens moské i Medina som sträcker sig från hans grav, där ett av hans rum låg, till den plats från vilken han höll sina predikningar. Att förrätta bön här är ytterst förtjänstfullt.
ar-Rayyān		En port till paradiset genom vilken bara de som fastar kommer att träda in.
as-salāmu ʿalaykum		"Frid vare med dig/er". Den fras som muslimer använder när de hälsar på varandra. Svaret på frasen är "wa ʿalaykum as-salām" (och med dig/er vare frid).
ʿĀṣūrā	Ashura	Den tionde dagen i den islamiska kalenderns första månad muḥarram under vilken det är rekommenderat att fasta.
ʿawrah		De delar av kroppen som ska vara täckta offentligt.
birr		Birr är en uttömmande term som omfattar alla former av rättfärdighet i ord och handling.

transkription	svensk normalskrivning av centrala begrepp	förklaring
bismillāh ir-raḥmān ir-raḥīm		”I Guds, den Nåderikes, den Benådandes namn”.
dā‘iyah		En som bjuder in till islam.
da‘wah	dawa	Inbjudan till islam.
ḍikr	dhikr	En praktik för att minnas Gud genom att lovprisa och tacka honom.
fiqh	fiqh	Islamisk rättsvetenskap.
fiṭrah		Den medfödda benägenhet att tro på Gud som finns i varje människa.
ġarar		Ett mått av otydlighet eller desinformation i ett avtal.
ġusl		Rituell helkroppstvättning.
ḥadaṭ		Den mindre rituella orenheten.
ḥadīṭ	hadith	En rapport från någon av profeten Muhammeds följeslagare om vad han sa, gjorde och godkände.
hajj	hadj	Vallfärden till Mecka som är en av islams fem pelare.
ḥalāl	halal	Tillåtet.
ḥanīf		Monoteist, dvs. en som dyrkar Gud ensam utan att sätta någon eller något vid Hans sida, och avvisar avgudadyrkan och ogudaktiga bruk. Ordet brukar användas för att beteckna dem som före islams ankomst hade en monoteistisk tro.
ḥarām	haram	Förbjudet. Avser sådant som Gud har förbjudit. De som låter bli det kommer att belönas medan de som begår det blir föremål för bestraffning (om inte Gud väljer att förlåta). Exempel är alkoholdrickande och otillåtna sexuella förbindelser.
ḥijāb	hijab	Kvinnoplagg som tillfredsställande ska dölja de delar av kroppen som ska vara dolda offentligt, hänga löst och inte smita åt runt kroppen så att kroppsformer avslöjas, samt inte vara gjort av genomskinligt tyg som låter bärarens kroppskonturer synas.
‘ibādah		Dyrkan.
‘iddah		Den vänteperiod som en kvinna måste iaktta vid en skilsmässa.
‘īdul-aḍḥā	eid	Offerhögtiden – en av islams två högtider.
‘īdul-fiṭr	eid	Fastebrytandets högtid – en av islams två högtider.

transkription	svensk normalskrivning av centrala begrepp	förklaring
ihrām		Det rituellt rena tillstånd som man ska gå in i inför den större och mindre vallfärden (hadj och umra).
ihsān		Trons högsta nivå. Bäst beskrivs begreppet med profeten Muhammeds egna ord: "Det är att tillbe Gud som om du ser Honom, och när du inte ser Honom ser Han sannerligen dig."
ilāh		Ordet ilāh (gud) åsyftar någon eller något som dyrkas utöver Allah (den enda sanna Gud), eller som tillges samma eller större vikt och betydelse än Honom. Allt sådant är exempel på falska gudomar. (se också širk)
īmān	iman	Tro. Īmān innebär en fast tro på Gud, och är en bestämd bekräftelse av Hans herravälde, gudomlighet, namn och attribut. Īmān innefattar också tron på änglarna, de uppenbarade böckerna, sändebuden, den Yttersta dagen och ödesbestämmelsen.
iqāmah		Kallelsen till att bönen börjar.
istijmār		Att efter att ha uträttat sina behov tvätta sina privata delar tre gånger med någonting annat lämpligt i stället för vatten, som till exempel toalettpapper, löv eller sten.
istinjā		Att efter att ha uträttat sina behov tvätta sina privata delar med vatten.
janābah		Den större rituella orenheten.
Jibrīl	Djibril, Gabriel	Den ängel som har till uppgift att förmedla Guds uppenbarelse till sändebuden.
jihād	jihad	Kamp eller strävan på Guds väg.
Ka'bah	Kaba	Den kubformade byggnad som är belägen i mitten av den Helgade moskén i Mecka. Kaba byggdes av profeten Abraham och dennes son Ismael, och det är mot den som muslimer vänder sig i bönen.
ḵalwah		Betecknar en situation där en man är ensam med en kvinna som inte är mahram på en plats där ingen kan se dem.
ḵamr		Vin. I definitionen av ordet innefattas alla ämnen som berusar, oavsett beteckning eller form.
kufr	kufr	Otro, icketro, förnekelse.
ḵuṣū'		Ödmjukhet och koncentration i bönen. Utgör bönens essens och inbegriper djup koncentration och total undergivenhet inför Gud.

transkription	svensk normalskrivning av centrala begrepp	förklaring
ḥuṭbah		Predikan.
Lā ilāha illā Allāh		"Ingen har rätt att dyrkas utom Gud". Det första ledet i trosbekännelsen.
laylatul-qadr		"ödesbestämmelsens natt", också kallad "Allmaktens natt", som infaller i fastemånaden ramadan, och under vilken det är extra fördelaktigt att göra gott och förrätta bön.
libāsuṣ-ṣuḥrah		Prålig, vräkig klädsel som drar alltför stor uppmärksamhet till bäraren.
maḥram		En person som det på grund av en viss typ av släktskapsförhållande inte är tillåtet att gifta sig med.
makrūh		Ogillat. Avser sådant som islam manar sina efterföljare att undvika. De som undviker det kommer att bli belönade medan de som utför det inte kommer att bli föremål för efterräkningar. Exempel är att fibbla med fingrarna under bönen.
mā'mūm		Singularform för dem som ber bakom en imam.
minbar		Den trappa, upphöjning eller balkong från vilken predikan framförs i moskén.
mu'aḍḍin		Böneutroppare.
mubāḥ		Tillåtet. Avser sådant som varken är påbjudet eller förbjudet. Det är neutralt och inte föremål för varken belöning eller efterräkningar. Exempel är att äta, dricka och tala.
mu'jizāh		Mirakel. En extraordinär händelse som övergår alla kända mänskliga förmågor och naturkrafter. Utförs på Guds befallning av profeter för att göra dem trovärdiga som Guds sanna sändebud.
mukallaf		Person som ur juridisk synvinkel är ansvarig i förhållande till sina handlingar, dvs. en vuxen och psykiskt frisk person.
mustaḥabb		Rekommenderat (ofta kallat sunna). Avser sådant som belönas men som inte bestraffas om det inte görs. Exempel är att initiera den islamiska hälsningen (genom att säga "as-salāmu 'alaykum") när man möter en annan muslim, le mot människor, eller avlägsna skräp eller skadliga föremål från vägen.
najāsah		Fysisk orenhet.
niṣāb		Den miniminivå för en viss typ av tillgång som gör att den förpliktade allmosan (zakāt) blir obligatorisk att betala.

transkription	svensk normalskrivning av centrala begrepp	förklaring
niyyah		Avsikt.
qiblah	qibla	Böneriktningen mot Mecka.
raḡā'ah		Den amning som ger upphov till det släktskap som uppstår när en kvinna ammar ett barn (som inte är hennes eget) under dennes första två levnadsår vid minst fem kompletta tillfällen.
rak'ah		Böneenhet.
ribā		Ockerränta.
rukū'	ruku	Bugandet i bönen.
ṣadaqah		Sådant som man gör för att det ska vara välgörande för andra.
ṣahādah	shahada	Trosbekännelsen: aṣḥadu an lā ilāha illallāh wa aṣḥadu anna muḥammad rasūlullāh (Jag vittnar om att ingen har rätt att dyrkas utom Gud, och jag vittnar om att Muhammed är Guds sändebud).
ṣalāh	salat	Bönen.
ṣalātul-'asr	asr	Eftermiddagsbönen.
ṣalātul-'iṣā	isha	Kvällsbönen.
ṣalātul-fajr	fadjr	Gryningsbönen.
ṣalātul-jumu'ah		Fredagsbönen.
ṣalātul-maḡrib	maghrib	Skymningsbönen.
ṣalātul-witr	witr	Den frivilliga bön som avslutar nattens böner.
ṣalātuḡ-ḡuhr	zuhr	Middagsbönen.
ṣarī'ah	sharia	Islamisk lag.
ṣirk	shirk	Avgudadyrkan i alla former. Ṣirk är att tro att det existerar andra gudar än Gud, att sätta någon eller något vid Hans sida, eller att rikta någon form av dyrkan såsom bön, åkallan och tillit till någon eller något annat än Honom. (se också ilāh)
sujūd		Nedfallandet i bönen.
sunanur-rawātib		De frivilliga böner som förrättas i samband med de fem dagliga bönerna.

transkription	svensk normalskrivning av centrala begrepp	förklaring
sunanuṣ-ṣalāh		De moment i bönen som inte är obligatoriska men rekommenderade att göra.
sunanul-fiṭrah		Sådant som är dikterat av den mänskliga naturen eller görs för att vårda och bevara den.
sunnah	sunna	Profeten Muhammeds utsagor, handlingar och underförstådda godkännande.
ṭahārah		Rening i såväl fysisk som andlig mening.
taḥiyyatul-masjid		Hälsning till moskén. Två frivilliga böneenheter som förrättas direkt när man stigit in i moskén.
takbīr		Frasen "Allāhu akbar" (Gud är störst) kallas takbīr.
talbiyah		Den åminnelse man yttrar när man inleder den mindre och den större vallfärden umrah och hadj samt i samband med hadjs olika riter.
taṣāhhud		Sittandet och läsningen som i bönen görs efter två böneenheter och innan den avslutande hälsningen taslīm.
taslīm		Den avslutande hälsningen i bönen.
ṭawāf	tawaf	Att vandra sju gånger runt Kaba. Är en av de ritualer som genomförs under den större och mindre vallfärden (hadj och umra), men kan också göras när som helst.
tawbah		Ånger. En ångerfull person är en som upphör med synd och otro och vänder sig till Gud i ånger.
tawhīd	tawhid	Uttrycker Guds absoluta enhet. Gud är en, har inga jämlikar eller medgudar, och ingenting kan liknas eller jämföras med Honom.
ṭīnatul-ḵabāl		Det var och andra obehagliga vätskor som sipprar ur kropparna på dem som är dömda till helveteselden.
ṭuma'ninah		Att i bönen undvika jäkt och stress och att inte gå från en position till nästa position utan att ha låtit den tid gå som det tar för kroppen att bli stilla.
uḍḥiyah		Det offerdjur som slaktas i samband med offerhögtiden 'īdul-adḥā.
ummah		Samfund, grupp, folk, gemenskap. Brukar användas för att beteckna den globala muslimska gemenskapen.
'umrah	umra	Den mindre vallfärden.

transkription	svensk normalskrivning av centrala begrepp	förklaring
wājib		Obligatoriskt. Avser sådant som Gud befäller människor att göra. De som utför det kommer att belönas medan de som försummar det blir föremål för bestraffning (om inte Gud väljer att förlåta). Exempel är de fem dagliga bönerna och fastan under månaden ramadan. Wājib används ofta synonymt med begreppet farḍ.
wuḍū	wudu	Rituell tvagning.
zakāh	zakat	Den förpliktade allmosan som är en av islams fem pelare.
zakātul-fiṭr		Fastebrythögtidens förpliktade allmosa som ska betalas av var och en som har ett överskott av livsmedel.

Noter

- Verser ur Koranen utgår från Mohammed Knut Bernströms *Koranens budskap*, men har ibland modifierats eller ersatts av Alrisalah Skandinaviska Stiftelses egen pågående översättning av *Den ädla Koranen med översättning av dess versers innebörd på svenska*.
- Hadither har översatts av Alrisalah Skandinaviska Stiftelse.
- ﷺ ṣallallāhu ‘alayhi wa sallam (fritt översatt: må Gud välsigna honom och skänka honom frid) Detta sägs när Profetens namn eller någon av hans titlar (Profeten, Guds sändebud etc.) nämns, och det är påbjudet i Koranen att göra det.

Till sist

Vilket är ditt nästa steg?

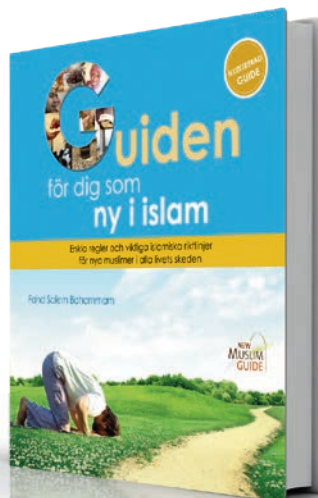
När du har läst den här boken har du tagit dina första steg i att skaffa dig kunskap om din religion. Du måste nu omsätta det du har lärt dig i praktiken och förverkliga det, ty kunskap utan praktik kommer att vara en källa till stor sorg på Domedagen.

Du måste också efter bästa förmåga lära dig annat som du har behov av i din vardag men som inte tas upp i denna bok. Var dock noga med att hämta din kunskap från pålitliga källor.

Oavsett hur stark en muslims tro är är han alltid i behov av ytterligare vägledning. I Koranens främsta sura, al-Fātiḥah, som muslimer varje dag läser i sina dagliga böner, ber den troende om vägledning: *Led oss på den raka vägen*. (Sura al-Fātiḥah, 1:6).

Att vara så gudfruktig som möjligt

Varken denna eller någon annan bok kommer att förse dig med detaljerad information om alla olika situationer och händelser som du kommer att uppleva. Därför måste du, utöver att söka kunskap hos skriftlärda, vara så gudfruktig som möjligt i alla dina dagliga göranden och upplevelser där du inte finner möjlighet att hänvisa dina frågor till de lärda. I Koranen sägs: *Frukta därför Gud efter måttet av er förmåga...* (Sura at-Taḡābun, 64:16)

Gör ditt bästa för att vara nära muslimer i det område där du bor

Försök att vara så nära muslimska bröder och systrar som möjligt, besök islamiska centra och dela muslimers glädjeämnen och sorger. Trots Profetens orubbliga tro befallde Gud honom att söka rättfärdiga människors sällskap: *Och ha tålamod med dem som morgon och afton anropar sin Herre och söker Hans välbehag...* (Sura al-Kahf, 18:28)

Profeten varnade också för att lämna muslimers sällskap, ty att göra så är en av de vägar som kommer att leda en vilse, precis som det får som är långt från sin flock blir mer utsatt för vargattacker.

Profeten ﷺ sa: "Håll er nära varandra, ty, fåret som vargen äter är det som lämnar flocken." (Mustadrak al-Häkim: 567)

Att söka muslimers sällskap är således ett sätt att hålla sig kvar på den rätta vägen.

Att göra så blir av uppenbara skäl ännu viktigare för nya muslimer som är i behov av hjälp och stöd.

Må Gud vägleda dig, hålla dig på den rätta vägen, och låta Sina välsignelser, såväl yttre som inre, strömma ner över dig.

Kingdom of Saudi Arabia . Riyadh
P O B o x : 2 8 2 2 2 1 C o d e : 1 1 3 9 2
Tel: +96614486000 Fax: +96614482181
www.newmuslim-guide.com
www.guide-muslim.com
modernguide.est@gmail.com

Din tro

Din rening

Din bönen

Din fasta

Din zakat

Din valfärd

Dina finansiella
transaktionerDin mat
och dryck

Din klädsel

Din familj

Din moraliska
karaktär

Ditt nya liv

Guiden för dig som ny i Islam

Denna utsökt illustrerade guide hjälper dig att ta det första steget för att lära om denna storartade religion som utan tvekan är den främsta välsignelse som Gud har skänkt människan. Den förser dig med riktlinjer för de flesta av de livets aspekter som du kommer att stöta på, ger svar på dina mest omedelbara frågor och ger dig gott om stöd för att på ett framgångsrikt sätt hantera människor i din närhet och de olika situationer som du med största sannolikhet kommer att hamna i. I en rak och enkel stil förser guiden dig också med dokumenterad information från Koranen och profeten Muhammeds sunna, det vill säga det som han har sagt, gjort och samtyckt till.

Utöver att vara en trevlig och detaljerad bok är den också en referens som du kan rådfråga närhelst du hamnar i en situation eller är i behov av att få veta vad islam säger i en given fråga.

www.newmuslimguide.com

978-1-78338-836-3